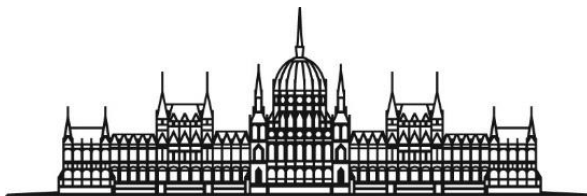

Országgyűlési Napló

Dúró Dóra, dr. Latorcai János és Lezsák Sándor
elnöklete alatt

Jegyzők: *Berki Sándor, Gelencsér Attila,*
dr. Tiba István, Z. Kárpát Dániel

Az ülésnap megnyitása.....	17223
----------------------------	-------

Napirend előtti felszólalások:

Kanász-Nagy Máté (LMP).....	17223
Dr. Czepek Gábor energiaügyi minisztériumi államtitkár.....	17225
Dócs Dávid (Mi Hazánk).....	17226
Dr. Czepek Gábor energiaügyi minisztériumi államtitkár.....	17228
Tordai Bence (Párbeszéd).....	17230
Hidvéghi Balázs , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	17232
Dr. Hiller István (MSZP).....	17234
Dr. Hankó Balázs Zoltán kultúráért és innovációért felelős miniszter.....	17235
Dudás Róbert (Jobbik).....	17237
Dr. Latorcai Csaba közigazgatási és területfejlesztési minisztériumi államtitkár.....	17238
Gy. Németh Erzsébet (DK).....	17240
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár.....	17241
Hollik István (KDNP).....	17243
Dr. Fónagy János nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	17245
Dr. Pószán László (Fidesz).....	17246
Dr. Hankó Balázs Zoltán kultúráért és innovációért felelős miniszter.....	17248

A Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	17249
Dr. Navracsics Tibor (KDNP), a napirendi pont előadója.....	17250
Dr. Latorcai Csaba közigazgatási és területfejlesztési minisztériumi államtitkár.....	17251

Felszólalók:

Dr. Mészáros Lajos , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	17253
Gy. Németh Erzsébet , a DK képviselőcsoportja részéről.....	17254
Hollik István , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	17256
Dudás Róbert , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	17257
Dócs Dávid , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről.....	17261
Kanász-Nagy Máté , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	17263
Dr. Latorcai Csaba közigazgatási és területfejlesztési minisztériumi államtitkár.....	17266
Gy. Németh Erzsébet (DK).....	17269
Nyitrai Zsolt (Fidesz).....	17270
Dr. Kovács Zoltán (Fidesz).....	17271
Kanász-Nagy Máté (LMP).....	17272
Dr. Latorcai Csaba közigazgatási és területfejlesztési minisztériumi államtitkár.....	17274
Dr. Kovács Zoltán (Fidesz).....	17275
Gy. Németh Erzsébet (DK).....	17276
Kanász-Nagy Máté (LMP).....	17277
Szászfalvi László (KDNP) előadói válasza.....	17278

A Magyar Köztársaság és a Jugoszláv Szövetségi Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről a jövedelem- és a vagyonadók területén Budapesten, 2001. június 20-án aláírt egyezmény módosításáról szóló jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslat, valamint a Magyarország és a Svájci Államszövetség között a jövedelem- és vagyonadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről szóló, Budapesten, 2013. szeptember 12-én aláírt egyezmény módosításáról szóló jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslat együttes általános vitája a lezárásig.....	17280
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	17280

Felszólalók:

Herczeg Tamás , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	17282
Dr. Gurmai Zita , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	17284
Hollik István , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	17285

A Magyarország Kormánya és az Amerikai Egyesült Államok Kormánya között az országokénti jelentések cseréjéről szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	17285
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	17285

Felszólalók:

Herczeg Tamás , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	17286
Dr. Gurmai Zita , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	17288
Hollik István , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	17289

A belügyi ágazatokat érintő törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	17289
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	17289

Felszólalók:

Dr. Pesti Imre , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	17293
Dr. Gurmai Zita , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	17297
Hollik István , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	17300
Sas Zoltán , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	17302
Novák Előd , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről.....	17306

Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár előadói válasza.....	17308
---	-------

A szomszédos országban fennálló fegyveres konfliktus, illetve humanitárius katasztrófa magyarországi következményeinek elhárításáról és kezeléséről szóló 2022. évi XLII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	17309
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	17309

Felszólalók:

Vécsey László , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	17311
Sebián-Petrovszki László , a DK képviselőcsoportja részéről.....	17312
Hollik István , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	17316
Sas Zoltán , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	17318
Novák Előd , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről.....	17320
Nacsa Lőrinc (KDNP).....	17323
Novák Előd (Mi Hazánk).....	17323

Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár előadói válasza.....	17324
--	-------

Egyes törvényeknek az igazságügyi szakértőkkel és a szakértői bizonyítással összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat, a jogi versenyképesség érdekében egyes törvények deregulációs célú módosításáról szóló törvényjavaslat, az egyes iparbiztonsági, tűzvédelmi és hulladékgazdálkodási hatósági eljárások egyszerűsítéséről szóló törvényjavaslat, valamint az egyes közigazgatási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat együttes általános vitája a lezárásig.....	17325
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	17326

Felszólalók:

Vécsey László , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	17333
Sebián-Petrovszki László , a DK képviselőcsoportja részéről.....	17336
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	17340
Dr. Apáti István , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről.....	17343

Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár előadói válasza.....	17348
--	-------

A Magyarország Kormánya és a Dominikai Köztársaság Kormánya között a diplomata, szolgálati és hivatalos útlevelel rendelkező állampolgáraik vízummentességéről szóló megállapodásra vonatkozó törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	17350
Dr. Sztáray Péter András külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	17350

Felszólalók:

Bóna Zoltán , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	17351
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	17352

A Magyarország Kormánya és Georgia Kormánya között a beruházások ösztönzéséről és kölcsönös védelméről szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	17352
Dr. Sztáray Péter András külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	17353

Felszólalók:

Bóna Zoltán , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	17354
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	17354

Az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről a Chilei Köztársaság között létrejött magas szintű keretmegállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	17356
Dr. Sztáray Péter András külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	17356
Felszólalók:	
Bóna Zoltán , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	17358
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	17359
A közfeladatot ellátó közérdekű vagyongazdálkodó alapítványokról szóló 2021. évi IX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	17360
Dr. Hankó Balázs Zoltán kultúráért és innovációért felelős miniszter, a napirendi pont előadója	17360
Felszólalók:	
Dr. Pósnán László , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	17366
Földi Judit , a DK képviselőcsoportja részéről	17369
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	17372
Dr. Hiller István , az MSZP képviselőcsoportja részéről	17375
Dr. Brenner Koloman , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	17379
Dr. Pósnán László (Fidesz)	17382
Dr. Apáti István (Mi Hazánk)	17383
Dr. Hankó Balázs Zoltán kultúráért és innovációért felelős miniszter előadói válasza	17386
Napirend utáni felszólalások:	
Dr. Semjén Zsolt (KDNP)	17390
Bencze János (Jobbik)	17392
Berki Sándor (Párbeszéd)	17394
Az ülés bezárása	17396

Az ülésen jelen voltak:

SOLTÉSZ MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára, HIDVÉGGHI BALÁZS, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár, DR. CZEPEK GÁBOR energiaügyi minisztériumi államtitkár, ÁGH PÉTER építési és közlekedési minisztériumi államtitkár, DR. ZSIGMOND BARNA PÁL, az európai uniós ügyek minisztériumának államtitkára, VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. LATORCAI CSABA JÁNOS közigazgatási és területfejlesztési minisztériumi államtitkár, DR. HANKÓ BALÁZS ZOLTÁN kultúráért és innovációért felelős miniszter, ILLÉS BOGLÁRKA külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, DR. SZTÁRAY PÉTER ANDRÁS államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés őszi ülészakának
5. ülésnapja
2024. október 22-én, kedden
(8.01 óra - Elnök: dr. Latorcai János
Jegyzők: Gelencsér Attila és Z. Kárpát Dániel)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Jó reggelt kívánok, tisztelt képviselőtársaim! Szeretettel köszöntöm valamennyiüket, és köszöntöm azokat is, akik figyelemmel kísérik mai munkánkat.

Az Országgyűlés őszi ülészakának 5. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Gelencsér Attila és Z. Kárpát Dániel képviselő urak mint jegyzők lesznek a segítségemre.

Napirend előtti felszólalásaink kezdetén bejelentem, hogy elsőnek Kanász-Nagy Máté képviselő úr jelentkezett, az LMP képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

KANÁSZ-NAGY MÁTÉ (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Azzal inditanék, hogy többféle gazdasági, társadalompolitikai modell van, hogy hogyan lehet egy országot fejleszteni vagy bizonyos terminológia szerint felzárkóztatni.

Lehet beszélni jobboldali megközelítésekről, baloldali megközelítésekről, ortodox vagy akár unortodox eszközökről. Általában ezeknek a megközelítéseknek a közös jellemzője, és a kormány megközelítése is ebbe a csoportba tartozik, hogy a természetet egy végletekig kizsákmányolható erőforrásnak tekintik, és teljesen figyelmen kívül hagyják azokat a környezeti értékeket, amelyeket meg kellene őrizni az utókor számára is, de a mi jelenlegi jóllétünk szempontjából is kulcsfontosságúak.

A kormány gazdaságfejlesztési modelljéről nagyon sokat beszéltünk az elmúlt időszakban. Ez ugye arról szól, hogy a multinacionális vállalatokat próbálják idecsábítani. Ha ez nem működik Nyugatról, akkor megpróbálják a keleti multikat ide behozni - ugye, ők a nagy akkumulátorgyárak. Zajlik az akkumulátorgyarmatosítási folyamat Magyarországon. A lényeg az, hogy gyakorlatilag feladták azt, hogy Magyarország saját erőforrásaiból, lehetőségeiből, tehetségéből akarjanak megvalósítani itt valamiféle fejlődést vagy jóléti javulást, bővülést, hanem a lényeg az, hogy odaadták ezt a területet a multinacionális vállalatoknak, jöjjenek ide, zsákmányolják ki a környezeti erőforrásokat, majd ők megteremtik azokat a munkahelyeket, amelyek valamekkora jövedelmet biztosítanak - látjuk, hogy egyébként egyre nagyobb számban a külföldi vendégmunkások számára.

Ez tehát a kormány foglalkoztatáspolitikájának a gerince, ami abból áll, hogy idecsábítsák ezeket a vállalatokat. Ennek érdekében leépítették a környezetvédelmi, természetvédelmi intézményrendszert, hogy szabadon lehessen fölhasználni Magyarország

vízkezelését, odaadni nekik az általunk megtermelt energiát. Az ő érdekükben úgy változtattak az adópolitikán, támogatáspolitikán, hogy gyakorlatilag minden kormányzati forrást, támogatást ezeknek a cégeknek biztosítanak, nem a hazai kkv-szektornak. Itt adóforintok száz- és ezermilliárdjairól beszélünk egyébként éves szinten. A lényeg az, hogy ez tehát a függőségek rendszere, amit a kormány épít. Ez egy olyan függőségi rendszer, ami egyszerre a Nyugattól és egyszerre a Kelettől is függővé tesz minket, és föladjuk, fölkináljuk Magyarországot természeti erőforrásait.

De most nem is a természeti aspektusát emelném ki elsősorban ennek a negatív folyamatnak, bár annyit megjegyeznék, hogy a klímaválság és az energiaválság kellős közepén akarják idehozni az akkumulátorgyárakat. Amiből hiányt szenvedünk ebben az időszakban, az az energia és a vízkészlet - ezt akarják felkínálni nekik. De a friss adatokból látjuk, hogy már rövid távon sem működik ez a politika, amit önök folytatnak. A KSH október 15-ei gyorstájékoztatójából idézek, „Az ipari termelés 9,5 százalékkal csökkent” kezdetű tájékoztatóból, ebből szeretném kiemelni a következő adatokat. A feldolgozóipari termelés 23 százalékát képviselő járműgyártás volumene 12,4 százalékkal visszaesett; a 11 százalékos feldolgozóipari súlyú villamos berendezés gyártása 15,7 százalékkal maradt el az egy évvel korábbitól; a két legjelentősebb súlyú alágazat közül az akkumulátor, szárazelem gyártásának volumene 24, a villamos motor, áramfejlesztő és a többi készülékek gyártásáé 15 százalékkal esett vissza. Tehát azt gondolom, ez is mutatja, hogy ez a politika, ez a gazdasági, társadalompolitika nem egy emelkedő pályán van, hanem csökkenő pályán van, hiszen ezt mutatják a KSH nyilvános számai.

És itt szeretnék kapcsolódni egy néhány órával ezelőtti témához. Rétvári Bencével folytattuk le ismét itt tegnap este azt a vitát, hogy mi a helyzet a szociális dolgozók béremelésével, és Rétvári Bence gyakorlatilag elmondta, hogy nem tudja, mi a helyzet a béremeléssel, nem tudja, hogy hogyan emelkedik a szociális dolgozók bérezése. *(Rétvári Bence: Azt mondtam, hogy egy hónap múlva a költségvetés vitája van, térjünk rá vissza!)* Én azt gondolom, hogy azért nem tudja, mert a költségvetés valóban fog ezzel kapcsolatban számokat tartalmazni, de önök azt már nagyon pontosan tudják, hogy hogy néz ki az az adókedvezmény és azok a támogatások, amelyeket az akkumulátorgyáraknak biztosítanak a következő időszakban, ez pontosan ki van számolva, ellenben a szociális dolgozók béremelése nincs kiszámolva, ezzel nem foglalkoznak.

Itt összességében azzal tudom összefoglalni, zárni a felszólalásomat, hogy minden pénz a multiknak és az akkumulátorgyáraknak megy, ezért nem jut pénz a társadalompolitikára, oktatásra, egészségügyre, szociális területre, ezen belül a szociális dolgozók béremelésére. Tehát valóban, Rétvári Bence helyes és igazat mondott néhány órával ezelőtt, de itt van a megoldás, hogy miért nem tudja, hogyan néz ki

a szociális dolgozók béremelése a következő időszakban. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány részéről a választ Czepek Gábor miniszterhelyettes, államtitkár úr fogja megadni. Megvárom, míg fölteszi a mikrofonját. Öné a szó, miniszterelnök-helyettes, miniszterelnök-hely..., miniszterhelyettes úr. *(Derűlttség, közbeszólások.)* Harmadikra csak bejött.

DR. CZEPEK GÁBOR energiaügyi minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Ön a felszólalásában az én portfóliómat érintő részben elsősorban Magyarország szuverén energiapolitikáját vitatta, illetve azt, hogy a természetierőforrás-politikánk, a környezetpolitikánk mennyiben szolgálja a hazai érdekeket. Úgyhogy köszönöm a felvetését, és engedje meg, hogy elsősorban ezekre reagáljak.

Szuverén természetierőforrás-politikáról beszélek, mert a mi nézőpontunkban a jövő környezetének védelme és az a civilizációs alap, hogy megfelelő energiaellátással rendelkezünk, kéz a kézben jár. Nem lehet külön kezelni ezt a két ügyet, és egyszerre gondoljuk azt, hogy zöldügyekre a kormány támogató és igen választ ad, viszont zöldideológiára, amely az Európai Unió által diktált eszmeiség, nemet mondunk.

Tisztelt Képviselő Úr! Engedje meg, hogy onnan indítsak, hogy néhány szót mondjak Magyarország szuverén energiapolitikájáról. Nézze, nincs sem tengerünk, sem kiterjedt gázmezőink, nincsenek feketekőszén-mezőink. Tehát egy ilyen helyzetben egy ilyen geográfiai tulajdonságokkal rendelkező ország nem tehet mást, mint a rendelkezésre álló eszközökre épít.

(8.10)

Ez pedig 2010 óta következetesen a nap és az atom kettőse. Kérdezem én, hogy mi lehet függetlenebb a külföldi erőforrásoktól és külföldi diktátumoktól, mint a nap- és atomenergia. Ez ügyben tettünk lépéseket 2010 óta, és a 2021-es energiaválság óta is hasonlóképpen, nem feladva az elveinket, dolgozunk. Ez elvezetett oda, hogy mára a napenergiában 7200 megawatt naperőmű-kapacitással rendelkezünk, ami 15 százalékos hatékonysági fokot nézve egy fél Paksi Atomerőmű. A 2030-as évekre ez 12 gigawattra fog felmenni. Ez, szintén ezt a hatékonysági mutatót nézve, már egy Paksi Atomerőművet jelent. Tehát összességében Paks II. üzembe állásával a 2030-as évekre három paksi méretű kapacitással rendelkezik az ország.

No de, ez a zöldenergia, ez a megújuló energia, mint ön is pontosan tudja, egyben az Achilles-sarka is a magyar energetikának és a megújuló energiapolitikának, hisz ma még nincs üzemszerű és biztonságos

ipari eljárás arra, hogy hatalmas mennyiségű elektromos energiát egyszerű eszközzel, hosszú távra tároljunk. Erre két ma működő eljárásrend és technológiai megoldás van, a szivattyús tározós erőmű, az úgynevezett SZET, és az akkumulátor. Innen vezethető vissza minden az én nézőpontom szerint, amit a kormány tesz akkumulátorgyártási ügyben. Ugyanis nem hagyhatjuk figyelmen kívül azt, hogy e nélkül az energiátározó nélkül a magyar energiarendszer nem tud szilárd talajon állni, és jobb kerítésen belül tudni az innovációt, a szellemi képességeket. Ezért építettünk olyan iparpolitikát, amely az akkumulátorgyártást segíti Magyarországon.

Tisztelt Képviselő Úr! Tesszük ezt azért, hogy az Európai Unió által diktáltakkal ellentétben hangsúlyt fektessünk a tárolásra, mert a mai brüsszeli politika csak a megújuló energiaforrásokra koncentrálna, és nem kívánunk abba a helyzetbe kerülni, hogy európai uniós irányelveket olvasgassunk a sötétben a 2030-as évek elején.

Tisztelt Képviselő Úr! Engedje meg, hogy a még rendelkezésre álló időben röviden, csak példálózó jelleggel felsoroljak néhány olyan egyedi intézkedést, amelyet a környezetpolitika terén tettünk. Ilyen a „Tisztítsuk meg az országot” program, ahol 165 ezer tonna hulladékot gyűjtöttünk össze; a Te-Szedd! akció, amelyben több mint százezeren vettek részt; a felső-tiszai folyószakasz hulladékmentesítése, ahol több mint 2 ezer köbméter hulladékot emeltünk ki a vízből; vagy a visszaváltási rendszer, amely ez idáig 400 millió palack hulladékot juttatott megfelelő környezetbe, és nem a magyar anyaföldbe. Ezenkívül olyan szabályozási változásokat tettünk, mint a környezetvédelmi másodfok bevezetése, a környezetvédelmi hatásvizsgálat kiterjesztése valamennyi akkumulátoripari résztvevőre, a levegőtisztasági programunk.

Úgyhogy azt hiszem, nem vádolhatja a kormányt senki azzal, hogy nem szuverén módon szervezi az energiapolitikáját, és nem szuverén módon gondolkodik a környezetéről. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A Mi Hazánk képviselőcsoportjából Dócs Dávid képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DÓCS DÁVID (Mi Hazánk): Tisztelt elnök úr, köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Miniszterhelyettes Úr! Köszönöm szépen a municiót, hiszen az én napirend előtti felszólalásom is hasonló témában született. Köszönöm szépen, hogy elmondta, hogy szuverén energiapolitika és gazdaságpolitika alatt a magyar kormány képviseletében ön egészen pontosan mit ért. Én egy kicsit mást értek vagy mást értenék alatta. Nézzük meg, hogy pontosan mit!

Zöldügyek? Azért elég sánta ez a szófordulat talán, mert szerintem nem igazán lehet zöldpolitikáról

beszélni addig, amíg a külföldi multinacionális akkumulátorgyárak zöldmezős beruházások keretein belül valósulnak meg, ahelyett, hogy használnánk az előző rendszerből ránk maradt barnamezős területeket, amik azért maradtak rajtunk, mert az akkori gazdaságpolitika rendkívül elhibázott volt, hiszen a vas és acél országának kiáltották ki hazánkat anélkül, hogy ehhez bármilyen nyersanyagunk megadatott volna és rendelkezésre állt volna.

Őn itt elmondta, hogy igazság szerint azért nem tudunk szuverén energiapolitikát végrehajtani, mert egész egyszerűen nincsenek nyersanyaglelőhelyeink, nagy számban nincsenek ilyen nyersanyagaink. Viszont van egy még rendelkezésünkre álló erőforrásunk, aminek az a neve, hogy magyar termőföld. Ez egy korlátozott mennyiségben a rendelkezésünkre álló erőforrás, amit ha így fogunk herdálni, mint ahogy az önök kormánya teszi, akkor nagyon úgy néz ki, hogy már nem sokáig lesz ilyen erőforrásunk sem. Az első osztályú magyar termőföldön nem naperóműveket kellene építeni, ami már most gyakorlatilag Paksnak a termelésével versenyez, illetve nem külföldi akkumulátorgyárakat kellene építeni, amelyek egyébként nem magyar dolgozóknak adnak munkát, hiszen látjuk, hogy külföldről érkeznek ide a vendégmunkások, és nem a magyar gazdaságot pörgetik, hiszen nem itt marad az a profit, amit termelnek, hanem külföldre viszik azt is. Én azt gondolom, hogy szuverenitás alatt talán valami mást kellene érteni.

A Mi Hazánk Mozgalom gazdaságpolitikája teljesen eltér az önök gazdaságpolitikájától. Mi azt szeretnénk, ha Magyarország az erősségeire építene, s mindezt úgy tenné, hogy közben odafigyel a természetre, hiszen a természet és a velejáró csodák gyakorlatilag az unokáinktól kölcsönkapott javak, amelyeket nem elherdálni kellene, hanem arra vigyázni kellene és óvni azokat. Azt gondolom, az is nagyon beszédes, hogy Gulyás Gergely a múlt heti Kormányinfón azt mondta, hogy új gazdasági irányba kell állnunk. Nem tudom, hogy ez az „új” már az, amit önök taposnak, vagy éppen most valami újat keresnek. Azok után nem csodálkoznék és nem lepődnék meg, hogy mégis valami új gazdaságpolitikát szeretnének találni, miután a gazdasági visszaesés, az önök gazdasági modelljének a visszaesése közel 10 százalékos volt. Ez azt bizonyítja és azt erősíti, hogy nem jó ez az irány, egy teljesen másik irányt kellene felvenni. Éppen ezért mi azt szajkózzuk, hogy amíg nem késő, addig a kormányzat értékelje ki és bírálja felül az eddigi döntéseit, ne a külföldi multinacionális vállalatoknak akarjon megfelelni, ne a külföldi érdekeket szolgálja, hanem végre a magyar embereket, hiszen a külföldi vendégmunkásokkal és alacsony hozzáadott értékkel működő multinacionális cégek nem Magyarország gyarapodását szolgálják.

Éppen ezért mi azt gondoljuk, hogy talán a kutatásra, a fejlesztésre, a magas hozzáadott értékre kellene inkább koncentrálni, és arra, hogy mindebből a magyar emberek profitáljanak, a magyar emberek tudjanak végre egy európai bért keresni itt,

Európa szívében. Magyarországról ne elmenjenek az emberek, helyettük pedig ne vendégmunkások jöjjenek ide, hanem mindenki a saját hazájában tudjon boldogulni, jól élni. Az emberek átlag komfortérzetét talán egy kicsit javítaná az, ha a munkájukért cserébe megfelelő bért és elismerést, megbecsülést kapnának. Az önök gazdaságpolitikája ezt jelen pillanatban sajnos nem teszi lehetővé. Volt rá 14 évük, ezt mégsem sikerült megteremteni.

Éppen ezért én arra kérném tisztelettel kedves kormánypárti képviselőtársaimat, hogy valahogy próbálják ezt felülbírálni, még egyszer mondom, és próbáljanak egy olyan irányba elindulni, ami valóban a magyar emberek érdekeit, valóban Magyarország érdekét tartja szem előtt, és nem a külföldi multiknak való behódolást. Mert láthatjuk, hogy ez sajnos nem járt eredménnyel, és ennek a kárát nem most fogjuk látni, hanem majd jobbra évtizedekkel később, ugyanúgy, ahogy az előző rendszer vas és acél országának a kárait is a mai napon és a mai világunkban látjuk leginkább. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a Mi Hazánk soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az elhangzott napirend előtti felszólalásra a kormány részéről Czepek Gábor miniszterhelyettes úr fog válaszolni. Parancsoljon!

DR. CZEPEK GÁBOR energiaügyi minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm a kérdését és azt, hogy a Kanász-Nagy képviselő úr által citáltakhoz képest van módom egy más aspektusból is a magyar energiapolitikáról beszélni.

Nézze, 2010-ben a kormány három elvet rögzített a magyar energiapolitika kapcsán. Az első a már említett nap- és atomenergia kettőse, a második, hogy minden szomszédos országgal legyünk összekötve villanyban és gázban, és a harmadik, hogy legyen egy olyan széles vállú nemzeti energiaholding, amelyre nehéz helyzetben tud támaszkodni a magyar energiapolitika.

(8.20)

2021 végén már látszódtott az a tendencia, ami 2022-ben csúcsosodott ki a magyar energiapolitikában is. Az ukrán-orosz konfliktust követően megugrottak az energiaárak. Ön által is ismert nyilván, hogy a békebeli 10-12 euró/megawattórás árról gyakran 300 euró/megawattórára emelkedett a gáz; a villany pedig a HUPX-on, a magyar villamosenergia-tőzsdén tapasztaltak alapján békeidőben olyan 30-40 euró/megawattóra volt; ez felkúszott akár 600 euró/megawattóra szintre.

Ez a hatalmas árrobbanás késztetett minket arra, hogy végiggondoljuk újra a folyamatainkat, és nem-hogy leszálltunk volna az eddigi útról, hanem inkább magasabb fokozatba kapcsolunk, és azt azonosítottuk, hogy az eddigi alapelveink segítenek minket ezen

válság túlélésében, és ennek lecsengésével vagy normalizálásával, azt hiszem, értékelhetjük úgy, hogy ezt a vállalásunkat teljesítettük.

Tehát arról kezdünk gondolkodni, hogy a szuverén energiapolitikának ez az iránya, amely a nap- és atomenergia kettősségére alapozott, megfelelő-e, vagy adott esetben válasszuk-e azt a politikát, amelyet más országok követnek; nyilván össze vagyunk kötve a szomszédos országokkal, tudunk energiát importálni. Természetesen a szuverén energiapolitikát választottuk, mert onnan lehet energiát importálni, ahol szuverenitás van. A szomszédos országok is függő helyzetben vannak, tehát egy kölcsönös függőségbe lávíroztuk volna magunkat, ha a szomszédos országokra építünk.

Tisztelt Képviselő Úr! Az európai országok 2022-ben és 2023-ban a magyar GDP-nek megfelelő összeget fizették ki felárként immáron nem az oroszoknak, hanem az araboknak, illetve az Amerikai Egyesült Államoknak. Még egyszer: a magyar GDP-nek megfelelő összeget fizették ki felárként. Ez az összeg megfelel annak, amelyet az Európai Unió ebben a támogatási ciklusban az egész energiaátmenetre biztosít.

Összességében csak azt szeretném önnek mondani, hogy a magyar energiapolitika, amely jelentősen különbözik az európai unióstól - és sok esetben komoly konfliktusokat kell vállalnunk -, helyes úton jár, ha már csak azt nézem, hogy hova vezetett az Európai Unió felvázolt iránya.

Tisztelt Képviselő Úr! Ezen belül engedjen meg néhány gondolatot a napenergiáról. Erről beszélt részletesebben. Jelenleg 7200 megawatt naperómű-kapacitásunk van, ebből 60 százalék ipari és 40 százalék lakossági, úgynevezett háztartási méretű kiserómű.

Az ipari napelem-kapacitások kapcsán - ha jól érttem - hozta fel azt a dilemmát, hogy a termőföld védelme vagy a hazai energiabiztonság helyezhető-e előtérbe, és köszönöm ezt a kérdését. Évről évre, lépésről lépésre vizsgálni kell a kormánynak is, hogy valóban jó úton járunk-e. Jelenleg egy viszonylag szigorú szabályozásunk van, amely azt mondja, hogy kiseróműveket lehet könnyebb feltételek mellett telepíteni termőföldre; fél megawatt fölötti erőművek esetén szigorú szabályok vannak, nem kizáró, de szigorú szabályok. De mi az Energiaügyi Minisztériumban minden egyes lépésünkénél, az energetikai és klímaterveink aktualizálásánál figyelemmel vagyunk arra, hogy hogy áll az az energiamixünk, mennyire van még szükségünk pluszkapacitásra.

Ma, azt kell mondanom önnek, hogy ebből a körülbelül 4300 megawatt ipari PV kapacitásból, két-két és fél hektár/megawattos arányt számolva - ugye, egy megawatt erőmű körülbelül két és fél hektár termőföldet igényel -, tízezer hektárra jönnénk ki. De a tízezer hektárnak egy jó része barnamezős területen van, ipari parkokon belül van, közigazgatási határon belül van; így azt kell mondanom önnek, hogy körülbelül ötezer hektár lehet az a mezőgazdasági termőföldmennyiség, amit elfoglal naperómű. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Mindezt négy és fél millió hektár termőföldből, ami 0,1 százalékot jelent körülbelül, ami még nem jelent olyan mértéket, amely veszélyezteti Magyarország agrárkultúráját. De folyamatosan vizsgáljuk, és köszönöm a felvetését. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A Párbeszéd képviselőcsoportjából Tordai Bence frakcióvezető úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, frakcióvezető úr! Öné a szó.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Polgártársak! Egy nappal az 1956-os forradalom kitörésének évfordulója előtt arról fogok beszélni, hogy a Fidesznek miért nincsen erkölcsi alapja 1956-ról beszélni. *(Rétvári Bence: Az Apró-villában beszéljétek meg ezt a témát! - Közbeszólások a Fidesz padsoraiban.)*

Engedjék meg, hogy onnan indítsak, hogy van egy népszerű téveszme, miszerint káros volna a múltat és a jelent összekötni, hogy hiba, amikor történelmi események felidézése során próbálunk párhuzamokat vonni vagy éppen különbségeket keresni a mai eseményekhez képest, amikor rávetítjük a múltat a jelenre.

Én azt gondolom, hogy ez hasznos, hiszen egyrészt tanulnunk kell a múlt hibáiból, és emlékeznünk kell a múlt helyes döntéseire, a múlt dicsőségére. Ez az a közös alap, ami összeköt minket; egy olyan alapja a nemzeti identitásnak vagy jelen esetben a köztársasági eszmének, amelyet eddig nem nagyon kérdőjeleztek meg.

Ami ebben a helyzetben nagyon nincsen rendben, az az, amikor elkezdik a jelent, a valóságot hajlítani, torzítani; és értem, hogy sokszor kellemetlen helyzetben vannak bizonyos politikai erők képviselői, amikor például a szabadságról kell beszélni október 23-án. De - csak hogy a saját példámat mondjam - azért a budai polgárok megütközve hallgatják azokat a fideszeseknek a központból leküldött beszédek, amelyek azt fejtegetik, hogy Brüsszel az új Moszkva, és az a szörnyű elnyomás, amit a globális erők kifejtnek Magyarországra, rosszabb, mint a sztálini terror meg Rákosiék uralma. Ez azért úgy megütközést kelt, de hát, az önök dolga. A jelen az itt van, a valóság meg tudja védeni magát, és vagyunk itt néhányan, akik azért jelezzük, hogy szembejön önökkel.

De ami ennél még sokkal súlyosabb, amikor a történelmet hamisítják meg. A történelem, a múlt már nincs velünk. Egyre kevesebb az, aki első kézből tud mesélni '56-ról. Lassan már csak a történészek azok, akik meg tudják védeni a múltat, és ezért különösen súlyos, amikor a múltat hamisítják meg, és ezért és ezen keresztül a közös nemzeti identitásunk alapjait kérdőjelezzük meg.

Amikor ezt az önök orosz barátai csinálják, akkor önök csendben hallgatnak, asszisztálnak ehhez. Az

orosz történelemkönyvekben 1956-ot, a magyar forradalom dicsőségét fasiszta felkelésnek titulálják; nettó történelemhamisításban vannak, ami ellen önök nem emeltek szót és nem értek el semmilyen eredményt.

De ami ennél rosszabb, hogy önök saját maguk is hamisítják a történelmet. Csak négy példát fogok kiemelni az elmúlt évekből. Szijjártó Péter Lengyelországban azt mondta: „Magyar vagyok, és megvan a magunk történelme. Mi nem tekintünk fenyegetésként Oroszországra.” Pont. De! Mi, magyarok fenyegetésként tekintünk Oroszországra, nagyon jó okkal: 1848, 1956 és a negyven évig ideiglenesen hazánkban állomásozó szovjet-orosz csapatok miatt mi igenis fenyegetésként tekintünk Oroszországra.

De Orbán Viktor személyesen még tovább ment. Azt mondta: „1956-ban mi nem azért harcoltunk, mert azt gondoltuk, hogy le fogjuk győzni a Szovjetuniót. Azért vállaltunk egy forradalmat és szabadságharcot, hogy kikényszerítsük a tűzszünetet meg a béketárgyalásokat.” (*Közbeszólások a kormánypárti padsorokban.*) Először is, Orbán Viktor nem volt ott, ő nem harcolt, ő nem akart kikényszeríteni semmit. (*Dr. Fónagy János: De te sem! - Közbeszólások a kormánypárti padsorokban.*) De ennél komolyabb történelemhamisítás, hogy az '56-os forradalmárok sem ezért harcoltak. Ők szabadságot akartak, függetlenséget, ha úgy tetszik, szuverenitást, demokratikus szocializmust, és azt, hogy az orosz csapatok, a szovjet csapatok azonnal vonuljanak ki Magyarországról. Ezért harcoltak, és nem béketárgyalásokba akartak bocsátkozni, amire egyébként esély sem lett volna.

Azt a hazugságot is mostanában az önök médiája visszhangozza, hogy a Nyugat azzal hitegetett minket, '56-ban magyarokat, hogy majd fegyveres segítség jön, és aztán cserben hagytak minket. Nem volt ilyen; tényszerűen visszahallgatható az egész műsorfolyama a Szabad Európa Rádió: nem volt ehhez hasonló állítás egyáltalán. Ezzel önök lenézik a forradalmárokat. Azt mondják, hogy a magyar hősök egy nyugati propaganda bábjai lettek volna. Felháborító!

És hát, a legsúlyosabb Orbán Balázs kijelentése, aki szerint '56-nak az a tanulsága, hogy nem kellett volna védekezni. Nem, a legkevésbé sem az a tanulsága; az a tanulsága, hogy a szabadság szeretete nagyon sokak számára, nagyon sokunk számára mindegyképpen való, és ez a köztársasági eszme alapja.

Akik meghamisítják 1956 történetét, azok meggyalázzák a forradalom emlékét, azok megkérdőjelezik a hősök bátorságát, az ő áldozatukat. És amikor ezek után Orbán Viktor odajön Budára holnap, és majd osztja az észt a forradalomról (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret letelét.*), én elmondom, hogy a budai srácok valójában miért küzdöttek; és elmondom, hogy mi, mai budai srácok nagyon nem látjuk szívesen ott a történelemhamisítókat, nem látjuk szívesen az 1956-os forradalom elárulóit, egy háborús agresszor és egy diktatúra

elnyomóinak székértolóit. (*Rétvári Bence: A Párbeszéd nevében?*) Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Rétvári Bence: Ezt Gyurcsánynak mondta!*)

(8.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. A frakcióvezető úr imént elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány részéről Hidvéghi Balázs miniszterhelyettes úr válaszol. Parancsoljon, miniszterhelyettes úr!

HIDVÉGHI BALÁZS, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Képviselőház! Semmiféle joga nincs önnek arra, hogy a Fidesz-KDNP politikai közösségén bármit is számonkérjen 1956-tal kapcsolatban. Ön, aki Gyurcsány Ferenc szövetségese, azé a Gyurcsány Ferencé, aki megtestesíti egyébként '56 örökségének a sárba tiprását, aki rátámadt a politikai erejével, a rendőrségével az ötvenéves évfordulón békés tüntetőkre, aki meggyalázta a forradalmat, és egyébként személyében is viszi tovább az Apró Antal-féle kommunista hagyományt a baloldalon. De persze fölmerül az emberben az a kérdés is ilyenkor mindig, hogy vajon ön kinek a nevében beszél is itt a parlamentben. (*Tordai Bence: 30 ezer budai választó nevében.*) Keresem ön mögött a Párbeszéd-frakció tagjait, de nem látom őket, és emlékezzünk arra, hogy ebben az évben, a júniusi választásokat követően ön kilépett a saját pártjából úgy, hogy közben megmaradt annak a frakcióvezetőjének. Ilyen mutatóváltást talán még nem láttunk az elmúlt 30 évben ebben a parlamentben. Az ön politikai ereje egy fantompárt, egy fantomfrakció, gyakorlatilag nem is mérhető a kutatásokban. Úgyhogy jogosan merül fel az a kérdés, hogy vajon kinek a nevében is szólal itt ön most föl. (*Tordai Bence: A budai választók nevében, akik beküldtek engem ide.*)

Gyakorlatilag, és akkor idézem önt, saját magát, ön úgy fogalmazott most júniusban, hogy „a Párbeszéd matrica lett a DK bukósisakján”. Ugye, amikor elhagyta a pártját, ön ezt mondta. Hát, a bukósisak annyiban bizonyosan megáll, hogy Gyurcsány Ferenc és a szövetségesei folyamatosan bukják el a választásokat, ehhez talán bukósisakra is szükség van. De még Hadrázy Ákos, az ön elvtársa és szövetségese is kritikával illette ezt a lépését, és feltette a kérdést, hogy vajon nemcsak az a 1,5 millió forintos extra fizetés-e az oka, hogy ön még mindig frakcióvezető, miközben kilépett ebből a pártból, ami önmagában egy teljes politikai abszurd és egy cinizmus egyértelmű jele. (*Tordai Bence: Nem! '56-ról beszéltem.*)

De ha rátérünk a tartalmi kérdésekre is, ön azt mondta, hogy a szabadság egy fontos érték az ön számára. Minden korban meg kell határozni, hogy mi az, ami veszélyezteti egy nemzet szabadságát, az önálló döntését, és jelen pillanatban a háború és a háborús veszély egyértelműen egy ilyen veszély. Ön pedig egy

háborúpárti politikus, ön fegyverszállításpárti politikus. Engedje meg, hogy önt idézzem, nemcsak a levegőbe beszélek itt, hanem öntől szeretnék idézni. Ön azt mondta 2022 áprilisában, hogy „itt lenne az ideje, a legfőbb ideje, hogy Magyarország megkezdjék a direkt fegyverszállításokat”. (*Tordai Bence: Így van, '56-ban is fegyverrel harcoltak az oroszok ellen. Meg NATO-tagok vagyunk...*) És azt mondta, hogy ezt azért kellene megtenni, hogy ne szégyenkezzünk. Egy halálos veszélybe sodorjuk az országot és a saját biztonságunkat akkor, ha bele akarunk lépni egy olyan háborúba, ami nem a mi háborúnk, és ha engednénk annak a nyomásnak, ami ezt a veszélyt fölerősítené.

Ön egyébként nemcsak háborúpárti politikus, hanem bevándorláspárti politikus is, a bevándorlásról is számos alkalommal nyilatkozott. (*Tordai Bence: Ennek mi köze van '56-hoz?*) Üdvözölte azt, amikor az Európai Bizottság Magyarországgal szemben kötelezettségzegési eljárást indított. Azt mondta, hogy igazuk van, és azt mondta, amikor elkezdtek a védekezést a déli határokon, hogy egy túldimenzionált problémára ad egy nem hatékony választ, mármint a kerítésépítés. Nos, kedves képviselő úr, ez a kerítés a déli határon 2015 óta több mint egymillió illegális határátlépést akadályozott meg. A magyarok ráadásul véleményt is mondtak erről a kerítésről, véleményt mondtak a bevándorláskérdésről. Nem egyszer, nem kétszer volt nemzeti konzultáció, országgyűlési választásokon volt fő vitatéma, és egészen világosan kifejezték azt az akaratukat, hogy nem kérünk az illegális bevándorlásból, mint ahogy a háborúból sem kérünk; ez a magyarok akarata.

Ön tehát kulcskérdésekben, a legfontosabb, biztonságunkat, jövőnkét érintő kérdésekben homlokgyenest ellentétes álláspontot képvisel, mint a magyarok döntő többsége. (*Tordai Bence: Akkor miért választottak meg a budai polgárok?*) Talán ez is magyarázza azt, hogy miért van szükség arra a bukósisakra önnek és a szövetségeseinek. Mert ha szembenemnek azzal, amit a magyar emberek akarnak, ha szembenemnek, az evidens nemzeti érdekekkel, akkor nem tudnak ehhez politikai támogatást kapni szerencsére. Ez magyarázza szerintem az ön mögött látható üres padosorokat (*Tordai Bence: Az 52 százalékos társadalmi többséget...*), a fantompárt, a fantomfrakció, amely már részben nem is az öné, amelyet önmaga el is hagyott.

Ez az eredménye annak a politikának, amely gyakorlatilag szembemegy a nyilvánvaló nemzeti érdekekkel, és szembemegy az emberek véleménynyilvánításával. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok padosraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Ház! Dudás Róbert képviselő úr, a Jobbikból, az objektív ok megjelölésével jelezte a jegyzőknek, hogy időben nem tud beérkezni, de igényt tart rá, amennyiben be tud érkezni még a napirend előtti időszakban, hogy elmondhassa felszólalását.

Én ezt tudomásul vettem, úgyhogy elnézést kérek Hiller Istvántól, hogy ő fog következni, vagy előbb következik, de egyeztettem vele, hogy fölkészült arra, hogy elmondja a napirend előtti felszólalását. Tehát az MSZP képviselőcsoportjából napirend előtti felszólalásra Hiller István képviselő úr jelentkezett. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Képviselő Asszonyok és Képviselő Urak! Ma az Országgyűlés elé kerül a korábban állami fenntartású, néhány évvel ezelőtt alapítványi formába átvett felsőoktatási intézményeinkről szóló törvény és annak ügye.

Legyen elég most egyelőre annyit elmondani, hogy ezek azok az intézmények, amelyeket az Európai Unió kizárt az Erasmus-, illetve a Horizont-programból. A törvényt nyilván a mai nap megvitatjuk, kérdés, hogy egy ilyen törvénnyel mit lehet elérni.

Ugyanakkor én, mi a kormány felelősségének és ilyen értelemben lehetőségének tartjuk, hogy ezt a problémát megoldjuk, és amennyiben a vita megfelelő mederben folyik, akkor szeretném elmondani, hogy mi támogatjuk azt, hogy ez a törvény megszülessen. Éppen azért, hogy nehegy félreértés legyen, a kormány joga és kötelessége ennek a problémának a megoldása.

Az egy más kérdés, hogy évente 7-8 ezer magyar fiatal nem utazhat az Európai Unió egyetemére hallgatóként tanulmányokat folytatni, miközben az előbb említett intézmények fogadhatnak európai uniós diákokat. Még súlyosabb veszélynek látom a kutatói együttműködésből való kimaradásunkat, azoknak a nagyszerű kutatóknak és kutatócsoportoknak a munkáját, együttműködését, amelyekre egyébként a világ más része, a szó szakmai értelmében vadászik. De beszéljük ezt meg a vita során!

Van azonban olyan intézményünk, több jeles felsőoktatási intézményünk, amelyek továbbra is állami fenntartásban van. Ilyen az Eötvös Loránd Tudományegyetem, a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem és a Liszt Ferenc Zeneakadémia. Kérem, önök előtt sem rejtett dolog, hogy mindegyik intézmény külön-külön is a magyar felsőoktatás meghatározó intézménye.

Az Eötvös Loránd Tudományegyetem Magyarország leghosszabb ideje folyamatosan működő felsőoktatási intézménye az 1635-ös alapítás óta. A Budapesti Műszaki Egyetemet hadd ne kelljen aposztrofálnom, főként, amikor Latorcai elnök úr elnököl, számára is fontos intézmény ez, nem beszélve azokról a remek és világhírű, elismert oktatókról és kutatókról, akik ott tanítanak és tanítottak. A Liszt Ferenc Zene-művészeti Akadémia pedig nemcsak Európában, hanem a világon is a zenetudomány és zeneművészet egyik legmeghatározóbb intézménye.

Kérem szépen, konkrét információ, amit mondok: az egyik, előbb említett intézmény egy meghatározott és konkrét tanszékéről a tanév kezdetéről származó béreket fogom elmondani. Egy tanársegéd

bruttó 368 ezer forintot keres, egy adjunktus bruttó 420 ezer forintot. Ezek azok az intézmények, amelyek nem kerültek alapítványi fenntartásba.

A Zeneakadémián évek óta elhúzódó vezetési válság van, a három intézmény gyakorlatilag mindegyikében megalázó bérvizonyok, elmaradt infrastruktúrális fejlesztések.

(8.40)

Roppant mód feltűnő, tisztelt miniszter úr, hogy a felsőoktatási intézményeink egyik részében, amelyeket önök szerintem indokolatlanul gyorsan és megfontolatlan módon alapítványi formába szerveztek, ott az Európai Uniónak vannak súlyos problémái, amelyeket meg nem szerveztek alapítványi formába, ott a magyar költségvetés és a minisztérium nem tudja garantálni a megfelelő oktatási és kutatási feltételeket. Magyarul: súlyos problémákat látok a magyar felsőoktatásban, és ezeknek a megoldására a vitában és persze a kormány és a minisztérium tevékenységében keresem a megoldást. Egyelőre nem látom. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Hiller professzor úr imént elhangzott napirend előtti felszólalására a választ Hankó Balázs miniszter úr fogja megadni. Parancsoljon!

DR. HANKÓ BALÁZS ZOLTÁN kultúráért és innovációért felelős miniszter: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nos, Brüsszel szándékolt gáncsoskodása ellenére, tudatos károkozása ellenére a magyar felsőoktatás eredményes, és évről évre lép előre. Alljon itt néhány adat!

Öt éve 7, két éve 9, most 12 egyetemünk van a világ legjobb 5 százalékában. Van egyetemünk, a világ legjobb 1 százalékában, a 271. helyen van a Semmelweis Egyetem. Mi több, innentől, ha a két nagy nemzetközi rangsort, a QS és a Times Higher Educationt nézzük, akkor összességében 7 egyetemünk van a világ legjobb ezer egyeteme között. Mi több, van olyan egyetem és van olyan kutatási terület, amely a nyolcadik legcitáltabb a világon.

Mit tudhatunk még ezekről az egyetemekről? Tudhatjuk azt is, hogy a megújult egyetemi modell vonzóképes, vonzóképes, hiszen immáron második éve több mint százezren nyertek felvételt a magyar felsőoktatásba. Nyertek felvételt úgy, hogy most már több mint minden második fiatal vidéki egyetemen kezdi meg tanulmányait.

Az elmúlt két évben 44 százalékkal emelkedett a műszaki, természettudományi, mérnökinformatikai területre felvettek száma. Mi több, ezüstérmes lett a pedagógusképzés; 15 ezren nyertek felvételt a pedagógusképzésre, 7400-an tanárnak, tanítónak és kétezeren az előbb említett fizika, kémia, biológia, azaz a természettudományos területekre. Ha ez nem elég, akkor mondhatjuk azt, hogy az innovációs teljesítményünk is

évről évre javul, 2,1 százalékot lépett előre az innovációs teljesítményünk.

Másfél héttel ezelőtt a Times Higher Education új rangsorát kiadta. Az Óbudai Egyetem két kategóriát lépett előre. Mi több, a 13, világszerte vizsgált mutatóból 9-nél a világ növekedési ütemét megelőzően egynél átlagosan történt meg a magyar egyetemek előrelépése. *(Sic!)*

Igen, Brüsszel szándékoltan kárt okoz. Mit tetünk mi? - fogunk erről még ma az este vagy a délután folyamán vitatkozni. Elindítottuk a Pannónia- és a Horizont-programot. Igen, nekünk fontos a nemzetközi együttműködés, éppen ezért 10 milliárd forint Pannónia, 8 milliárd forint Horizont, 6 milliárd forint bajnokok hazahozatala Magyarországra, Research Grant Hungary, és 5 milliárddal Brüsszel helyett pótoljuk a nemzetközi kutatási költségeit az egyetemeinknek, és 1 milliárd forintot mecenatúraprogramot is elindítottunk a nemzetközi részvétellel. Azaz mi számítunk az egyetemeinkre, és az egyetemeink így számíthatnak ránk.

Alapelvünk mindig az volt, mint ahogy a modelt váltott egyetemek esetében is, hogy az az egyetem, amely egyetem szenátusa, egyetemi közössége, tárgyalásokat kezdeményez a kormánnyal egy új modell vonatkozásában, ott a kormány nyitott ennek megfontolására. Ne feledjük el, hogy az egyetemi szenátusok tagjainak 82 százaléka támogatta az egyetemi modellváltást. Ha az ELTE és a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem vagy más állami egyetemek költségvetését tekintjük, a BME esetében 2023-ban 19 milliárd forint az induló főösszeg, év végére 29 milliárd volt. A Zeneakadémia esetében 4 milliárd '23-ban, év végére 4,75. A Képzőművészeti Egyetem esetében 2,6 milliárdról 3,1 milliárdra nőtt, és az ELTE esetében szintén jelentős előrelépés volt, ott egy 30 százalékos emelkedés volt tapasztalható.

Ezek tehát azok az adatok, amivel, ha az egyetemi béreket nézzük, akkor az egyetemi bérek és kereset vonatkozásában 450 ezer tanársegédi, 550 ezer adjunktusi, 800 ezer docensi és 1 millió forint fölötti egyetemi tanári bérek azok, amelyek elérhetőek. És igenis segítjük az állami egyetemeket. Segítjük úgy az állami egyetemeket, hogy idecitolom a múlt heti bejelentésünket, ahol az ELTE Természettudományi Karára igazoltuk vissza német vezető egyetemről Endrődi Gergely professzor urat, aki innentől fizikusi kutatásait a kutatócsoportjával az ELTE-TTK-n viszi tovább.

Így épül a magyar tudomány aranycsapata Krausz Ferenc Nobel-díjas professzorunk vezetésével. Azon egyetemek esetében, amelyek kezdeményezik a modell új modellben való működést, a kormány nyitott a tárgyalásra. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A Jobbik képviselőcsoportjából Dudás Róbert képviselő úr jelentkezett napirend

előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DUDÁS RÓBERT (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Mindenekelőtt szeretném megköszönni elnök úrnak a türelmét, és hogy lehetőséget ad a napirend előtti felszólalásom elmondására, így késve is.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Azt gondolom, nyugodtan kijelenthetjük, hogy az állam zsebe nem pusztán üres, hanem még sajnos lyukas is. Tapasztalja ezt egyébként a társadalom elég széles rétege az önkormányzatoktól a lakosságon keresztül a vállalkozásokig. Miniszterelnök úr kijelentette, hogy pótolják azokat a forrásokat, azokat a lyukakat, melyek keletkeztek egyébként a gazdaságban, különböző országokból, Ázsiából, különböző nemzetközi szervezetektől hitel gyanánt. Azt gondolom, hogy ha csakis pusztán a miniszterelnök úr is hitelben gondolkodik, akkor nekünk is el kell gondolkodni, hogy azon túl, hogy a mi jövőnket zálogosítja el és adósítja el, a gyermekeinkét, sőt még az unokáinkét is.

Bár önök nem használják ezt a szót, mert azt mondják, hogy ez nem az önök kifejezése, hogy „megszorítás”, de az elvonások, ha valami drágább, többbe kerül, ha valamit nehezebben lehet beszerezni, ha elvonnak a fizetésből, a juttatásból, bárhogya is nevezük, az megszorítás. Nos, ez pedig azok a folyamatos elvonások, amelyek érik a lakosságot, érik az önkormányzatokat és érik a vállalkozásokat.

Az önkormányzatokat az elmúlt 13-14 évben folyamatos ellehetetlenítés jellemezte a kormányzat részéről. Persze gyakran hangoztatják, hogy a 2011-es adósságkonszolidációval mennyit segítettek. Így van. Nyilván azért ki lehetne és ki is kellene jobban bontani ezt a kérdést, de ez ténykérdés és vitathatatlan. Onnantól kezdve viszont a folyamatos elvonások jönnek, így például a gépjárműadó egy részének a tekintetében adtak egy adósságkonszolidációt, majd elvonták a gépjárműadót, tehát adtak is, meg nem is az önkormányzatoknak. A kistéleplések tekintetében egy év alatt elvontak tőlük annyit, mint amennyit egyébként az adósságkonszolidációval adtak, úgy, hogy mindez történt 13-14 évvel ezelőtt.

A Covid idején azt mondták, hogy a még megmaradt gépjárműadót is elvonják a Covidra való tekintettel. Tisztelettel jelzem, fenn lehet tartani különböző veszélyhelyzeteket, de a Covid már, hála a Jóistennek, nincsen jelen. Kérdezem a tisztelt államtitkár urat, azt, aki majd fog nekem válaszolni, mikor adják vissza az önkormányzatoknak minimum a gépjárműadó felét, amit elvettek a Covid ideje alatt, de sokkal inkább a 100 százalékat. Azért kellene hogy visszaadják, mert egyébként ezen összegből tudják biztosítani azokat a forrásokat, azokat a projekteket tudják finanszírozni, ami a helyben élők érdeke.

De nyugodtan megemlíthetjük a szolidaritási adót, amit egyébként nyilván nagyon szépen lehet kommunikálni, hogy a tehetősebb önkormányzatok, és elméletben még én is támogatnám is, hiszen voltam

polgármester; tehát a tehetősebb önkormányzatok támogatassák a rosszabb helyzetben lévő településeket. Csak az elvonások egyre nagyobbak, egyre több önkormányzatot vonnak be ebbe a kategóriába, a kisebbek viszont nem kapják meg.

(8.50)

Különleges gazdasági övezeteket hoztak létre, persze, hogy önök saját maguk osszák el azokat a forrásokat, amelyeket addig nem önök osztottak el. Most pedig jönnek a következő ötlettel, a következő projekttel, hogy járási forrásokat hoznak létre, és a járássokhoz lehet majd pályázni. Elméletben ez is egy jó dolog. Akkor lenne igazán jó dolog, ha az állam dobtálna ezt a járási projektet, no de nem ez fog történni. Az önkormányzatok befizetnek ebbe a közös büdzsébe, majd egyébként a saját pénzükre tudnak pályázni. Tisztelt kormánytagok, a világon nincs ilyen, hogy az önkormányzatok, folyamatos elvonások mellett, befizetnek, majd a saját pénzükre kell pályázni. Kérem önöket, hogy ezt gondolják át, mert az önkormányzatokat nem központosítani kell, hanem önállóítani, nem a polgármestert kell támogatni, hanem a települést, mert a településnek van polgármestere és nem egy polgármesternek van települése.

A következő napirendi pontban fogjuk tárgyalni - bizonyára az önkormányzatok rendbetétele kapcsán fogják majd ezt aposztrofálni - a polgármesteri fizetések emelését, drasztikus emelését. Ennyi gond van az önkormányzatoknál, hogy pusztán a polgármesteri fizetéseket kell megemlíteni? Arra nem gondoltak volna még, hogy egyébként az önkormányzati dolgozók bérét kellene rendezni? 2008 óta nem nyúltak hozzá a köztisztviselői alapilletményhez úgy, hogy egyébként egy több évtizede önkormányzatiságbán dolgozó személy 200-250 ezer forintot keres?

Tisztelt Kormánytagok! Az önkormányzatoknak adják vissza az adóbevételeiket, adják vissza az önrendelkezésüket, az autonómiájukat! Erre van szükségük, és a lakosságnak is erre van szüksége.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány részéről Latorcai Csaba miniszterhelyettes úr válaszol. Parancsoljon!

DR. LATORCAI CSABA közigazgatási és területfejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Mindenekelőtt engedje meg, hogy kifejezzem örömet, hogy sikerült beérni az Országgyűlés ülésére. Bizony, manapság Budapesten nem könnyű pontosan eljutni egyik helyről a másikra. Ezt most talán ön is megtapasztalta.

Annak viszont már kevésbé örülök, hogy sajnos felszólalásával arról tett tanúbizonyságot, hogy a Jobbik immáron virtigli baloldali párttá vált. Két évvel ezelőtt, amikor Gyurcsány Ferenc listáján indultak, látható volt, hogy a baloldallal kokettálnak, de most már

ebből a felszólalásból teljesen világossá vált, hogy eszmeiségükben is magukba szívták a baloldali szempontokat, nevezzük ezeket - idézőjelben - baloldali értékeknek, hiszen már a felszólalásának a címe is a megszorításról szól. Igen, sajnos a baloldalnak mindig mindenről a megszorítás jut eszébe.

Önök, most már mondhatom azt, baloldali pártok valóban folyamatosan megszorításokat alkalmaztak a magyar családoknál, a gazdasági szférában is, amikor kormányzatok voltak, és az önkormányzatok is komoly megszorítások áldozatává váltak 2010-et megelőzően. Mi azonban nem a megszorítások politikáját folytattuk és folytatjuk, hanem abban hiszünk, hogy támogatásokkal, fejlesztésekkel nem csupán egy-egy szférán tudunk segíteni, hanem a gazdaság egészét tudjuk növekvő pályára állítani. Ezért dotáltuk, képviselő úr, az önkormányzatok adósságát, ahogy ön is említette, 1368 milliárd forinttal, és ezért növekszik évről évre a költségvetésnek az önkormányzatok által elérhető, az önkormányzatok támogatására fordítható fejezete, illetve abban a támogatások összege. Mi ez, ha nem támogatás? Ez nem megszorítás, képviselő úr! Önök elvettek, a baloldal elvett, mi pedig adunk.

Azt sem értem, képviselő úr, mi a problémája azaz, hogy azokról a forrásokról, amelyeket az önkormányzatok számára a települések fejlesztésére javaslunk felhasználni, a polgármesterek döntsenek. Miért próbálja ön kiskorúsítani a polgármestereket? Én úgy gondolom, hogy aki a választók bizalmából elnyeri egy település vezetését, az legyen jogosult dönteni arról, hogy milyen irányba és hogyan fejlessze a település életét.

De ha már felelősségről beszélünk, akkor bizony a polgármesterek juttatása is - hogy mondjam? - a felelősségük arányában kell hogy alakuljon. Ezért tette Navracsics miniszter úr országgyűlési képviselőként a javaslatot, hogy ezt a felelősséget visszatükrözve, növelje meg az Országgyűlés a polgármesterek juttatását. Miért fáj ez önnek, képviselő úr? Miért fáj, képviselő úr, önnek az, hogy a polgármesterek fizetését, amennyiben az Országgyűlés úgy dönt, rendezzék? Ez természetesen nem jelenti azt, hogy ne tartanánk szükségesnek más hivatásrendek, társadalmi csoportok juttatásának a rendezését is. Emlékezzen vissza! Az első parlamenti ciklust azzal kezdtük, hogy a tanárok, a pedagógusok bérét rendeztük, utána folytattuk az orvosok és egészségügyi dolgozók fizetésének rendezésével. Az előző ciklusban rendeztük a kulturális dolgozók bérét, rendeztük, szintén az elmúlt években, a kormánytisztviselők bérét, most pedig visszatérünk a sor elejére, az elmúlt hónapokban ismételtelen rendeztük a tanárok és óvónők bérét, és ez így indulhat tovább a gazdaság teherbíró képességének függvényében.

Képviselő úr, engedje meg, hogy rákérdezzek: miért fáj önnek az, hogy a kormány ad? Mert bizony azzal a „Versenyképes járások” programmal, amellyel a kormány a következő évtől segíteni akarja a települések összefogásán alapuló fejlesztést, minden járásnak garantálunk legalább 250 millió forintnyi

támogatást, a megyeszékhely járásoknál 500 millió forintos támogatást. Bizony, ezt a kormány nem csupán az iparűzésiadó-bevételből, hanem azt messze megfejelve, támogatásként nyújtja. Miért fáj ez önöknek? (*Taps a kormánypárti oldalon.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A DK képviselőcsoportjából Gy. Németh Erzsébet képviselő asszony jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő asszony, ön a szó.

GY. NÉMETH ERZSÉBET (DK): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! A közvélemény, de azt gondolom, minden jóérzésű magyar ember mély megdöbbenéssel értesült arról, hogy drasztikusan emelkedik azoknak az újszülötteknek a száma, akiket születésük után a kórházban hagynak. Míg tavaly 50-100 ilyen gyerekről hallottunk, addig az idén ez a szám 280-300-ra emelkedett folyamatosan.

Civil szervezetek már tavaly jelezték, hogy baj lesz, de mint oly sokszor, a kormány megint nem reagált erre a vészjelzésre sem, és nem tett semmit. Aztán beütött a baj, és önök szokás szerint mellébeszélnek, háritanak, az ellenzéket hibáztatják, ahelyett, hogy a bábák érdekében léptek volna azonnal. Írásban feltett kérdéseinkre sem adnak korrekt válaszokat, titkolóznak. Most látom, hogy talán Rétvári államtitkár úr, miniszterhelyettes úr készülődik választ adni, úgyhogy nagyon kérem, próbáljon meg konkrétumokat mondani, ne úgy, mint a Földi Judit és jómagam által elküldött írásbeli kérdésre tette ezelőtt néhány nappal.

DK-s képviselőtársaimmal az elmúlt néhány hétben több helyen személyesen tájékozódunk a kórházban hagyott kisbabák helyzetéről. Örömteli, hogy az ott dolgozók erőn felül próbálnak szeretetet nyújtani a kicsiknek, amiért nagy-nagy köszönet illeti őket. Ugyanakkor ők sem mindenhatók, hiába tesznek meg mindent, ezek a kicsik sajnos megtanulják, hogy hiába sírnak, nem veszik fel őket, nem babusgatják őket, így aztán egy idő után nem is sírnak, hanem csak fekszenek némán; megtanulják, hogy hiába jeleznek, senki nem jön. Ezekben a találkozókban az is kiderült, hogy a kórházak nem kapnak többletfinanszírozást ezért, nincs miből tápszert, gyermekruhát, pelenkát és más egyéb higiéniai eszközöket venni, és ha néhány hónapnál tovább marad egy-egy baba, akkor játékra, fejlesztő eszközökre sincsen forrás. Van olyan kisbaba, aki már elmúlt fél éves, és egy kórházban, egy két négyzetméteres szőnyegen tanult meg mászni. Az is kiderült, hogy több helyen az egészséges kisbabák beteg gyerekekkel vannak együtt ugyanazon a csecsemőosztályon vagy egy perinatális intenzív centrumban, pedig nem ott van a helyük, hanem családban vagy ideiglenes nevelőszülőknél, amíg örökbefogadhatóvá nem lesznek.

(9.00)

Tisztelt Ház! A törvény kimondja, hogy a 12 év alatti gyerekeket nevelőszülőkhöz kell elhelyezni. Ez a

nevelőszülők számának csökkenése miatt azonban lehetetlen. Mintegy 1500 12 év alatti gyermek él gyermekotthonokban, közülük 350 gyermek három év alatti. Vessék össze ezt a számot azzal, hogy hány olyan magyar pár van, aki nagyon szívesen és nagyon régóta szeretne örökbe fogadni kisbabát! Egyre több gyerek kerül a rendszerbe: 14 évvel ezelőtt 21 ezer gyermek és fiatal felnőtt volt a gyermekvédelmi szakellátásban, most 24 ezer, a 0-2 éves korosztály létszáma is megduplázódott, 1459-ről 2856-ra emelkedett.

De miként lehetséges az akkor, amikor hatalmas demográfiai válságban tengődik az ország, és arról szólnak a statisztikák, hogy sohasem született még ennyire kevés gyerek hazánkban? Miként lehetséges az, amikor önök családbarát kormányznak hirdetik magukat? Megmondom: ahogy a miniszterelnökük mondta, ne figyeljenek oda arra, amit mondok, egyetlen dologra figyeljenek, amit csinálók.

Tisztelt Ház! Kijelenthetjük, hogy sem a kormány, sem a kormánypárti képviselők semmit sem csinálnak ezen a téren. Látszatintézkedések, rendvédelmi intézkedések, az ellenzék hibáztatása - ebben merül ki az önök cselekvése. Adnak plusz 1,5 milliárd forintot arra a rendvédelmi vizsgálatra, hogy a kifogástalan életmódra vonatkozó vizsgálatot elvégezzék, és adnak plusz 92 millió forintot a gyermekjólétre. Hogy van ez, tisztelt államtitkár úr? Ebben merül ki az önök tevékenysége, pedig pénz, paripa, kétharmad, minden az önöké. Mindenki érdeke számít, csak a kisbabáké nem.

Nem tudom, illetve most már tudom, hogy ki fog válaszolni, ugye, Rétvári államtitkár úr, miniszterhelyettes úr, úgyhogy arra kérem, mondja el, egészségesnek és elégségesnek tartja-e, amit felelős államtitkárként, miniszterhelyettesként megtett ezekért a babákért. Mondja el, kérem, hogy kívánnak-e többletforrást adni azoknak a kórházaknak, ahol ilyen babákat gondoznak hosszabb időn át! Kérem, mondja el, hogy mit kívánnak tenni, hogy ezek a gyerekek ideiglenes nevelőszülőkhöz kerüljenek addig, amíg végre rendeződhet a sorsuk. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A kormány nevében az elhangzottakra Rétvári Bence miniszterhelyettes úr válaszol. Parancsoljon!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Kevés szívszorítóbb dolog van, mint amikor az ember lát egy csecsemőt, egy kisbabát, ahogy ott van egyedül a kórházban, vagy az édesanyja, az édesapja nem megy érte, nem gondoskodik róla, nincs a családban egy nagyszülő, egy nagybácsi, egy nagynéni, aki gondoskodik róla. Még szívszorítóbb, hogyha azt láthattuk az elmúlt időszakban, hogy egyre emelkedett azoknak a kisgyermeknek, újszülötteknek a száma, akiket a szülei világra hoztak, vagy az édesanyjuk világra hozott, és utána ott

maradtak a kórházban, és senki nem gondoskodott róluk.

Számtalan könyvet olvas az ember, cikket, önmaga is törekszik arra, hogy amikor az újszülött gyermek megszületik, akkor már az első pillanattól kezdve közvetlen bőrkontaktus legyen, hogy megismerje már ott a szülei bőrén is az illatát, és kialakuljon a kötődés. Azoknak a gyerekeknek az esetében, akikről így nem gondoskodnak, nemcsak az aranyóra marad el, hanem akár hetekig ott maradtak a kórházban, és a kórházi dolgozók gondoskodtak róluk, de a legfigyelmesebb kórházi dolgozó sem tud nyilván annyit törődni egy gyermekkel, mint az édesanyja vagy az édesapja. Ez bizony az első hetekben, az első hónapokban, az első három évben a gyermek számára alapvetően fontos. Ezért fontos, hogy itt lépünk, gyorsan lépünk, és hosszú távú megoldást találunk.

Ezeknek a gyerekeknek is az az érdeke, mint minden gyerekeknek, minden újszülöttnak, hogy minél hamarabb olyan családba kerüljön, ahol őt várják, ahol gondoskodni szeretnének róla, ahol hosszú távon, kiszámítható jövővel ott tud egy családban gyermekként élni és nevelkedni. Ezért nyilván a legjobb megoldás erre a helyzetre, amit sajnos az élet valóban nagyobb számban produkál, mint ezelőtt jó pár évvel, hogy ha minél hamarabb örökbe fogadó szülőkhöz kerülnek.

Őn is utalt arra a felszólalásában, képviselő asszony, hogy bizony ezres nagyságrendben vannak olyan párok, akik szeretnének örökbe fogadni gyermeket. Sajnos tudjuk, hogy a meddőség egyre több magyar ember számára is nagyon nagy nehézséget jelent, és ők szívesen fogadnának örökbe egy gyereket, ráadásul a legtöbbször pontosan az újszülötteket, a csecsemőket szeretnék örökbe fogadni, nem az idősebb, nagyobb gyermekeket, hanem a pici gyermekeket. Ezért adja magát a megoldás, hogy minél hamarabb ezek a gyerekek örökbe fogadó szülőkhöz kerüljenek.

A korábbi hatályos eljárás szerint egy rendkívül hosszú eljárást kell lebonyolítani, hiszen ha nem működik együtt a vér szerinti szülő - mégiscsak az lenne az elsődleges, hogy a vér szerinti családjában nőjön fel valaki, tehát ha nem működik együtt a vér szerinti szülő -, akár akkor is, ha már a harmadik vagy a negyedik gyerek esetében fordul elő ugyanez a helyzet, akkor egy egy-másfél éves eljárás, komoly jogi eljárás az, amely alatt a gyerek örökbe fogadhatóvá nyilvánítható.

Ez ebben az esetben nem elfogadható - sem észszel, sem szívvel nem foghatjuk fel, hogy ezt miért kell ilyen hosszan tenni -, ezért júniusban beterjesztünk egy törvénymódosítást, itt volt az Országgyűlés asztalán, amely egy analógiát használ, az inkubátorba helyezett gyerekek analógiáját. Ott is hat hét után, miután nem jelentkezett az ismeretlen szülő a gyerekéért, utána örökbe fogadhatóvá nyilvánítódott a törvény erejénél fogva a gyermek, és így lehetett örökbe adni őket. De ez pár esetet jelentett csak éves szinten,

itt pedig egy jóval nagyobb esetszámról beszélhetünk, ahogy ön is utalt rá.

Ezért módosítottuk a törvényt idén júniusban, hogy akit hat hétig nem keresnek a szülei, bár megszüli az édesanyja, de utána elmegy a kórházból, sem az édesapa, sem senki más nem jön a gyerekéért, hat hét után ő is örökbe fogadottnak nyilvánított, ez a gyermek is. Itt a parlamentben erről szavaztunk, mi is szavaztunk, önök is szavaztak, mi támogattuk, önök elleneztek ezt a törvénymódosítást, de mivel mi vagyunk többségben, ezért hatályba tudott lépni, meg tudtak jelenni a rendeletek, és a nyártól életbe is lépett, és elindultak ezek a hathetes időszámítások. Így meg is lettek az első babák, akiket így örökbe fogadhatóvá lehet nyilvánítani. Itt egy hosszabb eljárás van. Ön is tudja, van egy ötnapos, aztán egy 30 napos időszak, amíg befogadja az új család ezeket a gyermekeket.

De mi abban bízunk, hogy ezen az úton és módon ezeknek a gyerekeknek segítséget tudunk nyújtani, segítséget a gyerekeknek, hogy felnőjenek egy szerető közegben, segítséget azoknak a meddő pároknak, akik nagyon régóta szeretnének gyereket, és így egy pár hetes, pár hónapos kis csecsemőt fogadhatnak a családjukba. Lehet, hogy már évek óta előkészítették azt a gyerekszobát, amibe várták azt a kisfiút vagy kislányt, aki megérkezik, és így bízunk benne, hogy gyorsabban megérkezik.

Ezzel a törvénymódosítással gyorsítani tudtunk, le tudtuk építeni a bürokratikus akadályokat, amelyek korábban hosszú eljárást hoztak létre. Bízunk benne, hogy idén ősszel ez már sok gyermek számára jelent megoldást. De addig is valóban köszönjük mindenkinek, aki a kórházakban dolgozik, és ezt a nem mindennapi feladatot mindennap viszi, hogy a még ott lévő gyermekekről gondoskodik. Bízunk benne, hogy ezen jogszabály-módosításnak köszönhetően minél többen minél hamarabb szerető családba tudnak kerülni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányparti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A KDNP képviselőcsoportjából Hollik István képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Bizonyára mindannyian tudják, hogy az Európai Unió egy békeprojektnek indult, ám sajnos mégis azt kell tapasztaljuk, azt kell lássuk, hogy a világ és benne Európa ma mégis ennek ellenére veszélyesebb hely, mint két éve volt.

Ennek több oka is van, de a két legfőbb oka Brüsszel elhibázott bevándorláspolitikája egyrészt, amely megszüntette az európai emberek mindennapi biztonságát, társadalmi feszültségeket, konfliktusokat gerjeszt, másrészt pedig a háború és az arra adott elhibázott brüsszeli válaszok. Ezek a tragikus és szomorú események bizonyítják, hogy a világ jelenlegi

működésének a rendszere változik, ahogy a miniszterelnök úr szokta mondani, világrendszer-váltásban vagyunk.

Ebben az a szomorú, hogy a megváltozott gazdasági és politikai környezetben azt láthatjuk, hogy Európa, Brüsszel nem mérte föl jól a saját helyzetét, és ahelyett, hogy stratégiát alakított volna ki saját maga számára, feladta a pozícióit, szembement az európai érdekekkel. Mára már a vak is látja, hogy Brüsszel szankciópolitikája például visszafelé sült el; ahelyett, hogy térdre kényszerítette volna Oroszországot, helyette saját magát, az Európai Unió országait hozta egyre lehetetlenebb helyzetbe.

Ezt a számok is bizonyítják, hiszen Európa elvesztette gazdasági versenyképességét. Ha például a világgpiaci részesedést nézzük, a helyzet egyértelmű. 2014 óta az USA egyértelműen megelőzött bennünket, a részesedése 22 százalékról 26 százalékra nőtt.

(9.10)

Kína pedig utolérte az Európai Uniót, hiszen az Unió világgpiaci részesedése 19,5 százalékról 17,1 százalékra zsugorodott, Kína viszont 13-ról 16,8 százalékra jött föl.

A Fidesz és a KDNP minden eddigi globális válságnál megmutatta, hogy nemzeti hatáskörben is lehet jó válaszokat adni a globális kihívásokra. Így volt ez a migráció, a Covid és a háború kapcsán is. Éppen ezért most sem nézhetjük ölbe tett kézzel Brüsszel elhibázott politikáját. Éppen ezért miniszterelnök úr meghirdette a gazdasági semlegesség programját, amely egyértelművé teszi Magyarország viszonyát a világ gazdasági és politikai átrendeződése kapcsán.

Fontos az is, hogy ebbe illeszkedik, a gazdasági semlegesség programjába illeszkedik a 21 intézkedést magába foglaló akcióterv, amit természetesen a KDNP is támogat. Ennek célja a jövedelmek vásárlóerejének növelése, a megfizethető lakhatás és a kis- és középvállalatok fejlesztése. Ugyanakkor ahhoz, hogy elérjük a gazdasági semlegesség céljait, és Magyarország fejlődjön, egy nagyon fontos előfeltételt meg kell tartanunk, ez pedig az, hogy Magyarország szuverenitását meg kell őrizni.

Éppen ezért nagyon sajnálatos és egyben aggályos, hogy Magyar Péterék ráléptek a gyurcsányi útra, és a szuverenitásról való lemondás mellett érvelnek. Azt mondják, hogy a szuverenitás egy kicsi részéről le kellene mondani. És hogy mit jelent ez a kicsi rész? Ez is körvonalazódik már, ugyanis két, Ursula von der Leyennek szánt lelkes taps közepette Magyar Péterék már például neki is mentek a rezsicsökkentésnek, hiszen az egyik képviselőjük megszavazta azt a szakbizottsági javaslatot, amely a rezsicsökkentés kivezetésére szólít fel. Mellette másik EP-képviselőjük, Gerzsenyi Gabriella pedig szó szerint azt mondta, hogy a rezsicsökkentéssel maga alatt vágja a fát az ország, ennek véget kell vetni.

De ez csak a jéghegy csúcsa. A párt EP-delegációjának vezetője, Tarr Zoltán már előre is vetítette a jövőt, ugyanis múlt héten kimondta, idézem: „Sok szempontból valóban a néppárti álláspontra támaszkodunk, ami egyfajta kötelezettség is számunkra.” Ez magyarul azt jelenti, hogy ők azt teszik, amit Manfred Weber diktál nekik. Manfred Weber és az Európai Néppárt álláspontját pedig ismerjük: ők igent mondanak a migrációra, igent mondanak a háború támogatására, igent mondanak a genderörületre, és igent mondanak a rezsisökkentés megszüntetésére. Erre tart tehát Magyar Péter pici lemondása a szuverenitásról.

A Fidesz-KDNP viszont ezt nem fogja hagyni, mi továbbra is megvédjük Magyarországot, mert csak a szuverenitás megvédésével lehetünk ennek az évtizednek is a nyertesei. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Az imént elhangzott napirend előtti felszólalásra a kormány részéről Fónagy János miniszterhelyettes úr válaszol. Parancsoljon, miniszterhelyettes úr, öné a szó.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A képviselő úr - azt kell mondanom, hogy sajnos - nagyon pontosan bemutatta a világ, Brüsszel és Magyarország mai helyzetét. A válságok, a Covid, a háború, a szankciók, az energiaválság megváltoztatták a világot, és az lesz sikeres, aki erre a megváltozott helyzetre a helyes választ adja.

Azt Hollik képviselőtársam felszólalásából hallottuk, hogy mi a brüsszeli válasz: blokkosodás, gazdasági és kereskedelmi hidegháború, ami szankciókhoz vezetett, inflációhoz, energiaár- és élelmiszerárrobbanást okozott.

Meggyőződésem, hogy a gazdasági növekedés alapfeltétele, hogy Magyarország törekedjen a gazdasági semlegességre, ne csatlakozzunk a kereskedelmi háborúhoz, ne kövessük azokat a brüsszeli diktátumokat, amelyek Európát arról akarják meggyőzni, hogy üzletelni csak és kizárólag ideológiai alapon lehetséges.

Az új gazdaságpolitikához új eszközök szükségesek, ezért a kormány egy új gazdasági akciótervről döntött, melyet a jövő évi költségvetés előkészítéseként egy mindösszesen 21 intézkedést tartalmazó gazdaságpolitikai akciótervbe foglalt össze. Az új gazdaságpolitikai akcióterv három pilléren nyugvó 21 intézkedésből áll. A három alappillér, mint ahogy képviselő úr is mondta: a jövedelmek vásárlóerejének növelése, a megfizethető lakás biztosítása és a kis- és közepes vállalkozások támogatása. Ez az akcióterv összességében hozzájárul ahhoz, hogy a 3-6 százalékos közötti gazdasági növekedést elérjük jövőre, méghozzá úgy, hogy ez a növekedés a társadalom lehető legszélesebb rétegeit, különösen a magyar családokat, a magyar mikro-, kis- és középvállalkozásokat is alapvetően érintse.

A jövedelmek vásárlóerejének növelését három intézkedéssel fogja támogatni a kormány: hároméves bérmegállapodással, munkáshitelprogram elindításával, a gyermekek után járó családi adókedvezmény megduplázásával.

A lakhatási helyzet talán Magyarországon az egyik legégetőbb probléma, és ezen belül is a budapesti lakhatási válság az, amely a legtöbb családot, a legtöbb fiatalot érinti. Ennek oldása érdekében, konzultálva és együtt dolgozva a Fidesz-KDNP budapesti frakciójával, a kormány három területen kíván javaslatokat kidolgozni: a magánszálláshely-szolgáltatás, ezen belül az Airbnb feltételeinek megváltoztatása, szigorítása, a lakásbérleti díjak és szerződési feltételek rendszerének vizsgálata, valamint a kollégiumi férőhelyek bővítése elsősorban a felsőoktatási hallgatók számára.

A kormány célja, hogy Budapesten túlmutatóan természetesen az egész országra kiterjessze ezeket az intézkedéseket, az ország egész területén javítsa a lakhatási feltételeket, ezért további hét, a megfizethető lakhatással kapcsolatos lépést tervez: fiataloknak szóló lakásprogram kialakítása, vidéki otthonfelújítási program, a Széchenyi-pihenőkártyára érkező juttatások 50 százalékanak átmeneti, lakásfelújítást lehetővé tevő lehetőségének biztosítása, az önkéntes nyugdíjpénztári megtakarítások opcionálisan átmeneti lakáscélú felhasználásának biztosítása, adókedvezmények, az 5 százalékos áfa fenntartása és más egyéb kérdés. A kis- és középvállalkozóknál a Demján Sándor-program fogja összefoglalni ezeket a terveket, elképzeléseket.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány ezeket a javaslatokat a legszélesebb társadalmi vitára kívánja bocsátani, és a javaslatok súlyára tekintettel nemzeti konzultációt fogunk indítani. Itt is kérem képviselőtársaimat, segítsék elő, hogy a konzultációban minél többen vegyenek részt, és ezzel ennek a gazdaságpolitikai akciótervnek a társadalmi megalapozottságát segítsék elő. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A Fidesz képviselőcsoportjából Pósnán László képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. PÓSÁN LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nem olyan régen Hiller képviselő úr hozzászólásának volt egy olyan mondata, ami, azt gondolom, hogy igen megszívlelendő. Nevezetesen, ő úgy fogalmazott, hogy Brüsszelnek azokkal az alapítványi fenntartású egyetemekkel van gondja, ami modellváltó egyetem lett, és azokkal az egyetemekkel meg semmi baja nincs, ami változatlanul ebben a kategóriában, állami fenntartásban maradt.

Hiller képviselő úr értelmezése nyilvánvalóan egy rossz irányba vezet, de azt gondolom, a felismerés

fontos, ugyanis egy dolgot el kell mondanunk. Miniszter úr utalt arra, hogy milyen változások következtek be a nemzetközi rangsorokban, a magyar egyetemek hogyan és mint szerepelnek. Nos, ki kell mondanunk világosan és egyértelműen, hogy valóban, Brüsszelnek azokkal az egyetemekkel van baja, amelyek nagyon rövid, nagyon rapid módon komoly versenytársává kezdtek válni a nyugati egyetemeknek.

(9.20)

Addig, amíg a magyar felsőoktatás nem jelentett konkurenciát, láthatóan minden rendben volt. Most, hogy a magyar felsőoktatás konkurenciaként jelenik meg a nemzetközi térben, ezzel igenis baja van.

Sok mutatóról beszélt a miniszter úr, én ezeket nem kívánom elismételni, de azért egy számot szeretnék én magam is megjegyezni. Az elmúlt tíz év alatt megduplázódott a Magyarországon, a magyar egyetemeken tanuló külföldi diákok száma: 180 országból mintegy 43 ezer külföldi hallgató van ebben a kis országban. Azt is tegyük hozzá, hogy a magyar egyetemi világnak a kétharmada, a hallgatók kétharmada olyan egyetemeken tanul, amelyek a világ élvonalához tartoznak, az 5 százalékos elitklubhoz tartoznak. Európában - mondjuk ki világosan és egyértelműen - nincs még egy olyan ország, ahol a felsőoktatásban tanuló diákoknak ilyen mérvű, ilyen nagy arányú része a legjobb egyetemeken tudna tanulni.

Hát persze, hogy ez egy kihívás Brüsszel számára! Persze, hogy nem kívánunk maguknak versenytársat. Az is világos, hogy ha ez nem megy a szakmai területeken, akkor világos és egyértelmű represszióval sújtják a magyar egyetemeket, a magyar diákokat, olyan intézkedésekkel, amelyek diszkriminatívak. A brüsszeli döntések kifejezetten sértik az uniós jogot, és - ahogy mondani szokták - más szemében a szálkát megtalálják, a sajátjukban a gerendát meg nem lelik. Ez sajnálatos módon így alakult.

Természetesen ebbe nem kívánunk belenyugodni, és a későbbiekben is mindent megteszünk, hogy ez ne így történjen. Amit meg lehetett tenni hazai forrásokkal, amit meg lehetett tenni hazai intézkedésekkel, azt a kormányzat megtette, ezt ezúton is köszönjük a diákok, a hallgatók nevében.

Azért arra is hívjuk fel a figyelmet, hogy az a sok külföldi diák, aki egyébként a magyar egyetemeket választotta... - csak zárójelben jegyzem meg, hogy a magyarországi egyetemeknek a költségvonzata egyébként sok esetben magasabb, mint a prágai, a bécsi, a krakkói vagy egyéb egyetemeké, és mégis bennünket választanak, ami szerintem önmagáért beszél, és egyértelműen jelzésértékkel bír. Szóval, azok a külföldi hallgatók, akik bennünket választottak, és magyar egyetemeken van hallgatói jogviszonyuk, ugyanúgy elszenvetői egyébként a brüsszeli diszkriminatív döntéseknek, mint a magyar egyetemisták. Tehát lényegében a saját állampolgáraikat is, csak azért, mert Magyarországon tanulnak, kifejezetten sújtják és negatív módon megkülönböztetik.

Tisztelt Ház! Mindez annak köszönhető, hogy az elmúlt évek során sikeresen meg tudtuk újítani a felsőoktatást, sikeres volt a modellváltás, és ennek eredményeképpen a finanszírozásban, a teljesítményértékelésben, az innovációban, tudásgazdagságban jelentős előrelépéseket tudunk tenni. Szerintem jó úton járunk, én azt gondolom, hogy ezt folytatni kell. Tegyük hozzá azt is, hogy ilyen mérvű, gyors, a nemzetközi rangsorokban érzékelhető, látványos előrelépésre a távol-keleti egyetemeket kivéve Európában senki nem volt képes, egyedül Magyarország. Erre szerintem büszkének kell lenni.

Ezt az utat folytatnunk kell, és nem szabad hagyni, hogy letérítsenek bennünket erről, csak azért, mert úgy ítélik meg, hogy a nyugati egyetemek versenyképessége a mieinkhez képest sokkal gyengébb. Hát, kérem szépen, tessék megmutatni, mire képesek! Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti pádsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Pószán László képviselő úr imént elhangzott napirend előtti felszólalására Hankó Balázs miniszter úr fog válaszolni. Parancsoljon, miniszter úr, öné a szó.

DR. HANKÓ BALÁZS ZOLTÁN kultúráért és innovációért felelős miniszter: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Egyetemeink előrelépnek. Egyetemeink előrelépnek, és hogyha a rangsorról beszélünk, legyünk büszkék, hogy van olyan egyetemünk, amely itt, a régióban a legelső. Legyenek önök büszkék Debrecenben a Debreceni Egyetemre, hiszen az elmúlt évben 400 helyet javult a QS-rangsor szerinti kiváló nemzetközi versenyben. Azért újultak meg az egyetemeink, mert nekünk a mi fiataljaink, a magyar fiatalok sikere az első, mert ők teszik sikeressé nemzetünket.

Mi történik mindezzel szemben Brüsszelben? Mit tesz Brüsszel? Szándékosan gáncsoskodik, fiataljainkat elzárja a nemzetközi programoktól, mi több, egyetemistáinkon, kutatóinkon keresztül zsarol bennünket. De rögzítsük: ez minden jogalapot nélkülöz. Minden jogalapot nélkülöz, mert egy: a felsőoktatás nemzeti hatáskör; kettő: amúgy olyan programokból zárnak ki bennünket, amelyek közvetlen finanszírozásúak, azaz a döntések Brüsszelben születtek.

Még egy dolgot érdemes idecitolnunk: azon egyetemek újultak meg, amelyeknél - ahogy Hiller István képviselő úrnak is jeleztem - az egyetemek szenátusa egyöntetűen támogatta a modellváltást. Azaz Brüsszelnek nem a magyar kormánnyal van vitája, hanem Brüsszelnek az egyetemek autonóm szenátusaival van vitája. Nota bene éppen ezért hat egyetem is pereli Brüsszelt, éppen ezen döntése miatt.

De mi nem késlekedhetünk. Nem késlekedhetünk, és ezért indítottuk el azt a Pannónia-programot, amire azt mondhatjuk, ha bezárnak minket Európában, mi pedig a világra nyitunk. Tízmilliárd forint áll rendelkezésre nyolcezer fiatalnak, hogy eljussonak a világ legjobb egyetemeire. A program három

pilléren áll: a legkiválóbbak - 22 fiatal - a világ vezető egyetemeken kezdtek meg tanulmányaikat, úgy, hogy mi álljuk a tanulmányok költségét. Természetesen a sikeres végzést követően jönnek vissza a fiataljaink, és segítik a magyar társadalmat, segítik a magyar gazdaságot, a magyar nemzetet. A kettős pillér a kiválósági program, a világ legjobb 250 egyetemén töltenek el egy-egy félévet a magyar fiatalok, és a hármas pillérral pedig világhódító körútra indulhatnak fiataljaink, hiszen több ezren vesznek részt ebben.

Itt kialakult egy vita a számok kapcsán. Érdekes tisztáznunk azt, hogy az Erasmusszal egy félévben kétezren vettek részt a modellváltó egyetemekről - még annak idején, amikor ez lehetőség volt - nemzetközi csereprogramokban; a Pannónia minimum három ezer fiatalnak biztosítja ezt úgy, hogy már most is nyolcszázan vannak. Hol? Például a Harvardon. Hol? Például Szingapúrban. Hol? Például dél-koreai és japán egyetemeken. Igen, mert ez a garancia arra, hogy az egyetemeink a rangsorokon előrébb lépjenek, mert ott az egyetemek megújítása valós kérdésekre ad valós választ, szemben az Európai Unió tévelygésével.

Szeretném azt is hangsúlyozni, hogy mindemeltett, a Pannónia-program mellett a Horizont-programot is elindítottuk a magyar kutatóknak. Nyolcmilliárd forint áll rendelkezésre, 114 pályázat érkezett be, az elkövetkezendő hetekben bíráljuk el ezeket, hogy szintén a magyar kutatási kiválóság kiváló nemzetközi egyetemekkel, a világ vezető egyetemeivel olyan kutatásokra fókuszáljon, amely nekünk, magyaroknak fontos, mert mi olyan egyetemi világot, olyan kutatási világot építünk, amely a magyar nemzet további erősödését szolgálja, szemben Brüsszellel, amelyik lépten-nyomon gáncsoskodik és akadályoz minket.

Mi hiszünk a fiataljainkban, hiszünk a nemzetben, és minden támogatást megadunk nekik a Pannónia-programban és a Horizont-programban. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Ezzel a napirend előtti felszólalások végére értünk.

Tisztelt Országgyűlés! Most soron következik a **Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Navracsics Tibor és Szászfalvi László KDNP-s képviselő urak által benyújtott előterjesztés T/9507. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető.

Elsőként megadom a szót Navracsics Tibor miniszter úrnak, aki mint előterjesztő a képviselői helyéről mondja el az expozét, mivel képviselői mivoltában nyújtotta be a törvényjavaslatot. Ennek megfelelően a megszólítás is Navracsics Tibor képviselő úr. Parancsoljon!

(9.30)

DR. NAVRACSICS TIBOR (KDNP), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! 2024. január 1-jétől a minisztériumi szervezetrendszer módosulásával létrejött a Közigazgatási és Területfejlesztési Minisztérium, amely lehetőséget adott nekünk arra, hogy a területi államigazgatás, az önkormányzati igazgatás, a területfejlesztés és az európai uniós források felhasználása révén minden eddigieknél koncentráltabb szervezetrendszere jöjjön létre részben az ország fejlesztéspolitikájának, részben pedig a helyi közösségek működése koordinálásának.

Az önkormányzatiság világa egy rendkívül sokszínű világ. 3100 önkormányzat, és különböző pártállású, különböző temperamentumú és különböző világnézetű emberek irányítják ezeket a közösségeket. Mégis úgy gondoljuk, hogy alapvetően van egy szál, egy alap, amely összefogja mindezeket a közösségeket, az önkormányzatokat, amelyek a minisztériummal közös platformot is képeznek, és amely alapján együtt tudunk működni: ez pedig a közjó szolgálata. A közjó szolgálata azt is jelenti, hogy mindannyian arra szövetkeztünk, hogy Magyarország, a magyar nemzet, a magyar polgárok évről évre, lépésről lépésre jobb életkörülmények között éljenek, nagyobb biztonságban tudhassuk szeretteinket és közösségeinket, és megfelelőbb életkörülmények, megfelelő szolgáltatások vegyék körül hétköznapijainkat.

Elhhez a településvezetők, a közösségek vezetői elengedhetetlenül szükségesek. Azt is mondhatjuk, hogy ők ennek a szövetségnek a legfontosabb garanciái, hiszen közvetlen állampolgári felhatalmazással élve meghatározott ideig súlyos döntéseket kell hozniuk a közösségüket illetően; együttműködnek más településekkel, más szereplőkkel, más közösségekkel, és együttműködnek a kormánnyal is éppen annak érdekében, hogy a közjó szolgálatát minél több területen hatékonyan, közös akaratral meg tudjuk valósítani.

Éppen ebből adódik az is, hogy a közösségek vezetőinek jutalmazása, anyagi elismerése, az ő munkájuk anyagi megbecsülése nem lehet közömbös senki számára, sem a választópolgárok számára, sem pedig a döntéshozók számára. Miközben időről időre az Országgyűlés, illetve általában a döntéshozók gondoskodnak arról, hogy a településvezetők, a közösségvezetők, a megyei, vármegyei közösségek, közgyűlések és önkormányzatok vezetői megfelelő anyagi megbecsülésben vegyenek részt, az idő elhaladt a polgármesteri javadalmazás mellett, hiszen azt láthattuk, hogy az utóbbi időszakban a különböző foglalkozási ágakban történt jelentős béremelés, a magán-szférában, a piacgazdaságban történt jelentős béremelés bizony most már azt eredményezi, hogy egy-egy településen a polgármester vagy a közgyűlés vezetője egy vármegyében korántsem a legjobban kereső tisztségviselők közé tartozik, márpedig az anyagi megbecsülés fontos kifejezése egyrészt munkájuk értékének,

másrészt pedig annak, hogy a közjő szolgálata érdekében mennyire fontos munkát végeznek.

Éppen ezért a mostani törvényjavaslat, amely a helyi önkormányzatokról szóló törvény módosításával kívánná elérni a célt, arra tesz indítványt, hogy október 1-jétől, az újonnan megválasztott önkormányzatok létrejöttétől és megalakulásától kezdve a polgármesterek és a megyei közgyűlési elnökök, valamint a főpolgármester számára biztosítsa azt az anyagi megbecsülést, amely, úgy gondoljuk, hogy megilleti őket. További módosítást jelent az, hogy a korábbi szabályozáshoz visszatérve nem fix összegben állapítanánk meg a tiszteletdíjat, hanem arányosítva, azaz a jövőben a polgármestereknek, a főpolgármesternek és a vármegyei közgyűlés elnökének a javadalmazása lépést tartana a kereseti viszonyok változásával. Ezáltal nem válna szükségessé minden egyes alkalommal a helyi önkormányzatokról szóló törvény módosítása, hanem azt is mondhatjuk, hogy a nemzetgazdaság gyarapodásával együtt értelemszerűen gyarapodna a polgármestereknek, a főpolgármesternek és a vármegyei közgyűlés elnökének a javadalmazása is.

Úgy gondoljuk, hogy ez egyrészt, mint már említettem, méltón kifejezi azt a szerepet, amelyet a közösségek vezetői betöltenek hazánk életében, másrészt pedig a rugalmassággal biztosítani tudjuk azt is, hogy mindig megérje vállalkozni arra a nem kevés kockázatot magában hordozó pozícióra, amely egy közösség vezetésével együtt jár, hiszen tudjuk, hogy a politikai karrier, a kampányokban való részvétel és általában a közjő szolgálata a nyilvánosságnak különösen kitett, a kritikáknak különösen kitett, adott esetben a rosszindulatnak is különösen kitett hivatást jelent; ezt is próbálja honorálni vagy kárpótolni ez a törvényjavaslat. Én nagyon bízom benne, hogy sikerül itt, az Országgyűlésben is közmegegyezést teremteni ennek vonatkozásában, és október 1-jétől a polgármesterek, a főpolgármester és a vármegyei közgyűlés elnöke méltóbb megbecsülésnek örvendhetnek. Elnök úr, képviselőtársaim, köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megkérdem Latorcai Csaba miniszterhelyettes urat, hogy kíván-e a kormány nevében felszólalni. *(Dr. Latorcai Csaba jelzésére:)* Igen. Parancsoljon, öné a szó.

DR. LATORCAI CSABA közigazgatási és területfejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A polgármester személye mindig jelentős közbizalmat élvez, hiszen közvetlen választása révén a település első számú helyi politikusává, első számú helyi vezetőjévé válik, feladata a helyi érdekek érvényesítése, a helyi lehetőségek maximális kiaknázása. Ez nem könnyű munka, valójában nem is egy munka, hanem sokkal inkább egy hivatás, és ezt a fajta felelősséget, széles körű ismeretet, amellyel a polgármesterek rendelkeznek, a javadalmazásuknak is tükröznie kell.

Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy pár mondatban kitérjek a polgármesterek jövedelméről szóló szabályozás alakulására. A polgármesterek illetményét a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló törvény hatálybalépését megelőzően külön törvény állapította meg. Az új önkormányzati törvény polgármesteri javadalmazásra vonatkozó rendelkezései a 2014. évi általános önkormányzati választások napján léptek hatályba. A szabályozás 2017. január 1-jével úgy módosult, hogy a polgármesteri illetmény számításának alapjául az államtitkári illetmény szolgált. A polgármester illetménye a helyettes államtitkári illetmény összegének törvényben meghatározott százalékában került meghatározásra a lakosságszámhoz igazított önkormányzati kategóriákban, sávokban. A jelenleg hatályos szabályozás 2022. január 1-jén lépett hatályba, és az illetmény már nem igazodott sem az államtitkári, sem más állami tisztségviselő illetményéhez. A megyei jogú város polgármestere számára a törvényben meghatározott fix összeg, vagyis 1 millió 300 ezer forint jelenti a viszonyítási alapot a többi önkormányzati kategóriához. A törvény a főpolgármester illetményét is konkrét összegben állapította meg.

Az önök előtt fekvő kereszténydemokrata, KDNP-s törvényjavaslat azt indítványozza, hogy a polgármesteri illetmény számításának alapjául a nemzetgazdasági átlagkereset szolgált, melyet a Központi Statisztikai Hivatal határoz meg és tesz közzé. Az illetmény meghatározása során a nemzetgazdasági átlagkereset alapulvételével tehát biztosítható, hogy annak változásával a polgármester illetménye a törvény erejénél fogva automatikusan emelkedjen, és igazodjon a költségvetési intézményeknél foglalkoztatottak bérének emelkedéséhez.

Tisztelt Országgyűlés! Ahogy arra az előterjesztő is utalt, a nemzetgazdasági átlagkeresetet alapul vevő illetmény megteremti a polgármesterek illetményének értékállóságát, a tisztséggel járó fokozott felelősség és a kimagasló településvezetői munka elismerését. A kormány azzal is egyetért, hogy a törvényjavaslat szerinti emelt összegű illetmény az új önkormányzati ciklushoz igazodva 2024. október 1-jétől illesse meg a polgármestereket, kifejezve ezzel a választott vezetők munkájának teljes ciklusra vonatkozó egységes elismerését.

Tisztelt Ház! Abban mindannyian egyetérthetünk, hogy a polgármester javadalmazása jelenlegi rendszerében - engedjék meg, hogy így fogalmazzak - mára már nem fejezi ki a tisztség ellátásával kapcsolatos társadalmi felelősséget. Nem is olyan rég az LMP által benyújtott törvényjavaslattal összefüggésben is elmondtam, hogy a kormány már régóta dolgozik azon, hogy a polgármesterek bérét rendezze. Ez a törvényjavaslat is azt bizonyítja, hogy e tekintetben nyitott kapukat döngöttek.

(9.40)

Kanász-Nagy Máté képviselő úrral - sajnos most nincs itt - akkor egyetértettünk abban, hogy időszerű

az intézkedés, azonban az általuk benyújtott törvényjavaslat a polgármesteri illetmények tekintetében sajnos nem mérlegelte, hogy az egyes településkategóriákban az emelés illeszkedik-e a polgármester által ellátandó feladatok súlyához és mennyiségéhez, és ez bizony belső aránytalanságokat okozhatott volna. Tehát míg néhány hete az ellenzék részéről benyújtott törvényjavaslat több szempontból sem felelt meg az elképzeléseinknek, és meggyőződésem szerint azt a célt sem szolgálta volna megfelelően, hogy megfelelően súlyozzuk a polgármesteri felelősséget, jelen javaslat ezt a belső aránytalanságot kiküszöbölte, és emellett még meg is őrizte a hatályos szabályozásban kialakított települési kategóriákat, ami a jelenlegi szabályozás egyik értéke.

Mindezeket figyelembe véve elmondható, hogy a törvényjavaslat a kormány álláspontjával maximálisan találkozik. A kormány a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény módosításáról szóló T/9507. számú KDNP-s, kereszténydemokrata törvényjavaslatot támogatja. Kérem, tegyék ezt önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Mészáros Lajos képviselő úr. Megvárom, míg felteszi a mikrofont, képviselő úr. *(Megtörténik.)* Öné a szó.

DR. MÉSZÁROS LAJOS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Képviselő Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk fekvő törvényjavaslat célja, hogy összhangban az önkormányzati intézmények dolgozóinak bérintézkedéseivel, a polgármesterek javadalmazása is megemelésre kerüljön. Szükségességét az indokolja, hogy az önkormányzati intézményvezetők díjazása esetenként meghaladja, meghaladhatja a polgármester javadalmazását. Ez nem tükrözi a polgármesteri tisztséggel járó széles körű feladat- és hatáskört, valamint a tisztség ellátásával kapcsolatos társadalmi felelősséget.

Ahogy már elhangzott, a főpolgármester illetménye a nemzetgazdasági átlagkereset hatszorosában kerül megállapításra; a megyei jogú városok és fővárosi kerületek polgármestereinek illetménye a nemzetgazdasági átlagkereset 4,5-szeresében kerül megállapításra. Az illetményemelés mértéke az egyes települési kategóriáknál illeszkedik a polgármesteri feladatok ellátásával kapcsolatos munkaterhekhez, és megőrzi a hatályos szabályozásban kialakított települési kategóriákat.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezen bérrendezés nemcsak a polgármesterek megbecsülését fejezi ki, hanem a tisztségükkel járó felelősségvállalás nagyságát is. A polgármesterek szerepe kulcsfontosságú a településeink életében, mivel számos területen hatással vannak a lakosságra, a város életminőségére, valamint a helyi problémák hatásos kezelésére.

Mindannyian egyetérthetünk abban, hogy ma jól működő városháza nélkül a települések fejlesztése, fejlődése, valamint működése nem kivitelezhető. Az újonnan megalakult önkormányzati testületektől és kiemelten a polgármesterektől azt várjuk, hogy a közérdeket képviseljék, támogassák a szociális programokat, a döntéshozatalokkal a közösségi részvételt erősítsék, törekedjenek az átláthatóságra, valamint legyenek elkötelezettek, és támogassák a helyi kulturális, oktatási és sportfejlesztéseket, amelyek erősítik a közösségi összetartást.

Tisztelt Ház! A Fidesz-frakció támogatja a törvényjavaslat elfogadását, és tisztelettel kérem képviselőtársaimat, hogy az elmondottakkal egyetértve önök is támogassák ezt a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A DK képviselőcsoportjának vezérszónoka Gy. Németh Erzsébet képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

GY. NÉMETH ERZSÉBET, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A polgármesteri javadalmazás hatályos szabályozását az egyes kulturális és egyéb törvények módosításáról szóló törvény 2021-ben állapította meg, és 2022 januárjában lépett életbe a mostani szabályozás. Ez az illetmény, úgy, ahogy Latorcai államtitkár úr, miniszterhelyettes úr mondta, nem igazodott sem más államtitkári, sem más állami tisztségviselői illetményhez.

A törvény fix összegben állapította meg a polgármester illetményét, tiszteletdíját, és ami ma itt nem hangzott még eddig el, öt éven keresztül, tehát egy önkormányzati cikluson át nem változott. Azóta jelentős volt az infláció Magyarországon, de a polgármesterek és a főpolgármester javadalmazása nem emelkedett.

Ezért fordulhatott elő az, hogy sok településen az önkormányzati cégvezetők a prémiummal növelt javadalmazással együtt akár kétszer is többet kereshettek, mint például a településért felelős vezető vagy jelen esetben Budapesten a főpolgármester.

A Demokratikus Koalíció szerint ez a jelenlegi szabályozás statikusan határozta meg az illetményeket, tehát minden egyes forint fizetésemeléshez törvény módosításra lett volna szükség. Erre az elmúlt időszakban, ahogy említettem, nem került sor. Az elmúlt időszak jelentős, 40-50 százalékos inflációja pedig ezeket a tiszteletdíjakat, ezeket a fizetéseket is teljes mértékben eliminálta, nagymértékben csökkentette az értéküket.

A most beterjesztett szabályozás rugalmasabb, dinamikusabb, hiszen az összegek értelemszerűen minden évben emelkedhetnek, ha az átlagkereset is nő. A javaslat sávosan határozza meg a polgármesterek járandóságát, illetve a fizetésemelés mértékét, ami elfogadható, hiszen egy kisebb település irányítása kisebb, kevesebb felelősséggel jár, mint egy városé, ahol értelemszerűen jóval több a feladat és nagyobb a felelősség.

A Demokratikus Koalíció ezt a törvényjavaslatot támogatni fogja, ugyanakkor nem kerülhető meg és muszáj beszélni arról, hogy nem elég a polgármesterek fizetését rendezni, hanem fontos és elengedhetetlen lenne, hogy falvaink, városaink önkormányzatainak önállóságát is adja vissza a tisztelt kormánypárti többség.

Valódi önkormányzás ugyanis csak ott van, ahol ehhez megvan a szükséges forrás és a jogszabályi környezet. Be kéne fejezni végre az önkormányzatok sanyargatását. Ehhez mi kell? Az kell, hogy az elmúlt 14 év elvont forrásait visszaadja a kormány beruházási forrásokra; az iparüzési adó szolidaritási adó formájában való elvételét, illetve a gépjárműadó elvételét értem ez alatt.

Be kellene fejezni a települések pártpolitikai alapon történő megkülönböztetését, mert egészen egyszerűen a mindenkori magyar kormány, a mindenkori magyar kormánypárti többségnek felelősége van minden település iránt, legyen az egy kis falu, vagy legyen a főváros.

Az iparüzési adó növekményének elvonását is mindenképpen visszavonandónak tartom. Eddig sem tudta senki ebben az országban azt, hogy a módosabb vagy több adóbevétellel rendelkező településektől elvont iparüzési adót hogyan, milyen formában, milyen szisztéma alapján, mely települések kapják meg. Ebben az ügyben voltak különböző adatigényléseink. Polgármestereink fordultak ebben az ügyben az illetékes állami és kormányzati hatóságokhoz, de semmilyen konkrét információ nincs kint a nyilvánosságban, hogy egy jobb adóerő-képességgel rendelkező településtől - és most szándékosan nem ellenzéki vezetésű települést mondom -, például a Székesfehérvártól elvont összegek, adóbevételek mely kistépelülések vagy mely szegényebb települések lakóinak a jobb életét szolgálták.

Sajnos azt is ki kell mondanunk, hogy 14 év, az önök 14 éve bebizonyította, hogy ma sokkal jobb gazdái a településeknek a polgármesterek, az önkormányzatok, a képviselő-testületek. Örömmel üdvözölöm azt, hogy önök ezt felismerték legalább abban a tekintetben, hogy a polgármesterek fizetését rendezni kell. Ha nem hisznek nekem, mert nyilván önöket csak a sikerpropaganda érdekli, akkor nézzék meg az iskolákat, nézzék meg a szakellátást, a kórházi ellátást és a gyermekvédelmet. Amit önök államosítottak, amihez önök hozzányúltak, azt kell hogy mondjam, hogy minden sokkal rosszabb állapotban van; sokkal rosszabb szolgáltatást, sokkal rosszabb ellátást tudnak nyújtani a magyar lakosságnak.

Tehát a törvényjavaslatot támogatjuk, de azt gondoljuk, hogy ez édeskevés lenne vagy édeskevés lesz ahhoz, hogy a településeink, a városaink visszakapják önkormányzati önállóságukat. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Hollik István képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

(9.50)

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Képviselőtársaim! Minthogy egy kereszténydemokrata javaslatról van szó, mondhatnám azt röviden, hogy egyetértek az előterjesztő miniszter úrral, ráadásul a miniszterhelyettes úr kiegészítésével pedig a javaslat lényegét is megismerhették. Ennek ellenére engedjék meg, hogy miniszter úr mondandójához három rövid gondolatot hozzátegyek.

A Jóisten bennünket, embereket úgy teremtett, hogy van egy kiirthatatlan vágy bennünk, hogy tartozunk valahová, ahogy azt Tamási Áron olyan szépen leírta, azért vagyunk a világon, hogy valahol otthon legyünk benne. Hívhatjuk ezt lokálpatrióta érzésnek vagy inkább hazaszeretetnek. Azt gondolom, ahhoz, hogy egy ország gyarapodni tudjon, hazaszeretetre mindenképp szükség van, mert ha egy ember lelkében lángol a hazaszeretet, akkor az előbb-utóbb egyéni felelősségvállalásban fog testet ölteni, amit a közössége iránt érez az ember. Ha van felelősség, egyéni felelősségvállalás, abból előbb vagy utóbb teljesítmény lesz, és ha vannak egyéni teljesítmények, akkor az egyéni teljesítményekből egy idő után biztosan az ország gyarapodása következik.

Mindezt azért mondtam el, mert azt gondolom, hogy a polgármesterek ennek a hazaszeretetnek, ennek a lokálpatrióta gondolatnak a legfontosabb őrzői. Ez személyes tapasztalatom is. Falun nőttem föl, és teljesen mindegy, hogy milyen színezetű volt, a polgármester a lokálpatriotizmusnak mindig a legfőbb zászlóvivője volt. S egyébként nemrég éltünk át közösen egy árvizet, és a magyar jogszabályok okán van, ahol az állam védekezik, de van, ahol ez önkormányzati felelősség. Jó volt azt látni, hogy a polgármesterek tényleg valódi vezetőiként egy közösségnek irányították az árvízi védekezést, és az én szűkebb pátriámban, a Dunakanyarban is kiváló munkát végeztek a polgármesterek, és ismét bebizonyították, hogy ők valódi vezetői a közösségnek. Ezért tehát azt gondolom, hogy teljes mértékben indokolt és üdvös az a javaslat, amit miniszter úr előterjesztett, hogy ezeket az embereket, akik valódi, választott vezetői a közösségeknek, anyagi értelemben is megbecsüljük.

A második gondolat, amit szeretnék mondani, hogy a polgármester egy hierarchizált intézménynek is a vezetője, hiszen hivatalt vezet. Az elmúlt öt évben voltak olyan esetek - nem egyszer, nem kétszer, nem egy önkormányzatnál fordult elő -, hogy noha ennek a hierarchizált intézménynek a csúcán természetesen a választott, közvetlenül választott polgármester áll, mégis voltak olyan önkormányzati dolgozók, önkormányzati cégek vezetői, akik többbet kerestek, mint a polgármester. Azt gondolom, hogy ez nem jó gyakorlat. Ez a javaslat orvosolja ezt a problémát is.

Harmadrészt pedig van egy olyan elv, amit én helyesnek tartok, és ez az elv úgy szól, hogy a választott tisztviselők tiszteletdíja igazodjék a magyar emberek béréhez. Ha a magyar emberek bére növekszik, ha a

magyar gazdaság erős, és a magyar emberek bére növekszik, akkor növekedjenek a tiszteletdíjak is; ha csökken, mert nehezebb az embereknek, akkor csökkenjen a választott tisztviselők bére is. Ezt az elvet az Országgyűlés már magáévá tette, az országgyűlési képviselők tiszteletdíját így számítják ki. Szintén helyesnek tartom és támogatandónak, hogy most már a polgármesterek bére is ekként alakul, hiszen ez az elv közelebb viszi a polgármestereket az emberekhez, és a felelősséget is eszerint tudják vállalni.

Én azt gondolom, hogy ez egy előremutató javaslat, szükséges javaslat annak érdekében, hogy a helyi településeinket, a helyi közösségeinket meg tudjuk tartani. Éppen ezért a Kereszténydemokrata Néppárt nevében ezt a javaslatot természetesen üdvözljük, és arra kérünk mindenkit, pártpolitikai hovatartozástól függetlenül, hogy ezt a javaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Dudás Róbert képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DUDÁS RÓBERT, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr! Az eddigi felszólalók mindannyian említették a polgármesteri tisztség fontosságát, és én azt gondolom, hogy az elismerésük egy fontos dolog.

Az önkormányzatok, az önkormányzatiság jobba tételéről szól többek között ez a törvényjavaslat. Ugyanakkor viszont azt is meg kell vizsgálnunk, hogy az önkormányzat, az önkormányzatiság csak a polgármesterekből áll-e. Itt nagyon sok méltató szót hallottam eddig - amiket én egyébként támogatok is, és magam is így gondolok - a polgármesterekről és a polgármesteri tisztségről, de a hivatalban és az önkormányzatnál dolgozókról kevésbé, sőt arról említést még egyetlen kormánypárti felszólaló sem tett.

Szeretném előrebocsátani, hogy a polgármesteri bérrendezés rendben van, de azt azért megkérdezném, hogy biztosan ezzel kellett-e kezdeni. Bár megerősítenek bizonyos elhangzott mondatok abban, hogy nem is biztos, hogy teljes körű rálátással bírnak a vidéki kistéleplési helyzetre, a vidéki kistéleplési önkormányzatok és polgármesterek munkájára pedig, én azt gondolom, biztosan nem. Szeretném jelezni Hollik képviselő úrnak, hogy a hivatalt a jegyző vezeti és nem a polgármester. Ezek nagyon fontos dolgok, hogy ki mely területért felel, ki vezeti a hivatalt és ki az önkormányzatot. Ez viszont nem von el semmit abból a munkából, abból a felelősségből, ami a polgármesterre hárul. Igen, meg kell fizetni megfelelő módon. Ugyanakkor viszont ebből fakadóan azt is meg kell teremteni, hogy az önkormányzatért és a településért - legyen szó a legkisebb településtől a legnagyobb városig - végzett munkája átlátható legyen,

elszámoltatható legyen és tényleg a közjót szolgálja, mint ahogy azt miniszter úr is említette.

Azt mondta államtitkár úr, hogy régóta dolgoznak ennek a törvényjavaslatnak a kidolgozásán. Államtitkár úr, ez egy tokkal-vonóval hatoldalas törvényjavaslat, a részletes és az általános indokolást is tartalmazva. Szerintem ez nem igényelt egy ilyen jellegű óriási, hónapokon, éveken keresztül áthúzódó munkát. Mindamelllett, hogy ezt meg kellett hogy tegyék, és meg kellett hogy lépje a kormány - és megelőlegezem, hogy teljes összhang lesz ennek a törvényjavaslatnak a megszavazásánál -, azt kérdezem tisztelettel, lesz több kérdésem is, hogy mikor fogják a hivatal és az önkormányzat dolgozói tekintetében is elvégezni ezt a fajta bérfelzárkóztatást.

Az is elhangzott már, hogy vannak olyan dolgozók a települési önkormányzatok és hivatalok kötelekében, akik többet keresnek, mint a polgármester. Igen, bizonyos intézmények vezetői között vannak ilyenek. De ha a polgármesteri hivatal dolgozóit nézzük - s mint említettem, a hivatalt a jegyző vezeti -, ha a polgármesteri hivatal pénzügyi osztályát, szociális osztályát és számos más osztályát nézzük, azt látjuk, hogy ezek az emberek hónapról hónapra sajnos csak a garantált bérminimumhoz jutnak hozzá. 2008 óta nem történt lépés a köztisztviselői alapilletmény kapcsán, nem nyúltak hozzá. Ha megnézzük azokat a szorzókat, amelyekkel bizonyos beosztásokat be lehet tölteni, fele, vagy még annyi sem jönne ki akár a garantált bérminimumnak. Úgy is mondhatjuk, hogy szinte már okafogyottá is vált a köztisztviselői alapilletménnyel foglalkozni vagy számolni. Egyébként ezt az egész rendszert át kellene gondolni úgy, hogy ne csak a polgármesterek és a vezető tisztségviselők fizetése legyen versenyképes, hanem az önkormányzati hivatalban, a polgármesteri hivatalban dolgozóké is.

De miért is történik ez? Úgy gondolom, azzal, hogy bérfelzárkóztatásra van szükség, mindenki egyetért. Ugyanakkor, ha megnézzük azokat az elvonásokat, amiket az elmúlt 13-14 évben az önkormányzatoknak, ezen belül a polgármestereknek is el kellett szenvedniük, akkor már kicsit árnyaltabb az önkormányzatokhoz való hozzáállása. Mindjárt az elején elvették a gépjárműadó egy részét, s ami megmaradt, azt pedig a Covidra való hivatkozással vették el. Covid már nincs, az adót viszont elfelejtették visszaadni. Nyilván nem elfelejtették, hanem szükség van rá az államkasszában.

(10.00)

Az önkormányzatoknál is szükség lenne rá, ott lenne rá igazán nagy szükség, hogy ez az összeg, amit a helyi emberek fizetnek be gépjárműadó címén, helyben maradjon, helyben maradjon, hogy helyben lehessen ezt hasznosítani.

Szolidaritási hozzájárulást fizet egyre több... - százas nagyságrendben nő évről évre ezen önkormányzatok száma, amelyek befizetnek egy közös

alapba. Az elmélet jó, hiszen ha egy tehetősebb önkormányzat az adója egy részével támogatja egy rosszabb helyzetben lévő, rászoruló önkormányzat működését, akkor ez az elmélet jó. Csak a gyakorlat nem ez, ezek az adóelvonások nem jutnak el, hanem igencsak központosított kormányzati szerepkört vállalva osztják szét úgy, hogy ez nem a rászoruló önkormányzatokhoz jut.

Különleges gazdasági övezeteket hoztak létre: olyan településeken, olyan körzetekben, amelyek egyébként kimagasló adóbevétellel bírtak, azokat elvonták; számos ilyen lehetne mondani. Betették azokat egy vármegyei közgyűlési alapba úgy, hogy egyébként innentől kezdve nyilvánvalóan a saját embereik által vezetett vármegyei közgyűlések osztják szét. Nyilvánvaló az is, hogy milyen hatásokkal és milyen irányba mennek ezek a pénzék.

És akkor most, ugye, jön a „Versenyképes járások” program. Ezek elméletben, miniszter úr, mind jó dolgok, hogy egyébként segítse a tehetősebb a kevésbé tehető, rosszabb helyzetben lévő önkormányzatokat, de itt most elvonnak ismét az önkormányzatoktól úgy, hogy egyébként a tőlük elvont összegre pályázhatnak majd ők saját maguk. Aztán, amikor valamilyen fejlesztési forrást kapnak, akkor pedig odamegy az állam, annak egyik képviselője, és azt mondja, hogy az állam adta ezt. De ezt nem az állam adta, ezt az önkormányzat saját maga fizette be, majd egyébként nagy kegyesen visszaadnak belőle egy részt.

Az önkormányzatokat támogatni kellene, nem sarcolni. A világ minden demokráciájában odafigyelnek arra, hogy az önkormányzatok önállósága sérthetetlen legyen, hiszen az embereknek az az érdeke. Önöktől is gyakran halljuk, hogy a szubszidiaritás elméletét szem előtt tartva. Hát, ezek az intézkedések pont ezzel mennek szembe! A döntéseknek helyben kellene megszületniük, az emberekhez legközelebb. Önök viszont nem önállósítják az önkormányzatokat, hanem döntések és források tekintetében sokkal inkább központosítják.

A dolgozók kérdésére... - mert amennyiben már a településeknél és a polgármesternél tartunk, akkor elhangzott a miniszter úr szájából is, hogy milyen fontos láncszemei a helyi döntéshozatalnak. Ez így is van, ugyanakkor viszont félkarúak lennének, és aki volt polgármester, az azt gondolom, nagyon jól tudja, kisteleplésen szerintem pedig még inkább, de talán a legnagyobb városokban is így van ez, egy megfelelő apparátus nélkül. Arra kérem önöket tisztelettel, hogy ha már sikerült kidolgozni a polgármesteri bérfejlesztést, akkor dolgozzák ki az önkormányzatnál dolgozóknak is azt a programot, azt a törvényjavaslatot, és természetesen száz százalékban a Jobbik mellé fog állni, hogy egy versenyképes bért kaphassanak az önkormányzatnál dolgozók.

Egyébként ezzel a polgármesteri bérfejlesztéssel nyilvánvalóan elvonások jönnek, de a polgármestereknek adnak is. Lehet, hogy ki sem mondja itt rajtam kívül más, én viszont kimondom, hogy ezzel azt is próbálják elérni, hogy ne legyen nagy felháborodás az

újabb önkormányzati elvonások tekintetében. De mindemellett még egyébként egy bérfeszültséget is okoznak, hiszen kisteleplés tekintetében kimagasló lesz egy polgármesteri fizetés, a dolgozói bérek pedig alulmaradnak.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Úgy dolgoznak egy kisteleplési, egy falusi önkormányzatnál személyek, hogy egyébként valami miatt rá vannak kényszerítve, hogy helyben maradjanak, és ne mozduljanak el más irányba. Mert a gyermeke óvodába jár, iskolába jár, és egyébként a helyi önkormányzatnál való munka kapcsán meg tudja oldani reggel is és délután is a gyermekért való elmenetelt, a gyerekefelügyeletet. Egyébként, ha versenyképes jövedelmet szeretne, akkor elmenne a szomszédos városba valamely céghez, de ezt nem teheti meg. Tehát nem a hivatal és a hivatali munka szeretete és tisztelete tartja sajnos nagy többségben a kistelepléseken a dolgozókat, hanem valami más családi helyzet. Ezen változtatni kellene.

Ebből kifolyólag nincs utánpótlás, miért is lenne, hiszen ezek a jövedelmek abszolút nem versenyképesek. És demotiválttá válnak, már évtizedek óta azzá váltak az ott dolgozók.

Arra is szeretnék reagálni, az is elhangzott, hogy egyébként egy kisteleplésen kevesebb a feladat, és akár kisebb a felelősség is. Nyilvánvalóan a feladat kevesebb, hiszen kevesebb intézmény, kevesebb cég van; a felelősség ugyanúgy megvan. Mint ahogyan azt se felejtjük el, hogy apparátus nélkül, különböző széles körű, nagy létszámú apparátus nélkül kell hogy végezze egy kisteleplésen a polgármester amúgy a munkáját, és az önkormányzat a munkáját. Tehát nehéz összehasonlítani a városi és a kisteleplési polgármesteri feladatokat.

Ami kérdés még idekíváncozik, hogy ezen bérfejlesztésre, mert nem láttam a törvényjavaslatban, mi a fedezet. Nyilvánvalóan az állami normatíva terhére fog megtörténni, legalábbis nagyon bízom benne, mert amennyiben még az önkormányzatoknak kell kigazdálkodni, akkor az nagyjából az összes kisteleplést ellehetetleníti, mert ők ezt nem tudják megtenni. Amennyiben viszont állami normatíva fogja ezt tartalmazni, úgy, hogy egyébként az államkassza pedig üres, akkor terveznek-e újabb elvonásokat, és majd azt mondják, hogy hát, ugye, adtunk a polgármesterek fizetésére, viszont valahonnan meg el kell vonni. Elég lesz már most ez az iparűzésadó-elvonás, többletelvonás, nehezen fogják évről évre majd egyébként elviselni és kigazdálkodni az önkormányzatok ezt a hiányt, újabb elvonásokat már nem nagyon tudnak elviselni, nem tud a települési költségvetés elviselni.

Nagyon fontos tétel, mindamellett, hogy a polgármesterek juttatását és munkáját támogatni kell, és ez a javaslat ezt célozza, és ezt mi is támogatjuk, ugyanakkor viszont nem a polgármestert kell támogatni egy központi hatalomnak, egy országgyűlési

képviselőnek, hanem a települést. Nem a polgármestereknek van települése, hanem a településnek van polgármestere. És óva intek mindenkit attól a gondolatától, és nagyon kellene vigyázni rá, hogy óvjuk meg az önkormányzatok függetlenségét, amennyiben lehet még ilyenről beszélni, mert a polgármesteri hivatalok, a községházak nem pártirodák, nem egy párt érdekét kell hogy szolgálják, egy központosított hatalom érdekét kell hogy szolgálják, hanem minden helyben élő érdekét kell hogy szolgálják. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Dudás Róbert képviselő úr. Megadom a szót Dócs Dávid képviselő úrnak, a Mi Hazánk képviselőcsoportja vezérszónokának. Őné a szó.

DÓCS DÁVID, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! Azt gondolom, hogy ez a törvényjavaslat igen dicséretes, hiszen valóban, a közjót szolgálni szép és nemes, ámbátor rengeteg kihívással teli feladat, éppen ezért a polgármestereket, a település vezetőit meg kell becsülni. Viszont egy kicsit olyan érzésem van, hogy ez a megbecsülés kicsit későn jött. Nem volt ez mindig így az önök kormánya alatt sem, hiszen emlékezhetünk arra is, amikor az előjel nem pozitív, hanem negatív volt, amikor a kistéleplési polgármestereknek például a fizetését felére csökkentette ugyanez a kormányzat.

Hollik képviselőtársam említette, hogy a lokálpatriotizmus milyen fontos. Ezt magam is így gondolom, éppen ezért egy kistéleplésen, ahol én lokálpatriótának gondoltam magam, elindultam a polgármesteri székért, és közel tíz éve meg is nyertem első polgármesteri mandátumomat, amikor ez az egész nehéz hivatás még csak bruttó 44 ezer forint tiszteletdíjjal járt társadalmi megbízatású polgármesterként, ami nemcsak most, de akkor sem ért semmit. Viszont fűtött a hazaszeretet és a tenni akarás, éppen ezért vállaltam ezt a nemes és oly sok feladattal teli kihívást, és elkezdtem vezetni egy közösséget, elkezdtem építeni egy települést.

És hát, nagyvárosi tapasztalatom nincsen, mert nagyvárost nem vezettem, de még kisebbet sem, viszont egy nagyon kis települést igen, ahol el tudom mondani, hogy a feladat soha nem fogy el, itt a munkát gyakorlatilag soha nem lehet elvégezni, csak abbahagyni, másnap pedig folytatni. Hiszen ahogy az előttem felszólaló képviselőtársam is elmondta, gyakorlatilag egy kistéleplésen nincs apparátus a polgármester mögött, mindent is magának kell csinálnia, és annak érdekében, hogy a település fejlődjön, annak érdekében, hogy a közösségét építse és egyben tartsa, bizony nem nagyon válogathat a módszerekben sem.

(10.10)

Mindenhez is kell értenie, és mindenben is részt kell vállalnia annak érdekében, hogy egy valóban prosperáló települést tudjon a magáénak.

Én úgy látom, hogy egy kicsit hasonlít ahhoz ez a fizetésemelés, mint amikor a Covid-diktatúra idején az orvosok is kaptak egy jelentős fizetésemelést. Nekem egy kicsit áthallásos a történet. Nem nagyon kérdőjelezték már meg, az orvosok nagy része legalábbis, azt a fajta protokollt, amit az önök kormánya akkor végrehajtatott velük. Egy kicsit nekem ez is úgy tűnik, hogy a forráselvonásoknak való megágyazás ez a fizetésemelés. Nem biztos, hogy a polgármester kollégák így túl sokat fognak kérdezősködni.

Az nem vitás, hogy ezt a fizetésemelést megérdemlik, viszont láthattuk, ahogy kormánypárti településvezetők emelték fel a szavukat a forráselvonások kapcsán, hiszen ezek a forráselvonások nem új keletűek. Láthattuk, amikor a gépjármű- vagy teljesítményadónak először a 60 százalékát vitte el a kormány, aztán elvitte a maradék 40 százalékát is. Láthattuk, amikor a Covid-intézkedések alatt elvonták az iparűzési adót is, ugyanakkor többletkiadásokat akasztottak az önkormányzatok nyakába. Elég furcsa társasjáték volt ez így, hiszen a feladatkör nőtt és bővült, a lehetőségek tárháza pedig csökkent. Azt gondolom, hogy ember legyen a talpán, aki ezt így át tudta vészelní. Mégis a legtöbb településen a legtöbb polgármester jelesen vizsgázott, hiszen még ebben a nagyon nehéz és szorult helyzetben is feltalálta magát, és láthatjuk, hogy most is az államháztartási hiány, a baj elérte azt a mértéket, hogy onnan kell elvenni pénzt, ahol még van. Nálunk vidéken ezt úgy mondják, hogy azt a lovat szokták ütni, amelyik húz. Éppen ezért azoktól a településektől elvonják a források nagy részét, amelyek egyébként eddig jól álltak, mert a gazdaságukat, a településfejlesztési koncepciójukat akképpen alakították, hogy a település ebből profitáljon.

Üdvözlendő lenne a „Versenyképes járások” program, hiszen valóban, az elmaradott, leszakadó régiókat fejleszteni kellene, de ez szögesen ellentmond annak a fajta elképzelésnek, amikor ugyanez a kormány vasútvonalakat zár be, és teljesen a perifériára szorítja ugyanezeket a régiókat és térségeket, az ország vérkeringéséből kivágva őket. De reméljük, hogy a gyakorlatban nagyon jól fog működni ez a program, és nem lesznek most már leszakadó részei ennek az országnak. Az biztos, hogy ha Don Quijote idejében létezett volna az önkormányzatiság, akkor ő szélmalomharc helyett inkább a polgármesterkedést választotta volna, még ha a tevékenységi kör nagyjából egybe is vág.

Ahogy már többen megemlégtették, én is el kell hogy mondjam, hogy egy önkormányzat viszont nemcsak polgármesterből áll, hanem nagyon fontos szerep jut a hivatali dolgozóknak is, azoknak a hivatali dolgozóknak, akiknek egyébként az illetményalapja 2008 óta 38 650 forint. Ugye, ezt az összeget értelmezni sem lehet 2024-ben, és azt is elég nehéz azért elviselni, nagyon nehéz így megfelelő motiváltságú embereket találni, mondjuk, egy önkormányzathoz, hogy egy pályakezdő, aki egy önkormányzatnál szeretne elhelyezkedni, a garantált bérminimumot tudja

maximum - ilyen-olyan szorzókkal és bértömegnövelésekkel - hazavinni. Azt gondolom, hogy ez nem egy hívogató szakma, nem egy hívogató munkalehetőség.

Eppen ezért a polgármesterek fizetésének az emelése mellett a Mi Hazánk Mozgalom azt szorgalmazza, hogy az önkormányzatiság megmaradása érdekében és a vidék megmaradása érdekében igenis adjunk lehetőséget a hivatalokban dolgozóknak is, és ezt a köztisztviselői illetményalapot végre 2008 óta, 16 év késéssel ugyan, de legyenek olyan kedvesek és jelentősen növeljék meg, hiszen az asztal másik felén is ülnek emberek. Általában ezek a köztisztviselők találkoznak az emberek napi problémáival és gondjaival, náluk csapódik le első körben minden olyan probléma, ami egy település életéből fakadóan adódik. Eppen ezért azt gondolom, hogy a tisztességes bér őket is meg kell illesse.

A Mi Hazánk Mozgalom azon az állásponton van, hogy az önkormányzatokat meg kell erősíteni. Eppen ezért talán a népességmegtartó erejének is ez lehet a kulcsa. Mi egy lélekszámban gyarapodó és fejlődő Magyarországot képzelünk el a jövőben. Eppen ezért, bár a polgármesterek fizetésemelését tudjuk támogatni, azt gondoljuk, hogy az önkormányzatiságon belül még ezer olyan seb van, ami begyógyításra vár, hiszen az önök kormányának volt már erre 14 éve, de máig nem sikerült ezeket orvosolni. Remélem, hogy a jövőben erre is sort fognak keríteni. Köszönöm szépen a szót. *(Szórványos taps a Mi Hazánk soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Dócs Dávid képviselő úr. Most megadom a szót Kanász-Nagy Máté képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

KANÁSZ-NAGY MÁTÉ, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Valóban, amikor kicsit több mint két héttel ezelőtt napirend előtti felszólalásomban előhoztam ezt a témát, akkor Latorcai Csaba államtitkár úr úgy fogalmazott, hogy nyitott kapukat döngetünk, hiszen a kormány valóban készül egy hasonló javaslattal, és mi a magunk részéről nagyon örülünk neki és támogatjuk, hogy ez a javaslat megszületett, erről beszélhetünk, tárgyalhatjuk.

Mi ezt támogatni fogjuk, egy pozitív és jó javaslatnak gondoljuk, és nagyon örülünk annak, hogy a mi kezdeményezésünk, felvetésünk tényleg értő fülekre talált, és ezek szerint nagyon hamar sikerült kidolgozni ezt a javaslatot, ami egyébként a mi javaslatunkhoz képest egy picit szélesebb is, és egy picit még bővebb, mint amiben mi eredetileg gondolkodtunk volna. Ha megnézzük a konkrét számokat, szorzószámokat, akkor mindenképpen ezt tapasztaljuk.

Latorcai Csaba államtitkár úr úgy fogalmazott - követtem online egyébként a közvetítést -, hogy valóban nyitott kapukat döngettünk, de a helyzet az, hogy ön, államtitkár úr, két héttel ezelőtt azt is

mondta, hogy egy fecske nem csinál nyarat, és valóban fontos a köztisztviselők bérének a rendezése, az önkormányzati dolgozókra is gondol a kormány, és hiányolta a mi LMP-s javaslatunkból a köztisztviselői béremelést vagy ennek a kezdeményezését; a kormány a hétköznapi emberekre is figyel, és hamarosan jönni fog egy javaslat, ami ezt rendezi. Én a miniszter úr javaslatában még nem látom ezt az átfogó köztisztviselői bérrendezést; remélem, hogy ez hamarosan meg fog születni.

Mi a magunk részéről azt meg tudjuk ígérni, hogy ahogy korábban is, hiszen minden évben a költségvetéshez beadtunk erre vonatkozó javaslatot, úgy a nagyon közeli jövőben szintén be fogunk adni egy javaslatot, hogy hogyan lehet rendezni a köztisztviselői béreket, az önkormányzati dolgozóknak a bérezését. Lehet, hogy ez néhány napon belül megszületik, és erre ismét jön majd egy kormányzati javaslat, amely rendezi ezt a kérdést. Ha ez így lesz, az is nagyon helyes és nagyon jó. A lényeg az, hogy célba érjen ez a kezdeményezés, és valóban az önkormányzati dolgozók bérét is meg tudjuk emelni és rendezni tudjuk.

Úgyhogy én tényleg szeretném kifejezni az örömet, hogy ebben a szimbolikus időszakban, ami az önkormányzati ciklus kezdetét jelenti, végre sikerül rendezni ezt a kérdést, még akkor is, ha ez egy kényes kérdés - most a polgármesterek fizetéséről beszélünk. Hiszen általában amikor miniszterek, államtitkárok, politikusok, képviselők, polgármesterek, önkormányzati képviselők s a többi s a többi, személyek bérének a rendezéséről beszélünk, az egy kényes kérdés, hiszen nyilván szóba kerül az, hogy másoknak hogy áll a bérezése. Mi ebben a vitában valóban az önkormányzati dolgozók bérezését mindenképpen fel kell hogy vessük.

Én is szeretnék arra reflektálni, ami elhangzott ebben a vitában, és hoztam magammal egy kis gyűjtést ezzel kapcsolatban, ez egy lajstrom, hogy mi a helyzet az önkormányzati, települési jogokkal, mozgástérrel, jogkörökkel, ez hogyan változott az elmúlt 14 évben. Ezt nagyon-nagyon sok pontban lehetne összegezni, hogy ez viszont egy negatív tendencia, ami történt. Tehát amellett, hogy kiemeljük, hogy a polgármestereknek milyen felelőssége van, milyen fontos az ő munkájuk, de ugyanígy a helyetteseiknek vagy az alpolgármestereiknek, az önkormányzati képviselőknek, az önkormányzati dolgozóknak vagy az ő vezetőjüknek, a jegyzőnek, arról is beszélünk kell, hogy emellett azért mégiscsak zajlik Magyarországon egy negatív tendencia, egy jogszűkítő tendencia, ahol az állam, a kormányzat, a központi államhatalom kisgömböc módjára próbál hízni, terjeszkedni, egyre több forrást, intézményt, jogkört, hatáskört von el, vont el az elmúlt 14 évben a településektől, és próbál mindent állami hatalommal megoldani. Márpedig azt gondolom, az a tapasztalata az elmúlt 14 évnek, hogy - és finoman fogalmazok - ez nem minden esetben sikerült, nem minden esetben sikerült hatékonyan, és az önkormányzatok számos feladatot sokkal

hatékonyabban meg tudnak oldani, sokkal gyorsabban, pontosabban, precízebben tudnak eljárni, mint a központi államhatalom egyébként.

(10.20)

De látjuk ezt a szociális ellátás terén, tapasztaltuk akár az oktatás, akár az egészségpolitika területein. De látjuk azt, hogy még a megmaradt mozgástéren belül egyébként milyen jól teljesítettek az önkormányzatok, és itt is előkerült valóban az árvízi védekezés a különböző települési szinteken, ahol látjuk azt, hogy megvan az a kapacitás, megvan az a tudás, megvan az az elhivatottság, hogy helyt tudnak állni az önkormányzatok.

Ebből a lajstromból csak szűrőpróba-szerűen szeretnék kiemelni néhány elemet, ami ezt a negatív tendenciát jellemzi, és azt gondolom, ebben a vitában erről is beszélnünk kell. Itt van, ugye, a megyei közigazgatási hivatalok helyett létrejövő kormányhivatalok szerepe; itt van az, hogy olyan fejlesztési régiókat hoztak létre ebben az elmúlt 14 évben, ahol az önkormányzati jogosultságokat csökkentették, szűkítették vagy akár meg is szüntették.

Itt van az, hogy az energia-, a víz- és a közcsatorna-ellátási hulladék-, településgazdálkodási, közútfenntartási, helyi tömegközlekedési feladatokban hogyan nőtt meg az állami szerepvállalás, és hogyan vették el az önkormányzati települési beleszólás lehetőségét, ami egyértelműen romló közszolgáltatásokat teremtett Magyarországon.

Ennek nem pusztán az az oka, hogy az állam végzi ezt a feladatot vagy ezeket a feladatokat, és nem az önkormányzat, hanem az is az oka, hogy kevés forrást biztosítanak hozzá. Bárki is végzi a feladatot, ha az kevés, vagy kevesebb forrásból végzik, mint korábban, akkor sajnos szükségszerűen romlik a közszolgáltatás színvonala, az ellátás minősége.

A megyéktől elvették a közszolgáltatási funkciókat, művelődési házakat, könyvtárakat, múzeumokat, levéltárakat; az oktatásban államosították az iskolákat. Emlékszünk még a kezdő próbálkozásokra, hogy a fenntartást és a működtetést hogy próbálták mesterségesen szétszedni egymástól. Hol itt volt ez a funkció, hol ott volt ez a funkció, majd végül mindent bekebeleztek.

Látjuk azt, hogy az integrált járóbeteg-szakellátást biztosító intézmények és kórházak esetében megtörtént az államosítás. Itt egy olyan pozitív fejleményről lehet egyébként beszámolni, hogy legalább a még települési kézben maradt szakrendelők, járóbeteg-ellátó intézmények esetében álláltak az államosítási szándéktól. Itt lehetett egy kormányzaton belüli konfliktust azonosítani. Takács Péter egészségügyi államtitkár mind a mai napig arról beszél, hogy ő ugyan megpróbálta volna az államosítást, és szeretne volna elvenni még ezeket a megmaradt intézményeket is a településektől, de a kormányzaton belül alulmaradt.

Egyébként, ha már itt van miniszter úr ebben a vitában, szeretném megragadni a lehetőséget, hogy

megkérdezzem önt: miniszter úr, ön hol foglalt állást, hogyan foglalt állást ebben a vitában? Ön szerint a járóbeteg-szakellátó intézményeknek a településeknél kell maradniuk, vagy ön egyetértett az egészségügyi államtitkárral, és szintén elvette volna ezt a funkciót is vagy ezeket az intézményeket is az önkormányzattól, kerületektől vagy városoktól?

Ha továbbmegyünk, még hadd említsek néhány példát! Láttuk azt, hogy az érdemi egyeztetés intézményes kereteit hogyan vették el, az önkormányzati érdekszövetségek hogyan váltak súlytalanná.

És egyébként amellet, hogy beszélünk a polgármesterek megbecsüléséről, anyagi megbecsüléséről, emellet azért az ő mozgásterüket, politikai súlyukat az is adta, vagy az is jelenti, hogy például milyen szerepet tölthetnek be az érdekegyeztetés során, az ő ötleteik, javaslataik - amiket akár önállóan kommunikálnak, akár formalizált érdekszövetségek keretein belül artikulálnak, fogalmaznak meg - például hogyan jutnak el, miniszter úr, az ön asztalára, és hogyan tudja támogatni ezeket a javaslatokat.

De valóban, itt a vitában is az adózási kérdések is előkerültek, a gépjárműadó körüli hercehurca, az iparüzési adó körüli viták, de idetartozik a különleges gazdasági övezet létrehozása. Ez ugye, egy olyan kiskaput jelent a kormány számára, hogy a települések, a polgármesterek feje fölött át tudnak nyúlni, gyakorlatilag korlátlanul. Ha megnyitják ezeket a kiskapukat, meg lehet kerülni szakhatóságokat számos kérdésben, tehát azt gondolom, erről is beszélni kell, amellet, hogy egyébként ez a javaslat, a polgármesterek javadalmazásának megemelése fontos és jó javaslat. Ezt mindenképpen támogatni kell, és nem szabad arról megfeledkezni, hogy ez a munkának csak az első lépése, az első kis lépése.

Ami szintén fontos lenne, az valóban az önkormányzati dolgozók megbecsülése, az ő javadalmazásuk megemelése. Mi elő fogunk állni az erre vonatkozó javaslatunkkal. Reméljük, hogy a kormány akár úgy, hogy támogatja ezt a javaslatot, akár más formában, de rendezni fogja ezt a kérdést. Akkor lehetünk nyugodtak, ha ezt minél hamarabb sikerül rendezni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Kanász-Nagy Máté képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most megadom a szót soron kívül Latorcai Csaba államtitkár úrnak.

DR. LATORCAI CSABA közigazgatási és területfejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy az itt a vezérszónoki körben elhangzott néhány felszólalásra, felvetésre reagáljak.

Mindenekelőtt szeretném üdvözölni azt, hogy az összes hozzászóló frakció képviselője a javaslat támogatásáról biztosította az előterjesztőt. Megmondom őszintén, volt bennem egy kis félsz, hogy ha kiderül, hogy a kormány ezt a javaslatot támogatja, akkor ennek fényében vajon az ellenzék támogatni fogja-e.

Mert sajnos az elmúlt időszakban sok olyan jó kezdeményezést láttunk, amiket pusztán azért nem támogattak, mert kormányindítvány volt, vagy azért, mert a kormány azt támogatta.

Úgyhogy engedjék meg, hogy ezt megköszönjem, hogy most felülemelkedtek ezen a megosztottságon, és úgy tűnik, hogy a nagyon ritka módok egyike lesz, és esetleg nagymértékű, ne adj' isten, százszázalékos támogatással fogadja el ezt a kereszténydemokrata törvényjavaslatot az Országgyűlés.

Ugyanakkor engedjék meg, hogy azokra a felszólalásokra egy kicsit kitérjek, amelyek az önkormányzatok önállóságát féltették, vagy az önkormányzatok autonómiájának a csorbulását látták, és több esetben adóztatási kérdéseket vetettek föl.

Tisztelt Képviselő Asszonyok és Képviselő Urak! Az adó, az adóbevételek egy önkormányzat költségvetésének csak az egyik oldala, az egyik része a bevételeknek. Nem tették mellé, hogy a kormány milyen eszközökkel, milyen módon, milyen mértékben növelte az önkormányzatok támogatását. Erről beszéltem Dudás képviselő úrral a napirend előtti felszólalás keretében, hiszen úgy teljes a kép, ha nem csupán a saját bevételeket nézzük, hanem a kormány által a központi költségvetésben nyújtott támogatásokat is hozzáesszük; és bizony, ha így nézzük, akkor nem is olyan rossz a kép.

Engedjék meg, hogy egy személyes történetet is megosszak, ha már az önkormányzatok autonómiájáról van szó. Ugye, Kanász-Nagy képviselő úr különböző feladatok elvételével vádolta a kormányt. Mi nem vettünk el semmit. Mi minden esetben, minden intézkedés előtt konzultáltunk az önkormányzatokkal, az önkormányzati érdekképviseleti szövetségekkel, és csak azt követően születtek meg a döntések.

És a személyes történet, amit megosztanék önökkel, az úgy szól, hogy 2010-ben az egyik önkormányzati vezetővel, amikor beszélgettünk az önkormányzati autonómiáról, úgy sommázta a beszélgetést, hogy tudja, államtitkár úr, azért az az igazság, hogy az önkormányzati autonómia addig terjed, amíg a költségvetésem takarója azt engedi. És ezzel utalt arra, hogy gyakorlatilag az önkormányzatok 2010-ben, nyolcvényi szocialista, baloldali kormányzást követően úsztak az adósságban, finanszírozatlan feladatok tömkelegében fuldokoltak. És mit tettünk? Szintén napirend előtt jeleztem: 1368 milliárd forinttal dotáltuk az önkormányzatokat, akkor; több mint tíz évvel ezelőtt. Annak most mennyi a reálértéke? 1368 milliárd forinttal egyrészt mentesítettük őket, kiveztük őket az adósságcsapdából; másrészt pedig nem elvettük a szolgáltatásokat, hanem segítettünk nekik abban, hogy a szolgáltatások egyrészt minőségibbek legyenek, másrészt pedig ne legyenek olyan szolgáltatások, amelyeket úgy gondolnak, hogy vagy nem önkormányzati feladat, vagy pedig nincsen mellette a megfelelő finanszírozás. Tehát sok mindenkit lehet vádolni azzal, hogy nem tiszteli az önkormányzatiságot, de a mi kormányunkat nem.

Ami pedig Dudás képviselő úr felszólalásával kapcsolatos: egyszerűen nem is értem, hogy miért irigylik a polgármesterektől a béremelést. Miért apellálnak arra a rossz emberi tulajdonságra, amit úgy neveznek, hogy irigység?

(10.30)

Másról sem beszél, csak próbál jó baloldali szókat szerinti különböző társadalmi csoportokat egymás ellen ugrasztani. Igen, ahogy Kanász-Nagy képviselő úrnak is a múltkoriban elmondtam, a kormány dolgozik azon, hogy megteremtse az önkormányzati dolgozók, a köztisztviselők béremelésének fedezetét. De egyébként az nem olyan intézkedés, mint amire Dócs képviselő úr célzott, hogy növeljük meg a köztisztviselői illetményalapot, mert azzal nem oldunk meg semmit, hiszen a köztisztviselői illetményalaptól el lehet térni, az önkormányzatok nagy része el is tér tőle. Mi azon dolgozunk, hogy a béremelés anyagi fedezete legyen meg, hogy az ország teherbíró képességéhez mérten, úgy ahogy elindultunk a különböző hivatásrendek vonatkozásában... - tanárok és óvónők béremelése, egészségügyi dolgozók, orvosbéremelés, kormánytisztviselők béremelése is az elmúlt tíz évben megvolt, azon is dolgozunk, hogy a következő üteme megvalósulhasson. A kulturális dolgozók bérét is emeltük az előző ciklusban, és igen, most, ahogy visszatértünk ennek a béremelési ciklusnak az elejére, ismételten emeltük a tanárok és a pedagógusok bérét, és úgy, ahogy korábban, tíz évvel ezelőtt, úgy folytatjuk. Ismét napirenden van a kormánytisztviselők béremelése, és ismét napirenden van az önkormányzati dolgozók béremelése.

Tisztelt Dudás képviselő úr, úgy beszélt a különleges gazdasági övezetek iparűzési adójának újraelosztásáról, mint ami sértené az önkormányzati autonómiát. Pedig mi történik? Ki osztja el ezeket a forrásokat? Nem a megyei önkormányzat, nem az önkormányzat? Hol sérti ez az önkormányzatiságot?

Ami pedig a „Versenyképes járások” programmal kapcsolatos kritikát illeti, nem is értem. A javaslatunk alapján polgármesterek döntenek a saját vidékük fejlesztéséről. Hát mi ez, ha nem önkormányzati autonómia? És hol lát ebben iparűzésiadó-elvonást? Mi történik? Az önkormányzati vezetők döntenek arról, hogy a járásban megtermelt iparűzési adó növekménye hogyan legyen elosztva. Nemhogy elvesz a kormány, képviselő úr, hanem a több mint 135 járásban ezt megfeleljük azzal, hogy garantáltan 250 millió forintnyi támogatás jut egy járásra, és megyeszékhely, járás (sic!) esetén pedig 500 millió forint. Ez azt jelenti, hogy gyakorlatilag szinte a dupláját biztosítja a kormány, mint ami egyébként a járásban megtermelésre került. És az, hogy ezt a pénzt milyen fejlesztésekre fordítják, az önkormányzati vezetők javaslata alapján fog eldőlni.

Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Képviselő Urak! Mi mindig tiszteletben tartottuk az önkormányzati autonómiát, és a mostani KDNP-s javaslat

is azt tükrözi, hogy legyen meg a polgármesterek autonómiájához a szükséges anyagi függetlenség. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A további felszólalások előtt egy kétperces felszólalás következik. Megadom a szót Gy. Németh Erzsébet képviselő asszonynak.

GY. NÉMETH ERZSÉBET (DK): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Hát, első felindulásomban kicsit hosszabban akartam, de aztán rájöttem, hogy elég lesz nekem két perc is, mert azt gondolom, hogy teljesen mindegy, hogy mit mond itt az ellenzék, Latorcai államtitkár úrról szinte minden leperog, és tényleg, az ember lassacskán úgy hiszi, hogy Magyarország a Kánaán. Ahogy Lázár János mondta, már nem is úgy van, ahogy ő mondta, hanem már tényleg utolértük Ausztriát életszínvonal tekintetében is.

Államtitkár úr, én azt gondolom, hogy ha önnek tényleg ez a véleménye, és ön most igazat mondott itt a parlament plenáris ülésén, akkor önnek egészen egyszerűen halványlila pótszegédfogalma sincs arról, hogy mi folyik az önkormányzatokban, és mi történik. Ugyanis az igenis megüti vagy eléri azt a szintet, hogy az önkormányzatiságot önök csorbították, amikor itt, a tisztelt Házban hoznak olyan törvényeket, hogy például az iparüzési adóból olyan típusú szolidaritási adó fizetésére kötelezik a legnagyobb adóerő-képességgel rendelkező önkormányzatokat, ami azután lehetlenné teszi néhány önkormányzatnak az alapvető feladatait ellátni.

Tehát az, államtitkár úr, hogy ők azt gondolják, vagy ön azt gondolja, hogy a jövőre fizetendő 90 milliárd forintos szolidaritási adó befizetési kötelezettsége a Fővárosi Önkormányzatnak neki nem jelent gondot, és önök azzal, hogy ezt elvonják, és egyébként meg halványlila pótszegédfogalmuk nincsen arról, hogy milyen célra fogják ezt és kiknek szétosztani, az, ne haragudjon, nem az önállóságot és az önkormányzati autonómiát erősíti. Önök úgy irányítják és úgy kormányozzák ezt az országot, hogy hoznak itt a kétharmados többségükkel törvényeket, és utána kijelentik, széttárva a kezüket, hogy minden rendben van, tessék lehet továbbmenni, továbbhaladni. Egyszerűen felháborító és vérlázító!

Kérdezze meg egyébként Hargitai képviselőtársát, hogy miből is keletkezett - az „is”-en van azért a hangsúly - az a hatalmas adósság, ami például néhány megyei önkormányzatnál a 2010-es évre felhalmozódott. Önkormányzati bizottsági elnökként végighallgattam *(Az elnök csenget.)* - egy másodpercet kérek még vagy kettőt, elnök úr -, hogy ők kötvényeket vásároltak Baranya megyében, és boldogan befektették a kötvényeket, aztán mit tesz isten, a kötvénypiac nem hozott olyan nyereséget. Úgyhogy, államtitkár úr, egészen egyszerűen nincs igaza akkor, amikor ilyeneket mond.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Gy. Németh Erzsébet képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most a további képviselői felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Nyitrai Zsolt képviselő úrnak, Fidesz.

NYITRAI ZSOLT (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Miniszterhelyettes Úr! Köszönöm szépen a szót és a lehetőséget. Nem így készültem, de felszólalásom elején mindenképpen reagálnom kell Gy. Németh Erzsébet képviselő asszony előző felszólalására.

Tisztelt Képviselő Asszony! Amikor önök kormányon voltak, akkor önök azt mondták, hogy több pénzt az embereknek, több pénzt az önkormányzatoknak, ha tetszik még rá emlékezni. A valóságban azonban nem ez történt. Az önök kormányzása alatt kevesebb pénzt kaptak az emberek, és kevesebb pénzben részesültek az önkormányzatok. Amikor önkormányzati témakörben szólal fel, akkor elsőként mindig ezt tartsa, legyen szíves, a szeme előtt.

Nos, tisztelt Országgyűlés, az előttünk fekvő javaslat mindenképpen indokolt, időszerű és gyakorlatias. Sokan itt az Országgyűlés padsoraiban korábban dolgoztak önkormányzati képviselőként, polgármesterként, településvezetőként, és tudják, hogy egy polgármester hivatalból az élet szinte minden problémájával találkozik, tudjuk, hogy mekkora egy polgármesteri felelősség. A polgármesteri munka főleg az egészen kicsi településeken az élet napi problémáinak megoldását, ezen ügyek kezelését jelenti.

Mint azt többen már elmondták, az önkormányzati intézmények vezetőinek bérrendezésére már korábban sor került, nagyon helyesen és megérdemelten egyébként, polgármestereink a települések gazdái, napi munkájuk hatalmas közéleti felelősséggel jár. Szóba került már itt korábban, például a közelmúltból az árvízhelyzet, azon települések, amelyek ebben érintettek voltak, ott a polgármesterek, azt gondolom, az önkéntesekkel és a szakértőkkel együtt kiváló munkát végeztek.

Én azért is gondolom, hogy nagyon indokolt és időszerű ez a javaslat, mert főleg a kistételepeken - és összességében elmondható - a polgármesterekre és a településekre vonatkozó jogszabályok összeférhetetlensége nagyon-nagyon szigorú. Ha a kistételepeket vesszük számba, és ha ott ez a szigorú összeférhetetlenségi szabály található nem megfelelő bérezéssel, akkor eljuthatunk oda, hogy a választópolgárok nagyon nehezen tudnak majd polgármestert találni maguknak. Úgyhogy ezért is jó, hogy ez a javaslat itt van.

Azt külön szeretném kiemelni és üdvözölni így a felszólalásom végén, hogy az Országgyűlés napi működésére és rutinjára nem jellemző módon ezen javaslat körül egy egyetértés, egy konszenzus látszik kialakulóban. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Nyitrai Zsolt képviselő úr. Megadom a szót Kovács Zoltán képviselő úrnak, Fidesz.

DR. KOVÁCS ZOLTÁN (Fidesz): Elnézést kérek, elnök úr, valaki becsíptette úgy a mikrofonom zsinórját, hogy csak 20 centiméter magasságig jön fel. *(Megigazítja a mikrofonját.)*

Tisztelt Előterjesztők! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Navracsics Tibor és Szászfalvi László KDNP-s képviselők javaslata a polgármesterek javadalmazásáról egy hosszabb idő óta rendezendő kérdést próbál meg gáláns módon idehozni a Ház elé.

(10.40)

Azt gondolom, hogy ilyen jó és gáláns javaslat a polgármesterek javadalmazását illetően nem volt még a Ház előtt. Ezért is van az, hogy ez felülmúlja az ellenzéki képviselők elképzeléseit, és minden másról beszélnek, nem a tárgyról. A korábbi felszólalók által felvetett kérdésekre már Latorcai Csaba próbált egzaktnak válaszolni.

Tisztelt Képviselőtársak! Az előterjesztés differenciálja a településtípusok szerinti javadalmazást, és egy automatizmust hoz a rendszerbe, amely szerint, ha nő az átlagkereset, akkor együtt sírunk, együtt nevetünk alapon a javadalmazás is nő, méghozzá olyan mértékben, hogy mondjuk, a megyei önkormányzat és a 30 ezer lélekszám feletti települési polgármesterek esetében, ha jók a számításaim, meghaladja az országgyűlési képviselők javadalmazását. Tehát nagyjából pariban van egy országgyűlési egyéni választókerületi képviselő és egy 30 ezer lakosszám feletti települési polgármester javadalmazása. Nagyjából ugyanazt a lakossággörte tudhatják magukénak mindkét esetben.

Itt az imént már szolt Nyitrai Zsolt képviselőtársam és többen is arról, hogy mi tartozik egy-egy polgármesterhez a funkcióját illetően. Valóban, a legkisebb településeken olykor még falugondnoki feladatot is ellátnak, hiszen nincs falugondnok sok esetben az 500 vagy 200-300 lélekszám alatti településeken, tehát egy univerzális feladatot lát el a polgármester. Én magam egy 30 ezer lélekszám feletti településnek voltam húsz évig a polgármestere, most nem mondanám el azokat a tapasztalatokat, amiket ebben az időben szereztem. De arra a felvetésre, hogy a jövedelmezőségre a működtetés szempontjából milyen lehetősége volt akkor és most az önkormányzatoknak, azt kell mondjam, hogy óriási terheket vett le a kormány részben az adóssággkonszolidációval, részben pedig az intézmények úgynevezett államosításával, hiszen ma ezt sokkal nehezebben tudná megoldani egy települési önkormányzat, hogy ennyi fejlesztést tudjon generálni, mondjuk, az oktatási ágazatban. Mert egy önkormányzatnak nem volt ennyi tehetősége abban az időben, amit most a tankerületek az állam révén megtesznek a tornaterem-építéstől a járési uszodák építésén keresztül az iskolafejlesztésekig.

Tisztelt Képviselőtársak! Információm szerint, amitől mindenki féltette az előterjesztést, hogy mi lesz ennek a nagy emelésnek az anyagi fedezete, én úgy tudom, hogy a tárca dolgozik azon, és ez részben el is hangzott, hogy a megyei önkormányzatok esetében, ahol nagyon kicsi a költségvetési nagyságrend, és egy ilyen emelés elég erőteljesen jelentkezik a megyei önkormányzat költségvetésében, illetve a 30 ezer feletti települések esetében is reményeink szerint hozzájárul az állami költségvetés ahhoz, hogy ezeknek a fedezete rendelkezésre álljon.

Anno, még a szocialista kormányok idején részt vettem azon a bizottsági ülésen, ahol egyébként a köztisztviselői illetményalapról volt szó, amikor a 38 ezer fölé emelkedett az illetményalap, és akkor ez a meg egyezés az önkormányzati szövetségek és a Belügyminisztérium között megtörtént, csak éppen a fedezetet nem tették hozzá. Tehát úgy gondolom, hogy ez is egy fontos feladat, és ha ezen dolgozik a kormányzat, akkor ennek a béremelésnek megvan a fedezete, és ebből adódóan nem éri semmilyen hátrány az önkormányzati vezetőknek a béremelésén keresztül az önkormányzatokat.

S van még egy fontos kérdés. Azt gondolom, hogy egy ilyen javadalmazás mellett időnként elhangzik, hogy korrupció van az önkormányzatoknál. Azt gondolom, nem kell hogy megremegjen egyetlen településvezetőnek sem a keze, ha netán ilyen rossz ajánlatot kapna, mert olyan javadalmazást biztosít ez a gáláns törvényjavaslat, amely ezt kiküszöböli hosszú távon, és szinten tartja az átlagkereset mértékében.

Tisztelt Képviselőtársak! Az ellenzéki képviselők is támogatják ezt a javaslatot, ahogy én itt hallottam, ebben nincs vita közöttünk. Nyilván vannak megoldandó feladatok, ezen gondolkozik, és próbálja az egyéb javaslatok terén is a tárca ezt előrehozni és megoldani.

Úgy gondolom, hogy ez a javaslat kifejezetten jó, hiánypótló, a településvezetők szempontjából gáláns és előremutató. Úgyhogy köszönjük szépen Navracsics Tibor és Szászfalvi László KDNP-s képviselőtársak benyújtott javaslatát, és ehhez több fideszes képviselő is kíván csatlakozni, mert jónak tartjuk a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Kovács Zoltán képviselő úr. Megadom a szót további felszólalásra Gy. Németh Erzsébet képviselő asszonynak... *(Jelzésre:)* ...aki visszalép, illetve nem kapcsolta ki a jelzést. Akkor Kanász-Nagy Máté képviselő urat hallgatjuk, az LMP részéről.

KANÁSZ-NAGY MÁTÉ (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Én is arra szeretnék egy picit reflektálni, amit Latorcai Csaba államtitkár úr mondott a mi felszólalásainkra adott reakciójában, miszerint egyeztettek a polgármesterekkel, településekkel, amikor a különböző feladatokat, funkciókat

átrendezték, intézményeket elvettek az önkormányzatoktól, forrásokat vettek el vagy adókat csoportosítottak át.

Lehet, hogy különbözőképpen emlékszünk. Én nem láttam egyébként 8-10, tizeniksz évvel ezelőtt azt az átfogó önkormányzati akaratot, hogy igen, vigyék el ezeket az intézményeket, nem akarjuk fenntartani az egészségügyi intézményeinket, vigyék el a szakrendelőket, vigyék el az iskolákat, a múzeumokat, a levéltárakat, a kulturális intézményeket, a szociális intézményeket, hiszen nagy szociális intézmények esetén, bentlakásos intézmények esetén megtörtént.

Viszont itt köszönöm a képviselő úrnak a hozzászólását, amit nyilvános felszólalásában mondott - Kovács Zoltán képviselőtársamra gondolok -, miszerint terheket vettek le az önkormányzatok válláról. Én azt gondolom, hogy itt tehát alapvetően tényleg az a helyzet - most településfejlesztésről, települési helyzetekről beszélünk -, hogy Magyarországon hagyományosan van egy nagyon egyenlőtlen helyzet. Nagyon különböző helyzetben vannak a települések, és ahogy megyünk lefelé a települési lejtőn, egyre kisebb lélekszámú településekhez érkezünk, ott valóban komolyabbak a problémák is. Tehát, ha mondjuk, hátrányokról beszélünk vagy lehetőségekről beszélünk, akkor ezek a mérettel nagyon szoros korrelációban állnak. Egy kistelepülésnek sokkal kisebbek a lehetőségei, akár az anyagi lehetőségei, akár az, hogy milyen infrastruktúrát tud működtetni, milyen apparátust tudnak felépíteni. Ellenben a problémák - mondjuk, szociális problémák, oktatási problémák, egészségügyi problémák, foglalkoztatási hátrányok -, azok sokkal fokozottabban jelennek meg.

Erre lehet az a válasz, hogy állami beavatkozással egészségügyi, oktatási, szociális, foglalkoztatási kérdéseket akarunk megoldani, és meglévő vagy korábban meglévő funkciókat az állam magához vesz, például államosítja az iskolákat, csak én azt gondolom, hogy ha a települési lejtőn viszont fölfelé haladunk, és a nagy önkormányzatokhoz elérkezünk, akkor ők nem biztos, hogy örültek ennek az államosításnak, mert ők egyébként meg tudták oldani ezeket a feladatokat. Nyilván méretükből adódóan, lehetőségekből adódóan, anyagi helyzetükből adódóan valóban jobban helyzetben voltak, és jobban meg tudták oldani ezeket a problémákat, és ez egy nagyon igazságtalan helyzet, hogy ezektől az önkormányzatoktól is elvették az intézményeket. Én nem gondolom azt, hogy egyébként, mondjuk, sikeres kormánypárti polgármesterek, mondjuk, Cser-Palkovics András vagy korábban Pokorni Zoltán azért kilincselte a kormányzatnál, hogy igen, vegyék el az iskolákat Székesfehérváron vagy a Hegyvidéken, mert mi nem szeretnénk fenntartani, nem tudjuk jól fenntartani. Tehát ez az egész államosítási folyamat szerintem rendkívül igazságtalan módon ment végbe. Még egyszer, azzal a megjegyzéssel, hogy kisebb településen, ahol komoly a probléma, ott valóban nem elvárható a kistelepüléstől, hogy ezeket a komoly problémákat megoldják.

A másik pedig az, hogy ha picit függetlenítjük magunkat ezektől a problémáktól és a problémák megoldásától, azért önmagában, ha önkormányzatiságról beszélünk, helyi demokráciáról beszélünk, közéletéről beszélünk, akkor mégiscsak szélesebb ez a közélet, erősebb a demokrácia, ha az önkormányzat tud is élni ezekkel a demokratikus lehetőségekkel.

(10.50)

Egy önkormányzat akkor tud élni a lehetőségeivel, ezekkel a demokratikus lehetőségekkel, ha megvannak hozzá az intézményei is, hiszen az intézményeken keresztül is tudjuk megvalósítani a demokráciát. Tehát a helyi szintű demokrácia korlátozása, azt gondolom, mégiscsak tényként kezelhető.

Az utolsó megjegyzésem, amely idekapcsolódik, hogy ha van egy polgármester - polgármesterekről beszélünk jelenleg több mint 3200 helyen -, akkor ezek a polgármesterek, azt gondolom, minden egyes esetben elérhetőek. Ez azt jelenti, hogy őket meg lehet keresni személyesen, akár fogadóóra keretében, akár más lehetőségek keretein belül, sokkal könnyebben eléri őket az érdekvédelmi szervezet, a szakszervezet, a kollégák, tehát ezek a visszajelzések eljutnak a polgármesterekhez. Én nem gondolom azt, hogy mondjuk, egy miniszteri fogadóóra, ha egyáltalán létezik ilyen, lehetőséget kínál arra, hogy a Magyarország összes településén élő összes szülő vagy összes páciens, vagy mondjuk, az összes nehéz szociális helyzetben lévő személy, család odamenjen és visszajelzést adjon az adott területért felelős miniszternek, hogy abban az ágazatban ez és ez a probléma, szeretném, ha kijavítanák.

Tehát amikor ezek az intézmények ott vannak az önkormányzatoknál, akkor a település vezetőinek, a polgármestereknek megvan az a felelőségük, hogy ezeket a hangokat, véleményeket, jöjjenek azok bárholonnan, az érintettektől, a szakmától, az érdekvédelmi szervezetektől, meghallják, becsatornázzák és érvényesítsék a napi működés szintjén, az intézmények működtetésének vagy fenntartásának szintjén. Amikor önök elvették ezeket az intézményeket, elvették ezt a lehetőséget, a közvetlen visszajelzés lehetőségét. Márpedig a közvetlen visszajelzés lehetősége, de akár a helyi kezdeményezések, a helyi népszavazási lehetőségek, bár beszélhetnénk arról, hogy ezek hogyan csorbultak, mind-mind a helyi demokráciát, a helyi közéletet erősítik, színesítik. Önök ebben mindenképpen visszaléptek az elmúlt 14 évben. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Kanász-Nagy Máté képviselő úr. Újra megadom a szót soron kívül Latorcai Csaba miniszterhelyettes, államtitkár úr részére.

DR. LATORCAI CSABA közigazgatási és területfejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselő Úr! Kanász-Nagy képviselő úr azért nem emlékszik arra, hogy milyen egyeztetések

zajlottak a 2010-es évek elején az önkormányzati feladatok újraosztásáról, az önkormányzatok adósságának kormány általi átvételéről, mert bizony, képviselő úr akkor még szerintem a szakdolgozatát írta, akkor még talán az LMP-nek sem volt tagja.

De attól még, hogy nem ismeri az akkori körülményeket és az akkori helyzetet, az kicsit túlzás, hogy a demokrácia leépítéseként értékeli azt, ami egykor segítség volt az önkormányzatoknak, mert a különböző közszolgáltatásokban sajnos a baloldali kormányokat követően inkább terhet láttak, mint lehetőséget, és a kormány segítette e közszolgáltatások folyamatos működtetési feltételeinek biztosításában az emberek számára. Szóval, hogy az akkori segítséget most a demokrácia leépítéseként értékeli, azért az egy kicsit túlzás. Változnak az idők, mi folyamatosan egyeztetünk az önkormányzatokkal minden helyi kezdeményezést, amely az emberek javát szolgálja, és amely azt szolgálja, hogy a helyi közszolgáltatások minőségibbek és mindenki számára hozzáférhetőbbek legyenek. Mi minden ilyen kezdeményezésre nyitottak vagyunk.

Viszont Gy. Németh képviselő asszony engedje meg, hogy kétperces hozzászólása kapcsán jelezzem, az igazából arról tett tanúbizonyságot, hogy a DK nem lát ki Budapest falai közül. Budapest az Európai Unió fejlettségének 158 százalékán áll, magasabb fejlettséggel rendelkezik, mint akár Közép-Európa más nagyvárosai, ugyanakkor a Budapestet követő második legjobb teljesítmény is csupán 71 százaléka az európai uniós gazdasági fejlettségnek. Tényleg úgy gondolja, képviselő asszony, hogy a fejlettebbnek nem kell segítenie a kevésbé fejlettet? Miért próbálják a szolidaritás eszméjét szétrombolni? Miért akarják elvenni a kistéleplési önkormányzatok létét jelentő szolidaritási hozzájárulást? Nagyon kérem, ne tegyék ezt, inkább legyenek partnereink abban, hogy a vidéket fel tudjuk zárkóztatni minél hamarabb, minél dinamikusabban, mert ez jelenti Magyarország jövőjét.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Latorcai Csaba államtitkár úr, miniszterhelyettes úr. Kétperces hozzászólások következnek. Elsőként Kovács Zoltán, a Fidesz képviselője.

DR. KOVÁCS ZOLTÁN (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Sikertelt megszerelnem a mikrofonomat.

Kanász-Nagy Máté teher a levételéről beszélt. Hát, 1200 milliárd feletti adósságállományt vett le a kormányzat az önkormányzatokról. Még ma is fizetnék egyébként. Ennek legnagyobb részét a megyei önkormányzatok és a főváros halmozta fel, ezek között is a szocialista megyei önkormányzatok. Ez egy óriási tehertétel levétele volt. Lenne-e lehetősége ma egy kistéleplési önkormányzatnak, ahol van iskola, egy tornatermet építeni? Sohanapján! A tankerület százmillió nagyságrendben tornatermet épít ezeknek az iskoláknak, a mindennapos testnevelés feltételeit viszi oda, hogy kulturált körülmények között lehessen

testnevelésórát tartani. Lenne-e lehetőség ennyi lapotopot vásárolni a kistéleplési önkormányzatoknak, és lenne-e lehetőség, mondjuk, tanteremfejlesztésre az iskolában? Ezeket teremtette meg a szolidaritási lehetőség az iskolák úgynevezett államosítása keretében. Erről Latorcai Csaba beszélt az imént.

Tehát ezt szeretném mondani képviselőtársamnak: ezek nagy teherlevételek az önkormányzatok oldaláról, hiszen enélkül sokkal kevesebb lehetőségük volt. A szocialista kormányzás idején volt az úgynevezett címzett- és céltámogatás. Ez tizedrésze, sőt, talán századrésze volt annak, amit ma a „Magyar falu” program biztosít a kistélepléseknek. (Szászfalvi László: *Így van, így van!*) Ezermilliárd 2019 és '22 között került oda a kistéleplésekhez. (Szászfalvi László: *Jól beszélt!*) Ez a falusi CSOK, és ezenfelül legalább húszféle jogcímen sikerült felzárkóztatni azokat a településeket, amelyek egyébként lemenő ágba voltak. Ma megállt a népeségcsökkenés jó néhány ilyen kistéleplésen. Ezt a szolidaritást kéri önök számon tölünk, miközben ez mutatja a létüket, hogy a jövőt illetően megmaradhassanak. (Taps a kormánypartii oldalról.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Kovács Zoltán képviselő úr. Kétperces hozzászólások következnek. Elsőként Gy. Németh Erzsébet, DK, képviselő asszonyé a szó.

GY. NÉMETH ERZSÉBET (DK): Köszönöm szépen a szót. Latorcai államtitkár úrnak szeretnék válaszolni. Hát, elég nagy szegény az, államtitkár úr, hogy 14 plusz 4 év Fidesz-kormányzás alatt ekkora különbség van az ország fővárosa és az egyéb más települések, illetve régiók gazdasági fejlettsége között. Örülök, hogy ezt végre elismerte.

Nemhogy kilátunk Budapestről, hanem azt gondolom, hogy rémülten szemléljük azt, amit a kormány a kistéleplések kapcsán jó néhány helyen csinál. Azért azt el kell ismernünk, hogy vannak olyan települések a kistéleplések között is, amelyeknek önök pluszforrásokat, nagyon-nagyon sok forrást adnak, de vannak olyan települések is, ahol sem posta, sem bolt, sem házi orvos, sőt még buszközlekedés sincsen, mert ezt is sikerült leépíteniük az elmúlt 14 év alatt.

Ne próbáljon bennünket azzal vádolni, hogy mi nem vagyunk szolidárisak! Szolidárisak vagyunk. Csak tudja, amikor az állami normatívák folyamatosan csökkennek, és például még a közoktatásra több forrást visznek el a saját adóbevételeikből az önkormányzatoktól, már ott, ahol van még egyáltalán adóbevétele, mint amennyibe a közoktatás annak idején került, mielőtt önök államosították, ezt sem tartjuk egy korrekt lépésnek. Én azt gondolom, hogy a Fővárosi Önkormányzat adóssága, amit önök átvállaltak a 2010 utáni főpolgármester javaslatára, kérésére, döntő többségében fejlesztési típusú adósságok, vagyis hitelek voltak, amelyeket a Fővárosi Önkormányzat az előző húsz évben elért működési eredményére vett fel és fejlesztette a fővárost.

Kovács Zoltánnak meg csak annyit szeretnék mondani még, bár biztosan egy elszólás volt, hogy a falusi CSOK azért nem a kistelepülési önkormányzatok bevételeit növelte, hanem nyilván úgy gondolta a képviselő úr, hogy a falu fejlesztését szolgálhatta azaz, ha ott megtelepednek a falusi CSOK-ot felvevő családok. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Gy. Németh Erzsébet képviselő asszony. Két percre megadom a szót Kanász-Nagy Máté képviselő úrnak, LMP.

KANÁSZ-NAGY MÁTÉ (LMP): Köszönöm a szót, tisztelt elnök úr. Államtitkár úr a szakdolgozatomat említette. Ez valóban 2010 tavaszán született meg (*Szászfalvi László: Elovassuk!*), és egy-két hónappal később megalakult a második Orbán-kormány, tehát helyes az időrend.

(11.00)

Egyébként akkor engedjenek meg egy kicsi személyes emléket! Ez a szakdolgozat egyébként önkormányzati témában született, önkormányzati segélyezési témában, és ezúton is szeretném megköszönni Navracsics miniszter úrnak azt a kitüntetését, amivel ezt a szakdolgozati témát illette egy OTDK-n. Egyébként valóban ez egy kellemes emlék, örülök, hogy ezt itt felidézhattuk.

De picit komolyabbra fordítva a szót, és vissza az önkormányzatokhoz, azt gondolom, eléggé kitégítottuk itt a témánkat, hiszen a polgármesterek fizetéséről beszélünk, de annyit még mindenképpen szeretnék megjegyezni, amire utalt államtitkár úr is, és utalt képviselő úr is, a finanszírozás kérdéseire is, azt gondolom, alapvetően ezek finanszírozási kérdések. Tehát hogy egy tantermet hogyan építünk meg, az alapvetően attól függ, hogy van-e rá forrás, hogy megépítjük-e. Én értem azt, hogy ha már önök adják a forrást, akkor önök is akarják fenntartani ezeket az intézményeket. Ez pedig egy hatalmi kérdés.

De egyébként fenntartói modell szerint az is működhetne, hogy az intézmények ott maradnak az önkormányzatoknál, de a normatívákon és a különböző kormányzati támogatásokon keresztül biztosítják annak a forrását, hogy igen, a tantermek fölépüljenek, a pedagógusok bére rendezett legyen, és a diákok laptopokhoz és különböző eszközökhöz jussanak. Tehát ez egy finanszírozási kérdés és hatalmi kérdés, hogy önök ezeket a finanszírozási kérdéseket és fenntartási kérdéseket egyébként összekapcsolják.

De ha már beszéltünk kicsit a finanszírozásról, akkor hogy lehet az, hogy ugye, rendben van a fenntartás a kórházak esetében, de ott is folyamatosan termelődik az adósság. Ez nem az önkormányzatoknál van. Akkor erre mi a magyarázat? Szerintem az a magyarázat, hogy alul vannak finanszírozva a közszolgáltatások Magyarországon, akár az önkormányzat, akár a központi állam biztosítja őket. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Kanász-Nagy Máté képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! További felszólásra senki nem jelentkezett, ezért az általános vitát lezárom. Megkérdezem, az előterjesztők közül ki kíván válaszolni a vitában elhangzottakra. (*Jelzésre:*) Megadom a szót Szászfalvi László képviselő úrnak, Kereszténydemokrata Néppárt.

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Nagyon szépen köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Navracsics Tibor előterjesztőtársammal, képviselőtársammal, miniszter úrral együtt köszönjük szépen mindenkinek a hozzászólását. Köszönjük a támogatást. Ha jól értettük, akkor sikerült egy nemzeti konszenzust létrehozni egy konkrét törvényjavaslatban, egy KDNP-s törvényjavaslatban. Ez egy kegyelmi idő a mai világban, azt gondolom, hogy ez is egy teljesítmény. Köszönjük szépen a kormány támogatását, és köszönjük az egyeztetések lehetőségét.

Engedjék meg, hogy néhány gondolatban azért hadd reagáljak az elhangzottakra, hiszen nagyon sok minden elhangzott, és szinte az egész önkormányzati rendszer múltját, jelenét, jövőjét átfogó vita alakult ki. Én nem szeretnék belemenni és nyilván ítéletet mondani senkinek a hozzászólásáról, de annyit hadd jelezsek, hogy az a vita, amiről leginkább szó volt, a területi kiegyenlítés elve, kérdésköre, amely - jelzem - 1990 óta vita Magyarországon. 1990 óta mindig, minden kormány időszakában volt valamilyen forma, valamilyen technika, valamilyen pénzügyi technika a területi kiegyenlítés elvének a megvalósítására.

Én 1990-től voltam egy kisváros polgármestere majdnem 2010-ig, kisebb megszakításokkal. Sokat tudnék mesélni az MSZP-, SZDSZ-kormányzatok önkormányzati finanszírozásáról, az adósságfelhalmozás valóságáról és zsákutcáiról. Tehát azt én szeretném visszautasítani a baloldali képviselőtársaim részéről, hogy 2010 előtt egy földi paradicsom volt Magyarországon, és a magyarországi önkormányzati rendszer egy földi paradicsom állapotában lett volna.

Gy. Németh Erzsébet képviselő asszony, miközben támogatja a törvényjavaslatot, elmondott néhány kritikát. Arra szeretnék néhány szóban reagálni, hogy pártpolitikai befolyás alatt tartjuk az önkormányzati rendszert. Szeretném megkérdezni, hogy az önkormányzatok adósságkonszolidációja milyen pártpolitikai befolyás volt. Minden önkormányzatot mentesítettünk az adóssága alól.

A polgármesteri béremelés tekintetében nincs semmiféle befolyásolás, mindenkire ugyanúgy vonatkozni fog. A „Magyar falu” program tekintetében minden település lehetőséghez jutott és jut. A különböző uniós pályázatok tekintetében ugyanez van, a béremelési programok, ágazati béremelési programok tekintetében ugyanez valósul meg. Tehát azt gondolom, hogy semmiféle pártpolitikai befolyásolás alatt az önkormányzati rendszer nem áll.

A kötvényvásárlásra csak egy mondatban hadd reagáljak! Hát, kedves képviselő asszony, akkor én

polgármester voltam, abban az időszakban, az önkormányzatok nem azért rohangáltak keresni különböző pénzügytechnikai megoldásokat, mert éppen unatkoztak, és a meglévő hatalmas forrásaik mellé még következő forrásokat akartak volna szerezni, hanem egész egyszerűen rákényszerültek arra, hogy megoldásokat keressenek a hiányok, az adósságok finanszírozására és a fejlesztések forrására. Többek között a kötvénnyvásárlás egy ilyen technika volt annak idején, és a pénzügyi piac így nyomult be egyébként az önkormányzati rendszerbe, de nyilván ez messze vezető kérdés. De azt gondolom, az is egy kényszerpálya volt az önkormányzatok számára, amellyel keresték a megoldást az adósságaik, az intézmények finanszírozása, illetve a fejlesztési források előteremtése érdekében.

Ugyanezt szeretném elmondani Dudás képviselő úr reakciójára, aki a szolidaritási hozzájárulás kérdését elvonásként aposztrofálta. Ugyanezt szeretném elmondani, hogy mindig is működött egy területi kiegyenlítési kényszer és feladat minden kormány időszakában. Ez sokféle módon valósult meg már 1990-től kezdődően.

Szeretném jelezni, hogy 1990-ben, amikor el sem kezdtem még a munkát, egy kisváros költségvetése úgy állt össze, hogy a költségvetés egyharmada hiány volt. 1990-ben így indultunk, és utána nagyon sok minden történt. Tehát szükség volt és szükség van ma is a területi kiegyenlítés elvének az alkalmazására. Azt gondolom, az az igazságos, hogy minden településtípuson élő polgárok számára ugyanolyan minőségű szolgáltatást és ugyanolyan minőségű infrastruktúrát tudjunk biztosítani.

Dudás képviselő úr expressis verbis kijelentette, hogy az államkassza üres. Ha az államkassza üres, akkor mi nem ülnénk itt, és nem vitatkoznánk polgármesteri béremelésen. Ha az államkassza üres lenne, akkor nem működnének az intézményrendszerek Magyarországon. Ha az államkassza üres lenne, akkor nem lenne családi adókedvezmény, nem lenne családtámogatási rendszer, nem fizetnénk 13. havi nyugdíjat, nem működne hazai költségvetési forrásból például a „Magyar falu” program, nem működnének a béremelési programjaink Magyarországon, nem törnénk a fejünket, és nem gondolkodnánk azon, hogy versenyképes járásokat szeretnénk létrehozni, amely járási szintű területfejlesztést, térségfejlesztést valósít meg végre 34 év után Magyarországon. Tehát óriási ellentmondásokat véltem, vélek felfedezni Dudás képviselő úr hozzászólásában is.

„Nem polgármestereket kell támogatni” - mondja. Három mondattal előtte azt mondta, hogy támogatja a törvényjavaslatot, támogatni kell a bérek emelését a polgármesterek tekintetében, aztán utána három mondattal később azt mondja, hogy nem polgármestereket kell támogatni, hanem a településeket. A települések támogatására, finanszírozására Latorcai Csaba miniszterhelyettes úr kiválóan reagált, hogy hányféle formában, feladatfinanszírozásban, normatívák tekintetében, kistérségi társulási intézményrendszerek fenntartása tekintetében, kiegészítő támogatások tekintetében, a

„Magyar falu” program tekintetében, a területfejlesztési TOP-os pályázatok tekintetében hányféle formában juthatnak forráshoz a települések, kistépülések, közepes méretű és nagy települések, nagyvárosi települések egyaránt.

Tisztelt Képviselőtársaim! Még egyszer megköszönve a tartalmas vitát, köszönjük szépen a támogatást. Bízom benne, hogy a szavazás időpontjában is minden frakció és minden képviselőtársunk támogatni fogja ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

(11.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Szászfalvi László képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyar Köztársaság és a Jugoszláv Szövetségi Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről a jövedelem- és a vagyonadók területén Budapesten, 2001. június 20-án aláírt egyezmény módosításáról szóló jegyzőkönyv kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat, valamint a **Magyarország és a Svájci Államszövetség között a jövedelem- és vagyonadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről szóló, Budapesten, 2013. szeptember 12-én aláírt egyezmény módosításáról szóló jegyzőkönyv kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat együttes általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/9509. és T/9515. számokon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! Elsőként megadom a szót Tállai András államtitkár, miniszterhelyettes úrnak, a törvényjavaslat előterjesztőjének, 30 perces időkeretben.

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az adóügyi kapcsolatokat Magyarország és a Szerb Köztársaság között a 2003. évi XXV. törvénnyel kihirdetett, a Magyar Köztársaság és a Jugoszláv Szövetségi Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről a jövedelem- és a vagyonadók területén Budapesten, 2001. június 20-án aláírt egyezmény rendezi. A Szerb Köztársasággal a 76/2023. miniszterelnöki határozat adott felhatalmazást a kétoldalú adóegyezmény módosítására.

A két ország hatósága közötti kommunikáció során magyar kezdeményezésre az adóelkerülés elleni hatékonyabb fellépés érdekében, különös tekintettel a külföldi utas áfavizsgálatokra és a határainkon átnyúló láncügyletek feltárására, felmerült az áfát érintő adatok átadásának a hasznossága, amely kérdésben a felek egyetértettek. Tekintettel arra, hogy az adóügyi adatok átadására csak törvény erre vonatkozó rendelkezése, két állam közötti kapcsolatban pedig kétoldalú vagy

multilaterális nemzetközi szerződés alapján kerülhet sor, így a felek között egyeztetés indult arról, hogyan biztosítható az áfainformáció-csere megfelelő jogalapja.

A Pénzügyminisztérium 2021-ben tett először javaslatot a kérdés megvitatására, mert a hatályos adóügyi információcsere-megállapodások a két ország között nem fedik le az áfával kapcsolatos megkereséseket. Az egyeztetések során kölcsönös egyetértés született arról, hogy a két állam közötti információcsere áfára történő kiterjesztése a kétoldalú adóegyezmény információcsereéről rendelkező cikkének módosítása útján lehetséges.

Az egyezményt módosító jegyzőkönyv szövegének végleges megállapítására adott felhatalmazást az 1058/2024. kormányhatározat. A jegyzőkönyv aláírására 2024. október 8-án került sor Budapesten.

Az adóügyi kapcsolatokat Magyarország és a Svájci Államszövetség között a 2013. évi CLVIII. törvénnyel kihirdetett, Magyarország és a Svájci Államszövetség között a jövedelem- és vagyonadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről szóló, Budapesten, 2013. szeptember 12-én aláírt egyezmény rendezi. A Svájci Államszövetséggel a 39/2021. miniszterelnöki határozat adott felhatalmazást a kétoldalú adóegyezmény módosítására.

A Svájci Államszövetség 2021-ben kezdeményezte a kétoldalú adóegyezmény módosítását azért, hogy a két állam között hatékonyabb legyen az adóelkerülés elleni fellépés. A módosítás tárgya új nemzetközi sztenderdek implementációja, így a kölcsönös egyeztetési eljárásokról szóló cikk módosítása, valamint az egyezmény biztosította kedvezményekre való jogosultságra alkalmazott garanciális szabály beillesztése. Mindamellet a svájci fél kérte az egyezmény módosításáról szóló jegyzőkönyvben a globális minimumadóra történő utalás elhelyezését, mivel mindkét államban megtörtént annak bevezetése.

Az egyezményt módosító jegyzőkönyv szövegének végleges megállapítására adott felhatalmazásról az 1135/2024. kormányhatározat döntött, a jegyzőkönyv aláírására 2024. július 12-én került sor Budapesten.

A jegyzőkönyvek tartalmukat tekintve megfelelnek a nemzetközi gyakorlatnak, az OECD-modell egyezményben és annak kommentárjában elfogadott elveknek és szabályoknak, valamint az általunk addig megkötött más kétoldalú adóegyezményekben foglaltaknak, továbbá jól szolgálják a kétoldalú kapcsolatok fejlődését, a befektetők érdekeit és az adóügyi átláthatóságot.

Ahhoz, hogy a napirenden szereplő nemzetközi szerződések a belső jog részévé váljanak, szükséges a kötelező hatályuk elismerése és jogszabályban való kihirdetése. Tekintettel arra, hogy az egyezmények kizárólagos törvényhozási tárgyat érintenek, kihirdetésükre csak törvényben kerülhet sor.

A kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmény tovább erősíti a két ország közötti gazdasági kapcsolatokat és csökkenti az adminisztrációt. A kormány

célja, hogy a kettős adóztatásról szóló megállapodásokkal kizárható legyen mind a magánszemélyek, mind a vállalatok jövedelmének és vagyonának kettős adóztatása, azok továbbá lehetőséget teremtenek a hatóságok közötti kölcsönös egyeztető eljárás lefolytatására és információcsereére is, mindezzel jelentősen hozzájárulnak a gazdaság fehéritéséhez.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselők! Az elmondottak alapján kérem, hogy a Magyar Köztársaság és a Jugoszláv Szövetségi Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről a jövedelem- és a vagyonadók területén Budapesten, 2001. június 20-án aláírt egyezmény módosításáról szóló jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslatot, valamint a Magyarország és a Svájci Államszövetség között a jövedelem- és vagyonadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről szóló, Budapesten, 2013. szeptember 12-én aláírt egyezmény módosításáról szóló jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslatot támogatni és elfogadni szíveskedjenek. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Tállai András államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor, 30 perces időkeretben. Először megadom a szót Herczeg Tamás képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó.

HERCZEG TAMÁS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország 1996 óta tagja az OECD-nek, vagyis a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezetnek. Mint az előttünk fekvő két törvényjavaslat is mutatja, a gazdasági kapcsolatainkat megalapozó egyezmények szövegét, alkalmazkodva a változó körülményekhez, időnként módosítani, alakítani szükséges.

Maradva még egy mondat erejéig a Fejlesztési Szervezetenél, elmondható, hogy a gazdasági kapcsolatok jól működő rendszeréhez, az együttműködés megfelelő megvalósításához, kivitelezéséhez járulnak hozzá az OECD által kidolgozott nemzetközi sztenderdek és hatékony gazdaságpolitikai megoldások.

A Svájci Államszövetséggel kötött, kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmény módosítja, aktualizálja az OECD vonatkozó projektjében meghatározott minimumsztenderdeket. A módosítások érintik a törvényjavaslat preambuláját, a 25. és a 27/A. cikkeket. A szerződő felek ennek megfelelően az adóügyi vitarendezés körében választottbírói eljárást alkalmazhatnak, illetve ha az adózó fő célja az adóelőny megszerzése volt egy megállapodás vagy ügylet során, akkor az egyezmény nyújtotta kedvezmények megtagadhatók.

(11.20)

A jogszabály az alábbiak szerint fogalmaz: „Tekintet nélkül a jelen Egyezmény bármely más cikkének

rendelkezéseire, a jelen Egyezményben meghatározott kedvezmény nem biztosítható olyan jövedelem-, illetve vagyonelemek esetében, amelyekről - az eset összes tényének és körülményének figyelembevételével - megállapítottan megállapítható, hogy az adott kedvezményben való részesülés volt az egyik fő célja valamely olyan megállapodásnak vagy ügyletnek, amely közvetlenül vagy közvetve e kedvezmény megadásához vezetett, kivéve, ha bizonyítják, hogy az adott kedvezmény megadása e körülmények között megfelelne a jelen Egyezmény vonatkozó rendelkezései rendeltetésének és céljának.”

Ezen módosító jegyzőkönyv a tartalmát tekintve megfelel a szokásos nemzetközi gyakorlatnak és az OECD-modellegyezményben és annak kommentárjában elfogadott elveknek és szabályoknak, valamint az általunk eddig megkötött más kétoldalú adóegyezményekben foglaltaknak is.

Jelen T/9515. számú törvényjavaslattal kapcsolatban Svájcot érintően azért érdemes megemlíteni, hogy az ország a kilencedik legnagyobb beruházó hazánkban, a svájci cégek jelenleg 30 ezer magyar embernek adnak munkát. A két ország közötti kereskedelmi forgalom 2023-ban meghaladta a 2 milliárd eurót. A hazánkban működő több mint 800 svájci vállalat a háborús válság idején is elkötelezett maradt, és továbbra is elkötelezett hazánk mellett.

Tisztelt Ház! Rátérve a másik egyezményre, indokolt elmondani, hogy a Szerbiával fennálló, kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmény módosításának oka, hogy az OECD 2008-ban kidolgozott egy modellegyezményt, amely alapján szükséges a 2003-as egyezmény felülvizsgálata.

A módosítás következtében a felek közötti teljes körű információcsere lehetősége jön létre, biztosítva ezt az információcsere területén is. A módosító jegyzőkönyv az információcsere természetesen az információvédelem szigorú szabályai szerint tervezi végrehajtani, ugyanakkor a törvényi kötelezettség alóli kibúvók lehetőségét kizárja, vagyis - és ez roppant fontos eleme a változásnak - tisztább üzleti helyzetet teremt ebben a nemzetközi kapcsolatunkban.

Mindkét egyezmény módosítása azt a célt szolgálja, hogy a megfelelő közteherviselés érdekében a vagyoadók és a jövedelemadók területén úgy valósuljon meg a kettős adóztatás elkerülése, hogy közben ne teremtsenek lehetőséget az adókijátszásra, az adóelkerülésen keresztül adómentességre, valamint a csökkentett mértékű adózásra.

A Fidesz országgyűlési képviselőcsoportja természetesen támogatja mindkét törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Herczeg Tamás képviselő úr. Most megadom a szót Gurmai Zita képviselő asszonynak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. GURMAI ZITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Röviden a tartalmi összefoglalóról. Pontosan tudjuk, hogy a felek tudomásul veszik, hogy az egyezményben említett Magyar Köztársaság és Jugoszláv Szövetségi Köztársaság kifejezések Magyarország és a Szerb Köztársaság közötti kapcsolatban Magyarországot és a Szerb Köztársaságot jelentik.

Az egyezmény egyenlő elbánással foglalkozó 25. cikkének rendelkezései bármilyen fajtájú és megnevezésű adóra alkalmazandók. Az információcsere ügyében a szerződő államok illetékes hatóságai tájékoztatják egymást a kivetett bármilyen fajtájú vagy megnevezésű adóra vonatkozó belső jogszabályi rendelkezések végrehajtásához és érvényesítéséhez előreláthatóan fontos információról.

A fentiek alapján kapott bármely információt ugyanúgy titokként kell kezelniük, mint az ennek az államnak a saját belső jogszabályai alapján megszerzett információkat. Ez nem jelenti az eddigi jogszabályoktól vagy államigazgatási gyakorlattól eltérő államigazgatási intézkedésnek a meghozását, olyan információk nyújtását, ami a jogszabályok szerint vagy az államigazgatás szokásos rendjében nem szerezhető be, illetve olyan információ nyújtását, amely bármely szakmai, üzleti, ipari, kereskedelmi vagy foglalkoztatási titkot vagy szakmai eljárást fedne fel. Ezek a korlátozások semmilyen esetben sem értelmezhetők úgy, hogy a szerződő államnak megengedik az információszolgáltatás megtagadását, kizárólag azért, mert az információhoz nem kapcsolódik hazai érdeke, illetve az információ a banknak, más pénzügyintézetnek áll rendelkezésére, vagy mert az egyik személyben lévő tulajdonosi érdekelttségére vonatkozik. *(Sic!)*

A tartalmi észrevételekkel kapcsolatban. A jegyzőkönyv célja, hogy az egyezmény az adóügyi információcsere területén a rendelkező cikkének, a nemzetközi sztenderdeknek megfelelően aktualizálja. Ahogy elhangzott itt a Fidesz vezérszónokától is, valóban, az 1996-ban kihirdetett egyezmény még nem tartalmazta a teljes körű információcsere lehetőségét. A jegyzőkönyv szerinti módosítás ennek pótlására irányul, de erről a miniszterhelyettes úr is beszélt.

A módosítás a szerződő felek illetékes hatóságai számára nyújt lehetőséget teljes körű információcsere területére, kiterjesztve azt a forgalmi adóra is. A jegyzőkönyv tartalmát tekintve megfelel a nemzetközi gyakorlatnak, az OECD-modellegyezményben és annak kommentárjában elfogadott elveknek és szabályoknak, valamint az általunk eddig megkötött más kétoldalú adóegyezményekben foglaltaknak.

A Magyar Szocialista Párt képviselőcsoportja támogatja a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Gurmai Zita képviselő asszony. Megadom a szót Hollik István képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó.

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Az előttünk fekvő javaslat tartalmát a miniszterhelyettes úr részletesen is ismertette. Minthogy egy adóegyezményről, pontosabban adóegyezményekről van szó, az egyértelmű, hogy ez fehériti a magyar gazdaságot, csökkenti az adóelkerülés lehetőségét, növeli az adóbevételeket, és minthogy az egyik ilyen megállapodást Szerbiával kötjük, az tovább erősíti az egyébként is stratégiai szintre emelt kapcsolatokat.

Éppen ezért a Kereszténydemokrata Néppárt támogatja az előttünk fekvő javaslatot. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Hollik István képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kétperces felszólalásra, valamint további képviselői felszólalásra senki nem jelentkezett, ezért az együttes általános vitát lezárom. Megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Tállai államtitkár úr jelzi, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőségünk.

Most pedig soron következik a **Magyarország Kormánya és az Amerikai Egyesült Államok Kormánya között az országonkénti jelentések cseréjéről szóló megállapodás kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/9519. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Tállai András úrnak, a Pénzügyminisztérium államtitkárának, a törvényjavaslat előterjesztőjének.

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A Magyarország Kormánya és az Egyesült Államok Kormánya között az országonkénti jelentések cseréjéről szóló megállapodás fő célja a nemzetközi adóügyi megfelelés előmozdítása az amerikai féllel. A megállapodás alapján a magyar adóhatóság kölcsönösen, automatikus módon kicseréli az amerikai partnerhatósággal a területén adóügyi illetékességgel rendelkező, adatszolgáltatás alá eső multinacionális vállalatoktól kapott országonkénti jelentéseket.

A megállapodás hátterét nemzetközi sztenderdek alkotják, annak szövege követi az OECD által kidolgozott és a világ számos állama által aláírt multilaterális megállapodást, amelynek Magyarország részese. Tekintettel azonban arra, hogy az Amerikai Egyesült Államok nem csatlakozott a multilaterális megállapodáshoz, kétoldalú megállapodás útján kell megteremtteni az országonkénti jelentések cseréjének a jogalapját.

Az országonkénti jelentéstételi kötelezettség kiterjed többek között az árbevétel összegére, az adózás

előtti eredményre, a fizetett nyereségadóra, az esedékes nyereségadóra, a jegyzett tőkére, a felhalmozott nyereségre, az alkalmazottak számára és a pénzeszköz-egyenértékeseken kívüli tárgyi eszközökre vonatkozó összesített információkra.

(11.30)

Az adatszolgáltatásra csak azok a vállalatcsoportok kötelezettek, amelyek legalább 750 millió euró konszolidált árbevétellel rendelkeznek.

A megállapodás olyan eszközt ad az adóhatóság kezébe, amely lehetőséget nyújt a nemzetközi adókikerüléssel szembeni hatékonyabb fellépésre, valamint elősegíti, hogy hazánk az adózói jogok egyidejű tiszteletben tartása mellett hatékonyabban érvényt tudjon szerezni a belső adószabályok rendelkezéseinek.

A megállapodás fő célja a két ország közötti adóügyi információcsere zavartalan folytatása. Ezzel a megállapodás előmozdítja a két ország közötti adóügyi megfelelést az adatszolgáltatásra kötelezett multinacionális vállalatok éves szintű jelentéseinek automatikus cseréjén keresztül.

Ahhoz, hogy a napirenden szereplő nemzetközi szerződés a belső jog részévé váljon, szükséges a kötelező hatályának elismerése és jogszabályban való kihirdetése. Tekintettel arra, hogy az egyezmény kizárólagos törvényhozási tárgyat érint, kihirdetésére csak törvényben kerülhet sor. A magyar kormány célja, hogy az adófizetők számára biztonságos és versenyképes gazdasági környezetet biztosítson, ezért az amerikai-magyar adóügyi együttműködés további erősítésére törekszik. A fenti módosítások is ezt szolgálják.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselők! Az elmondottak alapján kérem, hogy a Magyarország Kormánya és az Amerikai Egyesült Államok Kormánya között az országonkénti jelentések cseréjéről szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslatot támogatni és elfogadni szíveskedjenek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Tállai András államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Herczeg Tamás képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

HERCZEG TAMÁS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Az előttünk fekvő törvényjavaslat előzménye az adóügyekben történő kölcsönös adminisztratív segítségnyújtásról szóló egyezmény, amelyet 1988-ban Strasbourgban írtak alá. Az ebben foglalt adóügyi információcsere hatályos mind Magyarországra, mind az Amerikai Egyesült Államokra nézve.

Az említett egyezmény 2010-es módosítását követően a magyar és az amerikai fél 2018-ban diplomáciai

jegyzékváltásokkal erősítette meg, hogy továbbra is szerződéses jogviszonyban állnak egymással. Országaink jogszabályai előírják tehát, hogy a multinacionális vállalatcsoport adatszolgáltatásra kötelezett szervezete évenként országokénti jelentés benyújtására köteles.

Az OECD már korábban kidolgozott egy akciótervet, amely a transzferár-dokumentáció témájával és az országokénti jelentések cseréjével foglalkozott. A jelentés keretében az OECD-tagállamok minimumkövetelményként vállalták, hogy megvalósítják az országokénti jelentések cseréjét. A csere jogalapját az OECD által kidolgozott és a világ számos állama által aláírt multilaterális megállapodás biztosítja, amelyet Magyarország 2016 decemberében írt alá, és 2017-ben törvényben kihirdetett.

Ahogy azonban államtitkár úr említette, tekintettel arra, hogy az Amerikai Egyesült Államok nem csatlakozott a multilaterális, azaz a többoldalú, több partnert érintő megállapodáshoz, kétoldalú megállapodás útján kell megteremteni a jogalapját az országokénti jelentések cseréjének. Az országokénti jelentéstételi kötelezettség kiterjed többek között a vállalatcsoportokat illetően az árbevétel összegére, az adózás előtti eredményre, a fizetett nyereségadóra, az esedékes nyereségadóra, a jegyzett tőkére, a felhalmozott nyereségre, az alkalmazottak számára és a pénzeszköz-egyenértékeseken kívüli tárgyi eszközökre vonatkozó összesített információkra is. A jelentéstételre csak azok a vállalatcsoportok kötelezettek, amelyek legalább - ahogy államtitkár úr is mondta - 750 millió euró konszolidált árbevétellel rendelkeznek.

Sajnos nem mondható, hogy az amerikai-magyar és magyar-amerikai kapcsolatok az elmúlt években felhőtlenül alakultak a politika területén, vitathatatlán azonban, hogy a kulturális, tudományos, kereskedelmi, gazdasági, turisztikai területen az együttműködésünk él, köszöni szépen, jól van, és a személyes, civil kapcsolatok is erősödnek. Amerika természetes partnerünk megannyi területen.

Magyarország a gazdasági semlegesség mellett tette le a voksát, ennél fogva, ahol csak lehet, az amerikai relációhoz is nyitottan és együttműködően érdemes viszonyulni. Ezzel kapcsolatban talán célszerű elmondani, hogy 2020-ban több mint 1600 amerikai cég tevékenykedett Magyarországon, és az amerikai multinacionális vállalatoknak körülbelül 80 százaléka van jelen Magyarországon. Az amerikai vállalatok a második legnagyobb beruházói közösséget jelentik Magyarországon, így nagy szerepet játszhatnak a már említett gazdasági semlegesség garantálásában. Bízom benne, hogy a jövőben további amerikai befektetőket üdvözölhetünk Magyarországon, amelyek szintén hozzájárulhatnak a magyar nemzetgazdaság növekedéséhez. Európán kívül egyébként a legnagyobb exportpartnerünk az Amerikai Egyesült Államok.

Tisztelt Ház! A jövőbeli terveinket a jelen törvényjavaslat is segíti azzal, hogy fokozza a nemzetközi adóügyi átláthatóságot, mindemellett - ahogy a normaszöveg fogalmaz - minden kicserélt információra

az egyezményben előírt titoktartási és egyéb adatvédelmi szabályok vonatkoznak, beleértve a kicserélt információk felhasználását korlátozó rendelkezéseket is. És, szól a továbbiakban a törvényjavaslat, a jelen megállapodás felmondása esetén az e megállapodás alapján a korábban kicserélt valamennyi információra továbbra is az egyezmény ilyen feltételei vonatkoznak.

A fentiekre való tekintettel a Fidesz országgyűlési képviselőcsoportja támogatja az előterjesztés elfogadását, és ezt javasoljuk az Országgyűlés minden frakciójának. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Herczeg Tamás képviselő úr. Most megadom a szót Gurmai Zita képviselő asszonynak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. GURMAI ZITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Magyarország és az Egyesült Államok jogszabályai előírják, hogy a multinacionális vállalatcsoportok évente országokénti jelentés benyújtására kötelesek. A megállapodás értelmében a szerződő felek illetékes hatósága évente automatikus módon kicseréli ezeket a jelentéseket egymás között. A nemzetközi adóügyi átláthatóság növelése céljából ezeknek a jelentéseknek az automatikus kicserélésével könnyebben hozzáférhetők a bevételek globális elosztásával és a fizetett adókkal kapcsolatos információk, valamint a gazdasági tevékenység helyére vonatkozó bizonyos mutatók.

A megállapodás alapján a magyar állami adó- és vámhatóság kölcsönösen, automatikus módon kicseréli az amerikai partnerhatósággal a területén adóügyi illetékességgel rendelkező, adatszolgáltatás alá eső multinacionális vállalatoktól kapott úgynevezett országokénti jelentéseket. A jelentéstételi kötelezettség kiterjed többek között az árbevétel összegére, az adózás előtti eredményre, a fizetett nyereségadóra, az esedékes nyereségadóra, a jegyzett tőkére, a felhalmozott nyereségre, az alkalmazottak számára és a pénzeszköz-egyenértékeseken kívüli tárgyi eszközökre vonatkozó összesített információkra. A jelentéstételre csak azok a vállalatcsoportok kötelezettek, amelyek legalább 750 millió euró konszolidált árbevétellel rendelkeznek.

A megállapodás olyan eszközt ad az adóhatóság kezébe, amely lehetőséget nyújt a nemzetközi adókikerüléssel szembeni hatékonyabb fellépésre, valamint elősegíti, hogy hazánk az adózoói jogok egyidejű tiszteletben tartása mellett hatékonyabban érvényesíthessen a belső adószabályok rendelkezéseit. A csere alapját az OECD által kidolgozott és a világ számos állama által aláírt multilaterális megállapodás biztosítja, amelyet Magyarország 2016 decemberében írt alá, és 2017-ben törvényben ki is hirdetett. Tekintettel azonban arra, hogy az Amerikai Egyesült Államok nem csatlakozott a multilaterális

megállapodáshoz, kétoldalú megállapodás útján kell megteremteni a jelentések cseréjének jogalapját.

A Magyar Szocialista Párt a törvényjavaslatot elfogadja és támogatja. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Gurmai Zita képviselő asszony. Most megadom a szót Hollik István képviselő úrnak, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezérszónokának.

(11.40)

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Ahogy az előző javaslat esetében, itt is miniszterhelyettes úr ismertette az előtünk fekvő javaslat pontos tartalmát, és minthogy itt az Amerikai Egyesült Államokkal kötött egyezményről van szó, amely az Európai Unió kivül a második legnagyobb gazdasági partnerünk, azt gondolom, teljesen világos az, hogy nemzeti érdek, hogy egy ilyen exportpartnerrel az adóügyeket, adóügyi szabályozásokat időről időre harmonizálni tudjuk; ez történik meg ebben a javaslatban is. Azt reméljük mi ettől, hogy az amerikai-magyar gazdasági kapcsolatok - ha már a politikai kapcsolatok most éppen mélyponton vannak - ezen egyezmény elfogadása után még tovább tudnak erősödni, ezért a Kereszténydemokrata Néppárt ezt a javaslatot támogatni fogja. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Hollik István képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásra senki nem jelentkezett, további képviselői felszólalásra sem jelentkeztek, ezért az általános vitát lezárom. Megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e felszólalni. *(Jelzésre:)* Államtitkár úr jelzi, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőségünk.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **belügyi ágazatokot érintő törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/9512. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak, a Belügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének, aki a pulpitusról mondja el az előterjesztést. Öné a szó, államtitkár úr.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az előtünk fekvő törvényjavaslat a Belügyminisztérium több ágazatában is módosításokat irányoz elő. Kérem, engedjék meg, hogy ágazatonként, sorról sorra, röviden ismertessem ezeket.

Kezdeném az egészségügyi résszel. A kormány elkötelezett a magyar lakosság egészségügyi állapotának javítása mellett, mely célt az ellátások és az ellátórendszer hatékonyságának folyamatos javításával

törekszik elérni. E célok elérése, elsősorban a jogalkalmazás hatékonyabb elősegítése érdekében tartalmaz rendelkezéseket a törvényjavaslat.

Az egészségügyiadat-kezelés körében a törvényjavaslat rendezi az állami mentőszolgálat által fogadott hívásokra vonatkozó szabályozást mind az alapellátási ügyeletre érkező, mind a mentés során fogadott telefonhívások és rögzített hangfelvételek vonatkozásában. A javaslat meghatározza az adatkezelés célját, az adatok rögzítését, továbbítását, valamint a megőrzési idejét. Szintén az egészségügyiadat-kezelés körében a törvényjavaslat tartalmazza a donorregiszterből történő lekérdezések szabályozását. A plazmaferézis-állomások számára előírásra kerül, hogy köteles legyen ellenőrizni, hogy a donortól a véradás ne jelentsen kockázatot, valamint hogy a donor adatait a donorregiszterből lekérdezhesse egy évig visszamenőleg, hogy hol és mikor adott utoljára plazmát.

A törvényjavaslat rendelkezést tartalmaz a személyre szabott gyógyszerellátási központ kialakítására, melynek elsődleges feladata, hogy az egyénre szabott gyógyszereléssel javuljon a betegbiztonság, csökkenjen a nem megfelelő gyógyszereszedésből adódó kockázat az érintett bentlakásos intézmények lakói, továbbá a telemedicinális ellátásban részesülő „Felzárkózó települések” program lakosai körében. A kereskedelmi forgalomba hozatal előtti gyógyszeralkalmazás szabályainak módosítása azt a célt szolgálja, hogy a betegek könnyebben hozzá tudjanak jutni a centrálisan forgalomba hozatalra engedélyezett gyógyszerekhez, jelenleg ugyanis az alkalmazás előfeltétele, hogy az érintett gyógyszer még nem lehet az Európai Unió területén kereskedelmi forgalomban. Azzal, hogy a javaslat ehelyett azt írja elő, hogy a gyógyszer még nem lehet Magyarország területén forgalomban, segíti a magyar betegek e jogcímen történő terápiához jutását abban az esetben is, ha a gyógyszer más tagállamban már piacra került.

A népegészségügyi feladatkörében eljáró hatóság jelenleg nem jogosult piacfelügyeleti hatóságként eljárni az anyatej-helyettesítő és anyatej-kiegészítő tápszerek, a feldolgozottgabona-alapú élelmiszerek és bébiételek, a testtömeg-szabályozás céljára szolgáló, teljes napi étrendet helyettesítő élelmiszerek, az étrend-kiegészítők, a vitaminokkal, ásványi anyagokkal és bizonyos egyéb anyagokkal dúsított élelmiszerek vonatkozásában, mivel ezen élelmiszerek nem minősülnek a piacfelügyeleti törvény szerinti terméknek. A törvényjavaslat ezért megteremti a lehetőségét annak, hogy ezen termékek vonatkozásában az egészségügyi államigazgatási szerv az egészségkockázat miatti hatósági döntéseket, például az online forgalmazás felfüggesztését meghozhassa.

A törvényjavaslat meghatározza a pszichiátriai gyógykezelés során alopátián alkalmazott szabadságkorlátozás esetén járó kártalanítás szabályait. A rendelkezések deklarálják az alopátián szabadságelvonás által sérelmet szenvedett személy kártalanításhoz való

jogát, továbbá szabályozzák az ez alapján indítható kártalanítási per különleges szabályait, melyeknél szubszidiáriusan alkalmazandó a polgári perrendtartásról szóló törvény.

Aktualizálásra kerülnek az emberi reprodukcióra irányuló eljárás szabályai annyiban, hogy egyértelműen meghatározásra kerül a reprodukciós eljárás mint kúraszerű ellátás megkezdésének időpontja; ez segíti a családjogi jogállással kapcsolatosan felmerülő kérdések tisztázását. Ugyancsak a reprodukciós eljárásból származó gyermek családi jogállása, valamint a kúra lefolytatásának tekintetében segíti elő a transzparenciát a reprodukciós eljárásban részt vevő „egyedülállóvá vált nő” fogalmának egyértelműsítése is.

Az Egészségbiztosítási Alap védelmét szolgálják a törvényjavaslat azon rendelkezései, amelyek szigorítják az ártamogatási szerződés kötés feltételeit, kiterjesztik a gyógyászati ellátásokra is a szolgáltatók megtérítési kötelezettségét. Magánszemélyek visszafizetési kötelezettségét írják elő olyan esetekben, amikor az igénylő magánszemély vagy törvényes képviselője valótlan nyilatkozat alapján szerez jogosultságot térítésmentes egészségügyi ellátásokra, azonban utólag megállapítják, hogy arra nem volt jogosult Magyarországon. A koronavírus-világjárvány alatt beszerzett, az Országos Kórházi Főigazgatóság kezelésébe tartozó készletek kiadása továbbra is folyamatosan történik, ugyanakkor ezen készletekből még vélhetően akkor is rendelkezésre fog állni bizonyos mennyiség, amikor felhasználásukat már nem a koronavírus, hanem egyéb fertőzés teszi szükségessé. A törvényjavaslat értelmében ezért az állami egészségügyi tartalékon felüli egészségügyi beszerzés bármely egészségügyi válsághelyzet idején lehetséges lesz, és a válsághelyzet ideje alatti, illetve az azt követően megmaradó készlet kiadása is szabályozottá válik így.

A nemdohányzók védelme érdekében a törvényjavaslat biztosítja a dohányzásmentességet valamilyen közösségi közlekedési eszköz vonatkozásában. Az egészségügyi tárgyú szabályozás körében a törvényjavaslat egyebekben több technikai, valamint jogalkalmazást segítő javaslatot tartalmaz.

A javaslat szociális részéről. A kormány számára fontos feladat, hogy a szociális szolgáltatásokon keresztül a rászoruló idős, beteg, fogyatékos vagy hajléktalan személyekről gondoskodjon. A kedvezőbb szabályokkal támogatjuk ezért az egyházi fenntartókat, akik új szolgáltatásokat szeretnének létrehozni és működtetni, ehhez biztosítjuk az állami támogatást, ugyanakkor elvárjuk, hogy a létrejövő szolgáltatások a megfelelő szakmai segítséget biztosítsák az ellátottjaik számára.

A „Biztos kezdet” gyerekházaknak és a tanodáknak hozzá kell járulniuk a hátrányos helyzetű gyermekek iskolai előrehaladásának támogatásához. A szocializációs hátrányok kompenzálásával előkészítik a szocializáció és tanulástámogatás folyamatát, ami a gyerekek jövője szempontjából kulcsfontosságú, és hozzájárulnak az igénybe vevők iskolai előmenetelének, társadalmi mobilitásának alakulásához. Jelen

módosítás alapján az oktatási azonosítóhoz kapcsolva elérhető lesz a köznevelés rendszerében a szolgáltatók igénybevételeinek előzménye, kimutathatóvá és mérhetővé válik a tanulói teljesítménymérések adataiban, valamint az országos mérési eredmények nyilvántartásaiban is a két szolgáltatás igénybevételeinek a hatása.

További köznevelési részek. A XXI. század harmadik évtizedében a digitalizáció folyamatos térnyerésével megállíthatatlan az internetes szolgáltatások használata, a digitális technológiák integrálása és a digitális közszolgáltatások terjedése.

(11.50)

Az elkerülhetetlen digitális átalakulásból a köznevelés területe, az iskolák sem maradhatnak ki, sőt élen járnak benne, így a papíralapú ügyintézés digitális megoldásokkal való felváltása a köznevelés területén is folyamatban lévő koncepcionális változás, melynek következő lépcsőfoka a digitális bizonyítványok bevezetése. Ennek érdekében a törvényjavaslat módosítja a nemzeti köznevelésről szóló törvényt. Az új szabályozás értelmében pedig a nyomtatott bizonyítványok és az azokhoz kapcsolódó törzslapok fokozatosan kivezetésre kerülnek, ami mellett ugyanakkor lehetőség lesz egy úgynevezett díszpéldány igénylésére a tanuló részéről, a bizonyítványosztás ünnepélyes jellegének megőrzése céljából. Az évfolyam elvégzését, illetve az iskola befejező évfolyamáról kiállított bizonyítvány esetén a végzettséget nem ezzel, hanem a digitális bizonyítvánnyal lehet majd igazolni.

A jövőben tehát az iskolai bizonyítványok - az állami vizsga, így az érettségi teljesítéséről kiállított bizonyítványok kivételével - az igazgató elektronikus aláírásával, elektronikus dokumentumként kerülnek kiállításra a tanulmányi rendszeren keresztül. A digitális bizonyítványok felmenő rendszerben kerülnek bevezetésre, ami azt jelenti, hogy minden iskola kezdő évfolyamán lesz bevezetve e bizonyítványtípus, azaz az általános iskola, az alapfokú művészeti iskola, a kiegészítő nemzetiségnyelv-oktató iskola első évfolyamán, a gimnázium ötödik, hetedik, kilencedik évfolyamán, a szakiskola és a készségfejlesztő iskola tekintetében pedig a kilencedik évfolyamon.

Ezenfelül a javaslat a szülő részére egyértelmű határidőt szab annak bejelentésére, ha a gyermekkel külföldre távozik, és a gyermek az óvodába járási kötelezettségét külföldön teljesíti, vagy olyan országba költözik, ahol nincs óvodába járási kötelezettség.

Tanköteles tanuló esetében tanulmányainak külföldön történő folytatását a szülő - a tanköteles gyermek nyilvántartása céljából - a tanítási év első napjáig köteles bejelenteni az iskola igazgatójának és az Oktatási Hivatalnak.

A rendészeti tartalmú részekről. A törvényjavaslat a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló törvény

módosítását tartalmazza, a jogalkalmazói gyakorlatban felmerült tapasztalatok alapján szükséges mértékben. Mindezek mellett a törvényjavaslat az iskolaörök tekintetében is bevezeti a kifogástalan életvitel ellenőrzésének lehetőségét, figyelemmel arra, hogy munkájukat a mindennapok során a gyermekek és a pedagógusok között végzik.

A további, rendészeti területet érintő módosítás. A rendőrségről szóló törvény módosítása által biztosított lenne a gyermekvédelmi területen foglalkoztatottak vonatkozásában - a jelenlegi megbízhatósági vizsgálatok során ellenőrzött hivatali, gazdasági élethelyzeteken túl - a törvényjavaslattal újonnan létrehozandó élethelyzetek vizsgálhatósága annak érdekében, hogy a gyermekvédelmi területén foglalkoztatott valóban a gyermekek érdekeinek szem előtt tartásával végezze a nevelő tevékenységét.

Továbbá a stratégiaileg fontos repterek biztonságának minél magasabb szintű biztosítása érdekében megállapítható, hogy sok esetben olyan jogellenes magatartás valósulhat meg, ami a repülőtér biztonságos működését veszélyezteti, de azzal súlyosabb tényállást nem valósít meg, csak - idézőjelben - szabálysértés marad. Ebből fakadóan indokolt a megbízhatósági vizsgálat ellenőrzését végző állomány által formálisan elkövethető szabálysértések körének bővítése a „légi közlekedés biztonságát és védelmét szolgáló szabályok megszegése” tényállással.

Bízom benne, hogy az ismertetésem meggyőzte önöket arról, hogy a jelen törvényjavaslat helyes célokat szolgál. Mindezekre tekintettel kérem önöket, hogy a törvényjavaslatot támogathatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Pesti Imre képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. PESTI IMRE, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az államtitkár úr által előterjesztett vagy hozott törvényjavaslat több témát érint: érinti a köznevelést, a szociális szférát, rendészeti tárgyú is, és többek között érinti az egészségügyet is.

Én magam az egészségügyi fejezethez kívánok hozzászólni a népegészségügyi hatóság piacfelügyeleti jogkörével kapcsolatban. Annak a megteremtése egy nagyon fontos feladat, hiszen a népegészségügyi hatóság korábban nem rendelkezett piacfelügyeleti beavatkozási lehetőséggel az élelmiszerek tekintetében. Miről is van szó pontosan? Az anyatej-helyettesítő, az anyatej-kiegészítő tápszerek, a feldolgozott gabonaalapú élelmiszerek, a bébiételek, a testtömeg-szabályozást szolgáló ételek, a napi étrend-helyettesítők és egyéb étrend-kiegészítők, a vitaminok, valamint az ásványi anyagok, illetve a dúsított élelmiszerek vonatkozásában nem rendelkezett megfelelő jogosítvánnyal. Ezek

rendkívül divatos, elterjedt élelmiszerek, és ezek minőségének, összetételének az ellenőrzése fontos feladat, különösen akkor, amikor nagyon nagy mértékben elterjedt az online kereskedelem. Tehát a piacfelügyeleti tevékenység jogosítványának a megadása feltétlenül szükséges a népegészségügy számára, többek között akár az online kereskedelem felfüggesztése is lehetőség lesz majd az egészségügyi hatóság számára. Más témában, például bizonyos kozmetikumok alkalmazása kapcsán már van ilyen lehetősége a népegészségügyi hatóságnak.

A másik a gyerekeket és a gyerekek táboroztatását érinti, miután a hatóság közvetlenül a táboroztatás előtt vizsgálódik a megfelelő helyszín kapcsán, épp ezért a táboroztatás bejelentését 6 hétről 3 hétre csökkenti a törvényjavaslat.

Kifejezetten fontos a donorregiszter a plazmafe-rezissel kapcsolatban. A plazmaferézis egy olyan eljárás, amelynek során vért vesznek, de a vér alakos elemeit visszaadják, és a vérplazmában található fehérjék, immunglobulinok további felhasználásra kerülnek.

A világban többféle szabályozás működik. Van, ahol ilyen véradásra akár hetente kétszer is lehet jelentkezni; van, ahol ezt csak hetente, illetve havonta engedélyezik. Ez rendkívül fontos, mert ha a vérvétel kapcsán nem megfelelő a kikérdezés, nem megfelelő az ellenőrzés, akkor lehetőség van arra, hogy akár betegséget vigyenek át, illetve ha valaki üzleti vállalkozásnak tekinti, akkor arra is van lehetőség, hogy a saját egészségkárosodását elszenvetve, vagy a saját egészségét veszélyeztetve többször is adjon vért. Ezért fontos, hogy minden egyes alkalommal történjen egy regisztráció, egy donorregisztráció, amelyet egy évre visszamenően meg kell őrizni. Ez az idő bőségesen elegendő ahhoz, hogy a korábbi plazmaadásról teljes képünk legyen.

Az Elektronikus Egészségügyi Szolgáltatási Tér működésével kapcsolatban annyit kell megjegyezni, hogy korábban az adatkezelési jogosultság a működtetőt, a belügyminisztert illette, de egyébként önmagában már a működtetés is egyfajta adatkezelést jelent. Ezért az EESZT működtetője a szükséges mértékben és arányban kezelheti az eseménykatalógusban szereplő adatokat.

Hiánypótló szolgáltatás a vonatkozó szabályozás. Ez egy igen fontos szabályozás, ugyanis az egészségügyi személyzet akkor végezhet egészségügyi tevékenységet, ha egyrészt rendelkezik megfelelő kompetenciával, másrészt szerepel az egészségügyi nyilvántartásban. Sok oka van annak, hogy miért nem szerepelhet valaki az egészségügyi nyilvántartásban: azért, mert még nem szerezte meg, nem töltötte le a megfelelő időt a jogosultság megszerzéséhez; ha már volt jogosultsága, de nem újította meg azt, és ezt a jogosultságot elveszítette. Minderre lehetőség nyílik, de ha újra meg akarja szerezni a jogosultságot, ahhoz egészségügyi intézményben kell dolgoznia, tehát lehetőséget kell arra teremteni, hogy ezt a jogosultságot megszerze. Ennek pedig az a feltétele, hogy valahogy,

valamilyen felügyelő mellett, magyarul felügyelet mellett tudja ezt a fajta gyakorlatot elvégezni. Ezért ennek a pontosítása és a törvénybe emelése feltétlenül szükséges.

(Az elnöki széklet dr. Latorcai János,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A törvény beszél az Egészségbiztosítási Alap terhére igénybe vett egészségügyi szolgáltatásokról és azok visszafizetési kötelezettségéről akkor, ha a biztosított nem rendelkezik érvényes biztosítással.

(12.00)

A magánszemélyek visszafizetési kötelezettsége csak olyan esetben kerülhet megállapításra, amikor a magánszemély vagy az ő bejelentése tudatosan megtevesztette a hatóságot, magyarul valótlan adatokkal próbálta igazolni a jogosultságot.

Korábbi törvények a járulékfizetéssel kapcsolatban már döntöttek, hogy amennyiben valaki hat hónapig nem fizetett járulékot, akkor a tajszáma megszűnik. Sőt, az egyszerre kifizethető összeget is meghatározta. Gyakran előfordul, hogy az egészségügyi intézmények, különösen kórházak olyan beteget látnak el, akinek nincs egészségügyi biztosítása, és akár azért nem rendelkezik egészségbiztosítással, mert hamis adatokat adott be, és hamis adatokkal próbálta biztosítani a jogosultságot. Ilyenkor korábban a kórházak valamilyen formában próbálták érvényesíteni a jogosultságot és megfelelő kártérítést maguknak biztosítani. Most ez változik, és egyszerűbb hatósági eljárás során, a kormányhivatalon keresztül történik az eljárás elmentelésének biztosítása.

Nagyon izgalmas kérdés még a pénzbeli és bal-eseti ellátásra vonatkozó szabályok pontosítása. Az „egyedülálló” fogalom pontosítása érdekében szükséges törvényi szinten kimondani, hogyha végrehajtási rendelet alapján az egyik szülő egyedülállónak minősül, úgy a másik szülő részére nem jár gyermekápolási táppénz. Van a jelenlegi szabályozásban egy hiba: ha egy valós férj és feleség, egy valódi pár táppénzre jogosult a gyerekek után, feleannyi táppénzt kap, mintha törvényesen elváltak volna, de közösen gondozott gyerekük lenne. Nyilvánvaló, hogy nem helyes, nem normális az, hogy ahol egy családról van szó, feleannyi táppénzre legyenek jogosultak.

A szakképzési munkaszerződéssel kapcsolatban is van némi hiány, amit itt ez a törvényjavaslat igyekszik rendezni. Korábban a duális képzés kapcsán, akik részt vettek ebben a képzésben, azok egyrészt iskolába jártak, tehát tanulóként viselkedtek, másrészt pedig, ahol a szakmát tanulták, ott szakképző műhelyekben dolgoztak. Mindenféleképpen rendezni kellett, hogy mikor jogosultak táppénzre, illetve a munkába menet jogosultságot biztosít-e számukra.

Még egy fontos dolog: amikor az Egészségügyi Tudományos Tanács közreműködését a magánszolgáltatóknál szakhatóságként igénybe veszik, annak az eljárását is a magánszolgáltató köteles biztosítani.

Az állami mentőszolgálat adatkezelésével kapcsolatban pedig a következő: a korábbi, a '97-es és '15-ös törvény a fogadott telefonhívások, a rögzített hangfelvételek adatvédelmi vonatkozásait már rendezte, ideértve az adatkezelés célját, annak rögzítését, továbbításának, valamint megőrzési idejének meghatározását is. Azonban segélyhívások esetén azokat az adatokat nem kezelték egészségügyi adatként, nem szerepeltek az egészségügyi dokumentációban. Kivéve akkor, ha a helyszínen telemedicinális ellátás történt. Az alapellátási ügyelet tekintetében ez az eset, amikor a hívás során telemedicina történt, ennek a jogi rendezése is feltétlenül szükséges volt. Ezeket az adatokat öt évig mindenféleképpen meg kell őrizni.

A felügyelet melletti egészségügyi tevékenység már szóba került. Itt a legfontosabb az, hogy az egészségügyi tevékenységet vagy a kompetencia mellé az egészségügyi jogosultságot csak úgy tudja megszerezni az orvos, ha közben egészségügyi tevékenységet, gyakorlatot végez, ehhez pedig felügyeletre van szüksége. Ezt az új helyzetet igyekszik rendezni.

A Mentőszolgálatnál dolgozó mentőtisztek is egyfajta jogosultsággal rendelkeznek. Az elmúlt időszakban a halottvizsgálatra jogosult mentőtiszt fogalma is bevezetésre került, de a nyilvántartásukban ez nem szerepelt, ennek a nyilvántartásba való vétele, publikussá tétele is fontossá vált.

A reprodukciós eljárásokra vonatkozóan államtitkár úr beszélt arról, hogy világosan pontosítani kell a beavatkozás kezdetét, a kezdés időpontját és végső pontját. Ezzel a családjogi jogállással kapcsolatban lévő vitáknak a tisztázására, illetve azok elkerülhetőségére nyílik lehetőség.

Nagyon fontos a pszichiátriai betegek kártalanításának kérdése. Azt szokták mondani, hogy egy társadalom egészségügyi kultúráját az jelzi, hogy hogyan viszonyul a pszichiátriai betegekhez. Azt tudom mondani, hogy mi nem bezártuk a pszichiátriai intézményt, hanem éppen most megpróbáljuk rendezni a helyzetüket, oly módon, ami korábban hiányzott, hogy akit valamilyen hiba folytán, sürgősségi ellátás kapcsán vagy egyéb okból kötelező pszichiátriai kezelésre vittek, magyarul korlátozták a szabadságjogát, és ez indokolatlan volt, a törvény rendezze a kártalanítás szabályait is.

Végül a dohányzással kapcsolatos néhány szabályozás. A magánforgalomban közlekedő közösségi közlekedési eszközökön dohányzó helyeket lehetett kijelölni, ezeknek a teljes tiltásáról rendelkezik a törvényjavaslat.

Érdekes, hogy megjelentek az elektronikus cigaretták mellett a dohányzást imitáló elektronikus eszközök. Ezekre is ugyanaz a szabályozás fog majd vonatkozni a törvényjavaslat elfogadása után, mint az elektronikus cigarettákra a bejelentésre vonatkozóan, illetve a szankciókra vonatkozóan.

Végezetül pedig a személyre szabott gyógyszerellátási központ. Ez a nyugati világban bevett vagy elterjedt rendszer. A személyre szabott gyógyszerellátási központban ellenőrzött gyógyszerbeszerzést és validált raktározást követően a technológiai térben történik a gyógyszerek elsődleges csomagolásából történő kivétele, az úgynevezett debliszterezés, majd a gyógyszerelőállítás robotba, adagolóba történő betöltése. Ezt követően a gyógyszer-csomagokat a páciensek egyéni igényei szerint alakítják ki, elektronikus vényen, az EESZT rendszerén keresztül jutnak hozzá.

A folyamat teljes mértékben ellenőrzött, teljes mértékben kontrollált, szinte emberi beavatkozástól független, többszörös ellenőrzésen megy át. A cél az, hogy azok, akik nehezebb szociális körülmények között élnek, a rászorulóknak ellátásának színvonala növekedjen, és egészségügyi kiadásai csökkenjenek.

Ezeket tartottam fontosnak e törvényjavaslatban, ami az egészségügyre vonatkozik. Tisztelettel kérem a Házat - jó szívvel ajánlom -, fogadják el. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Gurmai Zita képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

DR. GURMAI ZITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Engedjék meg, hogy most éljek azzal a lehetőséggel, hogy annyit mondjak, hogy minden egyes képviselőtársunk elvesztése egy óriási veszteség. Én azt gondolom, amikor valaki a saját generációjából távozik, az mindig sokkal jobban megüti az embert. Úgyhogy én nagyon együttérzek Potápi Árpád elvesztésével kapcsolatban. Nyilvánvaló, hogy minél tapasztaltabb az ember, annál rosszabbul viseli azoknak a halálát, akik az ő körében vannak. Úgyhogy én ezt szerettem volna elmondani most, hogy egy picit több időm van az átlagnál, két percekbe ez nem fér bele. Tehát még egyszer, én azt gondolom, hogy ő egy rendkívüli vesztesége a magyar Országgyűlésnek határon innen és túl. *(Dr. Szeberényi Gyula Tamás: Köszönjük.)*

És akkor most térjünk rá - megpróbálok nem bőgni - magára a törvényjavaslatra. A Nemzeti Védelmi Szolgálat a védett állomány ellenőrzése, a megbízhatósági vizsgálat végrehajtása során mesterséges élethelyzeteket hoz létre, amikor az NVSZ tagja az Rtv.-ben meghatározott szabálysértéseket és bűncselekményeket követhet el. Ugye, a javaslat lehetővé teszi, hogy a gyermekvédelmi rendszer dolgozóinak ellenőrzése céljából a mesterséges élethelyzet létrehozásához a Nemzeti Védelmi Szolgálat tagjai elkövetessék az emberkereskedelem és kényszermunka, ez a Btk. 192. §-a; kerítés esetében a Btk. 200. §-a; a prostitúció elősegítése esetén a Btk. 201. §-a, a gyermekpornográfia esetében pedig a 204 § -a, bűncselekményét.

(12.10)

Súlyos erkölcsi dilemmát vet fel, hogy e bűncselekmények miként követhetők el anélkül, hogy konkrét gyermekek ne válnának a megbízhatósági vizsgálat eszközévé. Előállítható-e úgy a mesterséges élethelyzet, hogy egyetlen gyermek joga se sérüljön vagy szenvedjen korlátozást? Ha e kérdésekre nincs egyértelmű megnyugtató válasz, akkor a módosítás nem támogatható, de nyitottak vagyunk ez ügyben, ha megnyugtató választ fogunk kapni. Egyetlen gyermek jogai sem áldozhatók fel valamilyen mesterséges élethelyzet létrehozása céljából. Ha a gyermekjogok sérülésének és a gyermekek eszközként alkalmazásának kockázata nem zárható ki, akkor a gyermekvédelmi dolgozók ellenőrzésének más módszertanát érdemes végiggondolni, kidolgozni.

A javaslat szerint jelentős mértékben megemelt a rendvédelmi szerv, központi szerv vezetőjének és helyettesének illetménye. Az illetménysáv felső határa a vezető esetében 1,9 millió forintról 2,5 millióra, a helyettes esetében 1 millió 650 ezerrel 2 millió 100 ezer forintra nő, az alsó határ változatlanul hagyása mellett. A javaslat indoklása ezt azzal magyarázza, hogy az érintett személyi kör illetménye 2021 óta a közigazgatási államtitkár és a helyettes államtitkár részére megállapított összeghez igazodik, márpedig a 180/2023. (V. 15.) kormányrendelet megemelte az államtitkárok illetményét. Ugyanakkor a javaslat indoklása azt is hangsúlyozza, hogy az illetménymegállapítás a törvényben meghatározott alsó és felső keretek között a miniszter mérlegelési jogkörébe tartozik, így a módosítás az illetmény emelésére vonatkozó kötelezettséggel nem jár, csak lehetőséget teremt rá. Mindezekkel kapcsolatosan az alábbi kritikai észrevételeket szeretném tenni.

Kétséges annak a szabályozásnak a helyessége, hogy a rendvédelmi szervek vezetői illetményének megállapítása elszakad az általuk vezetett szerv állományának illetményétől, a módosítás következtében a miniszter túlságosan is széles határok között állapíthatja meg a rendvédelmi szervek vezetőinek illetményét. A javaslat ugyan megemeli a rendvédelmi igazgatási alkalmazottak illetménytáblájában meghatározott illetménysávok felső határait, azonban az alsó határokat változatlanul hagyja. A javaslat indoklásában az előterjesztő maga ismeri el, hogy a módosítás illetményemelési kötelezettséggel nem jár, csak annak a lehetőségét teremti meg. Megjegyzendő ugyanakkor, hogy a legtöbb sáv esetében az alsó határ a bérminimum, így a bérminimum várható emelésével szerintem ez is automatikusan emelkedik.

A fizetések a magas infláció következtében jelentősen vesztek értékükből, ezért átfogó illetményemelés indokolt - ezt kérem szépen megfontolni. A rendvédelmi igazgatási alkalmazottak által ellátott feladatok jelentőségére tekintettel indokolt továbbá, hogy az illetményük meghaladta a bérminimumot, ezért az illetménytáblában meghatározott

illetményesávok alsó határának emelése is indokolt - mindenképpen megköszönöm, ha ezt újra végiggondolják. A központi szerv vezetőjének és vezetőhelyettesének kivételével a hivatásos állomány esetében egyáltalán nem tartalmaz illetményemelést a javaslat, márpedig én azt gondolom, hogy erre szükség lenne.

A Hszt. módosításával a javaslat kizárja annak a lehetőségét, hogy hivatásos állomány tagja 30 napnál rövidebb idejű helyettesítésre megbízást, így helyettesítési díjat kapjon. Kérdés, hogy ez mennyire lehet, lehet-e gyakorlat; amennyiben igen, akkor ennek megszüntetése viszont, erre felhívnom a figyelmet, érdek-sérelmet jelent a hivatásos állomány tagjai szempont-jából - ezt érdemes végiggondolni.

A rendvédelmi szervek súlyos létszámhiányáról tanúskodik, hogy a javaslat egy évvel, 2026. január 1-jéig meghosszabbítja az úgynevezett túlszolgálat pénzbeli megváltásának és az önként vállalt túlszolgálat alkalmazásának a lehetőségét. A túlszolgálat további pénzbeli megválthatóságát az állomány feltehetően örömmel fogadja, mert az komoly többletjövedelmet jelent, ami különösen jól jön az egyre inkább elértéktelenedő illetmény mellett.

A bűnüldöző szervek eljárásában a gyermekek szerintem nem válhatnak pusztá tárgyi eszközzé. A törvényjavaslatnak a Nemzeti Védelmi Szolgálat jogköreit bővítő rendelkezései ezt a kockázatot szerintem hordozzák. Az NVSZ a gyermekvédelmi rendszer dolgozóit úgynevezett megbízhatósági vizsgálattal ellenőrizheti, amelynek végrehajtása során, ahogy ezt jeleztem korábban, mesterséges élethelyzeteket hoz létre. A törvényjavaslat feljogosítja az NVSZ tagjait, hogy a mesterséges élethelyzet létrehozását az NVSZ tagjai elkövethessék. Nem ismételtem végig a paragrafusokat, de az emberkereskedelem, kényszermunka, kerítés, prostitúció, illetve gyermekpornográfia bűncselekményeit, súlyos erkölcsi dilemmákat vet fel, ezt azért szeretném még egyszer megismételni, hogy e bűncselekmények miként követhetőek el anélkül, hogy konkrét gyermekek ne válnának a megbízhatósági vizsgálat eszközévé. Előállítható-e akként a mesterséges élethelyzet, hogy egyetlen gyermek joga se sérüljön vagy szenvedjen korlátozást? Ha ezekre a kérdésekre nincs egyértelmű megnyugtató válasz, akkor tényleg nem fogjuk tudni támogatni a módosítást.

Az elmúlt években a rendvédelmi dolgozók illetménye a magas infláció következtében, ahogy ezt jeleztem, vesztett az értékéből. Illetve még egyszer szeretném határozottan kérni, hogy átfogó illetményemelésben gondolkozzanak, amit valóban, ahogy jeleztem, nem tartalmaz a törvényjavaslat, miközben ez megtörténik a vezetők esetében, a rendvédelmi igazgatási alkalmazottak esetében az illetményesávok határaitól is beszéltem, tehát mindenképpen nagyon fontos, hogy ezt is vegyék komolyan.

Pesti képviselőtársam beszélt a dohányzásról. A javaslat a dohányzást imitáló eszközökre is kiterjeszti az elektronikus cigarettára vonatkozó korlátozásokat, szankciókat. Én azt gondolom, hogy ez

ügyben rengeteg statisztika és adat van, hogy az egészség érték, és én kifejezetten köszönöm, hogy ez ebbe bekerült, és erről most nagyon pontosan a képviselőtársam beszélt is.

Illetve a lőfegyverekről és lőszeréről szóló 2004. évi XXIV. törvény módosítása: a javaslat pontosítja a törvény terminológiáját, és kiegészíti azt az adatkezelési rendelkezésekkel is, ahogy ezt egyébként jeleztem.

Úgyhogy én mindenféleképpen azt szeretném kérni, néhány kritikus észrevétellel éltem a javaslat iránt, komolyan vettük azt, hogy egy törvénytervezetet gondoljunk végig, szerintem mindannyiunk érdeke, hogy egy jó törvényjavaslat szülessen. Tisztelettel elnézést kérek, de miután a nyugdíjasok hónapja van, nem fogom tudni meghallgatni az államtitkár urat, tehát elnézést kérek. Nyilván meg fogom nézni, hogy mit tehetünk, de az a kérésem, hogy gondolják végig, mert azt gondolom, hogy azok az észrevételek, amelyeket a szocialista frakció részéről megtettem, bizonyos szempontból feszültségeket kelthetnek a rendszeren belül, tehát érdemes ezeket még egyszer végiggondolni. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. További szép napot mindenkinek! Elnök úr, köszönöm. (*Taps.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Hollik István képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: (*Hangosítás nélkül.*) Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház!

ELNÖK: A mikrofon fön van? (*Hollik István fel-tűzi a mikrofonját.*) Csak nyugodtan, majd innen indítják újra az időt. Kérem újraindítani az időt, és a képviselő úré a szó.

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő javaslat valóban sok területet szabályoz, mindegyikről beszélt a miniszter-helyettes úr, illetve előttem Pesti Imre is.

Azt gondolom, hogy az egészségügyi, a szociális és a rendészeti tárgyú módosítások az életből indulnak ki, reálisak, racionálisak, életszerűek, éppen ezért támogathatók is. Erről bővebben nem szeretnék beszélni.

Egy elemét szeretném csupán kiemelni a javaslatnak, ez pedig a köznevelési tárgyú módosítás, mert ennek, azt gondolom, jelentősége van, és egy nagyobb ívű folyamatnak egy fontos lépése. Ugyanis Magyarország nemzeti kormánya és a Fidesz-KDNP elkötelezett abban, hogy az államot modernizáljuk, egyben a bürokráciát csökkentjük, és az állampolgárok számára megteremtjük azt a lehetőséget, hogy az állam által nyújtott szolgáltatásokhoz egyszerűbben, könnyebben tudjanak hozzáférni.

Nagy eredményeket tudunk felmutatni az elmúlt évtizedben, hiszen egyrészt létrejött az elektronikus adóbevallás. Itt az volt még az ígéret az akkori Matolcsy miniszter úrtól, hogy egy söralátétnyi adóbevallás lesz. Ezt sikerült túlszárnyalni, még ennél is egyszerűbb ma már kitölteni az adóbevallást, ugyanis azt nem kell kitölteni, csak jóváhagyni, hiszen az adóhatóság az állampolgárok helyett elkészíti az adóbevallást. De ott van az EESZT vagy az EgészségAblak, amely már mobilapplikáción keresztül segít eligazodni az egészségügyben, a legfontosabb egészségügyi adatainkat tartalmazza, illetve receptet is ki tudunk váltani ennek a segítségével. És nemrég elindult a digitális állampolgárság is, amelynek a kiteljesedésével várhatóan jövő év végén vagy 2026 elején már a legtöbb állam által nyújtott szolgáltatás ezen keresztül digitálisan is igénybe vehető lesz, tehát nem kell elmenni a kormányablakhoz. Ha valaki ezt az applikációt letölti, akkor ezen keresztül elérhetőek lesznek az állami szolgáltatások.

(12.20)

És az előttünk levő törvénymódosítás még egy lépést tesz az egyszerűbb digitális adminisztráció irányába, ami nyilvánvalóan a felnövekvő generációk életében már egy alapfogalom, hiszen az új szabályozás értelmében a nyomtatott bizonyítványok és az azokhoz kapcsolódó törzslapok fokozatos kivezetésére kerül sor, amely mellett ugyanakkor lehetőség lesz - ahogy ezt miniszterhelyettes úr is elmondta - egy nem közokirati minőségű, úgynevezett díszpéldány igénylésére a tanuló részéről a bizonyítványosztás ünnepélyes jellegének megőrzése céljából.

Az évfolyam elvégzéséről, illetve az iskola befejező évfolyamáról kiállított bizonyítvány esetén a végzettséget már nem ezzel, hanem a digitális bizonyítvánnyal lehet majd igazolni, melynek megőrzése a papíralapú bizonyítvánnyal ellentétben sok év elteltével is garantált. Szerintem sokan vagyunk olyanok, amikor szükségünk volt egy ilyen bizonyítványra, és sokat kellett keresni, hogy megtaláljuk, hogy hol is van az általános iskolai vagy a gimnáziumi bizonyítvány. Szükség esetén azonban a jogszabályban meghatározottak szerint a digitális bizonyítvány kinyomtatott példányát is lehetséges az igazgatónak hitelesítenie. Így rendelkezésre állhat papíralapon is egy hiteles példány.

A jövőben tehát az iskolai bizonyítványok - az állami vizsga teljesítéséről kiállított bizonyítványok kivételével - az igazgató elektronikus aláírásával, elektronikus dokumentumként kerülnek kiállításra a tanulmányi rendszeren keresztül.

Értelemszerűen csökkenteni fogja a pedagógusok adminisztratív terheit, hiszen korábban a bizonyítványnyomtatványokat kézzel kellett kitölteni, továbbá az intézmény költségei is csökkennek az eddig külön megvásárolandó nyomtatványok elhagyása miatt.

Ennek figyelembevételével kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy az előttünk levő törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr! Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Sas Zoltán képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

SAS ZOLTÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársak! Az előttünk fekvő, egyes belügyi témájú javaslat bemutatja, ahogy egyébként miniszterhelyettes úr is elmondta, hogy milyen széles kört ölel át a Belügyminisztérium, milyen széles szakterületeket irányít, akár rendészetről, egészségügyről vagy oktatásról beszélünk.

Azon persze lehetne polemizálni, hogy mennyire helyes ez, hogy mennyiben lenne jó, ha külön minisztériumok tennék ezt, ezt a feladatot hajtánák végre, de ezt most nem teszem meg, hanem a javaslattal fogok foglalkozni, azon belül is a rendészeti résszel.

És engedjék meg, hogy elsőként idézzek a javaslatból, ami a rendvédelmi részre vonatkozik: „A törvényjavaslat célja az élet és anyagi jogok védelme, az állampolgárok jólétének biztosítása és a szubjektív biztonságérzet javítása érdekében a belügyminiszter feladat- és hatáskörét érintő, a közbiztonság megerősítése érdekében szükséges törvények módosítása és a jogalkalmazás során felmerülő jogalkotási igények alapján szükséges törvénymódosítások végrehajtása.”

Azt gondolom, hogy nincs olyan ember, aki ezzel a magasztos céllal, ezzel az előszóval ne értene egyet, és mindannyiunk számára rendkívül fontos, hogy Magyarország egy biztonságos hely legyen, és a rendvédelemmel foglalkozó kollégák megfelelő módon tudják ellátni a feladataikat.

Nézzük meg ugyanakkor, hogy a javaslat mennyire is tud megfelelni ennek az előszónak. A javaslat a 3. fejezetében a rendőrségi törvényt módosítja, és pedig a megbízhatósági vizsgálatról van szó, ahogy miniszterhelyettes úr is elmondta, a reptéren dolgozó kollégákkal kapcsolatban. Ezekre a vizsgálatokra és ezekre az ellenőrzésekre szükség van. A jelenlegi szabályozás egy korábbi hiányt pótol. Meggyőződésem, hogy az állampolgároknak a rendőrökbe vetett közbizalmát erősíti, ha ilyen vizsgálatokat végeznek az erre illetékes szervek.

Ugyanakkor arra is föl kell hívni a vizsgálatot végzők figyelmét, hogy ezeknek a vizsgálatoknak ne az legyen az eredménye, ne az legyen a sikere, ha valakit el tudnak kapni, vagy ha valakit bűnön tudnak érni; hanem a céljuk és a sikerük az legyen, hogy ezeket a vizsgálatokat végrehajtsák, és a vizsgálatnak a sikere az legyen, hogy végrehajtották a vizsgálatot és az ellenőrzés megtörtént. Abban az esetben, ha mindenképpen az a céljuk a vizsgálatot végzőknek, hogy valamilyen bűnt tárjanak fel, az bizony egyfajta hamis bizonyítási kényszerhez is vezethet.

A javaslat ugyanezen fejezetének 7. és 8. §-a ugyanennek a fejezetnek szabályozza az online csatlások felderítési hatékonyságának javítását. Ez egy olyan mindennapi probléma jelenleg Magyarországon és egyébként a világban is, ami különösen az idősebb korosztálynak az életét nehezíti meg. Néhány nappal ezelőtt egy ötvenes éveiben lévő mezőgazdász keresett meg azzal a problémával, hogy miközben ő a földön dolgozott, egy telefonos megkeresést kapott. Gyakorlatilag nem részletezve, de egy online csalásnak az áldozatává vált. Ebben a felgyorsult, elektronikára alapozott világban sajnálatos módon ezen bűncselekmények száma nagyon jelentősen megnőtt, és ezeknek a megelőzése, megszakítása, felderítése rendkívül nehéz feladat a nyomozó hatóság számára. Tehát minden olyan javaslatot, amely a nyomozók munkáját megkönnyíti, ami a felderítési mutatókat tudja javítani, azt érdemes támogatni és támogatni is kell.

A 9. fejezet a lőfegyverek és lőszerrekről szóló törvény módosításáról szól, adatkezelési rendelkezéseket pótol, ami szükséges és indokolt. Ugyanakkor érdemes elgondolkoznunk azon is, hogy ha már fegyverekről és lőszerrekről beszélünk, hogy az önvédelmi fegyvertartás lehetősége Magyarországon ma hogy alakul.

Többször elmondtam már itt is, továbbra is el fogom mondani, hogy meggyőződésem, vannak olyan szakmák, olyan hivatások és különösen a rendőr, a katoná, a büntetés-végrehajtási munkatárs azok az emberek, ezen szervek hivatásos állományú tagjai az a célcsoport, akik esetében nem lenne kérdés az, hogy a szolgálati időn kívül viselhetnek-e, tarthatnak-e önvédelmi fegyvert, hiszen az ő munkakörük önmagában egy olyan fokozott veszélyt, fokozott kockázatot jelent, ami az ő kitettségüket növeli.

Tehát ebben az esetben is engedjék meg, hogy elmondjam, hogy meggyőződésem, hogy vannak olyan szakmák és azok képviselői - így a rendőr, a katoná, a büntetés-végrehajtási dolgozó, de akár a fegyverkereskedő vagy a lőtéri munkatársak is -, akik fegyverrel dolgoznak, hogy az ő saját személyüknek a védelme érdekében szükséges és indokolt, hogy alanyi jogon kaphassanak önvédelmi fegyvert.

A rendőrök vonatkozásában a rendőrségi törvény előír egy kötelező intézkedési kötelezettséget a rendőröknek, ami azt jelenti, hogy munkaidőn kívül, amikor már nincs náluk a szolgálati lőfegyverük - hiszen leadták azt a szolgálat végén, és bár jogi lehetőség, tudom, hogy van arra, hogy a szolgálati lőfegyvert is hazavihessék a rendőrök, de ők csak bizonyos élethelyzetekben kapják meg ezt az engedélyt; például amikor nagyon késői órában végeznek, és egy olyan korai kezdéssel kell számolni, amikor nincs lehetőség arra, hogy a szolgálati helyükön a fegyverszobából vagy a fegyverszekerényből felvegyék a fegyverüket. Tehát a munkaidő végén ők leadják a szolgálati lőfegyverüket, és a munkaidő végétől kezdve a következő munkakezdetig fegyvertelenül járnak köztünk.

Abban az esetben, ha munkaidőn kívül tapasztalnak egy bűncselekményt, intézkedési kötelezettségük van, és az intézkedési kötelezettségüknek egyetlen akadály lehet, ha szolgálatra nem kész állapotban vannak, tehát ha például ittasak.

Nekem meggyőződésem, hogy ha megbízunk a rendőreinkben, abban, hogy munkaidőben lőfegyverrel lássák el a szolgálatot, lőfegyverrel járjanak köztünk, bízunk meg bennük akkor is, amikor épp munkaidőn kívül vannak; ugyanazokról az emberekről, ugyanazokról a munkatársakról beszélünk, akik egyébként önként vállalják ezt a rendkívül veszélyes hivatást, úgyhogy ezúton is köszönet megilleti őket.

A 16. fejezet 61. és 62. §-a a nemzetbiztonsági ellenőrzésről és ennek eredményétől függően a kifogástalan életvitellel kapcsolatos szabályokról rendelkezik. A jelenlegi szabályozás alapján a fontos és bizalmas munkaköröket betöltő munkatársak esetében a nemzetbiztonsági ellenőrzést kell végrehajtani, hogy a beosztást be tudják tölteni.

Amennyiben a nemzetbiztonsági ellenőrzés kockázati tényezőt tár fel, akkor szükséges elsősorban ebből a beosztásból felmenteni az ellenőrzöttet, és kifogástalan életvitellel kapcsolatos ellenőrzést is végrehajtani.

A jelenlegi szabályozás nem szabályozza azt, mi történik akkor, amikor egy nemzetbiztonsági ellenőrzéssel terhelt munkakörben az ellenőrzött megtagadja vagy visszavonja a nemzetbiztonsági ellenőrzéssel kapcsolatos nyilatkozatát. A jelenlegi gyakorlat szerint egyébként ezt úgy szokták megoldani, ezt úgy értékelik, mintha a nemzetbiztonsági ellenőrzés kockázati tényezőt tárt volna fel. Ez a mostani módosítás gyakorlatilag helyreterzi ezt a kérdést, hiszen ez most már törvényi erőre fogja emelni ezt a megállapítást.

Ugyanakkor szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy nem támogatandó, de egy bizonyos jelenség is lehet, hogy az ilyen beosztást betöltő hivatásos állományúaknál időnként a leszerelés egy jelentős problémát, jogi akadályt fog jelenteni. De ebben az esetben, ha ez a szabályozás így marad, előfordulhat, hogy egyes kollégáknak, akik szeretnének leszerelni a hivatásos szolgálati jogviszonyból, visszavonják a korábbi engedélyüket, ezáltal kockázati tényezőt kell megállapítani az illetékes nemzetbiztonsági szolgálatnak, és abban az esetben a törvény úgy fog szabályozni, hogy föl kell kínálni neki egy munkakört, ami nem esik nemzetbiztonsági ellenőrzés alá.

(12.30)

Ha viszont ezt ő nem fogadja el, akkor haladéktalanul, a törvény erejénél fogva meg fog szűnni a szolgálati jogviszonyuk, tehát ez egy leszerelési lehetőséget biztosít, amelyet érdemes megfontolni, hogy mennyire célja a jogalkotónak. A 70. § ugyanebben a fejezetben az iskolaőrök rendszerének a fejlesztéséről, változtatásáról szól. Az iskolaőrség bevezetésekor a Jobbik támogatta az iskolaőri rendszer bevezetését.

Azt gondolom, és meggyőződésem is, hogy ez a döntésünk teljesen helytálló volt, hiszen az elmúlt időszak bebizonyította, hogy erre a szolgálatra sajnálatos módon, de szükség van. Bebizonyosodott az is, hogy a nemzetközi és a hazai helyzet nem változott: az a trend, ami az iskoláinknak, az iskolákban tanulóknak a biztonságát veszélyeztette, csak fokozódott. Az iskolai szolgálati rendszerre szükség van, ennek még a bővítése is indokolt.

Ugyanakkor a törvényjavaslatban megfogalmazott további feladatok, amik arra irányulnak, hogy az iskolaőröket egy fokozottabb ellenőrzés alá kell vonni, egyértelműen támogathatók, és nem kérdéses, hogy ennek az intézkedésnek jó a célja, hiszen ezek az emberek vigyáznak a gyerekeinkre, és ezek a gyerekek pedig a magyar jövőt alapozzák meg.

A 72. § a rendvédelmi igazgatási alkalmazottak, többek között a rendvédelmi igazgatási alkalmazottak illetményének a felső határát módosítja. Ugyanakkor, a törvényből idézek: „a módosítás illetményemelési kötelezettséggel nem jár, ugyanakkor megteremti a lehetőséget a költségvetés lehetőségeinek függvényében az illetmény emelésére”. Tehát ha ezt lefordítjuk, akkor arról van szó, hogy amennyiben a költségvetés rendelkezik megfelelő anyagi keretekkel, tehát ha van pénz és az állomány illetékes parancsnoka úgy dönt, akkor egyes esetekben tud emelést biztosítani a kollégák számára.

Természetesen minden olyan javaslatot, olyan intézkedést, amely a rendvédelemben dolgozó, bármely szakterületen dolgozó személyek számára bérnövekedést okoz, támogatni kell, és ez nagyon indokolt, hiszen láthatjuk, hogy ezek az emberek a magyar bértáblákon nem a csúcson helyezkednek el, tehát viszonylag - és kimondhatjuk - elég keveset keresnek.

Ugyanakkor régóta szorgalmazzuk és támogatjuk azt, hogy a rendvédelmi illetményalap változzon, ami 2008 óta változatlan, tehát a ciklus végére azt mondhatjuk, hogy a rendvédelmi illetményalap nagykorúvá vált, ami elég sajnálatos, hiszen most jelen pillanatban 16, két év múlva 18 éve nem történt ez ügyben változás. Meggyőződésem, hogy ha a rendvédelmi szakmának a megbecsülését szeretnénk növelni, szeretnénk, hogy a létszám növekedjen, és egyre több és több rendőrünk legyen, hiszen a nemzetközi és hazai biztonsági környezet ezt különösen indokoltá teszi, ezt egyféleképpen tudjuk elérni, ha a rendvédelmi illetményalapot a törvény erejénél fogva megemeli a parlament. Ez egyébként nem a rendőrök szégyene, hogy ilyen keveset keresnek, hanem a törvényalkotók hibája, így az mindannyiunké. Ezért is igyekszem rá minden alkalommal felhívni a figyelmet, hogy a rendvédelmi illetményalapnak a törvény erejénél történő megemelésével, egy általános bérrrel, béremeléssel lehetne biztosítani a rendőröknek a megélhetését, azt lehetne javítani, illetőleg a szakma vonzerejét és az állomány megtartóképességét is lehet ezzel növelni.

És igen, tisztában vagyok azzal, hogy a kormányzat az elmúlt időszakban hány pótlékot emelt, és milyen módon próbálta a rendőrök megélhetését

javítani. Ugyanakkor meggyőződésem, hogy egy differenciált illetményalap-emeléssel a cél sokkal jobban elérhető, a biztonság sokkal jobb lesz Magyarországon.

A javaslattal kapcsolatban, a rendvédelmi rész előtt összefoglalva azt mondhatom, hogy számtalan olyan hiánypótló intézkedést tartalmaz, amely jobbra teheti Magyarországon a közbiztonságot, gördülékenyebbé teheti a rendészettel foglalkozó munkatársak életét, illetőleg ezeknek a hatóságoknak a működését. Természetesen nem teljes körű, hiszen a felszólalásomban is elmondtam jó néhány olyan területet, amelynek a gondozása, a fejlesztése szükséges és indokolt, de alapvetően a rendészeti céllal kapcsolatban azt tudom mondani, hogy ezen célok elérésére a javaslat alkalmas. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A Mi Hazánk képviselőcsoportjának vezérszónoka Novák Előd képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, ön é a szó.

NOVÁK ELŐD, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ez a 69 oldalas salátatörvény biztosan nem orvosolja az egészségügy vagy a rendvédelem területén dolgozó magyar emberek problémáit. A belügyi ágazatokat érintő törvények előttünk fekvő módosításából az is látszik, hogy a kormány megint inkább a gyógyszergyárak érdekeit tartja szem előtt, és nem pedig a magyar emberek egészségét.

Ezeket az állításaimat egyébként bárki ellenőrizheti, aki megnézi például ennek a törvényjavaslatnak a 49. §-át és az ahhoz fűzött miniszteri indoklást, és akkor máris hevesen ellenezzük ezt a javaslatot, hiszen látható, hogy a magyar emberek egészsége és biztonsága fontosabb kellene hogy legyen számunkra.

A törvényjavaslat szerint viszont a gyógyszerellátás biztonságának kell érvényesülnie inkább akkor is, ha a gyógyszer nem biztonságos. Mintha elfelejtenék, hogy a gyógyszerek szolgálják az egészségünket és nem pedig fordítva. Tehát mire szolgál ez a rendelkezés? Államtitkár úr, legyen szíves, válaszoljon még itt, a vita keretében, ne sommásan a zárszavában halljunk megint valami mellébeszélést, amikor már nem tudunk reagálni! Tehát ha ez itt most egy vita, egy általános vita, akkor valóban legyen vita, ne csak pohárköszöntőket halljunk, hanem a kritikákra adott érdemi válaszokat is legyen szíves elmondani!

Tehát szeretnénk azt tudni, hogy mire szolgál ez a rendelkezés. Tehát jön egy sokadik Covid-hullám, vagy netán egy új vírus, és a Pfizer már el is készítette a legújabb csodaszert, aminek a megrendeléséhez szükséges sms-t „Ursula von der Pfizer” már esetleg meg is írta, és önök esetleg jóvá is hagyták azt? Tehát szeretnénk ebben tisztán látni.

Tehát a 49. §-nál maradva, akárhogy is értelmezem, az a végeredmény, hogy a gyógyszerellátás biztonságára

hivatkozva felülről az egészségünk biztonságát. Hát, erről szól a miniszteri indoklás is, beismeri lényegében, ha odafigyelne. Tehát kimondja az is, hogy a jelenlegi magyar szabályozás szerint már gyanú esetén is fel kell függesztenie a hatóságnak a gyógyszer érintett gyártási tételeinek forgalmazását, vagy el kell rendelnie a forgalomból történő kivonását, illetve visszahívását. Ez a hatályos állapot. És mi lenne? A gyógyszerellátás zavartalanságának biztosítására hivatkozva a jövőben előírásra kerülné, hogy a hatóság a gyógyszer előny-kockázat arányának, valamint a további biztonságos és hatásos alkalmazhatóság értékelését követően dönt majd a gyógyszer érintett gyártási tételre vonatkozó forgalmazás felfüggesztésének szükségességéről vagy annak forgalomból történő kivonásának, illetve visszahívásának elrendeléséről. Tehát itt már előny-kockázatot mérlesekélnék pont azok, akik leginkább a gyógyszerlobbit szolgálják. Láthatuk ezt már a Covid-diktatúra idején is. Tehát mi ez az egész? Jön egy újabb kísérleti vakcina a Pfizertől?

Továbblépve ezen, bár nem könnyű, a 38. §-ra is ráirányítanám a figyelmet, miszerint tárolás céljából is lehet szövetet, szövetet és sejtet külföldre szállítani, és azért ez sehogy sem hangzik jól. Ezeket miért nem itthon tároljuk? Köszönöm, ha erre is kapnék valami érdemi választ.

Tisztelt Államtitkár Úr! Ami pedig a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyát illeti, azt is meglehetősen álságosnak tartjuk, hogy a Hszt. szabályait pontosítgatják csak, ahelyett, hogy végre az égető problémákkal foglalkoznának.

Tehát először az alapokat kellene rendbe rakni, ami a Hszt. esetében inkább az ágazatban dolgozó munkavállalók fizetése és a munkaerőhiány, ez kellene legyen a nulladik lépés. Hiszen a rendvédelmi illetményalap gyakorlatilag 18 éve változatlan, és épp két hete szavazták le az egyik indítványomat, amely a rendvédelmi dolgozók megbecsülését, anyagi helyzetének javítását is szolgálta volna. Ezt lesöpörték az Országgyűlés Rendészeti Bizottságában, pedig nézünk szembe azzal, hogy a rendőrségnél közel 20 százalékos létszámhiány van. Tehát amire a helyi rendőrkapitányok sohasem mernek válaszolni, mert ez nekik parancsba van adva, önkormányzati üléseken is, amikor a létszámhiányt forszírozzuk, akkor mindig azt mondják, hogy a szükséges létszám rendelkezésre áll, hogy ellássák a feladataikat, de a mundér becsületének védelme helyett valójában inkább a közbiztonságot kellene megteremteni. A rendőröknek nem a háttáron kellene szolgálni, hanem a rendőri állományt a magyar vidék, sőt most már mondjuk ki, sajnos a főváros biztonságának megteremtése érdekében is, a közbiztonság megteremtése érdekében is kellene bevetni. Ehhez első lépés kellene legyen a rendvédelmi illetményalap megemlése vagy más juttatások, erre számos példát fogalmaztam meg a legutóbbi javaslatomban is.

Tehát ha tényleg rendet akarnának tenni, akkor szembe kell nézni azzal, hogy ez a 20 százalékos

létszámhiány sérti annak érdekét, hogy ez megtörténhessen. Én ezért kérem az érdemi válaszokat, és alapvetően egy ilyen előterjesztést ezért nem tud elfogadni a Mi Hazánk Mozgalom. Köszönöm szépen, elnök úr.

(12.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki felszólalni a vitában. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Most megkérdem Rétvári Bence miniszterhelyettes, államtitkár urat mint előterjesztőt, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Kíván. Parancsoljon, öné a szó.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Szeretném megköszönni a kormánypárti Fidesz-KDNP-frakciónak a támogató hozzászólást, illetőleg az MSZP-nek és a Jobbiknak, a Mi Hazánkknak is a hozzászólást, hogy azért ez mégiscsak egy jelentős törvényjavaslat, elég sok területet érint, ők bejöttek, a többi párt nem méltatta ezeket a területeket arra, hogy a véleményét elmondja, még ha ez esetleg kritikus vélemény is.

Gurmai képviselő asszony mondta, hogy nem tud itt maradni egyéb elfoglaltsága miatt, de szeretném jelezni, hogy a Nemzeti Védelmi Szolgálat megbízhatósági vizsgálata felett az ügyészség előzetes kontrollt gyakorol, tehát semmifajta jogsértés nem történhet, hiszen előzetes ügyészségi jóváhagyás kell ezekhez a lépésekhez.

A megbízási díj kapcsán pedig szeretnék egy olyan félreértést eloszlatni, hogy ezek olyan megbízási díjak, a munkaidő alatti munkavégzési időben végzett megbízási díjakról van szó. Ez a túlóráról semmilyen mértékben nem érinti, a túlórák kifizetése továbbra is ugyanúgy megtörténik, csak a munkaidőben való második megbízásnak a kérdését rendezzi. Nyilván egyszerűen valaki egyfajta feladatot tud ellátni.

Ami a 49. §-t és a személyre szabott gyógyszerellátást illeti, ez egy nagyon fontos innováció lehet a magyar egészségügyben. Nemcsak én utaltam erre, hanem Pesti Imre képviselő úr is ezt nagyon jól bemutatta. Én magam jártam is ebben a központban, tehát igazából ez a központ hamarabb létrejött fizikálisan, kormányzati támogatásból, mint ahogy el tudott kezdeni működni. Egyelőre csak próbafolyamatok voltak ott. Itt lényegében minden beteg számára napi szinten reggel, délben, este egy ilyen szalagba kerül becsomagolásra a gyógyszer, amit az illetőnek be kell venni, mindenfajta ráírt tájékoztatóval egyetemben. Így a tévesztésnek, elfelejtésnek az esélye csökken, hiszen maguk a betegek megkapják minden napra pontosan az adagjukat, illetőleg nem marad fölösleges gyógyszer sem, hiszen itt nagyobb kiszereelésben is lehet akár venni a gyógyszereket, de van olyan része is, ami

kinyomja a mostani levelekből a gyógyszereket, és így mindenki pontosan annyi gyógyszert kap, amennyire szüksége van. Ez így hatékonyabb, olcsóbb, biztonságosabb megoldás. Bízunk benne, hogy ezzel a jogi lehetőséggel akkor el is indulhat a felzárkózó településeken ez a program, és mindenki tényleg jobban be is szedi a gyógyszereit, hiszen a gyógyuláshoz erre szükség van.

Nyilván a Mi Hazánktól, nemcsak ebben a felszólalásban, minden más felszólalásban is azért itt a Covid-diktatúra és hasonló kifejezések kíséretében elég nagy szkepticizmust érzünk bármifajta ilyen gyógyszerekkel kapcsolatos gyógymódokkal kapcsolatban. A Pfizer kapcsán csak annyit mondanék önmagának, tisztelt képviselő úr, hogy perben állunk jelenleg a Pfizzal, hiszen olyan oltásokat akarnak kifizettetni, amelyeket nem használtak fel Magyarországon. Még az sem kizárt, hogy ők maguk sem gyártották le, de mégis ki akarják ezt fizettetni. Ezt mi nem fogadjuk el, perben állunk velük.

A rendőrségi létszám kapcsán ma körülbelül 3 ezerrel több rendőr dolgozik, mint a kormányzásunk kezdetén, az elmúlt években pedig először 116 ezer forinttal, majd közel 79 ezer forinttal emeltük a rendőrök fizetését, pontosan azért, mert el akartuk ismerni azt a munkát, amit végeznek, hiszen Magyarország Európa legbiztonságosabb országai közé tartozik.

Még egyszer köszönöm mindenkinek a vitában tett észrevételeit. Várjuk a módosító javaslatokat. Meglátjuk, lesz-e köztük olyan, amelyet támogatni lehet, hogy tovább pontosítsuk vele a törvényjavaslat céljait. A részletes vitában folytatjuk a vitát, aztán pedig majd itt a szavazásokon. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Tájékoztatom valamennyiüket, hogy a módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **a szomszédos országban fennálló fegyveres konfliktus, illetve humanitárius katasztrófa magyarországi következményeinek elhárításáról és kezeléséről szóló 2022. évi XLII. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/9508. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető.

Most elsőnek megadom a szót Répássy Róbert miniszterhelyettes úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, miniszterhelyettes úr, öné szó.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Magyarország közvetlen szomszédjában, Ukrajna területén több mint két és fél éve háború dúl. A háború közelsége miatt annak humanitárius és gazdasági hatásai hazánkat továbbra is egyértelműen érintik. Ezek a negatív hatások már több mint két és

fél éve mindennapjaink részévé váltak, ami jelen távlatból is egyértelműen igazolja a különleges jogrend fenntartásának indokoltságát.

A veszélyhelyzet ideje alatt a kormány az Alaptörvény és a vonatkozó sarkalatos törvény keretei között élt azzal a lehetőséggel, hogy rendkívüli intézkedéseket vezessen be, ezzel próbálva enyhíteni a fellépő negatív helyzeteken. A kormány az elmúlt két és fél év során többek között a Rezsivédelmi Alappal és az ehhez kapcsolódó pluszforrások bevonásával küzdött az elszabaduló energiaárak ellen, továbbá harcolt a magyar emberek és a vállalkozások energiaellátásának biztosításáért.

Tisztelt Ház! A hazánk szomszédságában zajló orosz-ukrán háború a második világháború óta nem tapasztalt humanitárius kihívás elé állította a kontinenst, és megváltoztatta Európa gazdasági kilátásait is. A háború elhúzódása következtében az Európát fenyegető gazdasági válság kezelése megkívánja, hogy a kormány az Alaptörvényből eredő jogkörében szorosan együttműködve az Országgyűléssel a következő hónapokban is megtehesse a szükséges intézkedéseket a magyar emberek megélhetésének és biztonságának védelme érdekében, valamint biztosítsa a háború elől hazánkba menekülő emberek segítségét és támogatását.

Ezért a kormány a benyújtott törvényjavaslattal arra kéri az Országgyűlést, hogy a 2022. november 1-jével kihirdetett veszélyhelyzet időtartamát az erre vonatkozó közjogi keretek betartásával további 180 nappal ismételtlen meghosszabbíthassa. A szomszédos országban fennálló fegyveres konfliktus, illetve humanitárius katasztrófa magyarországi következményeinek elhárításáról és kezeléséről szóló törvényjavaslat technikailag az Alaptörvény 51. cikk (3) bekezdése szerinti felhatalmazás megerősítését szolgálja.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Országunknak a világot sújtó koronavírus-világjárvány után egy, a szomszédunkban dúló háború és a háborút övező szankciós politika következményeivel kell tartósan szembenéznie, egy olyan háborúéval, amelynek még senki sem látja a végét. A kormány célja ebben a már évek óta tartó rendkívüli, nehéz helyzetben töretlenül az, hogy megőrizze Magyarország és a magyar családok fizikai és anyagi biztonságát, valamint oltalmat nyújtson az Ukrajnából érkező menekülőknél.

Kiemelem ugyanakkor, hogy a kormány nem korlátlan felhatalmazást kér az Országgyűléstől. A tárgyalási törvényjavaslatban szereplő időkorlát, valamint az Országgyűlés felé fennálló, a 2022. november 1-je óta már az Alaptörvény által rögzített közjogi politikai felelősséget érvényre juttató tájékoztatási kötelezettség egyértelműen biztosítja a parlamenti kontroll érvényesülését. Kiemelem azt is, hogy a kormánynak az Alaptörvényből következő kötelezettsége az is, ha a háború és a világgazdasági helyzet lehetővé teszi, kezdeményezze a veszélyhelyzetnek a fenntartása, indokoltsága hiányában a tárgyalási törvényjavaslat hatályvesztését megelőző megszüntetését.

Mindezek alapján kérem önöket, hogy támogassák a tárgyalt törvényjavaslatot, és az Alaptörvény 51. cikk (4) bekezdésére tekintettel minősített többséggel biztosítsák annak lehetőségét, hogy a veszélyhelyzet időtartamát a kormány meghosszabbíthassa. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Ház! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Vécsey László képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

VÉCSEY LÁSZLÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A szomszédos országban fennálló fegyveres konfliktus, illetve humanitárius katasztrófa magyarországi következményeinek elhárításáról és kezeléséről szóló 2022. évi XLII. törvény módosításáról szóló T/9508. számú törvényjavaslat vezérszónoki felszólalását kívánom megtenni.

A veszélyek korát éljük. A válságok, Covid, háborúk, szankciók, energiaválság megváltoztatták a világot. Kétség nem férhet hozzá, hogy az lesz sikeres, aki az új helyzetre a legjobb választ adja. A kormány 2022. november 1-jei hatállyal az Ukrajna területén fennálló fegyveres konfliktusra, illetve humanitárius katasztrófára tekintettel, valamint ezek magyarországi következményeinek az elhárítása és kezelése érdekében Magyarország egész területére különleges jogrendet, veszélyhelyzetet hirdetett ki.

(12.50)

Magyarország Alaptörvénye lehetővé teszi, hogy a szomszédos országban fennálló fegyveres konfliktus, háborús helyzet vagy humanitárius katasztrófa esetén, valamint ezek következményeinek az elhárítása érdekében a kormány veszélyhelyzetet hirdethessen ki. A kormány a veszélyhelyzetet az Alaptörvény 51. cikk (1) bekezdésében meghatározott hatáskörében hirdette ki.

Ezt a kormányzati aktust az Ukrajna területén fennálló fegyveres konfliktusra, illetve humanitárius katasztrófára tekintettel, valamint ezek magyarországi következményeinek az elhárítása és kezelése érdekében a veszélyhelyzet kihirdetéséről és egyes veszélyhelyzeti szabályokról szóló 424/2022. (X. 28.) számú kormányrendelet tartalmazza. A veszélyhelyzet az Alaptörvény kilencedik módosítása értelmében 30 napra hirdethető ki. A kormány a veszélyhelyzetet az Országgyűlés felhatalmazása alapján meghosszabbíthatja, ha a veszélyhelyzet kihirdetésére okot adó körülmény továbbra is fennáll. Mivel az Ukrajna területén fennálló fegyveres konfliktus, illetve humanitárius katasztrófa, valamint ezek magyarországi, különösen menekültügyi, gazdasági és energetikai következményei az elmúlt időszakban továbbra sem változtak, a 424/2022. (X. 28.) számú

kormányrendelet szerinti veszélyhelyzet meghosszabbítása indokolt.

Az Országgyűlésnek a veszélyhelyzet meghosszabbítására adott felhatalmazása, amelyet a törvényjavaslat által módosítandó, a szomszédos országban fennálló fegyveres konfliktus, illetve humanitárius katasztrófa magyarországi következményeinek elhárításáról és kezeléséről szóló 2022. évi XLII. törvény tartalmaz, 2024. november 19. napjáig szól, és az ezt követő nappal a veszélyhelyzet megszűnik a jelenleg hatályos közjogi keretek alapján. Az előtűnk álló törvényjavaslat célja, hogy az Országgyűlés az Alaptörvény 51. cikk (3) bekezdése alapján felhatalmazza a kormányt, hogy a veszélyhelyzetet negyedik alkalommal, további 180 nappal meghosszabbíthassa. A kormány e felhatalmazás alapján 2025. május 18. napjáig hosszabbíthatja meg a veszélyhelyzetet. A törvényjavaslat eredményeképpen a 2022. évi XLII. törvény hatályvesztésére 2025. május 19-én kerül sor.

Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország álláspontja változatlan: mi békét szeretnénk. Minél hamarabb le kell zárni a háborút, hogy minél kevesebben haljanak meg, hogy Ukrajna minél kevesebb területet veszítsen, hogy mi, magyarok és általában az európaiak is, vissza tudjunk térni a békés élethez, hogy ne kelljen dollár- és eurómilliárdokat a háborúba küldeni és ott elégetni, ne kelljen szankciókat bevezetni, ne tegyük tönkre az európai kereskedelmet és energiarendszert, ne hozzunk létre olyan helyzetet, amikor az energiaárak megfizethetlenségig nőnek.

Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm megtisztelő figyelmüket, és kérem, hogy az előadottakra tekintettel támogassák az előtűnk fekvő törvényjavaslatot. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr! Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A DK képviselőcsoportjának vezérszónoka Sebián-Petrovszki László. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

SEBIÁN-PETROVSZKI LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mi is a probléma ezzel az újabb meghosszabbítással? Mi is az ellenzéknek, de különösen a DK-nak a baja ezzel? *(Nacsá Lőrinc: Gyurcsány Ferenc!)* És ezt nyilván hallhatta tőlem államtitkár úr is többször, hiszen újra és újra ezeket a vitákat lefolytatjuk itt.

Nem az a gond, nem vitatja senki, hogy ha van valós veszélyhelyzet, akkor kell olyan mechanizmus, amely gyors és hatékony döntéseket tud hozni és orvosolni tudja a felmerülő problémákat. Az, hogy ilyennek kell működnie és minden országban kell ilyen működtetni, az nem kérdés. A kérdés az, hogy ezt hogyan tesszük, illetve hogy konkrétan Magyarországon az Orbán-kormány ezt hogyan tette az elmúlt években.

Tisztelt Államtitkár Úr! Azt kell mondanom, hogy természetesen az a gondja a DK-nak ezzel a javaslatlaltal, hogy miközben szerintünk nincsen olyan valós veszélyhelyzet, ami indokolná a rendkívüli rendeleti úton való döntéshozatalt, aközben önök egy ilyet működtetnek. Természetesen a mi álláspontunkat támasztja alá, hogy úgy működtetik, olyan ügyekre használják föl az így maguknak kihasított még nagyobb játéktérrel, amelyek véletlenül sincsenek összefüggésben még az önök által mondott veszélyhelyzettel sem.

Kezdjük ott, hogy egyébként olyan veszélyhelyzet nincs, ami miatt a parlament ne tudna ülésezni akármilyen rendkívüli helyzetben, ne ülnénk itt most is, meg tegnap is, meg holnap is, meg jövő héten is. Ha bármilyen veszélyhelyzeti döntést kellene meghoznia a parlamentnek, akkor készen állunk arra - ellenzéki képviselőként biztosan mondhatom, de azt gondolom, hogy önök is, a kormánypártiak -, hogy ezeket a döntéseket itt megtárgyaljuk, meg hozzuk, és menjenek előre a dolgok. Semmi szükség arra nincsen, hogy most bármilyen felhatalmazást kapjon a kormány, hogy a parlamentet félretolva, ő maga rendeleti úton oldjon meg dolgokat. Ha pedig lenne ilyen - ami nincs -, akkor is olyanra lehetne felhasználni ezt a fajta extrafelhatalmazást a kormány felé, ami valóban a veszélyhelyzettel van összefüggésben. De önök nem ezt teszik, tisztelt államtitkár úr, nem ezt tették az elmúlt időszakban!

Az elmúlt időszakon most értsünk hosszú éveket, mert valójában, azt hiszem, 2020 óta van ez, amikor folyamatosan veszélyhelyzet van. Talán egy icipici köztes időszakban, néhány hónapban nem volt veszélyhelyzet, egyébként volt, sőt emellett még válsághelyzet is volt, energiaválság-helyzet, talán említette is az államtitkár úr, meg volt tömeges bevándorlás miatti válsághelyzet. Majdnem azt mondanám, hogy az elmúlt nyolc évet a kormánynak köszönhetően tömeges válsághelyzetből válsághelyzetbe kormányzás jellemezte.

Még egyszer mondom, a fő probléma az, hogy az így maguknak megteremtett még nagyobb játéktérben olyan ügyeket dönthetnek el rendeleti úton, amelyeknek közülük nincs még az önök által hivatkozott válságokhoz sem, amelyek egyébként sem hatnak úgy a működésünkre. Ön nagyon szereti, gondolom én, a példákat. Hadd mondjak néhány példát az elmúlt évekből! Értik tehát, hogy veszélyhelyzet idején a kormány rendeletileg hoz intézkedéseket. Elvben veszélyhelyzettel kapcsolatban kellene, de nem az történt.

Mondok példákat! A 92/2020. számú kormányrendelet alapján történt az, amely a 2020. évi központi költségvetést módosította, hogy az ingyenes parkolást bevezették az önkormányzati világban. Az ingyenes parkolás bevezetése miatt pedig az önkormányzatoktól forráselvonás történt, fejlesztési támogatásokat, illetve önkormányzati adóbevételeket vontak el rendeleti úton. Igaz ugyan, hogy később kompenzáltak valamelyest önkormányzatokat, de hogy,

hogy nem, kormánypárti önkormányzatok kaptak jó részt a kompenzációból, az ellenzékiek nem (*Nacsa Lőrinc: Ez nem igaz!*), mit ad Isten! (*Nacsa Lőrinc: Nem igaz!*) Ez így történt, képviselőtársam.

Aztán mondok egy másik példát. A 196/2020-as kormányrendelet. Ez volt a híres, Göd városával kapcsolatos kormányrendelet, ahol elvonták Göd városától egyfelől az adóbevételt a Samsung gyár miatt, másfelől a Samsung gyár különleges gazdasági övezetté lett kijelölve. Semmi köze nem volt a veszélyhelyzethez az égvilágon. Tudjuk, hogy itt valójában politikai ügy állt a háttérben.

Maradunk 2020-ban! A 484/2020-as kormányrendeletben, amely a veszélyhelyzet idején alkalmazandó védelmi intézkedések második üteme nevet viselte, a tüntetéseket, politikai véleménynyilvánításokat, gyülekezéseket szigorította a kormány olyan módon, ami egész Európában, az Európai Unió területén példátlan szigorúság volt. Majd totális tiltást is bevezetnek 2020 novemberében, amit hogy, hogy nem, 2021 májusában, a labdarúgó-bajnokság előtt, arra hivatkozva szüntetnek meg. Megint csak semmi köze ennek nem volt ahhoz, hogy egyébként milyen veszélyhelyzet volt az országban, pontosabban, hogy az hogyan alakult. Nem volt ez köszönőviszonyban sem a fertőzöttek számával, a betegség alakulásával, a kórházban ápoltak számával, semmilyen más adattal nem volt korrelációban.

Megyek tovább az 522/2020-as kormányrendeletre, amely a felsőoktatást érintette. Ekkor történt az, hogy a kormány le akarta törni a Színházművészeti Egyetem hallgatóinak és oktatóinak ellenállását, és így a rendeletnek köszönhetően az SZFE új kuratóriuma érvénytelennek nyilváníthatta azt a félévet, amelyről éppen beszéltünk.

Még mindig 2020-ban vagyunk. Az 532/2020-as kormányrendelet gazdaságvédelmi intézkedésekről szól, a veszélyhelyzet idején alkalmazandó intézkedésekről.

(13.00)

Ekkor történt az, hogy a holland Aegon Biztosító el akarta adni a magyarországi érdekeltségét egy osztrák cégnek. Ez nem tetszett a Fideszhez közel álló magyar vetélytársnak, ezért a mintegy 150 milliárdos ügyletet a kormány úgy akadályozta meg, hogy kiadták ezt a kormányrendeletet az üzlet bejelentése előtt egy nappal, ami jogot adott Pintér Sándornak arra, hogy az ilyen adásvételeket megvétózza. Mit ad Isten, aznap éjjel vagy másnap reggel meg is vétózta a belügyminiszter! Erre használták fel a veszélyhelyzet idején kiadott kormányrendeletet.

Aztán lépünk egy évet, 2021-ből is van példám, a 438/2021. kormányrendelet, amely az országos népszavazás megrendezhetőségét szabályozta. Tudtuk akkor, hogy politikai indokból a kormány szeretne a választásokkal egy időben, az országgyűlési választással egy időben népszavazást tartani, de közben nem

akar helyi népszavazásokat. Na, ez alapján egy nap alatt átírták a szabályait ennek az intézménynek.

A 446/2021. kormányrendeletnek a légi közlekedés biztonságának megőrzése volt a hangzatos címe, de valójában ez a légiirányítók sztrájkja elleni intézkedéseket tartalmazta, amit akkor a bíróság törvényesnek nyilvánított. Na, a kormány kormányrendelettel letörte, veszélyhelyzetre hivatkozva.

Az 5/2022. kormányrendelet a gyermeket nevelő magánszemélyek adó-visszatérítésével kapcsolatos intézkedésekről szólt. Azt gondolná az ember, hogy na, tényleg, ez lehet, hogy valami jót is jelent. A csudát! A miniszterelnök a kampányban szeretett volna levelet írni az adó-visszatérítést igénylő gyermekeket nevelő szülőknek, és ehhez szükség volt az adóitok megváltoztatására, veszélyhelyzetre hivatkozva és kormányrendelettel.

A 4/2023. kormányrendelet a köznevelési intézmények működését érintő veszélyhelyzeti szabályokról szólt. Itt valójában a korábban már kiüresített tanári sztrájkjogot vitték egy újabb szintre, ha úgy tetszik, ugyanis rendeleti úton megváltoztatták a köznevelési intézményben foglalkoztatott közalkalmazottak és munkavállalók esetén a rendkívüli felmentésre, illetve azonnali hatályú felmondásra vonatkozó szabályokat. Emlékszik, államtitkár úr, ezek voltak a közoktatási sztrájk és tiltakozó mozgalmak ideje. Önök ezt veszélyhelyzetre hivatkozva kormányrendelettel törték le.

A 146/2023. kormányrendelet is ideillik, amikor is az egyes szervezetek működésére vonatkozó szabályokról volt itt szó. Debrecenben és Nyíregyházán a helyiek közmeghallgatáson tiltakoztak a tervezett akugyarak ellen. Erre mit csinál a kormány? Veszélyhelyzetre hivatkozva kormányrendelettel módosítja a közmeghallgatások szabályait, ami azt a nem normális helyzetet eredményezi, hogy lehet ma már közmeghallgatást tartani a köz nélkül, önöknek köszönhetően megint csak veszélyhelyzetre hivatkozva, köszönőviszonyban nem a veszélyhelyzettel.

A 48/2023. kormányrendeletet is mondom: az embercsempészás bűncselekmény miatt elítéltek rekreációs reintegrációs őrizetéről. Ez volt az, amikor önök embercsempészeket engedtek ki egy kormányrendelettel, veszélyhelyzetre hivatkozva. Valójában veszélyhelyzetet okoztak, és azt mondták, hogy 72 órán belül el kell hagyni az országot. Hát, ők örömmel mentek abba az irányba, amire önök mutattak.

Még néhány példám van. A 637/2023. kormányrendelet a településkép védelméről szóló törvényt módosította. Miért? Azért, mert a Szeged-Csanádi Egyházmegye egy iskolaépítés kapcsán ki akart vágatni fákat, amit az önkormányzat nem engedélyezett. Mít ad isten, önök ebbe az ügybe így nyúltak bele veszélyhelyzet idején, kormányrendelettel!

És akkor legyen egy idej példánk is, a 19/2024. kormányrendelet! Megint csak a veszélyhelyzetre hivatkozva a kormány belenyúl a rendszerbe. Az állami vagyongazdálkodást érintő veszélyhelyzeti szabályokról szólt ez a rendelet. Mi van ebben a rendeletben?

Egyes értékes XI. és XII. kerületi budapesti ingatlanok átruházása során nem kell bejegyezni egy telki szolgálmi jogot, ami nyilván jó annak, akiknek odaadták ezeket az ingatlanokat.

Szóval, a lényeg az, tisztelt államtitkár úr, tisztelt kormány, hogy önök itt jönnek azzal, hogy mekkora veszélyhelyzet van, és hogy ezért önök nem tudnak intézkedni, ha nem kapnak extra felhatalmazást. Ehhez képest nincsen olyan veszélyhelyzet, nincsen olyan helyzet, ami miatt ilyen kellene. Ha pedig lenne, azt is megoldhatnák ebben az adott szituációban, mindenféle extra törvényi felhatalmazás nélkül, és ráadásul a múltban ezt a fajta felhatalmazást minden egyes esetben, amikor ilyet kaptak, a maguk kicsinyes politikai, gazdasági érdekeiknek megfelelően használták fel, nem pedig arra, amire egyébként ez szolgálna. Ezek után nem tudom azt mondani, soha nem is mondtam, ezután sem fogom, hogy a DK ezt tudja támogatni. Nemmel fogunk szavazni.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Hollik István képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Demokratikus Koalíció kedvéért szeretném megismételni a jogi helyzetet, ami tiszta, kristálytisza és világos. Az az Alaptörvény, amit lehet, hogy önök nem támogattak, de ettől függetlenül teljesen legitim módon az Országgyűlés szavazta meg, arról az Alaptörvényről beszélek, amelyre nemzetközi szervezetek, a Velencei Bizottság is azt mondta, hogy ez a nemzetközi sztenderdeknek megfelelő, legitim módon elfogadott Alaptörvény, no, szóval, ennek az Alaptörvénynek az 51. cikk (1) bekezdése teljesen világosan lehetővé teszi, hogy amikor a szomszédos országban egy fegyveres konfliktus áll fenn, vagy éppen humanitárius katasztrófa van, akkor ennek, valamint ezek következményeinek az elhárítása érdekében a kormány veszélyhelyzetet hirdethet ki. Ez a jogi helyzet.

Lehet, hogy ez önnek nem tetszik, ez az ön politikai véleménye. Ettől függetlenül azt állítani, hogy ez nem lehetséges, és ez indokolatlan, az egy politikai vélemény, csak éppen nem függ össze a valósággal. *(Sebián-Petrovszki László: Indokolatlan!)* Ön azt mondta, szó szerint idézem önt, hogy ha valós veszélyhelyzet van, akkor természetesen egyébként egy veszélyhelyzet kihirdetése vagy éppen meghosszabbítása - mint ami itt most az asztalunkon van, egy veszélyhelyzet meghosszabbítása - indokolt lehet, de ön szerint ez nem áll most fenn.

Tisztelettel kérdezem képviselőtársamat: hogy a szomszédunkban háború van, az nem egy valós helyzet? *(Sebián-Petrovszki László: A saját érdekeitek szerint használjátok!)* Hogy egymillió ukrainai menekült hagyta el Magyarország irányába Ukrajnát... *(Sebián-Petrovszki László: Semmi köze nincs hozzá!)*

Mi az, hogy semmi köze nincs? *(Sebián-Petrovicski László: A saját érdekeitek szerint használjátok! - Dr. Pószán László: Ne kiabálj már!)* Tehát ön szerint annak, hogy a szomszédban háború van, nincs köze a veszélyhelyzethez?

Hát, az a helyzet, képviselőtársam, hogy ön sokadszorra bizonyítja azt, hogy önöknél a pártpolitikai logika felülírja a valóságot. Felülírja a valóságot, és sajnos ezt tapasztalhattuk meg az önök kormányzása idején is. Ez vezetett egyébként oda, hogy alkotmányellenesen, alaptörvény-ellenesen, egyébként az alapvető emberi méltóságot is megsértve, pártpolitikai alapon önök képesek voltak az október 23-ai események rendőrség általi szétverésére és emberek szemének kilövésére. Tehát azt gondolom, ha önöknek egyébként alkotmányos és jogi aggodalmaik vannak, ezek után azt gondolom, hogy messze nem hiteles.

Ön azt mondja, hogy ez a veszélyhelyzet nem valós. Hát, mi sajnos azt gondoljuk, hogy valós. Talán abban egyetértünk, képviselő úr, még önnel is, hogy mindannyian annak örülnénk a legjobban, ha ezt a veszélyhelyzetet nem kéne meghosszabbítani, mert az azt jelentené, hogy a háború - ahol mindennap, nap mint nap emberek halnak meg, családok válnak egyedülállónak, nők válnak özvegyé, és gyermekek válnak árvává -, ez a háború befejeződött, de sajnos ez nem így van.

Azt sem tudom kihagyni, hogy elmondjam, hogy többek között azért nincs így, mert az önök európai szövetségesi folyamatosan azon vannak, hogy táplálják ezt a háborút, meghosszabbítsák ezt a háborút, és sajnos nem osztják azt a magyar álláspontot, hogy mindannyiunknak, egész Európának, az egész Európai Uniónak az lenne az érdeke, hogy végre tűzszünetet kössenek a háborúzó felek, és valahogy elinduljunk a béke felé.

Azt mondja képviselő úr, hogy nem valós ez a veszélyhelyzet, persze, ha valós lenne, akkor önök támogatnák. Akkor ezek szerint, képviselő úr, ön szerint az a világjárvány, ami érintett mindannyiunkat, az egész világot, az nem volt valós veszélyhelyzet, mert önök akkor sem támogatták a veszélyhelyzet kihirdetését; úgy, hogy akkor is emberek haltak meg, magyarok és a világon mindenhol, de önök akkor sem támogatták. Tehát sajnos az a helyzet, hogy nem tudom elfogadni az önök álláspontját.

(13.10)

Látszik az, hogy ezt egy pártpolitikai logika diktálja. Önök fittyet hánynak a valóságra. Arra kérem, ha már ezt a javaslatot nem tudják támogatni, legalább azt fogadják el, hogy az közös érdekünk, hogy a szomszédunkban zajló háború lezáruljon. S bár én nem vagyok a kormány tagja, de egy dolgot meg tudok önnek ígérni: amint a háború lezárul, biztos lehet benne, hogy az alkotmányos kötelezettségnek megfelelően a kormány a veszélyhelyzetet vissza fogja vonni. S ha már ezt a törvényt nem tudja elfogadni, akkor győzze meg a brüsszeli szövetségeiket, hogy

ne meghosszabbítsák a háborút fegyverek küldésével, hanem ők is fogadják el Magyarország álláspontját, és higgyék el nekünk - mert mi itt vagyunk, itt élünk a szomszédban -, hogy ennek a háborúnak katonai megoldása nincs. Ezt mondjuk, de nem hiszik el. Azt mondták, hogy ez lehetséges, szankciók bevezetésével és fegyverek küldésével véget lehet vetni a háborúnak. Másfél éve ezt mondják, és nem történik semmi.

Tehát ha már ezt a javaslatot nem tudják támogatni, akkor az európai szövetségeiket győzzék meg arról, hogy végre álljanak a béke oldalára. Ha béke lesz, Magyarországon nem lesz veszélyhelyzet. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Sas Zoltán képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

SAS ZOLTÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársak! A jelenlegi napirendünk a szomszédos országban fennálló fegyveres konfliktus, illetve a humanitárius katasztrófa magyarországi következményeinek helyreállításáról és kezeléséről szóló 2022. évi XLII. törvény módosításáról szól. Engedjék meg, hogy idézzem az indoklásból a talán legfontosabb mondatot: „A javaslat értelmében az Alaptörvény 50. cikk (3) bekezdése alapján az Országgyűlés felhatalmazza a kormányt, hogy a vészhelyzetet 2025. május 18-ig meghosszabbítsa.”

Biztos vagyok benne, hogy annak örülnénk a legjobban, ha - ahogy államtitkár úr is elmondta - indokoltság hiányában ennek a javaslatnak a megszüntetéséről, ennek az állapotnak a felszámolásáról kellene most egy vitát tartanunk. Ez egy rövid vita lenne, mert mindannyian nagy örömmel tudnánk támogatni. Azonban a jelenlegi helyzet nem ez.

Az nem kérdés, hogy bármely ország szomszédosságában zajló fegyveres konfliktus, nyílt háború veszélyeket rejt a szomszédok számára is. Az sem kérdés, hogy ezek a veszélyek, jelen esetben a háború elől menekülő emberek áradata Lengyelország, Szlovákia, Magyarország vagy Románia viszonylatában egészen másként mutatnak, mint például Nyugat-Európában, vagy ne adj' isten, az óceánon túlról, hiszen a menekültek nagyon-nagyon nagy része ezeken az országokon keresztül hagyja el Ukrajna területet, és az óceánon túlra csak néhány százezer ember jut el, míg a mi régióinkba milliók menekülnek. Tehát az nem kérdés, hogy ez veszélyeket rejt magában.

Az sem kérdés, hogy a háború megindulásakor nem lehetett tudni azt, hogy milyen kifejlődéssel kell számolni, tehát az orosz erők milyen sebességgel fognak haladni, adott esetben eléri-e Magyarország keleti határát. Az sem kérdés, hogy ez közvetlen veszélyeket rejthet magában. S természetesen azt sem kell elhallgatni, hogy a háború mivoltából adódóan különféle gazdasági visszaesések tapasztalhatók, ami Magyarországot is súlyosan érintheti.

Ugyanakkor azt is látnunk kell, hogy ez a háború néhány nap múlva, nagyjából három hét múlva ezer napja tart. Ezer napja ölik egymást az oroszok és az ukránok, és ezáltal borzalmas helyzetet teremtettek Európában, amelynek a megoldása, a felszámolása mindannyiunk közös érdeke.

Tudom, hogy nagyon sok elemző és nagyon sok ember arra gondol és abban bíz - ezek közé tartozom jómagam is -, hogy az Amerikai Egyesült Államokban november elején megtartandó elnökválasztás ennek a folyamatnak olyan irányt fog szabni, amely a gyors rendezés irányába mozdítja el a jelenlegi, nem ebben az irányban zajló folyamatokat, és véget ér ez a fegyveres konfliktus, és akkor már az indokoltság hiányáról tudunk beszélni itt a parlamentben is. De mi lesz akkor, ha ez a helyzet nem változik meg? Oly sokat hallhattunk arról, hogy a veszélyek korában élünk, amit nehéz is lenne cáfolni, hiszen számtalan olyan veszélyhelyzet van, amely Magyarországot, illetve a Magyarországon élő emberek életét közvetve vagy akár közvetlenül is tudja veszélyeztetni.

Tisztelt Képviselőtársak! Azt gondolom, azon is érdemes elgondolkoznunk, hogy itt az ideje, hogy megtanuljunk együtt élni ezekkel a veszélyekkel, megtanuljunk úgy élni, hogy ezeket a veszélyeket, ha tesszik nekünk, ha nem - egyébként nem tetszik -, be kell építenünk a mindennapok életébe. S bizony kormányzati szempontból is érdemes lenne elgondolkoznunk azon, hogy vajon van-e olyan jogi lehetőség, hogy nem veszélyhelyzeti rendeleti kormányzással, hanem a normális ügymenet gyakorlásával lehet bonyolítani a mindennapi dolgainkat, hiszen elképzelhető, hogy ez a háború akár még ezer napig fog tartani, vagy még tovább. Ennek a kezelése hosszú távú gondolkodást igényel.

Szeretném megkérdezni államtitkár úrtól, hogy az elmúlt lassan ezer napban melyik volt az a rendelet, amelyik a veszélyhelyzettel vagy a menekültek kezelésével közvetlenül összefüggésben keletkezett, és a rendes ügymenet használatával nem volt megvalósítható, tehát nem lehetett volna úgy megvalósítani, hogy a parlamentet összehívják és így kerül elfogadásra egy javaslat, vagy olyan javaslat volt, amelynek a célja ezáltal sérült volna és nem lett volna megvalósítható. Én erre kíváncsi vagyok, mert azt gondolom, hogy a parlament minden egyes képviselője egy ilyen fontos témában mindig is a kormányzat rendelkezésére állt, és egy konstruktív együttműködés is elvárható egy ilyen veszélyhelyzeti kérdésben. Az ezzel kapcsolatos választát várom, és ennek alapján fogjuk kialakítani az álláspontunkat. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A Mi Hazánk képviselőcsoportjának vezérszónoka Novák Előd képviselő úr, aki felszólalását az emelvényről fogja elmondani. Megvárjuk, amíg a képviselő úr felérkezik. *(Megtörténik.)* Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

NOVÁK ELŐD, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ha a kormány szerint újabb fél évvel meghosszabbítandó háborús veszélyhelyzet van hazánkban, akkor miért küldik katonáinkat a világ más részeire, például Irakba, Izrael határára, sőt most már Csádba is? És mikor hazudnak? Akkor, amikor azt mondják, hogy Magyarország a legbiztonságosabb ország, vagy akkor, amikor rendkívüli jogrendet hirdetnek, mert háborús veszélyhelyzet van Magyarország területén? Vagy önök szerint mind a kettő igaz? Tehát bár háborús veszélyhelyzet van, de önök mindenkitől megvédik Magyarországot, megvédik az oroszoktól és az ukránoktól is. Mert egyébként ha bármelyik megtámadná Magyarországot, lenne esélyünk megvédeni magunkat? Ne nevetessenek már!

A Nyugat által felfegyverzett ukrán haderő egyébként valós fenyegetettséget jelenthet Magyarország számára, hogy - pláne egy esetleges háborús kudarc után - Magyarországon vesznek elégtételt. Sajnos a szükség esetén nem élt a vétóval a magyar kormány, ezért önöknek is felelősségük van ebben a fajta kétségkívül valamiféle veszélyhelyzetben. De azt mégse állítsák nekem, hogy folyamatosan, immár úgy tűnik, hogy több mint öt éven keresztül rendkívüli jogrendben kell élni Magyarországon! Mert ezt javasolják önök, ezt fogja eredményezni ez a javaslat, ha megszavazzák, hogy több mint öt éve különleges jogrendben, az Országgyűlést megkerülve egy éjszaka alatt hozhatnak törvényeket is, felülírva olyan kormányrendeleteket, amelyeknek valójában semmi közük ehhez az úgynevezett háborús helyzethez.

Mikor kívánják ezt a végtelenített veszélyhelyzet feloldani? Legyenek szívesek erre válaszolni. Ha a kormány népszerűsége tovább csökken, akkor elképzelhető olyan szabályozás, hogy a veszélyhelyzetre hivatkozással a 2026-os országgyűlési választásokat sem fogják megtartani? Legyen szíves, egyértelműen válaszoljon arra, hogy elképzelhető-e ilyen helyzet, vagy elképzelhetetlen. Erre szeretnék választ kapni a kormánytól. Mert sok minden, amit eddig elképzelhetetlennek tartottunk, úgy tűnik, hogy a Covid-diktatúra után igenis elképzelhető. Most pedig új apropót keres a kormány, hogy rendkívüli jogrendben, korlátozások között tarthassa az embereket.

Hivatalosan már több mint négy éve veszélyhelyzet van Magyarországon, és rettegnünk kellene. Ez alatt több mint ezer veszélyhelyzeti rendeletet fogadott el a kormány, köztük rengeteg olyat, amelyeknek semmi közük nem volt a veszélyhelyzet elrendelésének alapjához, vagyis a koronavírus-járványhoz, illetve később az Ukrajnában zajló amerikai-orosz háborúhoz. A háborús veszélyhelyzet kihirdetést és meghosszabbítását fegyveres készülődést is jelent, diplomáciailag is rossz üzenete van, ezért sem támogatja azt a Mi Hazánk Mozgalom. Inkább például a külföldi NATO-harccsoportokat Magyarországra beengedő kormányhatározatot kellene visszavonni, mert hazánk katonai felvonulási területté tétele okoz igazi veszélyhelyzetet hazánkra nézve.

A Mi Hazánk Mozgalom nem támogatja az új világrendet, a szabadságjogaink korlátozását, az egymást váltó, de mégis folyamatos rendkívüli jogrendeletet, de a Covid-diktatúrát és más Covid-típusú lezárásokat, korlátozásokat és kötelezéseket sem, mint amilyen kormányzati túlkapás volt a munkahely elvételével való zsarolás az oltások ügyében a pedagógusok, az egészségügyi alkalmazottak és főleg a honvédek körében.

(13.20)

Ha most a háborúra hivatkozással tényleg meghosszabbítják a veszélyhelyzetet, akkor ezzel már több mint öt évet élnénk folyamatosan olyan különleges jogrendben, amiben a kormánynak olyan speciális rendeletalkotási lehetősége van, amivel egyes törvények alkalmazását felfüggesztheti, törvényi rendelkezésektől eltérhet, és ez visszaélésekre adhat és adott is okot, lehetőséget önöknek, és ezzel éltek is, ezzel visszaéltek.

Például amikor Debrecenben és Nyíregyházán a helyi lakosok közmeghallgatásokon is erőteljesen tiltakoztak az akkumulátorgyárak építése ellen, a kormány veszélyhelyzeti rendeletben sietett az önkormányzatok és a befektetők segítségére; kimondta, hogy általában a helyi önkormányzati közmeghallgatások, valamint a közigazgatási hatósági eljárás keretében tartott közmeghallgatások megtarthatók a helyi lakosság, a helyben érdekelt szervezetek képviselői, illetve az érintettek személyes megjelenése nélkül is, tehát kizárva őket erről.

Aztán emlékezhetünk még a 148/2023-as, ma is minket sújtó kormányrendeletre az embercsempészes bűncselekmény miatt elítéltek reintegrációs őrizetéről. Már a címe is hazug, hiszen nem őrizetről, hanem szabadon engedésről van szó. Tehát a reintegrációs őrizet azt jelenti az önök nyelvezetében, hogy szabadon engedték az embercsempészeket, és ott folytathatják, ahol abbahagyták ezek a többnyire, mondjuk, román vagy szerb embercsempészek.

Aztán a választások közeledtével fokozottan fontossá váltak a különféle hirdetési felületek, így a villanyoszlopokra kihelyezett reklámok is. Ebben is visszaéltek a veszélyhelyzeti rendeletalkotási joggal, hiszen a Budapesten ezekkel foglalkozó cég, a Garancsi István narancsbárhoz köthető ESMA Reklám Zrt. szerződése 2023-ban lejárt - volna. Az ügy a Fővárosi Közgyűlés elé került, ahol nem is szavazták meg, hogy újra az ESMA-val kössenek szerződést. Ezután nyúlt a kormány a rendeleti kormányzás eszközéhez, és egy veszélyhelyzeti rendeletben meghosszabbította a szerződést, kikerülve a Fővárosi Önkormányzatot.

Tehát a háborús veszélyhelyzet egy politikai trükk, a hatalommal visszaélés eszköze a fideszes képviselők, politikusok számára, nem a magyar nép érdekeit szolgálja, hanem az oligarchákét. Nem a veszélyhelyzet meghosszabbítására, hanem a kormány elhibázott gazdaságpolitikájának orvoslására volna szükség. Öt éve tehát valamilyen különleges jogrend van

mindig érvényben, 2023 (sic!) márciusától először a Covidra hivatkozva, aztán volt járványügyi készség, újabb veszélyhelyzet, és ilyen folyamatosan meghosszabbított veszélyhelyzet most már a háborúra hivatkozással, de nyilvánvalóan ezután is ki fognak találni valamit.

A 2023-as évben is folytatódott a veszélyhelyzeti jogalkotás, ha nem is érte el a 2022-es 267 darabos rekordot, az elmúlt évben is összesen több mint 200 olyan kormányrendelet született, amit a rendkívüli jogrendre hivatkozva alkottak meg, az Országgyűlést megkerülve. Ez az összes jogszabály 13 százaléka, de ha csak a kormányrendeleteket vesszük alapul, akkor ezek 30 százaléka, vagyis közel egyharmada veszélyhelyzeti jogalkotás volt, mintha mással sem foglalkoznának, mintha mással sem kellene foglalkozni.

Érdemes kiemelni még a veszélyhelyzeti jogalkotással kapcsolatban, hogy az idei év intenzitása is közelíti - egészen pontosan 79 százalékát éri el - a 2020-as év veszélyhelyzeti jogalkotásának az intenzitását, jóllehet ez volt az az év, amikor a koronavírus-járvány berobbant, és a kormány szerint rendkívüli jogrendben azonnali megoldásként kellett megoldásokat adni a járvány megfékezésére. Ennek ellenére mintha itt tombolna megint a Covid-járvány és leginkább a diktatúra, önök erre hivatkozva hasonló mennyiségben alkotnak újabb és újabb rendeleteket, többnyire saját gazdasági és egyéb érdekeik mentén valójában, hiszen a rendeletalkotás gyorsabb és kisebb a nyilvánossága, mint a szigorúbb jogalkotási eljárási szabályokhoz kötött törvényalkotásnak, nincs nyilvános vitája, tehát a kényes ügyeket gyorsan le lehet zavarni.

Tisztelt Országgyűlés! Valójában, ami a háborús veszélyhelyzetet illeti, nem kellene beleavatkoznunk, állást foglaljunk egyik háborúban sem, a Közel-Keleten sem, tesztem hozzá ahol már szavak szintjén sem támogatja a kormány a békét, sokkal inkább a harmadik világháború felé sodorná Magyarországot is.

Nem kellene kiállnunk Ukrajna területi integritása mellett sem, amit unalomig ismételnék önök, mert ez nem magyar érdek, nem a mi háborúnk. Nem kellene diplomáciailag támogatnunk Izraelt sem a palesztinok vagy a libanoniak elleni háborúban, de a háborús örület magával ragadta a magyar kormányt is sajnos, pedig történelmi hiba provokálni az oroszokat NATO-bővítéssel és háborús veszélyhelyzet fenntartásával, amit most önök tesznek katonai készülődéssel.

Az új világrend kiszolgálása és a háború kiszélesítése helyett a függetlenségünk, semlegességünk, ezáltal a béke előmozdítására volna szükség a Mi Hazánk Mozgalom szerint, mert mi valóban nem akarunk világháborút. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Mi Hazánk soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki felszólalni a vitában. *(Jelzésre:)* Nacsa Lőrinc kétperces felszólalásra kért szót.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Ne menjünk el szó nélkül amellelt, hogy Novák Előd, aki maga is szolgált a Magyar Honvédségben, leszóló, a honvédség számára megalázó szavakat mondott itt az Országgyűlés előtt, semmire nem képes a magyar hadsereg, ezt állította. Mi ezzel nem értünk egyet, mi büszkék vagyunk a katonáinkra, büszkék vagyunk az önfeláldozásukra, büszkék vagyunk arra, hogy a gyurcsányista rombolás után sikerült fejlődő pályára állítani a Magyar Honvédséget. Ők eladták, szétlopták és szétverték a Magyar Honvédséget Gyurcsány Ferenc és Vadai Ágnes vezérletével, most pedig egy fejlődő pályán van eszközökkel, modern felszerelésekkel. Ezekről a katonákról, tisztelt képviselő úr, a NATO-missziókban is a legmagasabb elismerés hangján szólnak. Tisztelt képviselő úr, kikérem magamnak az ő nevükben is, hogy így beszéljen magyar katonákról, így beszéljen a Magyar Honvédségről!

Azt az ámokfutását már nem is lehetett követni, hogy most akkor volt-e Covid-járvány vagy nem, ismerjük az önök összeesküvés-elméleteit (*Dr. Apáti István: Valóságos!*), de az a helyzet, tisztelt képviselő úr, hogy van egy határ, amin nem lehet átmenni, ez pedig a Magyar Honvédségnek az a fajta szidalmazása, amit ön itt végrehajtott. Kérem, hogy ezt legközelebb ne tegye. Köszönöm szépen. (*Szórványos taps a kormánypárti sorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Novák Előd képviselő úr két percre, de szeretném, ha nem menne el a vita ebbe az irányba.

NOVÁK ELŐD (Mi Hazánk): Köszönöm, elnök úr. Nacsa Lőrinc bizonyára érteni fogja ezt az elnöki rendreutasítást. Viszont én is hadd reagáljak ezekre a rágalmakra, erre a párhuzamosvalóság-érzékelésre. Természetesen olyat nem mondtam, amit ön most idézett úgymond tőlem, hogy a honvédség semmire sem képes. Azt állítottam, hogy mondjuk, Oroszországgal vagy Ukrajnával szemben nem lennénk képesek megvédeni magunkat.

(*A jegyzői székben Gelencsér Attilát dr. Tiba István váltja fel.*)

Ezt merje tagadni, ha meri, én ezt viszont merem állítani, különösen azok után, hogy önök is támogatják a különböző, Európai Unió keresztlüli finanszírozásokat. Már az a diszkrét kávézgatós távolmaradás sem volt Orbán Viktornál az 50 milliárd eurós támogatásnál, mint még Ukrajna EU-csatlakozási tárgyalásának megkezdésekor volt.

És igen, amikor a magyar Gripeneket is azért ajánlják föl, hogy mondjuk, biztosítsák Szlovákia légtérének védelmét, hogy aztán Szlovákia a saját MiG-29-eseiket adományozhassa - és oda is adta - Ukrajnának, akkor azt látjuk, hogy igen, sajnos nem leszünk képesek ilyen állapotban megvédeni Magyarországot. Tehát

ne állítsák azt, párhuzamosan legalábbis, hogy Magyarország a legbiztonságosabb ország, ha önök közben azt mondják, hogy háborús veszélyhelyzet van Magyarországon, és egy ilyen rendkívüli jogrendre igényt tartanak.

Ami pedig a NATO-missziókban való részvételeinket illeti, ezek inkább megszállások, legyünk őszinték. Azt gondolom, hogy csúfos bukással végződött például az afganisztáni megszállás is mind Amerika, mind a csatlós Magyarország számára. És bár önök titkosították ennek a költségeit is, talán olyan 70 milliárd forintba taksálhatjuk azt a kiadást, amibe került ez Magyarországnak, hát persze, hogy a legszebb szavakkal méltatják ezt az amerikaiak, hogy mi a csatlósukként kiszolgáljuk őket, azonban azt gondolom, hogy a magyar hadseregfejlesztés és a nehéz szállító légijárművek helyett inkább a haza védelmét biztosítani képes fegyverzetre és akár járműparkra kellene összpontosítani, és akkor lenne olyan honvédségünk, amelyet valóban megkívánna a haza. Köszönöm szépen. (*Taps a Mi Hazánk soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki a vitában részt venni. (*Nincs jelentkező.*) Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Répássy Róbert miniszterhelyettes urat, kíván-e a vitában elhangzottakra válaszolni. (*Jelzésre:*) Parancsoljon, miniszterhelyettes úr, ön a szó.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Az imént Hollik István képviselő úr egészen pontosan írta le a jogi helyzetet, jól írta le az alkotmányos szabályokat.

(13.30)

Ezért szeretném felhívni a figyelmüket arra, hogy a hatalommegosztás szabályai szerint, a hatalommegosztás Alaptörvényben rögzített elvei szerint annak megítélése, hogy veszélyhelyzet van-e, a kormány hatáskörébe tartozik és a kormány felelősége. Úgy is szól egyébként ennek a törvényjavaslatnak az indoklása, hogy a kormány veszélyhelyzetet hirdetett ki. Ezért a kormány - természetesen mind politikai értelemben, mind akár jogi értelemben - vállalja a felelőséget. De önöktől, az Országgyűléstől azt kéri a kormány, hogy a különleges jogrend meghosszabbításához, amelyet a veszélyhelyzet idején alkalmazhat az ország, járuljanak hozzá.

De szeretném hangsúlyozni, hogy a veszélyhelyzet megítélése a végrehajtó hatalom hatáskörébe tartozik, pontosan azért, mert a végrehajtó hatalomnak vannak meg azok az eszközei, például a szolgálatok információi a migrációs nyomásnak vagy a menekültnyomásnak a megítéléséhez, a rendészeti eszközök,

ezek mind a végrehajtó hatalom rendelkezésére állnak, és a végrehajtó hatalom tudja ezt megítélni. Tehát ebben szerintem nincs semmi különleges, hogy a kormány veszélyhelyzetet hirdetett ki.

Azt hiszem, hogy ezt az egész ország nyilvánossága előtt vállalni lehet, és vállalja is a kormány, hogy bizony a szomszédos országban zajló háború Magyarországra veszélyes és veszélyhelyzetet okoz. Na most, ha ebből indulunk ki, akkor pusztán az a kérése a kormánynak, hogy szíveskedjenek hozzájárulni ahhoz, hogy meghosszabbodhasson azoknak a veszélyhelyzeti rendeleteknek a hatálya, amelyeket a kormány megalkotott. Ezt Hollik István képviselő úr szerintem pontosan idézte.

Én egy jelentős kritikára szeretném felhívni a figyelmet vagy erre szeretnék válaszolni, mert többen is ezt a kritikát fogalmazták meg, hogy vajon a veszélyhelyzeti rendeletek összefüggnek-e a veszélyhelyzettel, és annak orvoslására szolgálnak-e. Nos, azt tudni kell, hogy veszélyhelyzet idején ezeknek az intézkedéseknek a politikai kontrollját az Országgyűlés, az alkotmányossági kontrollját pedig az Alkotmánybíróság látja el, hiszen az Alkotmánybíróság működése a különleges jogrendben sem korlátozható.

Szeretném tájékoztatni önöket, hogy az Alkotmánybíróság ez idáig nem semmisített meg egyetlen veszélyhelyzeti kormányrendeletet sem, annak ellenére, hogy voltak ilyen indítványok. Az Alkotmánybíróság a 23/2021. (VII. 13.) AB-határozatában megállapította, hogy milyen szempontokat vizsgál a veszélyhelyzeti kormányrendeletek alkotmányossága szempontjából. Annak eldöntése, hogy az adott helyzet leküzdéséhez mi szükséges, célszerűségi kérdés, amelynek mérlegelése a kormány hatáskörébe tartozik, mondja az Alkotmánybíróság.

Az alkotmányossági vizsgálat során az Alkotmánybíróság a korlátozások célszerűségét nem vizsgálhatja, azt azonban igen, hogy az alapjogot korlátozó szabály igazolható-e a veszélyhelyzeti védekezés jegyében, amelynek keretében azt vizsgálja, hogy az intézkedés alkalmas-e különleges jogrendet kiváltó okok, körülmények elhárítására, enyhítésére.

Tehát az Alkotmánybíróság megvizsgálta azt a kérdést, amit önök felvetettek, hogy vajon alkalmasak-e ezek a jogszabályok a különleges jogrendet kiváltó okok, körülmények elhárítására és enyhítésére. Ahogyan mondtam, az Alkotmánybíróság eddig nem talált kifogást a kormányrendeletekben.

Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Ezért kérem, hogy az Országgyűlés a benyújtott törvényjavaslatot támogassa. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársak! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik az **egyes törvényeknek az igazságügyi szakértőkkel és a szakértői bizonyítással összefüggő módosításáról** szóló törvényjavaslat, a **jogi versenyképesség érdekében**

egyes törvények deregulációs célú módosításáról szóló törvényjavaslat, az **egyes iparbiztonsági, tűzvédelmi és hulladékgazdálkodási hatósági eljárások egyszerűsítéséről** szóló törvényjavaslat, valamint az **egyes közigazgatási tárgyú törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat együttes általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztések T/9510., T/9514., T/9516. és T/9518. számokon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára megtalálhatók.

Tisztelt Országgyűlés! Most megadom a szót Répássy Róbert miniszterhelyettes úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárnak, a törvényjavaslat előterjesztőjének. Parancsoljon, öné a szó.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Hazánk versenyképességének előmozdítása országunk gazdasági és társadalmi fejlődésének a kulcsa. A versenyképesség megerősítése ugyan gazdasági jellegű kérdésnek tűnhet, de fókuszba kell helyezni hazánk jogi versenyképességét is, ami annyit jelent, hogy jogszabályainknak szolgálniuk és támogatniuk kell mind az állampolgárokat, mind a vállalkozásokat.

A bürokráciacsökkentés érdekében a polgári kormányzás az elmúlt 14 évben rengeteg intézkedést tett. De nem dőlhetünk hátra, van még teendőnk. A hazai vállalkozások és a magyar emberek kiegyensúlyozott és kiszámítható mindennapjai érdekében szükséges időről időre felülvizsgálni a jogszabályokat annak érdekében, hogy egyértelmű és átlátható szabályok készüljenek, és ezáltal a vállalkozásokra, a polgárookra és a közigazgatási intézményekre a lehető legkevesebb teher nehezedjen a szabályozásból következően. A szükségleten vagy túlszabályozottságot jelentő jogszabályok deregulációjával megteremthető a jogi szabályozás és a gyakorlat összhangja, a már elavult jogi szabályozásokat új és hatékony szabályok válthatják fel. E célkitűzés mentén kerültek megalkotásra az önök előtt fekvő törvényjavaslatok.

Tisztelt Ház! Elsőként a jogi versenyképesség érdekében egyes törvények deregulációs célú módosításáról szóló T/9514. számú törvényjavaslat legfontosabb újításait szeretném bemutatni.

A törvényjavaslat a munkavédelem területén az elavult szabályokat felváltó új és versenyképes rendelkezéseket hoz, amelyek továbbra is biztosítják mind a munkavállalók egészségének védelmét, mind a hazai vállalkozások versenyképességét.

Ami a konkrétumokat illeti, a munkavédelmi törvény számos esetben a foglalkozás-egészségügyi alapszolgáltatást biztosító szolgálat orvosának jóváhagyásához köti bizonyos munkaegészségügyi feladatok szakmai képesítéssel rendelkező személyek általi ellátását. A javaslatban meghatározásra kerülnek olyan munkaegészségügyi feladatok, amelyek szakmai képesítéssel rendelkező személyek által, orvosi jóváhagyás nélkül is elláthatóak lesznek, ilyen például az oktatási tematika elkészítése.

Egyszerűsödnek továbbá a kockázatértékelés, illetve a megelőzési stratégia munkaegészségügyi tartalmának kialakításával kapcsolatos feladatok is. A jövőben ezen feladatok szintén orvos jóváhagyása nélkül, szakirányú végzettséggel rendelkező személyek által is végezhetőek lesznek. Ezen szakmai képzésre vonatkozó kedvezmény a legfeljebb 50 főt foglalkoztató vállalkozásokra is kiterjesztésre kerülne. Az egészséget nem veszélyeztető, biztonságos munkavégzés követelményeinek megvalósítása során a munkáltatót számtalan, munkavédelemmel összefüggő dokumentumkészítési kötelezettség terheli. A munkáltatónak kockázatértékeléssel, megelőzési stratégiával, egyéni védőeszköz juttatásának belső rendjével kell rendelkeznie.

A munkáltatók dokumentumkészítési kötelezettségének csökkentése érdekében arra teszünk javaslatot, hogy a veszélyességi osztályba sorolástól, illetve a foglalkoztatottak létszámától függetlenül a kockázatértékelés részét képezhesse a megelőzési stratégia, illetve az egyéni védőeszközök juttatási rendje. Ezáltal a vállalkozások mentesülhetnek ezen munkáltatói szabályzatok önálló dokumentumban való elkészítésének kötelezettsége alól, továbbá a kockázatértékelést három helyett ötévente lesz köteles elvégezni a munkáltató.

Javaslatot teszünk továbbá a gépkezelői jogosítvány kivezetésére. Bizonyos típusú munkagépek, például targonca kezeléséhez jelenleg gépkezelői jogosítványra van szükség. A gép kezelését a megszerzett iskolai végzettség, szakmai képzettség meglétéről kiállított bizonyítvány, diploma, tanúsítvány igazolja, erre figyelemmel a gépkezelői jogosítvány léte nem indokolt.

(13.40)

A megváltozott munkaképességű személyek ellátása igénybevételenek bürokratikus akadálya, hogy az ellátás megállapításához meg kell szüntetni a táppénzt, baleseti táppénzt. Orvosilag nem indokolt, hogy keresőképesse nyilvánítsa az orvos az ügyfelet kifejezetten az ellátás megállapítása céljából. Erre figyelemmel a megváltozott munkaképességű személyek munkaerőpiacra történő visszavezetésének elősegítése érdekében arra teszünk javaslatot, hogy a táppénzben vagy baleseti táppénzben részesülés ténye ne legyen az ellátás megállapításának akadálya.

Jelen törvényjavaslat a környezet- és természetvédelmet érintően is megfogalmaz egyszerűsítési javaslatokat. A jövőben lehetőség lenne egyrészt természetvédelmi hatósági ügyekben az érintettek videotechnológia útján történő meghallgatására, továbbá a hatósági munka racionalizálása érdekében a levegőtisztaság-védelmi ügyben eljáró hatóság az ingatlan tulajdonosának azonosítása érdekében a jogosulti adatokkal kiegészített földkönyvben foglalt adatok kezelésére felhatalmazást kapna.

A törvényjavaslat fontos módosításokat tartalmaz annak érdekében, hogy az állami adatbázisokban

már meglévő adatok kerüljenek hasznosításra a vállalkozásoktól, állampolgároktól történő bekérése helyett. E célt szolgálja a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló törvény módosítása, amellyel egyrészt megteremtjük a hulladékgazdálkodási hatóságnak, valamint a bányafelügyeletnek a hatósági feladataikhoz szükséges adatigénylési jogosultságát a személyiadat- és lakcímnnyilvántartásból. A bányafelügyeleti hatóság az előmunkálatijog-, vezetékjog- és használatijog-engedélyezési, valamint a szolgálatalapítási eljárás során az ingatlantulajdonosok cselekvőképességét a gondnokoltak nyilvántartásában közvetlen hozzáféréssel jogosult lesz megismerni. Továbbá a Magyar Országos Közjegyzői Kamara által működtetett országos nyilvántartások - élettársi nyilatkozatok nyilvántartása, házassági és élettársi vagyoni jogi szerződések országos nyilvántartása - naprakészítése érdekében szükséges biztosítani a rendszeres adatátadást az említett nyilvántartások és a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartását vezető szerv nyilvántartása között.

Tisztelt Ház! A közjegyzőkről szóló törvény módosításával egyrészt pontosításra kerül a területi közjegyzői kamarák szabályzatalkotási jogköre, így amennyiben a területi kamara illetékességi területén legalább száz közjegyzői székhely található, a választási szabályzatnak külön szabályzatban kell megjelennie.

Megújításra kerülnek az ügyfél személyazonosságáról és személyi adatairól való meggyőződési kötelezettség szabályai is, továbbá az ügyleti tanúk alkalmazását érintően az egyértelmű szabályozás érdekében arra teszünk javaslatot, hogy ha a fél a nevének aláírására képtelen, a tanúk előtti aláírás, kézzel írt törtenő ellátás kötelezettsége alól mentesüljön, és helyette legyen lehetősége arra, hogy a tanúk előtt a közjegyzői okirat felolvasásának megtörténtét kijelentse.

Az egyes közjegyzői nemperes eljárásokról szóló törvényben egyértelműen kimondásra kerül, hogy a jogi képviselővel történő eljárás - tekintve, hogy a jogi képviselő nem kötelező - nem minősül a jogi képviselővel történő eljárás választásának. Ehhez hasonlóan szükséges a hagyatéki eljárásról szóló törvény módosítása is.

A társasházi alapító okiratnak a közös tulajdonba tartozó épületrészek eladásához szükséges módosítását meggátolhatja a tulajdonostársak elérhetetlensége. A javaslat ezért csökkenti a szavazati arányokat akként, hogy a kétharmados szavazati arány nemcsak az alapító okirat ilyen tartalmú felhatalmazása esetén, hanem minden esetben vonatkozni fog az elidegenítésről hozandó társasházi döntésre. Indokolt továbbá a kétharmados szavazati arányt kiterjeszteni az elidegenítéssel kapcsolatos, az új tulajdonos által megvalósítandó építkezéshez való hozzájárulásra és az építkezés eredményeként szükségessé váló alapító okirat módosítására is.

Az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló törvény az adatkezelők kötelezettségévé teszi a pontosításra való felhívást akkor,

ha az adatigény pontatlan, ugyanakkor sem ennek határidejét, sem az adatigény teljesítésére vonatkozó időbe való beszámíthatóságát nem rendezi. Mindezekre figyelemmel indokolt a pontosításra vonatkozó törvényi határidő meghatározása.

A módosítás a „közérdekű adat” definíciójában pontosítja azt a joggyakorlatban már jelenleg is elismert tény, hogy közérdekű adatot nem csupán a közfeladatot ellátó, de az azt átvevő szerv, illetve szervezet is kezelhet. Másrészt a javaslat egyértelműsíti, hogy a közfeladatot ellátó szerv feladat- és hatáskörébe tartozó döntés megalapozására vonatkozó adatoknak szükségszerűen része lehet azon esetkör is, amikor a közfeladatot ellátó szerv valamely bírósági eljárásban vesz részt, és ezzel összefüggésben valamilyen adatot közérdekű adatként kezel.

Tisztelt Országgyűlés! Az egyes közigazgatási tárgyú törvények módosításáról szóló T/9518. számú törvényjavaslat a technikai és értelmezést könnyítő pontosítások mellett érdemi előrelépést jelent a fogyasztóvédelem, valamint a hulladékgazdálkodást érintő szabályok kapcsán hosszú ideje megoldásra váró kérdésekben. A fogyasztóvédelmi szabályok hatékonyságának növelésével a fogyasztói érdekek érvényesítésének előmozdítása és fejlesztése a legfőbb célunk. E célkitűzés mentén a jövőben az a vállalkozás lesz köteles fogyasztóvédelmi referenst alkalmazni, amelynek az éves nettó árbevétele meghaladja az 5 milliárd forintot.

Érdemi előrelépést jelent a fogyasztóvédelem területén a kötelezést tartalmazó határozat meghozatalára vonatkozó szabályok módosítása. A fogyasztói jogérvényesítés érdekében arra teszünk javaslatot, hogy a békéltető testület a vállalkozás alávetési nyilatkozatának hiányában abban az esetben hozhasson kötelezést tartalmazó határozatot, amennyiben a fogyasztó érvényesíteni kívánt igénye a határozat meghozatalakor nem haladja meg a 200 ezer forintos értékhatárt. Amennyiben tehát a fogyasztó kérelmében megjelölt igényének az összege meghaladja a 200 ezer forintot, azonban az eljárás folyamatban léte alatt azt leszállítja, és a határozat meghozatalakor már nem haladja meg a törvényi maximumot, úgy az egyéb feltételek fennállása esetén kötelezést tartalmazó határozat hozatalának van helye a követelés eredeti, a törvényi maximumot meghaladó összegére tekintet nélkül.

A törvényjavaslattal egyszerűsítésre kerülnek a hulladékgazdálkodási szabályok. A javaslat lehetőséget biztosítana egyedi megállapodás megkötésére a koncesszorral az 50 ezer tonnánál kevesebb és 5 ezer tonnánál nagyobb mennyiségű hulladékot termelő gazdálkodó szervezetek számára. A hulladéktörvény előírja, hogy az engedély nélkül végzett hulladékgyűjtés, valamint az elhagyott hulladék elszállítási kötelezettségének megsértése esetén a hulladékgazdálkodási hatóság a magyar állam javára a követelés és kamatai összegéig jelzáloggal terheli meg a jogellenesen elhelyezett hulladékkal érintett ingatlant. Amennyiben a jogsértést az ingatlantulajdonos követi el, az ingatlantulajdonos saját tulajdonában lévő, hulladékkal

borított ingatlanára vonatkozóan kerül bejegyzésre a jelzálogjog. Indokolt a szabályozás olyan módosítása, amely biztosítja, hogy a hulladékot elhagyó tulajdonában álló ingatlan is megterhelhető legyen jelzálogjoggal.

Tisztelt Országgyűlés! A technológiai és természettudományos fejlődés következtében az utóbbi évtizedekben a hatósági, valamint a peres eljárásokban a bizonyítás súlypontja egyre inkább a bizonyítékok szakértői értékelésének irányába tolódik. Számos példa bizonyítja, hogy a szakértő igénybevétele természetes módon bizonyos idővel megnöveli az eljárás hosszát, hiszen a szakértőnek is tanulmányoznia kell a tényállást, az eset körülményeit, esetleg időigényes vizsgálatokat kell elvégeznie, és ez alapján kell kialakítania a véleményét. Mégis az eljárások elhúzódását sok esetben a kompetens szakértő hiánya okozza. Ezen tendenciák okán vált szükségessé a jogintézmény felülvizsgálata, amelynek jogalkotói produktuma az egyes törvényeknek az igazságügyi szakértőkkel és a szakértői bizonyítással összefüggő módosításáról szóló T/9510. számú törvényjavaslat.

Az önök előtt fekvő törvényjavaslat középpontjában tehát a szakértőhiány orvoslását érintő javaslatok állnak. Ennek egyik elemeként arra teszünk javaslatot, hogy azok a személyek, akik az egyes szakértői szakterületekre vonatkozó ágazati szakértői jegyzékbe be vannak jegyezve - például a tűzvédelem, a közlekedés, a környezetvédelem vagy az építésügy területén -, kérelemre, a képesítési feltételek névjegyzéket vezető hatóság vizsgálata nélkül, az igazságügyi szakértői névjegyzékbe is bejegyzésre kerülhessenek.

(13.50)

Ennek megfelelően az ágazati szakértői jogosultsággal rendelkezők esetében az igazságügyi szakértővé váláshoz önmagában elegendő lesz az ágazati szakértői jogosultságról nyilatkozni. Az ágazati szakértői jogosultság meglétét az igazságügyi szakértői névjegyzéket vezető hatóság hivatalból ellenőrzi. Hangsúlyozandó ugyanakkor, hogy az ágazati szakértői jogosultsággal rendelkezők a jogi ismeretek oktatásán való részvétel és a jogi vizsga sikeres letétele alól nem mentesülnek.

Jelen törvényjavaslat keretében kiszélesítjük továbbá az igazságügyi szakértői tevékenység végzésére jogosultak körét. Ennek keretében megteremtjük a költségvetési szervként működő, tudományos kutatási tevékenységet végző kutatóintézetek igazságügyi szakértői jogosultságát, továbbá egyértelművé tesszük azt, hogy a hazánkban államilag elfogadott képesítést adó egyetemek, doktori iskolák eseti szakértőként kirendelhetők azokra a szakterületekre, amelyek képesítési feltételei vonatkozásában az adott egyetem, doktori iskola képzést, tanfolyamot indít. Igazságügyi szakértői tevékenységet végezhet a jövőben a Magyar Mérnöki Kamara, valamint a Magyar Építész Kamara is.

Lehetőség lesz arra is, hogy a Teljesítésigazolási Szakértői Szerv, amely a hatályos szabályok szerint

jelenleg is jogosult az építészeti-műszaki tervezési, építési és kivitelezési szerződések teljesítéséből fakadó viták ügyében szakértői vélemény adására, igazságügyi szakértőként kirendelhető legyen abban az esetben, ha a peres eljárásban a szakterületet érintő szakkérdés merül fel. A törvényjavaslat garanciális szabályként rögzíti, hogy a Teljesítésigazolási Szakértői Szerv a szakvéleményére alapított perben nem járhat el szakértőként.

Fontos eleme a törvénycsomagnak a testületi szakértés erősítése érdekében megfogalmazott intézkedés. A hatályos eljárási szabályok csak korlátozottan engedik meg a szakértői testületek igénybe vételét, rendszerint akkor, ha az első szakvélemény aggályossága nem volt feloldható, és új szakértő kirendelésére került sor, de az új szakértő kirendelése után is aggályosak maradtak a szakvélemények. Következésképpen polgári eljárásban, különösen összetett szakkérdésekben sem lehet első körben kirendelni a szakértői testületet. Erre figyelemmel arra teszünk javaslatot, hogy a szakértői testületek első körben is kirendelhetővé válhassanak.

*(Az elnöki széklet Dúró Dóra,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Tisztelt Ház! A törvényjavaslat hangsúlyos és külön is kiemelendő szegmensét jelentik továbbá azok a további intézkedések, amelyek az igazságügyi szakértővé válás feltételeit érintően hoznak könnyítést. Érdemben segítené a szakértői állomány bővülését, ha a szakértők a tevékenységüket szakértőjelölti várakozás nélkül folytathatnák. Erre figyelemmel javasoljuk a szakértőjelölti idő eltörlését. Kiemelendő ugyanakkor, hogy a Nemzeti Szakértői és Kutató Központnál állományban lévő szakértőjelöltek - igazságügyi szolgálati jogviszony keretében - szakértő gyakornok megnevezés alatt kerülnek továbbfoglalkoztatásra.

Javaslatot teszünk továbbá az ötéves gyakorlati idő két évre történő csökkentésére. Ezáltal lehetőség nyílna arra, hogy a szükséges ismereteket elsajátító és a szakmájukat gyakorló természetes személyek már két év gyakorlati idő elteltét követően számot adjanak a tudásukról, és a sikeres vizsga letételét követően hamarabb megkezdjék az önálló igazságügyi szakértői tevékenységüket.

A szakértői tevékenységbe vetett bizalom fokozása és a szakértői munka megbízhatóságának növelése érdekében a törvényjavaslatban átgondolásra kerül a szakértők szakmai továbbképzésének rendszere. Az igazságügyi szakértő köteles a szakértői tevékenysége gyakorlásához szükséges rendszeres szakmai továbbképzéseken részt venni.

Az igazságügyi szakértők képzésének erősítése és hatékonyabbá tétele érdekében a képzési feladatokat a jövőben az Igazságügyi Minisztérium végezné. A kamarai költségátalánytól eltérően a képzési hozzájárulást a jövőben nem a szakértőnek kell

megfizetni, hanem a kirendelő hatóság közvetlenül utalja el a képzési hozzájárulást, ezzel is csökkentve az igazságügyi szakértők adminisztratív terheit és költségeit.

A szakértői munkát számos adminisztratív kötelezettség is terheli, erre figyelemmel a szakértői tevékenységgel kapcsolatban felmerülő adminisztratív korlátozás egyszerűsítésére is javaslatot teszünk. Így a negyedéves helyett éves statisztikai adatszolgáltatás kerül bevezetésre, valamint kötelezővé válik a szakértők esetében is az elektronikus kapcsolattartás.

A szakértői tevékenység minden jogrendszerben a bizonyítási eljárás részét képezi. Ennek okán elengedhetetlen, hogy megfelelő számú és kiváló szakmai tudással, valamint szakmai gyakorlattal rendelkező szakértő álljon rendelkezésre.

Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy röviden néhány szót szóljak az egyes iparbiztonsági, tűzvédelmi és hulladékgazdálkodási hatósági eljárások egyszerűsítéséről szóló T/9516. számú törvényjavaslat legfontosabb elemeiről. A törvénycsomag hangsúlyos részét a katasztrófavédelmi törvény módosítása adja. Az iparbiztonsági ágazatban a veszélyes anyagokkal kapcsolatos tevékenység végzéséhez szükséges feltételrendszer az Európai Unión belül Magyarországon az egyik legszigorúbb. Az alsó küszöbérték alatti vállalkozások, jellemzően kisvállalkozások és a katasztrófavédelemről szóló törvény hatályos szabályozása számukra is előírja súlyoskáresemény-elhárítási terv készítését és rendszeres gyakorlat végzését. Ezen előírások jelentős mennyiségű feladatot és adminisztrációs terhet jelentenek a kis létszámú vállalkozások számára, amellet, hogy számottevően megnövelik a katasztrófavédelmi hatóságok ellenőrzési terheit, amelyeket kockázatalapon szükséges összpontosítani.

Vitathatatlan, hogy a súlyos balesetek megelőzése érdekében a potenciálisan veszélyesnek minősülő üzemek beazonosítása rendkívül fontos, de indokolt az üzem általi tényleges veszélyeztetés felmérése is. Mindezekre figyelemmel az alsó küszöbérték alatti üzemek adminisztratív terheinek csökkentését javasoljuk, így a súlyoskáresemény-elhárítási terv felülvizsgálatának kötelezettségét öt év helyett hét évben határozzuk meg.

Hangsúlyozandó, hogy a javasolt módosítások nyomán a biztonság sehol sem sérül, már csak azért sem, mert a hazai szabályozás még ezen enyhítésekkel is számottevően túlteljesíti az EU-s szabályokban foglaltakat. Kiemelendő továbbá az is, hogy az egyszerűsítések nyomán az alsó küszöbérték alatti üzemek nem kerülnek ki a hatóság látóköréből, hiszen az engedélyezett, a hatósági ellenőrzés a továbbiakban is kötelező ezen üzemekre is.

Pontosításra kerül továbbá a veszélyes anyaggal kapcsolatos esemény fogalma. A hatályos szabályozás a tüzeset, valamint a robbanás kapcsán nem határoz meg mérőszámot, szemben az egyéb veszélyes eseményekkel. Ennek megfelelően a gyakorlatban - sok esetben a tényleges veszélyhelyzet létrejöttének hiánya esetén is - az üzemeltetőnek jelentési,

a katasztrófavédelmi hatóságnak vizsgálati kötelezettsége van. Ennek megfelelően a jövőben akkor minősül veszélyes anyaggal kapcsolatos eseménynek a veszélyes anyaggal kapcsolatos tűz, amennyiben személyi sérüléssel nem jár, de a tűzkár a 300 ezer forintos értékhatárt meghaladja, illetve a veszélyes anyaggal kapcsolatos robbanás, amennyiben kizárólag az üzem, létesítmény telephelyét, székhelyét érinti, személyi sérüléssel nem jár, de az anyagi kár a 300 ezer forintos értékhatárt meghaladja.

A jövőben lehetőség lesz arra is, hogy az építésügyi hatóság integrált hatósági eljárás keretében állapítsa meg, hogy a veszélyes anyagokkal foglalkozó üzemre, veszélyes anyagokkal foglalkozó létesítményre vonatkozó építési engedély katasztrófavédelmi szempontból kiadható-e, ezáltal nem kellene két külön eljárást is megindítania az ügyfeleknek.

A katasztrófavédelmi törvény felülvizsgálatra került abból a szempontból is, hogy egyes eljárási részletszabályokat feltétlenül szükséges-e törvényi szinten szabályozni, így a katasztrófavédelmi törvény átláthatósága érdekében a javaslat számos rendelkezést kormányrendeleti szinten javasol szabályozni.

Jelen törvényjavaslat keretében egyszerűsödnek bizonyos tűzvédelmi hatósági eljárások is. A jövőben a beépített tűzjelző, illetve tűzoltó berendezés használatba vétele, illetve megszüntetése a tűzvédelmi hatóság engedélye helyett a berendezés használatba vételének, illetve megszüntetésének a tűzvédelmi hatósághoz történő előzetes bejelentéséhez kötött eljárássá alakul át.

(14.00)

Kiemelendő, hogy a berendezés létesítése, illetve a meglévő berendezés átalakítása, bővítése továbbra is a tűzvédelmi hatóság engedélyéhez kötött tevékenység marad.

Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Asszony! Zárógondolatként szeretném ismételt hangsúlyozni, hogy hazánk versenyképességének erősítése alapvető fontosságú célkitűzés. A gazdasági szereplők, vállalkozások elvárása az állam felé az, hogy az állam partnerként és ne hátráltató tényezőként jelenjen meg a gazdasági tevékenység folyamatában. Az előzőekben ismertetett módosítások az érintett jogszabályok könnyebb alkalmazhatóságához járulnak hozzá, illetve választ jelentenek egyes, hosszabb ideje a társadalomban jelen lévő problémák hatékonyabb kezelésére.

Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a törvényjavaslatokat támogatni szíveskedjenek. Köszönöm a szót. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Vécsey László képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

VÉCSEY LÁSZLÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony!

Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Az előterjesztő államtitkár úr az összevont általános vitára tűzött négy törvényjavaslatot részletekbe menően, teljességében ismertette, ezért engedjék meg, hogy a négy törvényjavaslattal kapcsolatban a szerintem legfontosabb pontokat igyekezzek kiemelni vezérszónoki felszólalásom keretében.

(A jegyzői székben Z. Kárpát Dánielt Berki Sándor váltja fel.)

Az egyes törvényeknek az igazságügyi szakértőkkel és szakértői bizonyítással összefüggő módosításáról szóló T/9510. számú törvényjavaslat fő célja a szakértőhiány orvoslása. A javaslat értelmében kibővítésre kerül a szakértői tevékenység végzésére jogosultak köre, így a jövőben azok a személyek, akik az egyes szakértői szakterületekre vonatkozó ágazati szakértői jegyzékbe be vannak jegyezve, kérelemre a képesítési feltételek névjegyzéket vezető hatóság általi vizsgálata nélkül az igazságügyi szakértői névjegyzékbe is bejegyzésre kerülnek.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat megteremti a költségvetési szervként működő, tudományos kutatási tevékenységet végző kutatóintézetek igazságügyi szakértői jogosultságát; továbbá az államilag elfogadott képesítést adó egyetemek, doktori iskolák eseti szakértőként kirendelhetők azokra a szakterületekre, amelyek képesítési feltételei vonatkozásában az adott egyetem doktori iskolai képzést, tanfolyamot indít.

Igazságügyi szakértői tevékenységet végezhet a jövőben a Magyar Mérnöki Kamara, valamint a Magyar Építész Kamara is. Emellett lehetőség lesz arra, hogy a Teljesítésigazolási Szakértői Szerv is kirendelhető legyen abban az esetben, ha peres eljárásban a szakterületet érintő szakkérdés merül fel.

A szakértőjelölti idő eltörlésével a szakértőjelöltek igazságügyi szolgálati jogviszony keretében „szakértő gyakornok” megnevezése alatt kerülnek továbbfoglalkoztatásra. Ezen rendelkezés biztosítja, hogy várakozás nélkül folytathassák a szakértői tevékenységüket, valamint segíti a szakértői állomány bővülését.

Tisztelt Képviselőtársaim! A jogi versenyképesség érdekében egyes törvények deregulációs célú módosításáról szóló T/9514. számú törvényjavaslat célja, hogy a már elavult jogi szabályozás helyébe újabb és hatékonyabb szabályok lépjenek. A hazai vállalkozások és a magyar emberek kiegyensúlyozott és kiszámítható mindennapjai érdekében szükséges a magyar jogrendszeren belül a minőségi és hatékony jogalkotás és jogalkalmazás, a szükségtelen jogszabályok helyett meg kell alkotni a jogi szabályozás és gyakorlat összhangját. Az előttünk fekvő törvényjavaslat 33 darab törvény módosításával kívánja ezt elérni a munkavédelem, a környezetvédelem és a bányászat területén.

Mindig üdvözlendő olyan javaslatcsomag támogatása, amely csökkenti az állampolgárok adminisztratív terheit. Ilyen a javaslatban szereplő gépkezelői

jogosítvány kivezetése, tekintettel arra, hogy a gép kezelését a megszerzett szakmai képzettség meglétéről kiállított bizonyítvány már eleve igazolja.

Továbbá új és versenyképes rendelkezések kerülnek bevezetésre a munkavédelem területén is. A javaslat egyszerűsíti a kockázatértékelés, illetve a megelőzési stratégia munkaegészségügyi tartalmának kialakítását érintő feladatokat azáltal, hogy a foglalkozás-egészségügyi alapszolgáltatást biztosító szolgálat orvosának jóváhagyása nélkül szakirányú végzettséggel rendelkező személyek is végezhetnek ilyen feladatokat.

Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk fekvő egyes iparbiztonsági, tűzvédelmi és hulladékgazdálkodási hatósági eljárások egyszerűsítéséről szóló T/9516. számú törvényjavaslat célja az iparbiztonsági, valamint a tűzvédelmi szabályozás felülvizsgálata és az ágazatok adminisztratív terheinek csökkentése mind hatósági, mind ügyféloldalról. A cél olyan jogi környezet, hatósági eljárások kialakítása, amely segíti az iparban részt vevő cégek termelékenységét, egyszerű és átlátható szabályozást állít elő.

Jelen törvényjavaslat keretében egyszerűsödnek bizonyos tűzvédelmi hatósági eljárások is. A legfontosabb intézkedések közé tartozik a tűzoltó és tűzjelző berendezések használatba vétele és megszüntetése, mivel engedély helyett bejelentésköteles tevékenységgé válik.

Összhangban az uniós joggal a törvénycsomag hangsúlyos részét képezi a katasztrófavédelmi törvény módosítása, amely az úgynevezett alsó küszöbérték alatti, tipikusan kisvállalkozások adminisztratív terheinek a csökkentését szolgálja.

Továbbá a katasztrófavédelmi törvény kapcsán kimondásra kerül, hogy a veszélyes anyaggal kapcsolatos eseménynek a jövőben személyi sérülés hiányában az az esemény minősül, amelynél a kár meghaladja a 300 ezer forintot. Illetve a robbanással járó események eltörlésre kerülnek.

A hulladékról szóló törvény módosításával a hulladéklerakási járadék megfizetésére kötelezettnek a jövőben nem kell igazolnia a járulékfizetés megtörténtét.

Végül, tisztelt Ház, az egyes közigazgatási tárgyú törvények módosításáról szóló T/9518. számú törvényjavaslat jelentős módosításokat hajt végre a fogyasztóvédelem és a hulladékgazdálkodás területén, olyan egyszerűsítéseket és adminisztratívteher-csökkentési intézkedéseket tartalmaz, amelyek javítják hazánk versenyképességét.

A magyar fogyasztók érdekvédelme kiemelten fontos a hazai gazdaság működésében, ennek megfelelően a fogyasztóvédelmi szabályok módosítása a hatékonyság növelését és a fogyasztók érdekérvényesítésének előmozdítását célozzák. Továbbá a törvényjavaslatban felülvizsgálatra és számos területen egyszerűsítésre kerülnek a hulladékgazdálkodási szabályok a hatékony jogalkalmazás és az ügyfelek adminisztratív terheinek csökkentése érdekében.

Tisztelt Országgyűlés! Összegezve: mind a négy törvényjavaslat támogató rendelkezéseket tartalmaz, amelyek segítik hazánk előrehaladását és növelik versenyképességünket. Ezért kérem önöket, hogy az elhangzottak ismeretében támogassák a törvényjavaslatokat. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. Köszönöm, elnök asszony. *(Taps a kormánypártok sorából.)*

ELNÖK: Most Sebián-Petrovszki László képviselő úr, a DK képviselőcsoportjának vezérszónoka következik. Parancsoljon, öné a szó.

SEBIÁN-PETROVSZKI LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Én úgy éreztem, hogy a közel 30 perces expozéjában az államtitkár úr is küzdött azszal, hogy milyen fő vonal húzódik meg e mögött a négy törvény mögött, amely miatt mi közösen tárgyaljuk ezt, és nem pedig külön-külön. Talán leginkább a versenyképesség javítása nevezhető meg ennek, kis túlzással.

Kezdjük egy pozitív alaphanggal. Szerintem az jó, ha a kormány felismeri azt, hogy baj van a magyar versenyképességgel. Merthogy baj van. Most a gazdasági mutatókat, már az általános gazdasági mutatókat alapvetően hagyjam ki, mert nem gazdasági típusú vitát folytatunk most éppen, de mindannyian tudjuk, az, hogy 4 százalékos GDP-növekedés helyett talán lesz 1,5 ebben az évben - hogy az összes többi egyéb romló számot ne hozzuk ide -, az azt mutatja, hogy gond van, baj van.

(14.10)

Arra sem teszek utalást - vagy csak egy mondat utalást -, hogy persze, ha azok az uniós források jönne, ami maguk miatt nem jön, akkor persze más lenne a gazdasági helyzet.

No de akkor, a versenyképesség kapcsán van egy friss kimutatás, illetve sok kimutatás van, ami azt mutatja, hogy romlik a magyar versenyképesség; én a svájci IMD Intézetnek a legutóbbi versenyképességi felmérését hozom, ahol Magyarország a 39. helyről két év alatt az 54.-re esett vissza. Államtitkár úr biztosan tud még egyéb más ilyen típusú kimutatásokat, ami miatt itt van előttünk ez a javaslatcsomag, hogy változtassunk ezen a helyzeten. Azonban ha mögé megyünk ezeknek a kimutatásoknak, akkor általában olyanokat szoktak ezek a szakemberek megjegyezni a versenyképesség romlása mögött, ami már rögtön nem tetszik a kormánynak. Mert például ez a svájci intézet azt mondja, hogy a magyar költségvetési politika minősége nagyon gyenge, hogy az államháztartás állapota kritikus; hogy az üzleti hatékonyság részmutatójában is utolsó helyen állunk; hogy a magyar gazdaság versenyképességének javításához elsősorban a magas államháztartási hiányt kellene érdemben csökkenteni; javítani a közpénzek felhasználását, átláthatóságát, erősíteni az elszámoltathatóságot. Szóval,

mind olyan dolgot - érti, államtitkár úr; antikorrupciós intézkedések például javítanák a versenyképességet -, ami hát, nem passzol, hogy úgy mondjam, az Orbán-kormány politikájához, és akkor finom voltam.

Ráadásul kimutatások, mármint adatokból, eredményekből készült kimutatások szólnak arról, hogy az uniós források felhasználása az elmúlt évtizedben Magyarországon, már akkor is, amikor magyar cégek kaptak abból támogatást, ha elvettük volna ezt, tehát ha az eredményükből levettük volna az ilyen típusú bevételüket, akkor súlyosan nagy gondokkal küszködő magyar cégeket látnánk; és a hatékonyság, vagy ha úgy tetszik, a profit sem nőtt attól, hogy még kaptak uniós támogatást. Tehát magyarul, még az uniós támogatások felhasználása arra, hogy a magyar cégeket és a magyar versenyképességet javítsa a kormány, ez sem volt sikeres.

Szóval, ilyen értelemben érthető az, hogy a kormány most próbálkozik, és mondom, a szándék tényleg becsülendő, őszintén mondom, az támogatandó. Azonban azok a javaslatok, amelyek benne vannak ebben a négy különálló törvénycsomagban, ezek egy része jó irányba tett, de olyan apró lépés, amitől, hát, itt aztán a Kánaán nagyon messze van vagy lesz a jövőben is. A másik részével meg komoly gondok vannak. Megyek végig a négy javaslaton, és mindegyiknél elmondom, hogy mire gondolok konkrétan.

A jogi versenyképesség érdekében előterjesztett egyfajta deregulációs módosító csomagnál nagyrészt olyan technikai pontosítások meg adminisztrációs változtatások vannak, sőt jogharmonizációs lépések is, amelyekkel egyet tudunk érteni egyébként, csak a cél, tehát az, hogy jelentősen javuljon a magyar versenyképesség, az nem bontakozik ki ebből a törvényjavaslatból; nem látszik, hogy ez miért lesz jobb. Itt valójában nem oldjuk meg az alapproblémát, amit mondtam, hogy az alapprobléma valójában az, hogy az uniós pénzt kapó vagy korábban megszerző vállalatoknak, a magyar, hazai vállalatoknak a teljesítménye nem nő, vagy csak éppen annyit nő, amennyi az uniós pénz elköltéséből fakadhat.

Ugye, tudjuk, hogy itt a probléma az, hogy a magyar vállalatok nem az alapján kapnak uniós pénzt vagy akár hazai támogatást, hogy egyébként jól dolgoznak, produktum van, jól végzik azt a vállalkozói munkát, amire ők szerződtek, hanem kizárólagosan a hatalomhoz való lojalitás alapján dől el, hogy valaki milyen támogatást kap vagy kap-e támogatást. Magyarán, a versenyképesség nem nő, hiába áramlott be ikzs ezermilliárd forint az elmúlt tizenvalahány évben, ettől nem nőtt a versenyképesség, és az sem látszik, hogy ettől a javaslatcsomagtól miért nőne.

Két olyan részlete van ennek - mondom, még mindig a deregulációs törvényjavaslatról beszélek -, ami viszont számunkra komoly aggályt kelt. Az egyik az, ami azt eredményezi, hogy a szénhidrogén-kutatás, -feltárás, -kitermelés koncessziójával kapcsolatos információkat nem kötelező most már a magyar sajtóban megjelentetni, hanem kizárólag az EU hivatalos

lapjában, egy erre rendszeresített lapjában kell megjeleníteni. Nem nyugszik a kisördög bennünk, hogy ez valójában azt jelenti, hogy még inkább versenykorlátozó szeretne lenni a kormány ezen a területen, ebben az ágazatban, tehát hogy tulajdonképpen ne jusson el vagy még kevésbé jusson el az infó azokhoz a szereplőkhöz, akik esetleg ebben az egyébként nagyon szűk szegmensben eljárnak és dolgoznak. Itt információszűkítés van, nem pedig érdemi versenyképesség-növelés. Nem értjük, hogy hogy lesz ettől a magyar versenyképesség jobb.

És van egy másik: a munkavédelemről szóló törvény módosításában látunk egy olyat, ha jól értem, hogy a munkaegészségügyi vizsgálatok a foglalkozás-egészségügyi alapszolgáltatást biztosító szolgálat orvosának jóváhagyása nélkül, szakirányú végzettséggel rendelkező személyek által is végezhetőek lennének. Van itt egy enyhítés, magyarul. Szerintünk ez a munkaegészségügy területén egy versenyképességet nem segítő, ugyanakkor kockázatokat magában rejtő, a dolgozóknak rossz javaslat. Értem én, hogy ezáltal a vállalkozóknak esetleg a terhei csökkennek, de ettől nem fognak jobban termelni vagy szolgáltatni, a munkásoknak meg rosszabb lesz; legalábbis mi ezt látjuk ebben a javaslatban.

Aztán beszélt az államtitkár úr arról, hogy az előterjesztés egyik része az igazságügyi szakértőkkel foglalkozik, az igazságügyi szakértői rendszerrel. Ha jól értem, itt az a cél, hogy tartsuk pályán azokat az igazságügyi szakértőket, akik ott vannak, és esetleg azt fontolgatják, hogy az ellehetetlenülés miatt elmennek onnan, illetve növeljük az érdeklődést a pálya iránt. Magyarán, hogy mivel vésszen lecsökken vagy csökkenőben van az igazságügyi szakértők száma, ezért tegyük vonzóbbá azt a környezetet, ami az ő munkájukat meghatározza. Na most, ez megint csak egy támogatandó dolog. Ez megint csak érthető, és igaz van az államtitkár úrnak: azt mondta, hogy a bírósági ítéletek egy részénél, jelentős részénél meghatározó az igazságügyi szakértői vélemények léte, meg egyáltalán, hogy jól végezzék a munkájukat. Ez teljesen jó, csak ugye, azért áll elő ez a helyzet - ezt rögzítsük már -, merthogy az elmúlt tizenévekben a kormány lezüllesztette ezt a területet.

Mire gondolok? Ezek a vészforgatókönyvek, amelyek most a kormány idehoz elének, megállták volna a helyüket két éve meg négy éve is, mert a jelek akkor is ott voltak, akkor is jelen voltak, hogy ellehetetlenül ez a pálya. Csak az idén nyárra menjünk vissza, ne menjünk vissza több évet, csak idén nyárra: a sajtó azzal volt tele, hogy az igazságügyi szakértőket nem fizetik ki az őket kirendelő rendőr-főkapitányságok, és hogy ezért aztán a szakértők úgy érzik, hogy kelepcebé kerültek, hiszen nekik a kirendelés alapján kötelező eljárniuk, kiszámlázzák ennek a díját, amit előzetesen egy végzésben, egy díjmegállapító végzés formájában jóváhagyott a rendőrség, de kifizetni már nem fizet ki. Volt olyan igazságügyi szakértő az elmesélések szerint, amelyik bírósághoz kellett hogy forduljon, de még jogerős bírósági határozat után sem fizetett a rendőrség

vagy a rendőr-főkapitányság, ezért végrehajtóhoz kellett fordulni. Értik: tehát a rendőrség által megbízott kirendelt igazságügyi szakértő aztán futott a pénze után. Ez semmiképpen nem azt a hangulatot kelti, hogy vonzó és jó dolog igazságügyi szakértőnek lenni.

Értem én, hogy ezek az enyhítések próbálnak valamit ezen a területen javítani, na de itt az alapvető finanszírozási dolgokról beszélünk, amelyeket a kormány figyelmen kívül hagy, és ez a javaslat sem kezeli ezt a szituációt. Ugye, most én rendőr-főkapitányságról beszéltem, de voltak és vannak olyan hírek, nyilván mindannyian hallunk ilyeneket, hogy valójában a bíróságokon is ilyesmi dolgok vannak, csak a bíróságok úgy oldották meg, hogy nem engedik a számla kibocsátását az igazságügyi szakértőnek az elvégzett munka után addig, ameddig nem szólnak, hogy kibocsáthatja; és így aztán persze a pénzhez nem jut az igazságügyi szakértő, vagy késve, de legalább ilyen típusú per nem alapozódik meg, mondják ők.

Ugye, a kormány tavaly januárban emelte az óradíjakat az igazságügyi szakértőknek, mivelhogy előtte, nem tudom, tíz évig semmit nem emelt. Ez rendben van, hogy emelték, csak azóta sem semmit, tehát nincs inflációkövetés, nincs semmi egyéb.

Magyarán, azt akarom összefoglalóan mondani az igazságügyi szakértők kapcsán, hogy megint csak apró jó lépések vannak ebben a javaslatban, csak ettől nem látszódik az alapprobléma megoldása, de még véletlenül sem.

(14.20)

Aztán van az egyes iparbiztonsági, tűzvédelmi, hulladékgazdálkodási eljárások egyszerűsítéséről szóló javaslat. Itt komoly problémák vannak. A tűzvédelmi hatósági eljárásnál az engedélyezési folyamatokat lazítják, a tűzoltó berendezések telepítését, használatba vételét egyszerűsítik, és sok hasonló dolog van. Ezt én értem, meg értem, hogy az egyszerűsítés sok szempontból... Vizsgálták-e azt, hogy egyébként ettől a biztonság, tehát a tűzbiztonság nem romlik-e, nem fogja-e negatívan befolyásolni azt, hogy így az ilyen típusú helyzeteknek vagy egyáltalán a tűzvédelemnek a biztosítása romlik? Ugyanis a javaslatban erre semmilyen módon nem térnek ki, a részletes indoklásban sem.

A hulladéklerakási, járulékfizetési, adminisztrációs terheket csökkentik, ha jól értem, a befizetést nem kell külön igazolni, mert a hatóság közvetlenül is ellenőrizheti, mondta az államtitkár úr. Ez rendben van, hogy ellenőrizheti, de ellenőrzi is? Vállalják azt, és benne van a rendszerben vagy az új működésben, hogy rendben, akkor nem kell ezt az igazolást csatolni, de cserébe viszont rendszeresen ellenőrizni fogják, hogy megvan-e? Vagy ez csak egy lehetőségként van felvetve ebben a törvényjavaslatban, aztán a gyakorlatban valójában itt annyira enyhítünk, hogy kiöntjük a fürdővízzel a gyermeket is.

Az iparbiztonsági eljárások egyszerűsítése kapcsán gyorsabb engedélyezési folyamatokat olvashatunk,

könnyebben tudják a vállalkozások alkalmazni ezeket a szabályokat. Ezek valóban a vállalkozások számára jelenthetnek kevesebb adminisztrációs terhet, csak megint azt mondom, hogy de ezeknek a versenyképességre való hatását nem látjuk, nem látjuk azt, hogy a vállalkozások ilyen típusú adminisztratív terheitől jobban fognak termelni, jobban szolgáltatnak. Vagy arra gondol a kormány, hogy a kevesebb adminisztrációs terhet miatt kevesebb költséget fog okozni a vállalatoknak, és emiatt lesznek nyereségesebbek? Ez lehet, csak ez a valós termelékenységet abszolút nem érinti.

És a végén két szó a fogyasztóvédelmi, illetve a hulladékgazdálkodási javaslatról az egyes közigazgatási tárgyú törvények javaslatában. Szerintünk az nem elfogadható, hogy a békéltető testületek úgy működnek, ahogy. A békéltető testületekről egyrészt a széles körű tájékoztatás hiányzik az állampolgárok felé, hogy ezek léteznek, vannak, fordulni lehet hozzájuk, sőt kiderül, hogy határon átnyúló esetekben is lehet hozzájuk fordulni. Erről semmilyen ilyen típusú kormányzati kommunikációt nem találunk, nem látunk, magyarán, az állampolgárok mindennapi életét nem igazán segíti. És az sem helyes szerintünk, hogy a vállalkozások érdekképviselői szervei mellett működnek ezek, ugyanis a kamarák politikai elfogultsága ismert. Ha mellettük működnek ilyenek, akkor engedjék meg, hogy a békéltető testületek hatékonyságát vagy politikamentességét is megkérdőjelezzem.

Végül, a fogyasztóvédelem kapcsán ne felejtjük el megjegyezni, hogy 2016-ig volt egy fogyasztóvédelmi hatóság, amit önök megszüntettek, szétdarabolták a területet, és szétdobták a közigazgatási vagy a kormányhivatalokba. Van arról hír - és végül ezzel szeretném zárni, és erről megkérdezni a kormányt -, igaz-e a hír, hogy esetleg január 1-jétől egy új fogyasztóvédelmi csúcsszerv jönne létre? Merthogy erről híreket lehet olvasni, konkrétumokat keveset. Mi azt gondoljuk, hogy a fogyasztóvédelem súlyosan alul van szervezve Magyarországon, nincs hangsúly fektetve rá. Mi fogyasztóvédelmi ombudsmant javasoltunk a kormánynak, illetve az ide betett javaslatokban is.

Szerintünk ez a javaslat önmagában kevés ahhoz, hogy azt a célt elérje, amit a kormány deklaráltan mondott. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az el-lenzék soraiban.)*

ELNÖK: Most a KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka, Nacsa Lőrinc képviselő úr következik. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az államtitkár úr is és a képviselőtársaim is beszéltek már ennek a több törvényjavaslatnak többféle rétegéről. Ke-restem Sebián-Petrovszki László képviselőtársammal az egyetértési pontokat. Én is úgy látom, hogy a versenyképesség, illetve a jogi versenyképesség - inkább

így mondanám - az a kifejezés, ami ezeket a törvényeket összeköti, és amiről érdemes beszélni itt a mai vitán.

Azért mondom, hogy jogi versenyképesség, mert itt most nincs szó azokról a vállalkozásfejlesztési, exportsegítő, egyéb más, a gazdasági versenyképességet növelő intézkedésekről, pont a napokban is jelentetünk be belőle többet, amelyeket a kormányzat majd idehoz a parlament elé. Itt most kifejezetten azért is az igazságügyi miniszter képviselőjében van itt a miniszterhelyettes úr, mert a jogi versenyképesség keretein belül próbáljuk megtenni azokat az adminisztratív terheket csökkentő, bürokráciacsökkentő lépéseket, amelyek a magyar állampolgárok, a magyar vállalkozások érdekeit szolgálják.

Egy megjegyzést engedjen meg, tisztelt képviselő úr, a békéltető testületekre és fogyasztóvédelmi intézményekre vonatkozóan: minden üzletben kötelező kiírni ezeket, tehát bárki fogyasztó a szolgáltatás helyszínén, a vásárlás helyszínén az okostelefonjával lefotózhatja, hogy hova kell fordulnia, ha ilyen problémája van, ezek kötelezők. Ha a képviselő úr esetleg lát olyan üzletet vagy szolgáltatási helyszínt, ahol ez nincs kiírva, akkor nyilvánvalóan ezt jelezze, de természetesen azért vannak ezek, mert ez a legközvetlenebb, hiszen ahol esetleg fogyasztóvédelmi panasz lehet, ahol esetleg a probléma keletkezhet, ott vannak kiírva ezek az elérhetőségek, elektronikus és fizikai elérhetőségek, pont azért, hogy az állampolgárok ezeket tudják használni, ha úgy gondolják, hogy ezekhez a testületekhez, hatóságokhoz szeretnének fordulni.

Ahogy elhangzott, a mai igazságügyi törvényjavaslat-csomag általános vitája során négy törvényjavaslatot tárgyalunk, amely az igazságügyi szakmai ágazatnak az elmúlt időszakban felhalmozódott gyakorlati tapasztalatai alapján szükségessé vált módosításokat tartalmazza.

Az első törvényjavaslat az igazságügyi szakértőkkel és a szakértői bizonyítással összefüggő módosításról szól, középpontjában a szakértőhiány orvoslása áll. Igazságügyi szakértői tevékenységet végezhet majd a jövőben a Magyar Mérnöki Kamara, valamint a Magyar Építész Kamara is, emellett lehetőség lesz arra is, hogy a Teljesítésigazolási Szakértői Szerv is kirendelhető legyen abban az esetben, ha a peres eljárásban a szakterületet érintő szakkérdés merülne fel. A javaslat keretében a jövőben a szakértők képzésének erősítése és hatékonyabbá tétele érdekében a képzési feladatokat az Igazságügyi Minisztérium végezné, valamint a kamarai költségátalány helyett bevezetésre kerülne a képzési hozzájárulás, melyet nem a szakértőknek kell megfizetni, hanem a kirendelő hatóság közvetlenül utalja el. Ezzel az igazságügyi szakértők adminisztratív terhei és költségei is csökkennek.

A második törvényjavaslat a jogi versenyképesség érdekében deregulációs célú módosításokat tartalmaz. A törvényjavaslat a munkavédelem területén egyszerűsíti a kockázatértékelés, illetve a megelőzési

stratégia munkaegészségügyi tartalmának kialakítását érintő feladatokat. A törvényjavaslat számos olyan rendelkezést tartalmaz, mely csökkenti a munkáltatók dokumentumkészítési kötelezettségét, csökkenti tehát az adminisztratív terheket, valamint egyszerűsíti és racionalizálja a különböző nyilvántartásokra vonatkozó szabályozásokat.

A harmadik törvényjavaslat az egyes iparbiztonsági, tűzvédelmi és hulladékgazdálkodási hatósági eljárások egyszerűsítéséről szól, melynek gerincét az ipari tevékenységet ellátó gazdálkodó szervezetek adminisztratív terheinek csökkentését szolgáló javaslatok képezik. Továbbá a javaslat a tűzvédelmet és a hulladékgazdálkodást érintően tartalmaz további de-regulációs javaslatokat.

A negyedik törvényjavaslat különösen a fogyasztóvédelem és a hulladékgazdálkodás területén tartalmaz - véleményem szerint érdemi előrelépést jelentő - módosításokat. Emellett egyéb technikai és értelmezést könnyítő pontosítások is szerepelnek a törvényjavaslatban.

Én azt gondolom, hogy a magyar fogyasztók érdekvédelme kiemelten fontos a hazai gazdaság működésében, ennek megfelelően a fogyasztóvédelmi szabályok módosítása a hatékonyság növelését és a fogyasztók érdekérvényesítésének előmozdítását célozza. A törvényjavaslat értelmében a fogyasztóvédelmi referens alkalmazási körét szűkíti, úgyhogy immár csak a jelentősebb, éves nettó ötmilliárd forintot meghaladó árbevétellel rendelkező vállalkozásoknak, vállalatoknak írja elő kötelező jelleggel a fogyasztóvédelmi referens alkalmazását. A fogyasztóvédelem területét érintően további korrekciókat a békéltetőtestületi eljárás kapcsán tartalmaz a javaslat. Rögzíti a békéltetőtestületi eljárás megindításához szükséges kérelem tartalmi között az elektronikus elérhetőség feltüntetésének kötelezettségét, amire az imént is utaltam.

A hulladékgazdálkodási szabályok módosítása a hatékonyabb jogalkalmazásra és az adminisztratív terhek csökkentésére irányul. A javaslat egyrészt lehetőséget biztosítana egyedi megállapodás megkötésére is a koncesszorral az 50 ezer tonnánál kevesebb és 5 ezer tonnánál nagyobb mennyiségű hulladékot termelő gazdálkodó szervezetek számára. Egy egyszerűsítés egy egyedi megállapodással a legnagyobb hulladékot termelő vállalatok, szervezetek számára szerintem egy érdemi előrelépés, és könnyebb, a környezetünkre is, valamint a fogyasztókra is kisebb terhet ró. Másrészt a javaslat egyszerűsíti a jogellenesen elhelyezett hulladék elszállításának határidejét, amely nem lehet kevesebb 30 napnál, és nem lehet több 90 napnál.

(14.30)

Elmondható tehát mind a négy törvényjavaslat esetében, hogy az igazságügyi tárca úgy igyekszik spórolni a munkaadóknak, szakértőknek, hivataloknak, hogy az értékes munkaidőt és munkaerőt ne felesleges

dokumentumok ezreinek kiállításával töltsék, hanem ahol csak lehet, csökkentjük az adminisztrációs terhet, és növeljük az elektronikus ügyintézetet.

Ugyanakkor nagyon fontos elvárás, hogy minden dereguláció, egyszerűsítés csak és kizárólag azal a feltétellel mehet végbe, hogy nem csökkenthetjük a szigorú fogyasztóvédelmi szabályokat, és továbbra is prioritásként kezeljük a munkavédelmet, az iparbiztonsági, tűzvédelmi és hulladékkezelési előírásokat.

A gazdaságnak az adminisztrációs terhek csökkentésére mindig szüksége van, mindig aktualizálni is kell ezeket a törvényi rendelkezéseket. A gazdasági növekedésünknek nem lehet az az akadálya, hogy elavult, felesleges előírások maradnának hatályban.

Nem ez az első adminisztrációs terheket csökkentő javaslatcsomag, és nem is az utolsó, amit ebben a ciklusban az Országgyűlésben tárgyalunk, azonban mindegyikre szükség van, egy-egy lépéssel racionalizálják a különböző gazdasági területek működését. Éppen ezért a KDNP-frakció támogatni fogja a törvényjavaslatot. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: A Mi Hazánk képviselőcsoportjának vezetőszónoka, Apáti István képviselő úr következik. Parrancsoljon!

DR. APÁTI ISTVÁN, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Érzékelték, hogy a baj nem kevés az igazságügyi szakértői területen sem; és érzékelték azt is vagy részben érzékelték, hogy óriási a túlszabályozottság, és rendkívül lassúak sok esetben egyszerű megítélésű, könnyen lebonyolítható ügyek vagy eljárások is.

Addig rendben van, hogy akár a polgári, akár a büntetőeljárásokban az igazságügyi szakértői jelenlétet vagy az igazságügyi szakértői munkát vonzóbbá kívánják tenni. Az is egy nagyon nemes és támogatható cél, erről senki nem vitatkozik önökkel, hogy magas szakmai színvonalú véleményeket készítsenek el kíváló szakértők.

Ugyanakkor arról diszkréten hallgattak, ami itt korábban elhangzott, hogy pénz nincs. Pénzt nem rendelnek hozzá, mert az önök elhibázott gazdaságpolitikája miatt, az elhibázott gazdaságpolitikai fontossági sorrend felállítása miatt sok esetben arra nem jut pénz, amire a leginkább szükség lenne.

Én kérdezném a tisztelt államtitkár úrtól - természetesen belátom, hogy nem könnyű ezt fejben, fejből megválaszolni, de írásbeli válaszra igényt tartanék -, hogy most, jelen állás szerint az állam mennyivel tartozik a szakértőknek, vagy legalább egy körülbelüli nagyságrendi összeget, ha mond. Nyilván nem forintra-füllérre kerekítve érdekes ez, de legalább egy nagyságrendi összeget kérek, hogy összesítve mennyi az állam tartozása a szakértők felé, vagy megfordítva: mennyi a szakértők kintlévősége az állam irányába.

Hiszen az előbb egyik képviselőtársunk által említett példa már egyenesen horrorisztikus, részben neveltséges, csak nincs kedvünk rajta nevetni, hogy a szakértő a neki jogosan járó szakértői díj érvényesítése vagy behajtása iránt végrehajtási eljárást kellett hogy indítson egy állami szerv, egy rendőr-főkapitányság ellen. Hát, ez már végképp a vég kezdete, tisztelt kormánypárti képviselők!

Én most is azt ajánlanám az önök szíves figyelmébe, hogy képzeljék el ezt az egészet úgy, hogy önök ellenzékben vannak, és egy más típusú, más értékrendet valló kormány van hatalmon, és akkor fordulnak elő ezek az anomáliák. Önök mit szólnának, milyen kifejezéseket használnának, milyen felszólalások hangoznának el itt az Országgyűlésben? Mert azért amire egy-két prominens politikusuk akarja, arra korlátlanul van pénz. Korlátlanul van pénz, ezermilliárdos nagyságrendben talaj-, levegő- és vízszennyező akkumulátorgyárakra, korlátlanul van pénz, 600-700 milliárdos nagyságrendben ingatlanvásárlásokra, telefontársaságok megvásárlására. Mindenre van, amire az önök két-három vezéralakja kitalálja, de a rendszer végpontjaiba az esetek döntő többségében nem jut elég tápanyag, nem jut elég forrás.

Persze érthető, hogy sajnos az igazságügyi szakértők érdekérvényesítő képessége viszonylag csekély. Az látható, hogy a közjegyzőké azért most is elég erős, hiszen a közjegyzői díjak behajtása, a közjegyzői díjakhoz való hozzáférés még könnyebbé válik. Ott elhárítanak minden akadályt. Pedig hát, azért valljuk be őszintén, a közjegyzők azt a hivatásrendet képezik, akiknek semmi okuk nem volt panaszra az elmúlt 34 évben, de az elmúlt 14 évben sem. Mégis őket kívánják kedvezményezni. Nyilván közelebb ülnek a tűzhöz, és érzik is ennek a melegét.

Ugyanakkor azt is ajánlom a szíves figyelmébe, hogy hiába trükköznek úgy, vagy talán hiába tesznek érdemi lépéseket, amelyeket önmagukban még lehetne is támogatni, hogy mondjuk, egyetemeket is kirendelhetővé tesznek bizonyos igazságügyi szakértői kérdések vagy problémák megítélésére, ezzel kapcsolatos szakvélemény készítésére, ez egy jó ötlet. Vagy bizonyos ágazati területeken automatikusan beemelik, beemelnek bizonyos személyeket a szakértői névjegyzékbe. Ez is helyes.

A felesleges papírgyártás az írásztaffiókoknak meg a szekrények polcainak teljesen értelmetlen, ezeket tűzzel-vassal irtani kellene a jogrendszerből. Ezzel nincsen semmi gond, csak ha nemhogy inflációkövetővé vagy mondjuk, a nemzetgazdasági bruttó átlagkeresethez kötötten nem emelik évről évre a szakértők díját, sőt még tartoznak is nekik, akkor óriási lesz az elvándorlás. És nyugodtan meg lehet sértődni ezen bármelyik kormánypárti képviselőnek, de nagyon sokszor fogják még hallani a Mi Hazánk Mozgalom képviselőitől is, hogy döntő felelősségük van abban, hogy az elmúlt 14 évben több szakma, több szakterület elnéptelenedett Magyarországon.

Legalább 500-600 ezer honfitársunk hagyta itt ezt az országot, mert a 2010 körüli nagy várakozások

után óriási csalódás lett úrrá rajtuk, és reménytelennek látva helyzetüket, inkább elmentek innen. Nem várnak tovább a csodára, nem kíváncsiak azokra a szövegekre, hogy majd 10 év múlva, majd 20 év múlva, majd az ő unokáik meg dédunokáik idejében egyszer majd talán jó lesz, de még a dédunokáik sem biztos, hogy ezt meg fogják tapasztalni.

És ezt látják az igazságügyi szakértők is, tisztelt államtitkár úr. Amikor olyan országban élünk, hogy magas szakmai színvonalon dolgozó segédmunkást meg szakmunkást is nagyon nehéz találni - most a pakisztániakat meg a bangladesieket ne vegyük ide -, akkor mit csodálkozunk azon, hogy különleges szakmai tudást, komoly szakmai tapasztalatot igénylő szakértői munkához egyre kevesebb eséllyel lehet hozzájutni.

Na de akkor, amikor az elmúlt közel 15 esztendő döntő többségét, nagy részét kétharmados többséggel kormányozták, akkor minden felelősség az önöké. Tehát ha minden hatalom az önöké, és minden lehetőség az önök kezében van - és egyébként maguktól általában soha nem sajnálnak semmit -, akkor minden felelősség is az önöké. Ne csinálják azt, hogy a nagyon kevés siker kapcsán folyamatosan emlegetik a saját nagyszerűségüket, de amikor kudarcokról, károkról, veszélyekről, kockázatokról, pénzhányról beszélünk, mint itt a szakértők esetében is, akkor pedig úgy gondolják, hogy a külső körülmények áldozatai. Ez semmiképpen nem korrekt.

Az mindenesetre figyelemre méltó, hogy 2025. január 1-jétől főszabály szerint az igazságügyi szakértők a digitális állampolgárság rendszerén keresztül tudnak csak kommunikálni; hogyha ez mondjuk, az eljárások meggyorsítását, az eljárási határidők jelentős lerövidítését eredményezi, akkor ezt meg kell tapasztalni. Azonban nem szabad a ló egyik oldalára sem átesni, nem szabad az egyensúlyból kibillenni, hiszen ezért teljes mértékben a papíralapú munka sem nélkülözhető, vagy a papír sem teljesen számúzhető.

Erre még visszatérek, hiszen ezt a felszólalást részben a miniszteri, az igazságügyi miniszteri meghallgatás folytatásának is tekintem, ugyanis szembeötlő volt, hogy jó néhány fontos kérdésre nem kaptam választ. Ugyanakkor, ha már itt az igazságról meg igazságügyi kérdésekről beszélünk a jogi versenyképességgel kapcsolatban, tisztelt államtitkár úr, akkor - és ezekre sem kaptam választ a miniszter úr meghallgatása során -, akkor nagyon szívesen találkozoznánk egy ilyen salátajavaslatban, vagy akár önálló törvényjavaslatban legalább két kártérítési alap felállításával. Nagyon szívesen olvasnánk ezzel összefüggő szabályanyagot.

Az egyik kártérítési alap a végrehajtási vagy végrehajtói maffia károsultjainak javát szolgáló kártérítési alap lenne, hiszen itt nem egyszerűen csak közigazgatási, vagy bírói, vagy állami hatáskörben okozott károkról beszélünk, hanem az állam szakterület szerinti egyik legmagasabb rangú tisztségviselője, a korábbi igazságügyminiszter-helyettes aktív részvételével szerveződő maffia több tízezer magyar embernek okozott

szinte jövátéhetetlen károkat. Jövátéhetetlen maradnak ezek, ha önök nem hajlandók megfelelő összegű kártérítési alapot létrehozni és ehhez az adott összeget hozzárendelni.

Hiszen itt nem arról volt szó, van szó, államtitkár úr, hogy kisebb összegekkel megkárosítottak magyar embereket, hanem tönkretették, sok esetben szó szerint elvették az életüket: megcsapolták a fizetéseiket, jövedelmeiket, ingó és ingatlan javaikra végrehajtást vezettek. Sok esetben az egyetlen vagyontárgyat jelentő lakóingatlant készenléti rendőrségi eszközökkel vették el tőlük; és ebben az ön helyettese, a végrehajtó maffia egyik feje vastagon benne volt az ügy jelenlegi állása szerint.

Amennyiben jogerős bírói ítélet is meg fogja ezt állapítani - amire nagyon magas az esély -, akkor az a minimum, hogy egy bocsánatkérésen vagy több bocsánatkérésen kívül az állam egy kártérítési alapot hoz létre az igazság legalább részbeni helyreállítása érdekében.

A másik kártérítési alap, amellyel kapcsolatban szintén elegánsan kitért az igazságügyi miniszter két vagy három héttel ezelőtt, ez pedig az oltáskárosultak kártérítési alapja.

(14.40)

A kormány 2020-ban, '21-ben és '22-ben egy túl-méretezett hisztéria keretében a Covid nevű világprojekt kapcsán, bizonyos szakterületeken kötelezte az ott dolgozó állami alkalmazottakat az oltás felvételére, más esetben pedig nem mondták ki egyértelműen, hogy kötelező, csak olyan feltételeket teremtettek, hogy akik nem vették fel az oltást... Aminek most már könyvtárnyi szakirodalma van, hogy mekkora károkat okoztak az emberi egészségben, lehet ezen mosolyogni, csak ezek a tények, tisztelt képviselőtársaim. Ha az állam ezt a kötelezést hallgatólagosan vagy kifejezetten előírta, akkor a felelősséget is vállalni kell ezért, és az oltáskárosultak javára egy kártérítési alap felállításával tartozik nemcsak a magyar igazságügyi miniszter és az Igazságügyi Minisztérium, hanem a mindenkorai magyar törvényhozás is.

Aztán elhangzott itt a jogi versenyképesség - egyébként elég érdekes fogalom a jogi versenyképesség - kapcsán az, hogy a munkaalkalmassági vizsgákkal összefüggésben micsoda vívmányok vannak. Hát, ha itt valóban a felesleges papírgyártást csökkentjük, akkor azt a Mi Hazánk Mozgalom lelkesen, elsők között támogatja. Ha azonban a dolog mélyére nézünk, akkor valószínűleg nem a mikro- és kisvállalkozásoknak segítettek megint a legtöbbet, hanem jó eséllyel a globális multicegeknek, élükön az akkumulátorgyárakkal. Ha az ottani munkaegészségügyi vizsgálatokat lazítják fel, akkor az többszörösen helytelen, hiszen az nemcsak a gyárakban dolgozóakra veszélyes, hanem a gyár területén kívül élők érdekeit is sérti, illetőleg veszélyezteti.

Aztán sokan az előttem szólók közül említést tettek a fogyasztóvédelmi előírásokról. Hát, ezekről önálló 15

vagy 20 percek lehetne beszélni, én a teljesség igénye nélkül néhány szakterületet az Igazságügyi Minisztérium figyelmébe ajánlanék a való világból vett, a való életből vett példákkal, különösen, mondjuk, a gépjármű-forgalmazás területén, tisztelt államtitkár úr. A gépjárműalkatrészek és -anyagok forgalmazása tekintetében, amikor egyre silányabb minőségű anyagok készülnek csillagászati áron, egyre slendriánabb a munkavégzés, a fogyasztói érdekek minden egyes nap sérülnek, és fejőstehénnek nézik a gépjármű-tulajdonosokat - legyen szó új vagy használt gépjárművek vásárlásáról, tisztelet a nagyon ritka kivételnek -, akkor, úgy gondolom, az államnak itt igencsak mozgásba kellene lendülni. Hiszen amikor kelet-európai fizetésekhez képest nyugat-európai áron lehet használt vagy új gépjárművet venni, ezt fenntartani, szervizelni, hozzá bármilyen alkatrészt, anyagot megvenni, és amikor a garanciaidőn belül vagy a szavatossági időn belül gond van, akkor ugyanúgy, mint ahogy a biztosítók teszik, mindig kidumálja magát az adott felelős gyártó, a jelentős erőfőlényben lévő gyártó, és sok esetben nem hajlandó vállalni a garanciát, ezzel akár milliós pluszköltséget okozva a gépjármű-tulajdonosoknak.

De ha már a biztosításokat szóba hoztam, akár a mezőgazdasági biztosítások kapcsán, amelyek éves szinten milliós összegeket emészthetnek fel gazdaságonként, vagy a vagyonbiztosítások kapcsán azt látjuk, hogy egyre borsosabb biztosítási díjakért cserébe azt kapják a biztosítottak, hogy a biztosítók kimozzogják a helyállási kötelezettségüket, amikor bekövetkezik a baj, akkor megugranak, és mindenféle, hajánál fogva előrángatott érvek mentén haladva, szintén a jelentős erőfőlényükkel visszaélve egyszerűen nem állnak helyt, nem fizetnek a károsultaknak.

Aztán, ha már a deregulációról beszélünk, és az EU-versenyképességről, akkor nemcsak azt kell ez alatt érteni, államtitkár úr, hogy a felesleges papírmunkáktól mentesítjük az igazságügyi szakértőket, hanem legfőképpen mentesítjük azokat az állampolgárokat, akik, mondjuk, joggal tarthatnának igényt a befizetett adóik fejében, ilyen szinten is normális közszolgáltatásokra.

Tehát amikor egy egyszerű lakossági mérőhöz - ismét egy gyakorlati példa következik -, egy egyszerű lakossági méretű, háztartási méretű villanyhálózat fejlesztéséhez és egy földkábeles fejlesztéshez a Honvédelmi Minisztérium hatósági főosztályára, az NFK-ra, a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt.-re és még legalább tíz másik társhatóság hozzájárulására van szükség a területileg illetékes kormányhivatalon túl, akkor nevetni támadna kedvünk, de igazából sírásra görbül a szánk, mert elképesztő, hogy ilyen országban kell élnünk. De mondhatnám azt is egyébként, amit szintén felvettem a miniszteri meghallgatás alkalmával, hogy sok esetben egy tollvonással felesleges anyagi terhektől tudnánk közvetlenül mentesíteni az állampolgárokat.

A teljesség igénye nélkül, csak kapásból eszembe jut, ilyen például az erdőgazdálkodás vonatkozásában

a sok esetben indokolatlanul kiszabott, hektáronként 500 ezer forintot kitevő felújítási biztosítékok köre. Ezt három-négy évig nem kapja vissza a biztosított, és három-négy évig a Nébih letéti számláján az állam egy forintkamat megfizetése nélkül használja. Ez ügyben az illetékesek felé többször fogalmaztam meg javaslatokat, „jól van ez így”, hangzotlak általában a válaszok.

Aztán ott van még az ingatlan-nyilvántartások köre. Erre vonatkozólag én 50 százalékos választ kaptam a miniszteri meghallgatás alkalmával. Ez is egy kicsit a bögyömben maradt, hiszen teljes jó szándékkal világítottam rá a földhivatalok vagy a földhivatali osztályok által vezetett ingatlan-nyilvántartások és az erdőnyilvántartások egyre komolyabb anomáliáira és egyre komolyabb problematikájára. Nagyban segítenék a nem csekély számú érintetti körnek abban, ha egy minimális informatikai fejlesztéssel és egy picit precízebb jogalkotással, magunkat megerőltetve egy picit precízebb jogalkotással tiszta, kristálytisza viszonyokat teremtenénk. Úgyhogy ennek nyomán még megfontolás tárgyává tesszük, hogy egyáltalán lehet-e ezt a javaslatot így egészében támogatni. Köszönöm szépen. *(Szabadi István tapsol.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Mivel jelentkezőt nem látok, az együttes általános vitát lezárom. Megkérdezem államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni. Jelzi, hogy él a lehetőséggel. 30 perces időkeret áll Répássy Róbert államtitkár úr rendelkezésére a válasz elmondására. Parancsoljon, öné a szó.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszonyok és Urak! Mivel a hozzászólásaik során a kormánypárti képviselők egyértelműen, de még az ellenzéki képviselők is egyetértettek a törvényjavaslatok céljaival, ezért én igyekszem a közös pontokat keresni, és valóban nem feltétlenül felesleges vitákat generálni vagy folytatni ebben az ügyben.

Tehát szeretném, ha azt, amit a javaslatok céljaival kapcsolatban elmondtak, hogy tudniillik a cél, a javaslat célja vagy a javaslat egyes rendelkezései támogathatók, nagyon bízom benne, hogy ezt majd a szavazatukkal is kifejezik. Az egyes felvetésekre igyekszem majd külön válaszolni, lehet, hogy nem most, hanem a vita későbbi, második olvasatos szakaszában, de úgy gondolom, hogy azok a felvetések, amiket például Sebián-Petrovszki képviselő úr vagy Apáti képviselő úr elmondott, azok szerintem nem akadályai annak, hogy megszavazzák ezt a törvényjavaslatot.

Mert természetesen lehet közöttünk vita arról, hogy mondjuk, az igazságügyi szakértés miért van ilyen helyzetben, de úgy gondolom, hogy erre a helyzetre ez a törvényjavaslat egy lehetséges megoldás.

Nem állítom, hogy minden problémát orvosolni fog ez a javaslat, így nyilván például a szakértői díjak kérdését nem orvosolja, de a törvényjavaslatban szereplő megoldások, tudniillik a szakértők számának a bővítése és a potenciális szakértelemmel rendelkező személyeknek a bevonása az igazságügyi szakértésbe egy olyan irány, amit párthovatartozás nélkül lehet támogatni.

Úgy érzem, hogy a többi javaslattal is ez a helyzet, hogy önök úgy gondolják, hogy a kormánynak felelősége van abban, hogy valamilyen probléma kialakult, de ezt a problémát a törvényjavaslat azért részben, nagyobb részben tudja orvosolni. Nem szeretnék defenzív lenni, de a helyzet az, hogy nem akarok feleslegesen vitát generálni, én nem akarok abban vitát nyitni, hogy mondjuk, az igazságügyi szakértés miért jutott ide. Bizonyára az is igaz, amit önök mondanak, hogy alulfizettek a szakértők, vagy az is igaz, hogy ha néha elmarad a szakértői díjak kifizetése, ez egyáltalán nem tesz jót a szakértői szakma vonzóképeségének. Ez biztos, hogy így van. Azt szeretném mondani, hogy nyilván a kormány ismeri ezeket a körülményeket, és mindegyiket külön-külön szeretnénk orvosolni.

(14.50)

Az igazságügyi szakértők kérdéskörében ez a javaslat egy irány, egy lehetséges megoldás. Biztos, hogy fog még találkozni a tisztelt Ház az igazságügyi szakértők kérdésével. Úgy gondolom, hogy ez a törvényjavaslat mindenképpen támogatható. Arra felhívom a figyelmet, hogy annak ellenére, hogy együttes általános vitát folytatunk, külön-külön dönt majd a tisztelt Ház a törvényjavaslatokról. Tehát fontolják meg, hogy az egyes javaslatokról hogyan szavaznak. Én kérem, hogy támogassák.

Felmerültek kérdések, például fogyasztóvédelmi kérdések. Nagyon jelentősek, amiket felvetettek, ezt egyáltalán nem vonom kétségbe. Úgy gondolom, hogy a fogyasztóvédelem jelentőségét a kormány eddig is és a jövőben is kiemelten kezeli. Ennek érdekében egyébként a fogyasztóvédelmet érintő jogszabálytervezetek már társadalmi vitára bocsátásra kerültek, tehát lesznek további lépések. Ez most csak az egyik része. Gyakorlatilag egy deregulációs csomag részeként a fogyasztóvédelmi szabályokat, a fogyasztóvédelmi eljárást javítja ez a csomag, de a fogyasztóvédelem ügye még terítéken lesz a Ház előtt, vagy legalábbis a jogalkotásban mindenképpen találkozni fognak vele.

Tehát arra kérem önöket, hogy külön-külön mérlegeljék a javaslatokat. Nincs ebben a javaslatban egy sem olyan, ami ne javítana valamit a helyzeten.

A jogi versenyképességnek egy fontos része a dereguláció. Nyilván nem kell magyarázni, hogy a vállalkozások számára fontosak az egyszerűbb szabályok, a felesleges bürokrácia csökkentése és a bürokrácia visszaszorítása. Itt nemcsak az állami bürokráciára gondolok, hanem arra is, hogy a vállalkozások saját felesleges ügyintézési eljárásait is csökkentjük.

Nos, ez mindenképpen javít a vállalatok, a kis- és középvállalkozások versenyképességén. Tehát nem általában a gazdasági versenyképesség javításáról van szó. Nem a mi tárcánk feladata a gazdasági versenyképesség javítása, de a jogi versenyképességhez szeretne hozzájárulni az Igazságügyi Minisztérium ezzel a javaslattal. Kérem, fontolják meg, hogy a jogi versenyképesség érdekében a deregulációs javaslatainkat támogassák.

Tisztelt Ház! Tehát ahogyan mondtam, a második olvasatos vitában még fogok tájékoztatást adni. Voltak olyan kérdések, amelyek például a kintlévőségeket érintik és hasonlók. Ezeknek utána fogok járni, és tájékoztatom önöket, semmi akadálya ennek. Remélem, ennek fényében támogatni tudja az egész Országgyűlés a javaslatokat. Köszönöm szépen, elnök asszony. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Soron következik a **Magyarország Kormánya és a Dominikai Köztársaság Kormánya között a diplomata, szolgálati és hivatalos útlevéllel rendelkező állampolgáraik vízummentességéről szóló megállapodásra** vonatkozó T/9517. számú törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.

Elsőként megadom a szót Sztáray Péter András úrnak, a Külgazdasági és Külügyminisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. SZTÁRAY PÉTER ANDRÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Elnök asszony, köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Ennek a megállapodásnak az a célja, hogy biztosítsa a magyar és a dominikai diplomata-, szolgálati és hivatalos útlevelek birtokosai számára a vízummentes beutazást és a bármely 180 napos időszakban legfeljebb 90 napi vízummentes tartózkodást Magyarországon és a Dominikai Köztársaságban. A megállapodás aláírásához az Nsztv. 5. § (2) bekezdése szerint szükséges felhatalmazást az 1309/2023-as kormányhatározat biztosítja, amelynek birtokában a megállapodást 2024. április 18-án Santo Domingo városban írta alá a két ország külügyminisztere.

A szakértői egyeztetések nyomán kialakult szerződéstervezet követi a más országokkal azonos tárgyban kötött nemzetközi szerződéseink rendelkezéseit, és összhangban van a hazánk európai uniós és schengeni tagságából fakadó jogokkal és kötelezettségekkel. A megállapodás magyar, spanyol és angol nyelven került aláírásra. A szöveget a törvény magyar és angol nyelven hirdeti ki.

A részleges vízummentességi megállapodás 17 cikkből áll. Célja, hogy azok a magyar és dominikai állampolgárok, akik diplomata-, szolgálati vagy hivatalos útlevéllel rendelkeznek, vízummentesen utazhassanak egymás területére, és ott 90 napig szabadon

tartózkodhassanak. A diplomáciai vagy konzuli képviselők és a nemzetközi szervezetekhez akkreditált képviselők tagjai, valamint a velük közös háztartásban élő családtagjaik számára azonban továbbra is előírás, hogy a beutazásukat megelőzően vízumot, majd pedig tartózkodási engedélyt szerezzenek be a fogadó államtól, amennyiben a tartózkodásuk tervezett időtartama meghaladja a 90 napot. Az aláíró felek természetesen kötelezettséget vállalnak a másik fél területén érvényes jogszabályok és egyéb előírások maradéktalan betartására.

Kérem a tisztelt Házat, hogy fogadja el a betervezett törvényjavaslatot, és köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Bóna Zoltán képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

BÓNA ZOLTÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő javaslat célja, hogy megkönnyítse a Magyarország és a Dominikai Köztársaság közötti magas szintű kapcsolatok kialakítását és elmélyítését a magyar és dominikai diplomata-, szolgálati és hivatalos útlevéllal rendelkező állampolgárok számára vízummentes utazás biztosításával.

Ez a megállapodás nem csupán ügyviteli egyszerűsítést jelent, de egy új fejezet kezdetét jelzi a két ország viszonyában, a diplomáciai kapcsolatok erősítésével ugyanis új lehetőségek nyílnak meg az együttműködésre a gazdaság, az oktatás és a kultúra területén. A dominikai üzletemberek számára vonzóbbá válhat Magyarország, míg a magyar vállalatok új piacra léphetnek ki, de a kulturális csereprogramok is könnyebben megvalósíthatók, amelyek a két ország közötti együttműködést és a kölcsönös megértést erősíthetik, Magyarország pedig aktívabb szereplővé válhat a Karib-térségben.

Fontos kiemelni, hogy a jelen megállapodás összhangban áll mind Magyarország külpolitikai céljaival, mind pedig az Európai Unió jogával is. Főszabályként ugyanis uniós hatáskörbe tartozik annak eldöntése, hogy a harmadik államok polgárai vízummentesek-e, vagy pedig vízumkötelezettek, a jelenlegi javaslat pedig az Európai Unió által biztosított jogi kereteken belül valósul meg.

Tisztelt Országgyűlés! A Magyarország és a Dominikai Köztársaság közötti vízummentességi megállapodás egy fontos lépés a két ország közötti kapcsolat erősítésében. A Fidesz-frakció támogatja a javaslatot. Kérem, hogy önök is támogassák! Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most a KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka, Nacsa Lőrinc képviselő úr következik. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! A Dominikai Köztársaság a Karib-tengeren található Hispaniola sziget keleti felét foglalja el a Magyarország területének körülbelül feleakora nagyságú területen, népessége viszont 10 millió fő. A karibi, a közép-amerikai régióban a legnagyobb gazdasággal rendelkezik, a térség legnépszerűbb turisztikai desztinációja.

Magyarország és a Dominikai Köztársaság 1984-ben, tehát idén 40 éve létesített diplomáciai kapcsolatot. A Dominikai Köztársaság a Karib-térség országai közül Magyarország második legfontosabb kereskedelmi partnere Jamaica után. A kereskedelmi forgalmunk a tavalyi évben meghaladta a 12 millió dollárt. A Dominikai Köztársasággal kialakított gazdasági kapcsolatok még számos további fejlesztést igényelnek, ezért is volt jelentős idén tavasszal az első magyar külügyminiszteri látogatás a Dominikai Köztársaságban, amely nagy löketet adott a magyar-dominikai bilaterális kapcsolatok történetének. Ezentúl a Dominikai Köztársaság is részese lesz a Stipendium Hungaricum ösztöndíjprogramnak. Beindítjuk együttműködésünket a vízgazdálkodás, valamint a diplomataképzés területén.

A mostani törvényjavaslat célja, hogy a magyar-dominikai részleges vízummentességről szóló megállapodást ratifikálja. A megállapodás kölcsönösen vízummentes beutazást biztosít a két ország diplomata-, szolgálati és hivatalos útlevéllal rendelkező állampolgárainak. Ez a lépés egy fontos előfeltétele az élénkítő kétoldalú kapcsolatoknak, ezért a KDNP-frakció támogatja a megállapodás ratifikációját a mostani törvényjavaslat elfogadásával. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Mivel jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Dr. Sztáray Péter András: Köszönöm, nem.)* Jelzi, hogy nem kíván. Így tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy a módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőségük.

(15.00)

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország Kormánya és Georgia Kormánya között a beruházások ösztönzéséről és kölcsönös védelméről szóló megállapodás kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/9513. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Sztáray Péter András úrnak, a Külgazdasági és Külügyminisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. SZTÁRAY PÉTER ANDRÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök asszony. Tisztelt Országgyűlés! Ez a törvényjavaslat új elemmel egészíti ki a Magyarország és Georgia közötti gazdasági kapcsolatok jogszabályi kereteit. A kihirdetésre váró megállapodás célja a két ország közötti kétoldalú gazdasági és azon belül is a beruházási kapcsolatok előmozdítása, valamint a beruházási környezet biztonságosabbá és kedvezőbbé tétele.

Magyarország Kormányának külgazdasági stratégiai célkitűzése a magyar vállalatok külföldi beruházásainak ösztönzése, továbbá az ott megtermelt profit hazahozatala és a külföldi beruházók által kivitt nyereség közötti egyensúly megteremtése. Ezen stratégia megvalósításának alapjául szolgál többek között a kétoldalú beruházásvédelmi megállapodás létrehozása, úgy, mint a Magyarország és Georgia közötti megállapodás is.

A Lisszaboni Szerződés 2009-es hatálybalépése óta a közvetlen külföldi befektetések az Európai Unión belül a közös kereskedelempolitika részét képezik. Ez azt jelenti, hogy az Európai Unió tagországai más országokkal akkor köthetnek beruházásvédelmi megállapodást, ha arra az Európai Bizottság is a szükséges nemzeti felhatalmazás mellett megadta jóváhagyó felhatalmazását. A Magyarország és Georgia közötti megállapodás esetében ez megtörtént, így 2024. július 19-én aláírásra is került a dokumentum. A szerződés tehát az Európai Unió iránymutatása alapján és jóváhagyásával kötött meg.

Tisztelt Ház! A megállapodás egyik legfőbb rendeltetése a két ország beruházói számára a beruházásaik védelmét jelentő jogi garanciális elemek biztosítása, amelyek összhangban vannak a nemzetközi normák által kijelölt tartalmi követelményekkel. A megállapodás számos garanciális elemet tartalmaz a külföldön beruházó vállalkozások számára, így többek között biztosított a hátrányos megkülönböztéstől való védelem, valamint a legnagyobb kedvezmény elve és a nemzeti elbánás elve is. A beruházásvédelmi megállapodások - így a jelen megállapodás is - módot adnak továbbá a beruházó és az állam közötti viták rendezésére. Ez a rendelkezés jelenti a beruházók számára a legfőbb biztosítékot, és ezért képezi részét minden beruházásvédelmi megállapodásnak. A megállapodás korszerű rendelkezései ugyanakkor megfelelő jogi keretek közé szorítják a külföldi beruházók perlési lehetőségét Magyarországgal szemben.

Tisztelt Országgyűlés! A megállapodás megkötésétől azt várjuk, hogy a beruházók védelme révén segíteni fogja a Magyarország és Georgia közötti gazdasági és beruházási kapcsolatok fejlődését. Kérem a tisztelt képviselőtársakat, hogy a törvényjavaslatot szíveskedjenek elfogadni. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Bóna Zoltán képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

BÓNA ZOLTÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Számos fontos nemzetközi megállapodás született már, amelyek célja a magyar gazdaság erősítése, a beruházások ösztönzése és a külföldi tőke vonzása. A jelenlegi megállapodás Georgiával nemcsak a két ország gazdasági kapcsolatainak új fejezetét nyitja meg, hanem Magyarország gazdasági versenyképességének növelésében is kulcsfontosságú szerepet játszik, különösen az egymás területén megvalósuló beruházások feltételeinek kedvezőbbé és biztonságosabbá tételével.

Mindkét ország számára új befektetési lehetőségek nyílnak meg, amelyek hozzájárulnak a gazdasági növekedéshez és a munkahelyteremtéshez. A megállapodás számos előnyt biztosít mind a magyar, mind a georgiai vállalatok számára. Egyrészt jogi keretet teremt a beruházások védelméhez, és rögzíti a kedvező beruházási feltételek megteremtésének szükségességét, másrészt a beruházók beruházási vitái esetén az igazságos és méltányos elbánást írja elő, továbbá biztosítja a nemzeti elbánás és a legnagyobb kedvezmény elvének alkalmazását.

A megállapodás különösen fontos eleme a vitarendezési mechanizmus, amely lehetővé teszi, hogy az esetlegesen felmerülő jogvitákat tisztességes és pártatlan választottbíráskodás mellett rendezhessék a felek, hiszen ez a garancia jelentősen növeli a beruházók biztonságérzetét, és ösztönzi őket további befektetésekre. A magyar vállalatok számára a megállapodás új piacokhoz és üzleti lehetőségekhez nyithat utat. A georgiai piac jelentős növekedési potenciállal rendelkezik, amin a megállapodásnak köszönhetően a magyar vállalatok versenyképesebb helyzetből indulhatnak.

Ugyanakkor a megállapodás nemcsak a magyar vállalatoknak nyújt előnyöket, hanem Magyarországnak is. A külföldi beruházások növekedése hozzájárul a hazai gazdaság modernizációjához, a technológiai fejlődéshez és a munkahelyteremtéshez, végső soron pedig a magasabb hozzáadott értékű beruházások a magyar gazdaság versenyképességének növeléséhez vezetnek.

Tisztelt Országgyűlés! A Magyarország és Georgia közötti beruházásvédelmi megállapodás egy olyan fontos lépés, amely kölcsönösen elősegíti a két ország közötti gazdasági együttműködést, és hozzájárul mindkét ország gazdasági fejlődéséhez. Az elhangzottakra tekintettel kérem, hogy a tisztelt Ház a Fidesz-frakcióhoz hasonlóan támogassa a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most Nacsa Lőrinc képviselő úr, a KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka következik. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Magyarország és Georgia között egyre erősödő stratégiai partneri kapcsolat áll fenn, a

politikai és kulturális kapcsolatok a két ország között kiválóak. Georgia több szállal kötődik hozzánk, magyarokhoz, mint azt sokan gondolnák. Georgia ősi, több mint 3 ezer éves, nagyon gazdag és értékes kultúrája tiszteletet és elismerést követel.

Hazánk 1991-ben ismerte el Georgia függetlenségét. 1992-ben vettük fel a diplomáciai kapcsolatokat, amit 2022 októberében stratégiai szintre emeltünk. Magyarország évi 80 ösztöndíjat ajánl fel georgiai hallgatóknak a Stipendium Hungaricum program keretében. Georgia 2023-ban Magyarország 74. kereskedelmi partnere volt, amely szám önmagában is azt bizonyítja, hogy van még itt tennivaló, a kereskedelmi kapcsolatokban bőven rejlik még potenciál. Ennek érdekében számos intézkedést hoztunk bilaterális és európai uniós szinten is. Az Eximbank nyitott a Georgiába irányuló exportügyletek finanszírozására, továbbá a 2014-ben aláírt EU-Georgia társulási megállapodás rendelkezései alapján az árukereskedelemben a felek kölcsönösen és csaknem teljeskörűen megszüntették a vámokat.

Georgia külpolitikájának kiemelt prioritása az ország euroatlanti integrációja, továbbá a Fekete-tenger és a kaukázusi térség biztonsága. Hazánk elkötelezett támogatója Georgia EU-s csatlakozásának, ezért is tartjuk eredménynek és üdvözljük, hogy 2023. december 14-én az Európai Tanács megszavazta Georgia számára az EU-tagjelölti státuszt. Hosszú volt ez az út, számos késlekedés történt, számos alkalommal az Európai Unió vezetői megpróbálták ezt a folyamatot akadályozni, és nem is akkor kapta meg Georgia ezt a státuszt, amikor megérdemelte volna. De végeredményben a lényeg az, hogy megkapta a tagjelölti státuszt, így most már tagjelöltként vesz részt ezeken a tárgyalásokon Georgia.

Magyarország mindig is támogatta és 2016-ban is támogatta az Európai Unió és Georgia között létrejött vízummentes, szabad utazást, valamint az EU és Georgia között az elmúlt években megkötött számos együttműködési egyezményt. Georgia az elmúlt időszakban mindent megtett a csatlakozás érdekében, még az Európai Bizottság is elismerte, hogy Georgia végrehajtotta az elvárt reformintézkedéseket, ugyanakkor sajnos elsősorban az Európai Parlament ideológiai nyomására az EU felfüggesztette az ország csatlakozási folyamatát. Éppen a hét végén választások lesznek Georgiában. Itt is fontos például az Európai Parlamentnek is innen is megüzenni, hogy Georgiában csak a georgiaiak dönthetnek arról, hogy ki vezeti az országukat, ebbe külső szereplőnek beleszólása, befolyása nincsen. Magyarország a politikai nyomás ellenére is kiáll Georgia EU-csatlakozása mellett, és elismerjük, hogy csak a georgiai embereknek van joguk dönteni a hazájuk sorsáról és az euroatlanti integrációjukról.

A mostani beruházások ösztönzéséről és kölcsönös védelméről szóló megállapodás létrehozásának célja a két ország közötti gazdasági kapcsolatok fejlesztése, különösen az egymás területén megvalósuló beruházási tevékenység feltételeinek kedvezőbbé és

biztonságosabbá tételével, valamint a beruházások ösztönzésével.

(15.10)

Most is számos magyar cég dolgozik Georgiában, például a Wizz Air légitársaság is abban a térségben, Georgiában tartja a központját, és számos desztináció ezen keresztül érhető el. De említhetnénk a gyógyszeripart és számos más olyan területet, ahol a magyar gazdaság szereplői jelen vannak Georgia gazdaságában.

A mostani megállapodás magyar szempontból elsősorban a Georgiában letelepülő magyar beruházók védelmét és jobbiztonságát kívánja szolgálni. A megállapodás olyan modern és kiegyensúlyozott rendelkezéseket tartalmaz, amelyek többek között biztosítják a szerződő államok szabályozáshoz való jogát, ösztönzik és közben védik a beruházókat. A mostani törvényjavaslat elfogadásával tehát kihirdetjük ezt a megállapodást, mely védi és ösztönzi a magyar beruházásokat Georgiában, ami egyúttal a magyar gazdaság egészének érdekeit is szolgálja. Éppen ezért a KDNP-frakció támogatni fogja a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelzés.)* Mivel jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztő képviselőtében Sztáray Péter András államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Dr. Sztáray Péter András: Nem.)* Államtitkár úr jelzi, hogy nem él a lehetőséggel, így tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy a módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről a Chilei Köztársaság között létrejött magas szintű keretmegállapodás kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/9511. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Sztáray Péter András úrnak, a Külgazdasági és Külügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. SZTÁRAY PÉTER ANDRÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Asszony! Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! A jelen törvényjavaslat célja az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről a Chilei Köztársaság között létrejött magas szintű keretmegállapodás kihirdetése.

Az Európai Unió és Chile közötti kétoldalú szerződéses kapcsolatok alapját jelenleg még a 2002-ben aláírt és 2003-ban hatályba lépett EU-Chile társulási megállapodás adja. A bilaterális együttműködés elmélyítése érdekében a felek 2017-ben a társulási megállapodás modernizációjáról döntöttek. Az Európai Unió és Chile politikai szinten 2022 decemberében zárta le az új, úgynevezett korszerű keretmegállapodásról szóló tárgyalásokat.

Hazánk a 99/2023-as miniszterelnöki határozat alapján '23. december 15-én írta alá a dokumentumot. A korszerű keretmegállapodás két párhuzamos jogi eszközből, egyrészt a magas szintű keretmegállapodásból, másrészt az ideiglenes kereskedelmi megállapodásból áll. A keretmegállapodás a tagállami ratifikációkhoz kötött politikai és együttműködési, illetve kereskedelmi és befektetési kérdéseket foglalja magában. Az ideiglenes kereskedelmi megállapodás ezzel szemben kizárólag a kereskedelmi és beruházási kérdések azon elemeiről rendelkezik, amelyek az EU kizárólagos hatáskörébe tartoznak.

Annak érdekében, hogy a korszerű keretmegállapodás kedvező külkereskedelmi hatásait a megállapodás részes államai minél hamarabb élvezhessék, a felek egyfajta áthidaló megoldásként úgy határoztak, hogy a modernizált megállapodást két lépésben fogadják el. Ez a gyakorlatban azt jelenti, hogy az uniós intézményi, illetve a chilei ratifikációt követően az ideiglenes kereskedelmi megállapodás már azonnal alkalmazható lesz, függetlenül a korszerű keretmegállapodás chilei és EU-tagállamok általi ratifikációjától. Az ideiglenes kereskedelmi megállapodás ideiglenes jellegét éppen az adja, hogy a korszerű keretmegállapodást érintő ratifikációs folyamat lezárultát, és így annak hatálybalépését követően az ideiglenes megállapodás érvényét veszti, s ezt követően a kereskedelmi és beruházási kérdéseket is a keretmegállapodás fogja szabályozni.

Tisztelt Ház! Az Európai Unió számára Chile fontos szövetséges a nemzetközi szinten. Egyrészt a felek széleskörűen együttműködnek többek között az emberi jogokat, az éghajlatváltozást, a környezetvédelmet és a fenntartható fejlődést, az energiát, illetve a biztonságot és védelmet érintő kérdésekben. Másrészt kiemelkedők a gazdasági kapcsolatok is. Az EU-Chile társulási megállapodás 2003-as hatálybalépése óta a kétoldalú kereskedelem értéke közel 170 százalékkal emelkedett, így napjainkban a dél-amerikai ország az Európai Unió harmadik legfontosabb kereskedelmi partnere Latin-Amerikában.

Az új globális kihívásokhoz is jobban illeszkedő korszerű keretmegállapodás igen széles körben szabályozza az EU és Chile közötti további együttműködési lehetőségeket. A szinte teljes szabadkereskedelmen, a kritikuss nyersanyagokhoz való kedvezőbb hozzáféréseken, illetve a kis- és középvállalkozások támogatásán keresztül a keretmegállapodás egyik legfontosabb célkitűzése, hogy erősítse az EU külgazdasági jelenlétét és gazdasági ellenálló képességét.

A keretmegállapodás hazánk számára is kedvező feltételeket teremt. Rendelkezései összhangban vannak a 2019-30-as időszakra vonatkozó Nemzeti Exportstratégia célkitűzéseivel. A kis- és középvállalkozások külkereskedelmi részvételének támogatásán, továbbá a diverzifikáció elősegítésén keresztül a keretmegállapodás hozzájárul hazánk külpolitikai, külgazdasági és stratégiai érdekeinek érvényesítéséhez.

Az Európai Unió Tanácsának soros elnökeként hazánk egyik legfontosabb törekvése az EU versenyképességének javítása. A korszerű keretmegállapodásnak köszönhetően az uniós és így a magyar exportőrök és beruházók a chilei versenytársakkal azonos elbánásban részesülhetnek majd, ezzel is elősegítve az uniós gazdasági szereplők chilei piacra lépését.

Chile Latin-Amerika egyik legnyitottabb, a világ-gazdaságba leginkább integrálódott gazdasága, a régió egyik legversenyképesebb és legstabilabb országa. Meggyőződésünk, hogy a Chilével való szorosabb együttműködés és a keretmegállapodás új lendületet hoz az európai gazdaság számára, s így Magyarország számára is. Mindezek tükrében arra kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy támogassa és fogadja el a törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartí oldalon.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Bóna Zoltán képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

BÓNA ZOLTÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A jelenleg tárgyalt javaslat a chilei megállapodásról fontos lépést jelent Magyarország és az Európai Unió számára is. Egy olyan világban, ahol a gazdasági verseny egyre kielezettebb, és ahol a protekcionista tendenciák erősödnek, a szabadkereskedelmi megállapodások kulcsfontosságúak ahhoz, hogy gazdaságunk versenyképes maradjon és új piacokhoz férhessünk hozzá. Ez a megállapodás egyrészt hozzájárulhat a gazdasági növekedéshez és a munkahelyteremtéshez, másrészt pedig erősítheti Magyarország és az Unió nemzetközi pozícióját is.

Chile mint a világ egyik legmélyebben integrálódott országa jelentős tapasztalatokkal rendelkezik a szabadkereskedelem terén, így együttműködésünk révén tanulhatunk tőlük, és újabb impulzusokat adhatunk saját gazdaságfejlesztési stratégiánknak is. A Szijjártó Péter külügyminiszter úr által már sokszor említett problémák, mint például az Ukrajnában zajló háború és az ebből fakadó gazdasági nehézségek, valamint az Európai Unió bürokratikus megközelítése, csak még inkább rávilágítanak arra, hogy mennyire fontosak az ilyen jellegű megállapodások. Azáltal, hogy új piacokat nyitunk meg magunk előtt, csökkenthetjük függőségünket bizonyos régióktól, és diverzifikálhatjuk gazdaságunkat. A megállapodás

emellett nemcsak gazdasági, hanem politikai szempontból is jelentős. Az együttműködés erősítése hozzájárulhat a két régió közötti kölcsönös megértéshez és a baráti kapcsolatok elmélyítéséhez.

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy gondolom, hogy az Európai Unió és Chile közötti magas szintű keretmegállapodás egy lehetőség, amit üdvözlünk. Magyarország mint a soros elnökséget betöltő tagállam aktív szerepet vállalhat az Európai Unió külső gazdasági kapcsolatainak fejlesztésében, és hozzájárulhat ahhoz, hogy a térség és hazánk gazdasága még versenyképesebb legyen a globális piacon. A Fidesz-frakció ezért támogatja a javaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Most Nacsa Lőrinc képviselő úr, a KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka következik. Parancsoljon!

(15.20)

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Chile egy hazánknál kétszer nagyobb népességgel és nyolcszor nagyobb területtel rendelkező ország Latin-Amerikában az Andok hegyvonulatai és a Csendes-óceán között. Chile a világ leghosszabban elterülő országa, észak-déli kiterjedése óriási, 4300 kilométer, a partvonala pedig 6435 kilométer hosszú, a szélessége ugyanakkor csupán 200 kilométer.

Chile egy magas jövedelmű, fejlett, gazdag ország, Latin-Amerika egyik legstabilabb és legversenyképesebb nemzete. Az Európai Unió számára Chile fontos szövetséges a nemzetközi szinten, és Magyarországnak is a gazdasági semlegesség, illetve a déli nyitás politikája jegyében a latin-amerikai országok egyre kiemeltebb helyet foglalnak el a magyar gazdaságban.

Az EU-Chile társulási megállapodás 2003-as hatálybalépése óta a kétoldalú kereskedelem értéke közel 170 százalékkal emelkedett, így napjainkban Chile az Európai Unió harmadik legfontosabb kereskedelmi partnere Latin-Amerikában. Ezzel párhuzamosan az Európai Unió Chile első számú befektetője. Latin-Amerikában Chile, Mexikó, Brazília, Argentína, Costa Rica és Kolumbia után hazánk hatodik legfontosabb kereskedelmi partnere.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat célja, hogy a korábbi, a gazdasági együttműködésünket megalapozó 2003-as EU-Chile társulási megállapodást egy új, modern, korszerű, előremutató keretmegállapodásra cseréljük a további együttműködés érdekében.

Az új globális kihívásokhoz is jobban illeszkedő EU-Chile-keretmegállapodás igen széles körben, több mint 700 oldalon keresztül részletezi az EU és Chile közötti további együttműködési lehetőségeket. A megállapodás egy modern keretet hoz létre a kétoldalú kapcsolatok elmélyítésére és kiszélesítésére, új gazdasági lehetőségeket teremt a felek számára, miközben

előmozdítja a közös értékeket. A szinte teljes szabadkereskedelmen, a kritikus nyersanyagokhoz való kedvezőbb hozzáféréseken - például lítium -, illetve a kis- és középvállalkozások támogatásán keresztül a megállapodás egyik legfontosabb célkitűzése, hogy erősítse az Európai Unió külgazdasági jelenlétét és gazdasági rezilienciáját.

A megállapodás Magyarország számára is kedvező feltételeket teremt. Rendelkezései összhangban vannak a 2019-2030-as időszakra vonatkozó Nemzeti Exportstratégia célkitűzéseivel. A kis- és középvállalkozások külkereskedelmi részvételének támogatásán, továbbá a diverzifikáció elősegítésén keresztül a keretmegállapodás hozzájárul hazánk külpolitikai, külgazdasági és stratégiai érdekeinek érvényesítéséhez. Magyar részről ezért végig támogattuk a társulási megállapodás modernizációjára irányuló törekvéseket.

A megállapodást eddig még sem Chile, sem uniós tagállam nem ratifikálta, így amennyiben ezt a magyar Országgyűlés megteszi, hazánk példamutatóvá válik a magyar elnökség fél éve alatt a többi tagállam számára is. Fontos latin-amerikai partnerünkről és a magyar gazdasági érdekről van tehát szó, így a KDNP-frakció részéről támogatjuk az EU-Chile-keretmegállapodás ratifikációját a mostani törvényjavaslat elfogadásával. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Mivel jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztő képviselőtársaimat, hogy kíván-e élni a válasz lehetőségével. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy nem kíván. Így tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy a módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőségük.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **közfeladatot ellátó közérdekű vagyonkezelő alapítványokról szóló 2021. évi IX. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/9520. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Hankó Balázs Zoltán kultúráért és innovációért felelős miniszter úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Parancsoljon, miniszter úr!

DR. HANKÓ BALÁZS ZOLTÁN kultúráért és innovációért felelős miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Ház! Sajnálatos, hogy Brüsszel politikai okból szándékosan és szándékoltan kárt okoz a magyar egyetemistáknak, a magyar diákoknak, hiszen jogtalanul, minden jogalap nélkülöző módon zárja ki őket a Horizont- és az Erasmus-programokból. Brüsszeli bürokraták és Manfred Weber műve mindaz, amivel fiataljaink jövőjét el akarják

rontani, el akarják venni, mindezt jogtalanul. Ezt nem hagyhatjuk, éppen ezért terjesztettük az Országgyűlés elé azt a törvényjavaslatot, amelyet Brüsszelnek egy évvel ezelőtt megküldtünk; megküldtünk, de azóta értékelhető választ erre nem kaptunk.

De menjünk vissza, hogy mégis mi történt itt! Tisztáznunk kell, hogy a felsőoktatás és az oktatás szuverenitási kérdés! A felsőoktatás nemzeti hatáskör, nem harmonizált terület. Mi több, ha tovább vizsgáljuk ezt a kérdést, akkor azt is látnunk kell, hogy az Erasmus- és a Horizont-projektek úgynevezett közvetlen finanszírozású projektek, amelyekben a döntéshozatal nem az adott egyetemen, nem az adott fenntartó alapítványban, nem Magyarországon, hanem Brüsszelben dől el.

Mi több, azt is érdemes idecitolnunk, hogy 2022-ben Brüsszel két szempontot támasztott a jogalkotás kapcsán. Az egyik az, hogy a modellváltott intézmények vonatkozásában legyen kötelező a közbeszerzés. Megjegyezzük, több mint 500 közbeszerzés volt folyamatban a modellváltott egyetemeken esetében, tehát kötelező volt rájuk a közbeszerzés, de hogy Brüsszelben is értsék, törvénybe is foglaltuk látható módon, hogy ezen egyetemeken és fenntartók esetében is a közbeszerzési kötelezettség él.

A másik észrevétel arról szólt, hogy legyen úgynevezett dinamikus összeférhetlenség, ami azt jelenti, hogy ha az adott kuratóriumi tag érintett valamely kérdésben, amelyről döntést kell hoznia a kuratóriumnak, tartózkodik ettől. Ez egy 11 soros jogszabályi tétel volt, amit betűhíven a magyar modellváltásról szóló úgynevezett KEKVA sarkalatos törvény pontról pontra tartalmazott, mi több, az alapítványok az év végéig alapító okirataikba be is vezették ezt. Azaz teljesítette a magyar jogalkotás mindazokat a szempontokat, amelyeket Brüsszel akkor a modellváltott intézményekkel szemben támasztott.

Mi történt 2022 decemberében? Egy olyan tanácsi határozat került elfogadásra, amely jogalapot nélkülöző módon zárja ki a magyar egyetemisták kétharmadát, több mint 180 ezer diákot és 20 ezer kutatót az Erasmus- és Horizont-programokból.

De tegyük fel azt a kérdést: miért is zárja ki őket ezekből a programokból? Azért, mert egy olyan modell került elfogadásra Magyarországon, amelyet számos nemzetközi példa támaszt alá. Miért is zárja ki őket? Azért, mert a magyar kormány egy olyan javaslatot fogadott el, amelyet az adott egyetemeken kutatói és oktatói közössége a szenátusai által támogatott?

Érdemes visszaidéznünk azt, hogy a modellváltott intézmények esetében a kezdeményezés az egyetemeken szenátusaitól érkezett több mint kétharmados támogatással. A szenátusi tagok 82 százaléka támogatta a modellváltást, azaz Brüsszelnek nem a magyar kormánnyal van vitája ebben a kérdésben, hanem az egyetemeken autonóm szenátusával.

Lehet, hogy Brüsszelben ezt hívják autonómiának, itt nálunk nem. Éppen ezért hat egyetemnek a pere van folyamatban. Hat egyetemnek a pere van folyamatban szemben Brüsszellel, hiszen jogosan jogtalanak ítélik

meg mindazt a döntést, amelyet Brüsszel az egyetemisták és a kutatók kapcsán hozott. Brüsszeli sebességgel folyik is a per, másfél év alatt eljutottak oda, hogy egyáltalán peresítve lett ez.

Na de menjünk tovább! Ha a miérteket megpróbáljuk felkutatni, akkor hogyan hozták meg ezt a döntést a brüsszeli bürokraták? Egyrészt úgy, ahogy már mondtam, hogy azokat a szempontokat, amelyeket írásban jeleztek a magyar kormány részére '22-ben, a jogalkotás, a tisztelt Országgyűlés teljesítette. Kit nem kérdeztek meg erről? Az egyetemeken szenátusait, az egyetemeken diákjait, az egyetemeken rektorait.

(15.30)

Meghozták a döntést, majd négy hónappal később egy online konferenciára hívták a rektorokat, ahol közölték velük, hogy bármit is mondanak, a döntés már megszületett, ezen változtatni nem fognak. Mondták ezt olyan egyetemeknek, amelyek több mint 250 éve vagy még azután is, sokkal régebb óta az egyetem, az univerzitás légkörében, autonómiájában működtek és működnek. Úgy zárták ki tehát a magyar egyetemistákat, hogy ennek jogalapja nem volt, és az érdekelteket nem kérdezték meg.

Nézzük meg, mit akartak és mit akarnak! Egyrészt az összeférhetlenségi kérdésekben jelezték, hogy bár más országokban kuratóriumi tag lehet akár politikus, lehet akár más politikai szerepvállalással lévő, akár országgyűlési képviselő, de ezt ők itt Magyarországon nem engedik.

Talán emlékszünk rá, hogy 2023 februárjában az alapítványban lévő államtitkárok, miniszterek egy pillanat alatt visszaléptek kuratóriumi tagságuktól. Változott-e Brüsszel véleménye? Nem. Itt is kutathatunk az után, hogy vajon kik nem összeférhetlenek Brüsszel szerint a kuratóriumi tagsággal. Segíték megadni a választ: az európai parlamenti képviselők nem összeférhetlenek.

Menjünk hát megint tovább! Van egy úgynevezett lehülési idő, amit kitaláltak arra, hogy ha valaki összeférhetetlen volt, akkor bizonyos időnek el kell telnie ahhoz, hogy a kuratóriumi tagságát viselhesse. Ez éppen egy év. Megint tegyük föl a kérdést: vajon az európai parlamenti képviselők esetében kell-e akár milyen lehülési időt alkalmazni? *(Nacsá Lőrinc: Nem.)* Nem lepődünk meg ezen, ilyen szabályozás nincs.

És még megjelent a határozott idejű kuratóriumi tagság, amelynél a jogszabály most a kétszer hat évet rögzíti. Tehát 2023. november 13-án ezt a jogszabályt küldte meg a magyar kormány az Európai Bizottság részére, azt a jogszabályt, amelyet itt most önök az Országgyűlésnek való benyújtásával olvashatnak.

Nemcsak hogy kiküldtük, hanem több miniszterium, miniszter tárgyalta, és én magam négy alkalommal tárgyaltam ebben a kérdésben. Tettem ezt még 2023. november 23-án az oktatási biztossal, folytattam 2024. február 29-én az oktatási biztossal, aztán 2024. május 13-án Szhinász alelnök úrral, majd pedig

legutóbb szeptember 19-én Schmit biztos úrral. Értékelhető írásbeli, szóbeli visszajelzést mindazon túl, hogy a kérdéseket vizsgálják, nem kaptunk.

Na de érdemes felidézni még két diktátumot, amelyet megfogalmaztak annak idején a magyar kuratóriumokkal szemben. Egy: zárjuk ki az egyetemi rektorokat, zárjuk ki az egyetemi tanárokat a kuratóriumokból. Igen, meglepő, de ez is szerepelt a Bizottság által még 2023. november 13-a előtt megküldött anyagban. Megint azt kell hogy mondjam, hogy lehet, hogy Brüsszelben az autonómiát így értelmezik, Magyarországon az univerzitás másképpen működik. És annak sem adtunk és annak sem adhatunk és annak sem fogunk helyt adni, hogy nemzetközi NGO-k mondják meg azt, hogy kik kerüljenek a magyar egyetemek fenntartó testületeibe.

Tehát, tisztelt képviselők, hiába keresik ezt a két módosítást, ezt, mint ahogy 2023. november 13-án sem tartalmazta a Bizottságnak megküldött javaslatunk, a mostani törvényjavaslat sem tartalmazza, mert ez szembemegy a szuverenitásunkkal.

Mégis ebben az ellenszélben mit értünk el? Nézzük a nemzetközi rangsorainkat! A reggel folyamán már volt szó a nemzetközi rangsorokról. Örömmel állapíthatjuk meg azt, hogy míg öt éve hét, két éve kilenc, most 12 egyetem van a világ legjobb 5 százalékában. Van egyetemünk a Semmelweis Egyetem révén a világ legjobb 1 százalékában, a legjobb ezer egyetem közül a világon hét magyar egyetemünk van, a Debreceni Egyetem 400 helyet lépett előre az idei év során, az Óbudai Egyetem két kategóriát ugrott - igenis van fejlődés a magyar egyetemek révén.

A múlt héten napvilágot látott Times Higher Education rangsorban, amely 13 paramétert mér, a 13 paraméterből a világ átlagos emelkedésénél kilenc esetben a magyar egyetekemek jobban teljesítettek, egyben pedig átlagosak voltak. Van olyan szakterületi rangsor, amelyen magyar egyetem a 31. helyen van, sőt, ha a citációt néznénk, akkor a 8. helyen szerepelne a világban.

Öt szempontot vizsgálnak ezek a rangsorok: kutatási kiválóság, oktatási kiválóság, vállalati bevétel, nemzetköziesítés, reputáció. A reputáció esetében, amely egy szubjektív, fel nem fedett faktor az egyetemi világban, ha ezt a legjobban teljesítő magyar egyetem esetében nem alkalmaznánk, már a világ legjobb száz egyeteme között lenne, azaz objektív mércével mérve egyetemünk még előrébb tartanak.

Lehetünk büszkék arra, hogy két év alatt 3 ezerrel több műszaki, természettudományi, mérnöki-informatikai területen lévő diákunk van, 30 százalékkal nőtt a nemzetközi publikációk száma, 10 százalékkal a legkiválóbb nemzetközi, úgynevezett Q1-es publikációk száma, 20 százalékkal nőtt a vállalati bevétel, 8 százalékkal a szabadalmak alapján érkező bevétel, és mindemellett, amit magam a legfontosabbnak tartok, hét egyetem esetében a térségi megtartóerő, mert a vidéki egyetemek esetében a legfontosabb, hogy az ott végzetek aztán az adott térség gazdaságát, társadalmát erősítsék.

És igen, 42 nap az átlagos elhelyezkedés a diplomaszerezés után, és másfélszeres szorzót ér a diploma. És igen, már második éve több mint százezren nyertek felvételt a felsőoktatásba, örömteli, hogy minden második diák vidéki egyetemen kezdi meg a tanulmányait, 44 százalékkal nőtt az előbb említett műszaki területre felvettek száma, ezüstérmes a pedagógusképzés a 15 ezer felvétel, és 7400 a tanár-, tanítóképzésben képzést indítók száma szeptemberben úgy, hogy ebből kétezren a természettudományos területet választják tanárként. Azaz ellenszélben is működik a magyar modell, mert mi a magyar fiatalok, a magyar egyetemisták sikere érdekében vagyunk elkötelezettek.

Mindeközben érdemes egy szót ejtenünk az Európai Unióról. Nem csak mi mondjuk, a Draghi-jelentés is teljesen egyértelmű. Engedjék meg, hogy három pontot emeljek ki ebből! Míg 1995-ben az Egyesült Államokhoz képest a munkaerőpiaci hatékonyság 95 százalékos volt, most 80 százalékra süllyedt. Az ötven legkiválóbb technológiai vállalat közül négy van az Európai Unióban. Ha az innovációt nézzük, akkor a kockázati tőke egy meghatározó szereplő az innovációban. A világ kockázati tőkéjének 5 százaléka van az Európai Unióban, 52 százaléka az Egyesült Államokban, 40 százaléka Kínában. Azaz egyértelmű, hogy Európában versenyképességi fordulatra van szükség, valamilyen olyan versenyképességi fordulatra, amelyről a Brüsszel által elátkozott magyar modell szól: kapcsoljuk össze az egyetemet a gazdaság és a térség szereplőivel, hiszen ez az, ami előrébb viszi az adott nemzet gazdaságát, az adott nemzet társadalmát.

Mi Európában az erős nemzetekben, az adott nemzetek erős gazdaságában vagyunk érdekeltek. *(Nacsa Lőrinc: Így van!)* Ez az együttműködés az, amely Európát kihozhatja abból a versenyképességi kátyúból, amelybe bennragadt.

(15.40)

Térjünk tehát vissza a magyar egyetemistákhoz, hiszen mind a modell, mind az egyetekemek megújítása az egyetekemek javaslata alapján, az ő érdekükben született. Több mint 11 hónap telt el, és a Bizottság nem válaszolt. 2022 decemberében joggal tartották ki egyetekeminket a Horizont- és az Erasmus-programokból - nem vártunk és nem várhattunk, ezért indítottuk el a Pannónia-programot, ami nem sárgább, nem savanyúbb, és még a miénk is.

Miben jobb ez a Pannónia-program? Mi a világra nyitunk. A Pannónia-programmal a világ vezető egyetekemére juthatnak el a magyar egyetekemisták. Az 1-es pillérben 22 kiváló magyar egyetekemista a világ vezető egyetekeméin vesz részt képzésben úgy, hogy a teljes tanulmányi és lakhatási költségeiket biztosítjuk. Egy dolgot kérünk, a magyar nemzet közössége jogosan egy dolgot kér, hogy végzés után jöjjön vissza Magyarországra, és itt helyezkedjen el. A 2-es pillér a top 250 egyetekemre biztosít egy-egy félét, a 3-as pillér pedig

rövid képzéseket ad éves szinten nyolcezer magyar diáknak, vagy hogy pontos legyek, Magyarországon tanuló diáknak, mert mi azoknak a német diákoknak, azoknak a francia diákoknak, azoknak a holland diákoknak is biztosítjuk a nemzetköziesítést, akik valamely megújult, modellváltott magyar egyetemen tanulnak éppen, mert mi így gondolkodunk az együttműködésről.

Mi az igazi fokmérője a nemzetközi együttműködéseknek? Hogy a modellváltott intézményeinknek nem kevesebb mint 4045 nemzetközi együttműködése született az elmúlt időszakban, és büszkén mondhatjuk, hogy az Egyesült Államokban 62 egyetemmel, az Egyesült Királyságban 50-nel, Japánban 43, Dél-Koreában 40 egyetemmel van együttműködésünk, és jelenleg is diákjaink vannak a Harvardon, a Humboldt Egyetemen vagy akár éppen Szingapúrban. És persze van károgás, hogy 800-an vesznek csak részt a Pannónia-programban. Tisztázzuk itt: jelenleg 800-an vannak külföldön. Az első félév során minimum 3 ezer diák fog eljutni külföldre, a világ topegyetemére a Pannónia-programmal. Ha mindezt összehasonlítjuk az Erasmusszal, kicsivel több volt, mint 2 ezer a volt modellváltott intézményi körben ez az arány. Tehát nemcsak minőségben, mennyiségben is előreléptünk.

Ne feledkezzünk meg a kutatásról! A Horizont-program 8 milliárdjára 114 pályázat érkezett. Itt olyan kutatások indulnak majd el, amelyek a magyar társadalom, a magyar gazdaság számára fontosak. De nemcsak ilyen forrásokat biztosítunk. A „Bajnokok hazahívása” program esetében 6 milliárd forint áll rendelkezésre, hogy kiváló kutatók érkezzenek haza Magyarországra. Ezért is örömteli, hogy Nobel-díjas professzorunk, Krausz Ferenc a Nobel-díjas Iroda vezetésével a magyar tudomány aranycsapatának kapitánya, „Puskása” lett. Így érkezett haza a múlt hét során Endrődi Gergely professzorunk Németországból, és kezdi meg kutatócsoportjával a kutatásait az ELTE Természettudományi Karán, ott, ahol a diplomáját megszerezte. Azon dolgozunk, hogy ezen program keretében a magyar tudomány aranycsapatába több mint 11-en érkezzenek haza, erősítsék a kutatási kiválóságot.

Mindeközben pedig arra is van forrásunk, hogy azoknál az egyetemeknél, amelyeket Brüsszel nem enged be a Horizontba, kifizessük Brüsszel helyett a magyar egyetemek részét, és nem várunk, mert nem várhatunk tovább, tisztelt Ház, ezért nyújtottuk be azt a törvényjavaslatot, amelyet így 2023. november 13-án megküldtünk az Európai Bizottságnak. De tudjuk jól, mivel a jogalap vitatható és a felsőoktatás nemzeti hatáskör, ezért a benyújtott törvényjavaslat a felsőoktatási intézményeket fenntartó KEKVA-knál úgy szól, hogy abban az esetben kell ezeket az összeférhetlenségeket alkalmazni, ha és amennyiben uniós forrást kíván az adott intézmény használni, hiszen az uniós források direkt, szándékolt blokkolása az, amely Brüsszel zsarolási politikáján keresztül megjelenik.

Tartalmazza tehát az összeférhetlenségre vonatkozó javaslatokat, úgy, ahogy ezt 11 hónappal ezelőtt megküldtük Brüsszelnek, tartalmazza az egyéves lehúlési időt, a kétszer hatéves, határozott terminust a kuratóriumi tagság vonatkozásában, és mindezt az Állami Számvevőszék felügyeletével az összeférhetlenség vonatkozásában, hogy a külső kontroll is biztosított legyen. De nem tartalmazza a rektorok, az egyetemi tanárok kizárását a kuratóriumokból, mint ahogy azt sem tartalmazza, hogy nemzetközi NGO-k jelöljenek a magyar egyetemek kuratóriumába.

Persze a társadalmi egyeztetés során számos vélemény érkezett. Jól tudjuk, hogy azok a vélemények miért és hogyan fogalmazódtak meg, hiszen számtalan olyan NGO adott véleményt, amelyet, jól tudjuk, külföldről pénzelnék. De mi elköteleztük magunkat abban, hogy a magyar nemzet, a magyar egyetemek sikeresek legyenek, hiszen a magyar fiatalok sikere a nemzet sikere.

Igen, tanultunk 2022-ből. Megléptük azt a két módosítást, amit Brüsszel javasolt. A törvény hatályba lépett; Brüsszel nem tette meg azt, amit meg kellett volna tennie. Éppen ezért a most tárgyalt törvény egy speciális hatálybalépést tartalmaz: függő hatállyal léptetjük hatályba, kívánjuk hatályba léptetni a törvényt. A törvény akkor lép hatályba, ha a brüsszeli bürokraták visszaengedik a magyar egyetemistákat jogos jussukhoz, a magyar kutatókat jogos jussukhoz, az Erasmus- és a Horizont-projektekhez. Ebben kérem a tisztelt Ház támogatását. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Pósnán László képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. PÓSÁN LÁSZLÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Ma a magyar hallgatók kétharmada olyan egyetemeken tanul, amelyek a világ élvonalába tartoznak, és benne vannak a világ egyetemeinek top 5 százalékában.

Ezek az egyetemek a nemzetközi példákat követve, a szenátusaik egyértelmű döntései és szándéka alapján döntöttek egy modellváltás mellett, és működnek azóta is ez alapján. Ennek következtében jelentősen nőtt az intézmények autonómiája, gazdálkodási jogköre, egyszerűbbé váltak a döntéshozatali mechanizmusok, rugalmasabban tudják kezelni a munkaerőpiaci, gazdasági igényeket, rugalmasan tudják alakítani a képzéseiket, kutatásaikat, önállóan gazdálkodhatnak a bevételeikkel, alakíthatják a bérstruktúrát, és lehetne még sorolni.

Mindezek következtében vagy mindezeknek köszönhetően az európai felsőoktatás történetében a magyar felsőoktatásban egy párját ritkító, sikeres versenyképességi fordulat következett be. Ma - ahogyan azt a miniszter úr is említette - a két legtekintélyesebb

nemzetközi rangsorban 12 hazai egyetem szerepel - 2010-ben ez a szám kettő volt -, tehát ezek a világ legjobb 5 százalékához tartoznak. Egyre erősebbek, jobbak, versenyképesebbek vagyunk, hiszen ezt a látványos eredményt alig több mint fél évtized alatt értük el. A felsőoktatás történetében egyetlen európai egyetem sem produkált ilyen gyors minőségi fejlődést.

Külön kiemelő, hogy ezekre az elit ligás egyetemekre jár a magyar hallgatók kétharmada. Egyetlen európai ország sem mondhatja el magáról, hogy egyetemistáinak a kétharmada a világ legjobb 5 százalékához tartozó intézményekben tanul, egyedül csak Magyarország. Néhány év leforgása alatt egyetemeink a nyugati egyetemek komoly versenytársai lettek, komoly konkurenciát teremtettek, és a felsőoktatás globális versenyében kifejezetten komoly vonzerővel rendelkeznek.

Jelenleg 180 országból 43 ezer külföldi diák tanul hazánkban, döntően angol nyelvű képzéseken. Ez azt jelenti - csak úgy zárójelben megjegyzem -, hogy ez párhuzamos képzés minden egyetemen, a magyar nyelvű és az angol nyelvű képzéseket egymás mellett kell értelmeznünk.

(15.50)

Tehát nem arról szól a dolog, mint amikor magyar diákok elmennek nyugati egyetemre, mert ott az adott ország nyelvén az adott országhoz kapcsolódó képzésekbe kell bekapcsolódni. Ez egyébként egyértelműen jelzi a magyar felsőoktatásban dolgozó szakemberek felkészültségét, és ez egy komoly indikátor és fokmérő is a versenyképesség vonatkozásában.

Egy évtizeddel ezelőtt a Magyarországon tanuló külföldi diákok száma még alig haladta meg a húszezret. A külföldi hallgatók számának magyarországi növekedése azt jelentette és jelenti, hogy a hazai felsőoktatási intézmények versenyképessége a világ felsőoktatási kínálatában jelentősen nőtt, és ezzel együtt más nyugati egyetemké pedig stagnált vagy éppen csökkent. Erre a nem várt helyzetre a felsőbbrendűségi tudattól áthatott Brüsszel - Asimov sci-fi-író szavait idézve - a gyengék végső menedékeként az erő pozíciójából reagált. Azért, hogy a rövid idő alatt a nyugati egyetemek versenytársává vált modellváltó egyetemeket visszaszorítsák a pálya szélére, diszkriminatív döntésekkel sújtották a magyar felsőoktatási intézményeket és hallgatókat, blokkolták a modellváltó intézmények részvételét a közvetlen és közvetett uniós finanszírozású programokban, és jelentős károkat okoztak ezzel a magyar egyetemeknek.

Arra, hogy az alapítványi fenntartású magyar egyetemeket sújtó brüsszeli döntések nem megalapozott jogi kifogások alapján születtek, hanem egyértelműen politikai célok kikényszerítésére, számos olyan példát említhetnénk, ahol nagyon látványosan kilóg az a bizonyos lóláb. Engedtessék meg csak néhányat említeni! Először is, a világ vezető egyetemei, mint például a Harvard, a Princeton, a Yale vagy Európában a Humboldt, már hosszú évtizedek óta alapítványi modellben

működnek. Az alapítványi fenntartású európai, angol, osztrák, finn, francia, német, svéd és luxemburgi egyetemek vezetésére vonatkozóan semmiféle összeférhetetlenségi rendelkezést nem tartalmaznak, így aktív politikusokra vonatkozó összeférhetlenségi szabályokat sem tartalmaznak, sőt Svédországban két alapítványi egyetem fenntartói alapítványának, kuratóriumának többségét a kormány választja meg. Amikor Magyarországon valami hasonló született, akkor az természetesen Brüsszel szemében ördögtől valónak számított.

Ha Brüsszelnek valóban összeférhetlenségi aggályai voltak vagy vannak, és nem pedig a magyar részről jelentkező konkurencia visszaszorítására törekszik, akkor nem sújtotta volna válogatás és mérlegelés nélkül egyformán a hazai modellváltó egyetemeket. Engedtessék meg, hogy egy saját példát, a Debreceeni Egyetemet említsem! A Debreceeni Egyetem esetében a fenntartói alapítvány kuratóriumában egyetlen országos vagy helyi, városi politikus sem volt, és most sincs, sőt a kurátorok többsége az akadémiai szférából került ki. Kell ennél magáért beszélőbb bizonyosága annak, hogy a modellváltás nem korlátozta, hanem kiteljesítette az egyetemi autonómiát?

Jelen törvényjavaslat megegyezik azzal, amit egy évvel ezelőtt a magyar kormány megküldött az Európai Bizottságnak, amely, mint hallhattuk, azóta sem reagált arra érdemben. A látszólag megfogalmazott aggályok kapcsán az egyetemeket fenntartó alapítványok kuratóriumára és a kurátorok összeférhetlenségére vonatkozóan azon európai országok gyakorlatát vették alapul, ahol... - és ezek az országok vannak kevesebben. Vannak ilyen tartalmú előírások, ezeket megnyugtatóan rendezti ez a most benyújtott törvényjavaslat. Hat magyar egyetem egyébként, mint ezt szintén hallhattuk, beperelte az Európai Bizottságot diszkriminatív intézkedései miatt. Meggyőződésünk, hogy ezen törvényjavaslat alapján Brüsszelnek meg kell szüntetnie a 21 magyar alapítványi fenntartású egyetem kizárását az Erasmus- és a Horizont-programokból. Ha legalább a látszatát fenn kívánja tartani annak, hogy aggályai és kifogásai jogi és nem politikai természetűek voltak, nem tehet mást.

A felsőoktatás, a kutatás és innováció fejlődési üteme a jelen és a jövő gazdasági viszonyok legfontosabb összetevője. Az e téren versenyképességét rohamosan elvesztő és stagnáló gazdaságú Európától azonban az eddigi rossz tapasztalatok alapján nem nagyon remélhetünk jogszerű és tárgyilagos eljárást, ezért maximálisan egyetértünk azzal, hogy e törvény hatálybalépése csak a magyar egyetemeket hátrányosan érintő, diszkriminatív döntések visszavonása után történjen meg. A Fidesz-frakció ezt a javaslatot támogatja. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Földi Judit képviselő asszonynak, a Demokratikus Koalíció képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

FÖLDI JUDIT, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Kedves Államtitkár Úr! *(Nacsa Lőrinc: Miniszter Úr!)* Ez egy olyan törvény... Miniszter úr, bocsánat, megelőlegeztem. *(Dr. Apáti István: Visszalépés?)* Egy olyan törvény módosításáról szóló javaslat - bocsánat! - vitájában vagyunk, amelynek meg sem szabadott volna születnie. A Fidesz és a KDNP képviselőinek szavazataival az Országgyűlés 2021-ben fogadta el a közfeladatot ellátó közérdekű vagyonkezelő alapítványokról szóló 2021. évi IX. törvényt, és nem kétséges, hogy ezt a módosítást is egyhangúlag fogják támogatni.

Ahogy a gránitszilárdságú Alaptörvény, úgy ez a törvény sem állta ki az idő próbáját. Az elmúlt években, ugye, többször is módosította ezt a parlament, azonban az alapvető problémák ettől nem szűntek meg. Az állami vagyon kiszervezésének központi eleme volt a 2021. évben elfogadott törvény. A sorra létrehozott alapítványok, a KEKVA-k magánjogi szereplőként névleg a kormánytól ugyan függetlenül látnak el kulturális-oktatási feladatokat, amihez az államtól sok ezer milliárd forint értékű forrást, részvénycsomagot, illetve ingatlant kaptak ingyenesen, de az alapítványok kuratóriumába döntő részben a kormánypárthoz hű emberek kerültek, akik persze busás fizetésekhez jutottak. Ugyan a kezdetektől érkeztek már a figyelmeztetések az Európai Uniótól, hogy az alapítványok működése bizony problémákat vet fel, az Orbán-kormány szokás szerint ezt figyelmen kívül hagyta.

Az EU pénzügyminiszterei 2022. december 15-ei döntésükkel befagyasztották a Magyarországnak 2021 és 2027 között járó támogatások csaknem egyharmadát. Ezzel együtt azt is utasításba adták, hogy az Unió nem köthet új pénzügyi megállapodást a 2021-es magyar törvény alapján létrehozott közérdekű vagyonkezelő alapítvánnyal. A tiltás a 2022. december 15-e után elbírált pályázatokra is vonatkozik, és nem érinti a dátum előtt vállalt kötelezettségvállalásokhoz kapcsolódó kifizetéseket és a folyamatban lévő támogatásokat sem. 21 olyan felsőoktatási intézményről beszélünk, amely közérdekű vagyonkezelő alapítványi formában működik, vagy amelyet ilyen alapítványok tartanak fenn. Az Unió összeférhetetlennek minősítette, hogy az irányító testületeiket ellepő fideszes vagy kormányközeli politikusok és üzletemberek dönthetnek az uniós támogatások felhasználásáról is. Ezek az oktatási intézmények azért kerültek célkeresztbe, mert a modelljük nem biztosítja a közösségi források átlátható kezelését.

Ezek az intézmények 2022. december 15-e óta nem vehetnek részt az EU által finanszírozott Horizont Európa kutatás-fejlesztési programban, és elvették őket az Erasmus+ oktatási csereprogramban való részvételtől is. A finanszírozást ideiglenesen függesztette fel Brüsszel, és addig tarthat, amíg a magyarországi döntéshozók nem korrigálják eme mulasztásokat. Az Európai Bizottság kimutatása szerint 2020-ban 22 622 magyar vett részt az Erasmus+ külföldi

csereprogramjaiban a felsőoktatás, a szakképzés, az iskolai oktatás, a felnőttképzés területén, ezt pedig az EU 40,45 millió euróval támogatta. Az Erasmus+ programban tavaly mintegy tízezer magyar hallgató vett részt.

A tiltás miatt már tavaly nyáron eurómilliók károkra panaszkodtak a modellváltó egyetemek. Ugyan a Horizont Európa kutatási együttműködésekben nem zárták őket ki, de csak uniós támogatás nélkül vehetnek bennük részt. A forrásokat a kormány 5 milliárd forinttal pótolta a hazai költségvetésből, és ezt a pénzt elvben vissza is kaphatja, de a tiltás gyakorlati gondokat is okoz az egyetemek részvételében, ezért egy pótprogram is elindult HU-rizont néven. Az idén szeptemberben kezdődött szemeszterre már Erasmus-diákcserekre sem mehetnek a közalapítványi egyetemek hallgatói, helyette, ugye, amit ön is említett, a Pannónia-programban vehetnek részt.

(16.00)

Mint korábban miniszterelnök úr elmondta, van B terv, amely szerint csináltunk sajátot állami költségvetésből. Ez a Pannónia-program, és még jobb is, mint az Erasmus. Hankó Balázs akkor még felsőoktatási államtitkárként azt várta, hogy a programban 8 ezren vehetnek részt. Elmondása szerint – idézem –: izélhet minket Brüsszel a nemzetköziesítés kapcsán, de ennek a vége az lett, hogy csinálunk egy jobb programot, mint az Erasmus. *(Nacsa Lőrinc: Ez dicséret!)*

A várakozásokat azonban messze alulmúlta a program népszerűsége, úgy is mondhatnám: szembejött a valóság. Augusztusban több mint 200, szeptemberben pedig több mint 500 magyar egyetemi hallgató ment külföldre tanulni a Pannónia-programmal. Még egyszer szeretném kiemelni, hogy az Erasmus+ programban tavaly több mint tízezer hallgató vett részt a felsőoktatási intézményekben.

Valószínűleg a Pannónia-program sikertelensége is kellett ahhoz, hogy a kormány végre belássa: szükség van a törvény módosítására. Ehhez miért kellett majdnem két év, miért tartották addig bizonytalanságban a diákokat, az oktatókat? Erre én sajnos nem tudok válaszolni. Ez az Orbán-kormány felelőssége.

A Demokratikus Koalíció álláspontja eddig is világos volt. Elfogadhatatlan, hogy fideszes kegyencek tobzódnak az Orbán-kormány által lenyúlt egyetemek kuratóriumaiban, felügyelőbizottságaiban, és a privatizált egyetemek alapítványaitól milliós fizetéseket visznek haza azok a politikai kinevezettek, akiket beültettek a készbe, miközben az egyetemek, a hallgatók jelentős támogatásoktól, ösztöndíj-lehetőségektől, rendkívül fontos csereprogramoktól esnek el, mint az Erasmus.

A kormány úgy módosítaná a közérdekű vagyonkezelő alapítványokról szóló törvényt, ahogy azt az EU 2022 decemberében kérte. 2022... *(Nacsa Lőrinc: Nem!)* De! Szigorú összeférhetlenségi szabályokat vezetnének be az egyetemet fenntartó alapítványoknál, és a kinevezettek nem maradhatnának életük végéig kuratóriumi és felügyelőbizottsági tagok.

A tét és a kapituláció oka a modellváltáson átesett egyetemek részvétele az Erasmus-programban. Alapvető problémáink vannak a javaslattal, hadd emeljek ki önnek párat! A mostani változtatások csak az egyetemeket fenntartó alapítványokra vonatkoznak, az Európai Tanács jogállamisági aggályokkal kapcsolatos határozatában megfogalmazott problémák pedig minden közérdekű vagyonkezelő alapítványra vonatkoznak.

Az összeférhetlenségi szabályok nem elégségesek. A javaslat a parlamenti képviselőket, polgármestereket és a főpolgármestert, a politikai felsővezetőket, a kormány- és miniszteri biztosokat, a kormányzati szakmai vezetőket és a különleges jogállású szervezetek köztisztviselőit zárna ki. Az információk alapján az Európai Bizottság szeretett volna egy kihűlési időszakot, hogy valaki a fenti posztokból ne ülhessen át egyből a kuratóriumokba. Úgy tudjuk, itt a kormány egy, az Európai Bizottság két évet akart. A javaslat az előbbi tartalmazza. *(Nacsa Lőrinc közbeszól.)*

Az Európai Bizottság külön követelményeket akart felállítani arra is, hogy egyáltalán kik lehessenek az új tagok: a javaslat alapján tisztviselő nem lehet más támogatott alapítványé vagy jogi személyé, ha emiatt a feladatai pártatlan, tárgyilagos és elfogulatlan ellátására nem, vagy csak korlátozottan képes.

A javaslat ugyanakkor mindezt egy, az európai uniós pénzeszközöket felhasználó, felsőoktatási intézményt fenntartó alapítványokra vonatkozó, különös szabályokról szóló fejezetbe teszi bele. Vagyis ez alapján vélhetően nem vonatkozna például az MCC-re, hanem a több mint 30 alapítványból csak arra a 21-re, amelyek a modellváltó egyetemek mögött állnak.

A javaslat szerint továbbra is kizárólag a kormány jelöl kurátorokat - egyeztetési és indokolási kötelezettség nélkül - az egyetemek fölé; a családi strómanok, oligarchák továbbra sincsenek kizárva, például a Gránit Bank vezetői. A kuratórium hatásköre továbbra sem tisztázott, továbbra sincsen autonómia. A 2022-es tanácsi határozattal - a vagyonkezelő alapítványok uniós kötelezettségvállalási tiltása mellett - nagyjából 6,3 milliárd eurónyi felzárkóztatási forrást is befagyasztottak. Ha a kormány december közepére nem teljesíti az elvárt 17 feltételt, az összeg időarányos része, nagyjából több mint egymilliárd euró veszik el végleg. Csak remélni tudjuk, hogy a módosítás ehhez elegendő lesz.

Felhívom azonban tisztelt képviselőtársaim figyelmét, hogy a Demokratikus Koalíció 2022-ben benyújtotta az EB elvárásaival teljesen összhangban lévő javaslatát, melyet a fideszes többségű bizottságok leszavaztak. A magyar egyetemek több mint húsz éve vesznek részt az EU felsőoktatási programjaiban. A tiltás miatt az egyetemek, a hallgatók jelentős támogatásoktól, ösztöndíj-lehetőségektől, rendkívül fontos csereprogramoktól esnek el. Az egyetemek, a diákok érdekében elvileg támogatunk minden meg egyezési törekvést.

Fenntartásaink vannak azonban abban, hogy a kormány javaslata megfelel-e az EB elvárásainak,

ugyanakkor szeretném hangsúlyozni, hogy a DK nem támogatja az alapítványi kiszervezést, a modellváltást, ezért a törvénymódosítást sem tudja.

Tisztelt Kormány! Tisztelt Kormánypárti Képviselők! Hogyan néznek azoknak a diákoknak a szemébe, akik önök miatt nem vehetnek részt az Erasmus+ programban? Önök mindig harcolnak, csatába indulnak, mindig kell egy újabb és újabb ellenség. Ezzel szeretnék eltakarni kormányzásuk sikertelenségét, a gazdaság nehéz helyzetét, az egészségügy, az oktatás, a szociális szféra elkésztő állapotát. Mindig fájó, amikor azt halljuk, hogy a magyar fiatalok fontolgatják a kivándorlást. Lehet, hogy az elmúlt évek törekvései miatt dönt vagy döntött úgy a sok egyetemista, hogy nem itthon képzeli el a jövőjét - ezért önök a felelősek! Köszönöm szépen.

ELNÖK: Megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának, parancsoljon!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Országgyűlés! Képviselő asszony, tehát most jól értem? Nem támogatják a törvényjavaslatot, de mindent támogatnak, ami szükséges az Európai Bizottsággal való megállapodáshoz? De önök kritikátlanul elfogadnák azt, amit Brüsszel tőlünk kér. Jól összefoglalom, amit elmondott a fel szólalásában? *(Földi Judit: Nem egészen!)*

Tehát az a helyzet, tisztelt képviselő asszony, hogy önök kritikátlanul benyújtották azt, amit Brüsszel kér. Tudja, képviselő asszony, nem így működik a politika! Úgy működik, hogy Mikszáth Kálmánt idézem: „Mindenki lépik egyet.” Ők is mondanak valamit, mi is mondunk valamit; az álláspontok közelednek, és a végén megegyezésre jutunk. Képviselő asszony, gondolom, az nem probléma önnek, ha magyar érdeket is tudunk Brüsszelben érvényesíteni, és nem csak kritikátlanul elfogadjuk azt, amit a brüsszeli bürokraták tőlünk kérnek.

Én tudom, hogy önök európai egyesült államokban gondolkodnak. Én tudom, hogy önök azt gondolják, hogy a magyar Országgyűlésnek, a magyar kormánzatnak ne legyen semmi jelentősége. Önök azt szeretnék, hogy itt kiüresedjen minden, ne hozzunk döntéseket. Ezeket a döntéseket az európai egyesült államok szellemében hozzák meg helyettünk Brüsszelben, és a magyar felsőoktatásról, a magyar gazdaságpolitikáról, a magyar külpolitikáról, a magyar migrációs politikáról, a magyar családpolitikáról ne itt döntsünk, ebben a terebben, hanem Brüsszelben, egy hivatalban döntsenek helyettünk. Ez volt az önök európai uniós programja, tisztelt képviselő asszony!

Én megértem, hogy önöknek ez az álláspontja, de magyar országgyűlési képviselőként mégiscsak azt kellene néznünk, hogy mi jó a magyar diákoknak, mi jó a magyar hallgatóknak, mi jó a magyar egyetemeknek, mi jó a magyar felsőoktatási rendszernek. Majd megnézzük, ha egyszer méltóztatnak leírni, hogy mit

szeretnének Brüsszelből, például az európai uniós források kapcsán - hozzáteszem, képviselő asszony, ön is itt volt, 17 törvényt módosítottunk annak érdekében, hogy megszülessen ez a megállapodás, majd erre sem válaszoltak a brüsszeli kollégák, tisztelt képviselő asszony!

És ha mögénézünk, hogy miért nem válaszoltak a brüsszeli kollégák emiatt, akkor azt láthatjuk, biztos ön is hallgatta Gyurcsány Ferenc rádióinterjúját, amiben elmondta, hogy önök ott voltak a feltételek, a politikai feltételek kitalálásánál, és önök a politikai feltételeket jogi köntösbe csomagolták. *(Dr. Pószán László: Így volt!)* Nincs szó jogállamisági problémákról, nincs szó semmiféle problémáról, tisztelt képviselő asszony! Arról van szó, hogy önök kitaláltak egy politikai zsaroló eszközt, ezt átvitték a brüsszeli szövetségeseiken, és most politikai bunkósbotként használják a jogállamiság kifejezést.

Tisztelt Képviselő Asszony! Nincs jogállamisági probléma Magyarországon. Számos alkalommal kaptunk rengeteg elismerést. Miniszter úr éppen most sorolta fel, hogy a magyar felsőoktatás az elmúlt években milyen eredményeket ért el. Önök elismerik ezeket az eredményeket? Önök örülnek annak, hogy a magyar felsőoktatás jobban teljesít; hogy nemzetközibb lett a magyar felsőoktatás; hogy előrelépett rangsorokban; hogy több hallgató találja meg a számításait; hogy hallgatóbarátabb lett? Amikor én jártam egyetemre, akkor nagyjából az volt a helyzet, tisztelt képviselő asszony, hogy a tanulmányi osztályokon keresztül - offline minden - nem lehetett előrébb jutni, és a Neptun-rendszer percenként fagyott le. De most nem ez a helyzet, tisztelt képviselő asszony! Az a helyzet, hogy léptünk előre, és önök még ennek sem tudnak örülni. És szerintem óriási probléma magyar országgyűlési képviselőként azt gondolni, hogy ha számos elemében előrelépett a magyar felsőoktatás, akkor az nem egy jó dolog. Mondtuk mi azt, hogy ez a munka el van végezve? Mondta azt a miniszter úr, hogy minden tökéletes a felsőoktatási rendszerben? Nem mondta, mert mi nem gondoljuk így.

(16.10)

Mi azt gondoljuk, hogy rengeteg munka van még hátra, de nagyon sok dologban sikerült előrelépni az elmúlt években. Ez a mi alapállításunk. És az, hogy önök ezekkel vitatkoznak, az eredményeket eltagadják, sőt ellendrukkerekként jönnek ide az Országgyűlésbe egy ilyen törvénymódosításnál, szerintem felháborító, és a Demokratikus Koalíciót is minősíti.

Amit ön elmondott a brüsszeli megállapodásról, az körülbelül olyan fikció, mintha Gyurcsány Ferenc regényében lenne benne, tisztelt képviselő asszony. Nem erről van szó. Arról van szó, hogy van egy megállapodás, és mi azt szeretnénk, ha Brüsszel betartaná a rá eső részt, mert mi betartjuk a ránk eső részt. Itt most tárgyaljuk le azokat a kéréseket, azokat a módosításokat, ami szükséges ahhoz, hogy ne a magyar hallgatókat büntessék.

Képviselő asszony, ön egyetért azzal, hogy Brüsszelben azért, mert mondjuk, politikai bajuk van a magyar kormányval, Magyarországgal azért, mert mi kerítést építünk, azért, mert mi nem szállunk bele a háborúba, ők a magyar hallgatókat büntessék? Ön ezzel egyetért, hogy azért, mert más gondolunk alapvető politikai kérdésekről, egy magyar felsőoktatási hallgató ne kaphassa meg a lehetőséget egy fél éves külföldi tanulásra? Vagy ne kaphassa meg a lehetőséget egy sportösztöndíjra? Egy ifjúsági, egy önkéntes táborra? Ne kaphassa meg erre a lehetőséget?

Én azt gondolom, hogy nagyon-nagyon különböző dolgokat gondolunk a világról, tisztelt képviselő asszony! Mi azt gondoljuk, hogy Brüsszel egy politikai határon túl merészkedett, a magyar diákokkal és a magyar hallgatókkal próbált elbánni, ahelyett, hogy lefolytatta volna velünk a politikai vitákat. Majd amikor mi azt mondtuk, hogy tárgyaljunk, akkor nem állt velünk szóba, és azt mondta, hogy hát, olyan rendszerszintű probléma, és nem tudott megmondani három darab politikai feltételt, politikai problémát, hogy nekik mi a problémájuk Magyarországgal. Az a problémájuk Magyarországgal, hogy nem szálltunk bele a háborúba, hogy nem töröljük el a gyermekvédelmi törvényt, és hogy kerítést építettünk a déli határon. Én tudom, hogy ez önöknek probléma, mert önök nem szavazták meg a gyermekvédelmi törvényt, Gyurcsány Ferenc hidegvágóval ment a határra lebontani a kerítést, és önök rendszeresen elmondták, hogy fegyvert küldenének az ukrán háborúba. Ez a helyzet, képviselő asszony, ez a különbség köztünk!

Mi megoldást keresünk, azért van itt a minisztérium javaslata; azért van itt a felsőoktatási eredményeket felsoroló miniszter, aki elmondja, hogy a kemény munkának, a felsőoktatásban dolgozók munkájának - és innen is szeretném megköszönni a munkát - az eredményeképpen ott tartunk, ahol tartunk, és az elkövetkezendő években további öles léptekkel szeretnénk előrehaladni a rangsorokban, a diákok hallgatói élete minőségének a javításában, és természetesen szeretnénk megállapodni Brüsszellel is. Nem mindenáron. Ezért van magyar program. És nem azon az elvfelelőn keresztül, amit ön itt felvázolt, hogy természetesen mindent el kellene fogadnunk, amit az Európai Bizottság kér, mindent el kellene fogadnunk, amit a brüsszeli bürokraták kérnek, és mindent el kellene fogadnunk, amit nekünk külföldről mondanak. Nem, tisztelt képviselő asszony! Ez a magyar Országgyűlés, a magyar emberek és a magyar hallgatók érdekében hoz törvényeket, ezért van itt ez a törvény is. Mi nem fogadjuk el az önök ilyen szempontból magyarelles állásponjtát, mi támogatni fogjuk a törvényt. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Most az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka, Hiller István képviselő úr következik. Parancsoljon!

DR. HILLER ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Asszony, Képviselő Asszony és Képviselő Urak! Tisztelt Miniszterelnök-helyettes Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Egy szakmai törvényről beszélünk, és egy politikai problémával állunk szemben, ezért érdemes először a kiindulópontot leszögezni, hogy úgy tudjuk lefolytatni a vitát. Engem ebben a vitában az vezet, hogy a magyar egyetemistáknak és a magyar egyetemeknek hogyan lehet jobbat tenni a tevékenységét, működését, tanulmányait, a kutatóknak a kutatását. Ha ezt egyszerűen egy szakmai vitával meg lehetne oldani, könnyebb helyzetben lennénk, de láthatóan itt igazából nem egy belpolitikai problémáról van önmagában szó, hanem az önkormányza és Brüsszel közötti vitáról.

De azért ne menjünk el ilyen lassan amellett, hogy hogyan történt az alapítványi kiszervezés, és hogy erről a véleményemet elmondjam; nem sokban változott ez a néhány évvel ezelőttihez képest. Én azt gondolom, hogy az alapítványi kiszervezést túlságosan gyorsan hajtották végre, nem volt kellőképpen átgondolt, hajtotta önöket az idő, és nem különböztettek meg szakegyetemeket és tudományegyetemeket.

Az a zászlóshajóprogram, amelyet a Corvinus Egyetemenél elkezdtek, sok tapasztalatot nyújthatott volna addigra. Megjegyzem, azóta sok tapasztalatot is nyújtott. Ne felejtjük el, egy szakegyetemről beszélünk, mint ahogyan ez számos budapesti és számos vidéki szakegyetem esetében nagyon jól hasznosítható lett volna.

A tudományegyetemeink esetében nekem más volt a véleményem, és most is más; szerintem meg kellett volna várni ezt a tapasztalategyüttést. A mi szakmánkban két-három gyakorlati tanév az, amely kellő tapasztalatot ad, hogy utána ismét szakmai következtetéseket lehessen levonni. Szerintem nem volt helyes, hogy a vidéki tudományegyetemeink mind egyikét alapítványi formába tették, ami a Pécsi, a Szegedi, a Debreceni Tudományegyetemmel, amelyek a vidéki tudományos élet és felsőoktatás valóban korinthuszi oszlopai, mindenféle előzetes tapasztalat nélkül - tudniillik nem volt olyan tudományegyetem, amelyet alapítványi formába szerveztek volna át - megtörtént. Én azt látom, hogy az átalakítás nagyon sok esetben a működést bonyolultabbá tette, megkettőződtek intézményeken belüli bürokratikus szervezetek, nehezebb a döntéshozatal.

Lehet nemzetközi összehasonlításokat tenni, itt azonban meg kell mondjam önöknek, hogy önmagában az, hogy valami állami fenntartású vagy alapítványi fenntartású, nem garancia a minőségre, vannak jó minőségű állami és kevésbé jó minőségű alapítványi egyetemek és fordítva. *(Nacsá Lőrinc: Így van!)* Ha a környékünket megnézzük, a Bécsi Egyetem, Univerzitat Wien az Osztrák Köztársaság kizárólagos tulajdona. Prága; Krakkó; Heidelberg, a Ruprecht-Karls Univerzitat - na, az valóban ott van a világ ötven legjobb egyeteme között -; vagy a magyar történelemben jelentős szerepet játszó bolognai vagy padovai egyetem állami, illetve a német esetben tartományi tulajdon.

Mint, ahogyan - helyes - valóban, az első százban is számos alapítványi egyetem van. Olyan egyetemet azonban az első százban nem találnak, amely állami fenntartásából alapítványi fenntartású lett. Van ilyen egyetem, például Finnországban a dizájn neves felsőoktatási intézménye, az Alvar Aalto Egyetem, az állami fenntartásából alapítványi fenntartású lett; nincsen benne az első százban.

Ezzel csak azt akarom megerősíteni, hogy lehet jól működő állami és gyengén működő alapítványi és fordítva, de az átalakítás, amit tettek, túlságosan gyors volt, nem kellő mennyiségű tapasztalat birtokában, és különösen a tudományegyetemek esetében ezt én kritizálom. Ahogyan azt is, hogy kétségkívül, ha a számok nyelvén beszélünk, akkor az egyetemi vezető testületek, szenátus, szenátusok megszavazták. De mi volt az, amire ígérték? 40-70 százalékos béremelés és 1050 milliárd forintnyi eurós európai uniós fejlesztési pénz. Most tessék elképzelni azt a tanszékvezetőt, aki ott ül a szenátusban, visszamegy a tanszékére, és azt mondja: kollégák, nem kaptok 65 százalékos béremelést, elesünk az 1050 milliárd forint ránk eső fejlesztési részéből, mit akartok, állami vagy alapítványi formában működni?

A probléma az, hogy azon ígéretek, amelyeket tettek, és amely ígéretek birtokában a szenátusok ezt megszavazták, garanciaként nem működtek. Éppen ez a problémánk, a problémájuk jelentős része, az, hogy nem vonom kétségbe azoknak a szavazásoknak a legitimitását, csak éppenséggel az az ajánlat, amelynek hatására megszületett a döntés, nem teljesült.

És tisztelettel kérem annak beismerését, hogy egy természettudományos, egy bölcsész- vagy egy mérnökképzést folytató tanszék kutatója, oktatója nem azzal kell hogy foglalkozzon, hogy milyen a kormány és az Európai Unió viszonya, azzal kell foglalkozzon, hogy a legjobb színvonalon tanítson, kutasson, és azt mondja: ami az én problémám, azt megoldom én a hallgatóimmal, ami az önök problémája, azt oldják meg önök. Itt van a bökkenő, hogy jelen pillanatban erre nincsen megfelelő válaszuk.

(16.20)

Alaposan végignézttem azokat a programokat, amelyeket a kormányuk hozott, és semmi bajom nem lenne vele, ha egyébként működne a Horizont meg az Erasmus. Önmagában nem a programokkal van a baj. Önmagában azzal van a baj, hogy ezt azért csinálták meg, mert nincsen Erasmus és nincsen Horizont. Ez igazából egyfajta kiváltása annak, amit sajnos jogilag és pénzügyileg nem lehet kiváltani. És akkor valamit szerintem fontos, hogy tisztázzunk, miniszter úr: itt alapvetően és elsődlegesen nem egy finanszírozási kérdéssről, nem egy finanszírozási problémáról, hanem egy jogi, politikai vitáról beszélünk. Egyszerűbb lenne a kérdés akkor, ha az Európai Unió azt mondta volna: nem, nem adunk nektek száz eurót, és akkor önök a költségvetés tekintetében elkezdenek vitatkozni, hogy tudják-e pótolni vagy nem. Itt egyszerűen

a programból való kizárás és nem önmagában egy finanszírozási kérdés az egész mélyen rejlő probléma.

Ostoba ember, hogy csúnyább szót ne használjak, aki nem örül annak, ha a saját országa egyetemistái és intézményei jobban teljesítenek. Szerintem az ellenzékiiségnek a lényege nem abban áll, hogy ha önök á-t mondanak, akkor mindenképpen mondjak bé-t. Bár hogy amikor bé-t mondom, azt gondolom, érdemes meggondolni, hogy helyes állítás-e az á. És akkor egy országban tudunk gondolkodni.

Két-három tanév az az időszak, ahogy említettem, amíg a tapasztalatok átmennek. A miniszter úr által elmondott javulás, előrelépés egy jó része azon időszak adatfelméréséből fakad, amikor nem vagy éppen csak megcsinálták az átalakítást. Azok a nagy egyetemi rangsorok, amelyeket ön említett - és amelyben ugyan százalékokra és nem sorszámokra hivatkozik, de ezt egy más alkalommal majd vitassuk meg -, azok nem futnak át egy év alatt. Ez nem a tavalyi tanév, hanem ez legalább két, két és fél évvel ezelőtti valóság mostani tükröződése. Az pedig, hogy az akkori időszakot már tudták volna tükrözni azok az átalakítások, amelyeket tettek 2021-22-ben, szakmailag igen erőteljesen kifogásolható. Tehát ez sajnos itt nem érv.

Na most, az a kérdés, hogy vajon ennek a törvénynek ténylegesen mi a várható eredménye. Mi, a magyar Országgyűlés tagjai hozunk egy törvényt, támogatva vagy elutasítva, de igazából ennek nem az a célja önmagában, hogy a magyar felsőoktatás belső viszonyait átalakítsa, hanem hogy önök megállapodásra jussanak az Európai Unióval. Megjegyzem, függetlenül ettől, igencsak elgondolkodtató lenne a magyar felsőoktatás egészéről ismételtelen gondolkodni, mint ahogy ma reggel volt módunk erről már egy vitát, beszélgetést miniszter úrral lefolytatni. Mi most az alapítványi egyetemokról beszélünk, de azért ennek a törvénynek a vitájában is csak el kell mondani, hogy azon jeles intézményeink is, amelyek nem alapítványi formában működnek, számos problémával bajlódnak. Az Eötvös Loránd Tudományegyetem, a Budapesti Műszaki Egyetem vagy éppenséggel a Liszt Ferenc Zeneakadémia nem alapítványi formában működik; ott, kérem, a vezetési problémáktól a finanszírozásig, az infrastrukturális dolgoktól a nemzetközi együttműködésig nagyon-nagyon sok ügy van, ami nem kapcsolható ennek a most a törvényben szereplő problémának a megoldásához.

Ezért tisztelettel kérdezem a kormány képviselőit - és az, hogy egy szaktörvényben a miniszterelnök-helyettes úr is részt vesz, külön apropó -, hogy ha elismerjük, hogy a törvény célja, ennek a törvénynek a célja valójában nem önmagában a magyar felsőoktatás belső szerkezetének alakítása, hanem egy olyan alakítás, amelynek tényleges oka az Európai Unióval folytatott vita, azt szeretném önöktől kérdezni: mekkora esélye van ennek a törvénynek az elfogadása esetén, hogy a probléma, amely tehát, még egyszer, nem szakmai, hanem politikai probléma, megoldódik? Kérem szépen, hogy erre válaszoljanak; ha ugyanis azt

az alapállítást elfogadjuk, hogy ez egy szakmai törvény, de a kiváltó ok nem egy szakmai kihívás, hanem egy politikai, akkor érdemes ezt a kérdést megválaszolni, mert azon túl, hogy itt vagyunk, megvitatjuk és szavaznak róla vagy szavazunk róla, látni kell, hogy ez egy kényszerítő eszköz, egy politikában való lépéshez szükséges jogszabály. Kérem, fogadják el tőlem némi tapasztalat birtokában, hogy a tárgyalásokon valóban amatőr dolog mindjárt az elején mindent elmondani és semmit nem elmondani, főleg akkor, ha nem diktálni, hanem megállapodni akarunk.

A második kérdésem, mert önök Brüsszlről, és egyébként nem helyes dolog, hogy csak bürokratákról beszélnek - itt politikai döntés született, a bürokrata meg nem hoz politikai döntést, csak lebont politikai döntést -, ugyanakkor helyesen hangzott el, hogy a pénzügyminiszterek tanácsa volt az, amelyik a finanszírozást blokkolta. Van-e olyan tagállam, amelyik a magyar álláspont mellett van? Tudniillik abban az esetben, ha nem Brüsszelt mint az Európai Unió központját és a Bizottságot nézzük, hanem azt a rajtunk kívül még 26 tagállamot, amelynek a pénzügyminiszterei ott ülnek, és meghozták a döntést, érdemes tudni a magyar Országgyűlés képviselőinek, hogy a tagállamok között volt-e, aki azt mondta, hogy nem, ezt nem támogatjuk, mert a magyaroknak igaza volt. Az én tudomásom szerint nem, de a legjobb és legtisztességebb ilyenkor a kormány képviselőit megkérdezni.

Végezetül: mi ebben a helyes magatartás, amikor ellenzéki párt képviselőjeként és véleményének, szakmai véleményének formálójaként megszólal az ember? Lehet egy olyan alapállás, amelyik valóban mindent tagad, amit a kormány állít, azért, mert azt mondja, hogy semmit nem fogad be a kormány, amit az adott ellenzék állít. Ezt én egy politikai hozzáállásnak nevezem. Elismerem, hogy van ilyen. Én huszonharmadik éve lehetek a magyar Országgyűlés tagja - kormányon és ellenzékben sem ezt vallottam. Hiszek abban, hogy azért érdemes képviselőnek lenni, mert egy országot képviselünk, ahol van neve az egyetemi hallgatónak, a 22 éves fiatalembernek és a 21 éves fiatal hölgynek, meg a hatvanéves professzornak, meg az évszázados univerzitásainknak.

Ezért azt megfogalmazva, hogy a kormány joga, más tekintetben felelőssége és kötelessége, hogy végrehajtsa a törvényeket, úgy gondolom, hogy ha ezt a törvényt azért terjesztették be, hogy az Európai Unióval könnyebb legyen a megállapodás, tehát hogy a magyar egyetemisták és a magyar egyetemek számára meghozza azt a megoldást, amit én akarok, akkor mi ezt a törvényt támogatni fogjuk. Azért szeretném megindokolni pontosan, hogy miért *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* - tisztelettel kérem néhány másodpercre a türelmét, hogy a gondolatot befejezhessen -, nem azért, mert az alapítványi átalakítással egyetértettünk, hiszen ott a véleményemet elmondtam, hanem azért, hogy ebben a politikai problémában a magyar egyetemistáknak és a magyar egyetemeknek jobb legyen. Ezért ugyanakkor a kötelesség és a felelősség a kormányé és az önöké.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. Elnök asszony, köszönöm szépen a türelmét. (Dr. Semjén Zsolt tapsol.)

ELNÖK: Most a Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka, Brenner Koloman képviselő úr következik. Parancsoljon!

(16.30)

DR. BRENNER KOLOMAN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Palkovics László innovációs és technológiai miniszter annak idején, amikor a magyar Országgyűlés megszavazta a legtöbb modellváltó egyetem ügyét, a következő mondattal érvelt az átalakítások mellett, szó szerint idézném miniszter urat: „A történelmi léptékű egyetemi fejlesztések célja, hogy a magyar fiatalok korszerű képzésben részesülve a jövő nyertesei legyenek.”

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt jelenlegi fideszes Kormányképviselők, Miniszterhelyettes Úr, Miniszter Úr! Az ígéretekből látjuk, hogy mi lett. A magyar egyetemisták, a magyar oktatótársaim a vesztesei lettek ennek az átalakításnak, már csak azért is, mert mind az Erasmus+ programból való kimaradásuk, mind a Horizont egyetemi kutatás-fejlesztési programból való kimaradásuk hosszú évekre - remélem, nem lesz igaza annak az ELTE-s kollégámnak, aki szerint évtizedekre - visszaveti a magyar tudományos világot, az az évek óta zajló szomorújáték, amit önök az elöttünk fekvő törvényjavaslattal is próbálnak majd orvosolni.

Emlékeztetnék arra, hogy amikor a miniszter úr elődjével szintén egy nagyon magas színvonalú vitát itt lefolytattunk a magyar Országgyűlésben a modellváltásról, akkor a Jobbik véleménye az volt ezzel az ügyvel kapcsolatban, hogy nem az alapítványi forma az ördögtől való, mert az egy kisebb egyetem számára, ahol néhány szak van és egy áttekinthető képzési struktúra, egy létező és jó forma lehet. De nem ez a közhasznú alapítványi forma, amit kezdettől fogva én személyesen is azért kritizáltam, mert azt gondoltam az egyetemi autonómia és az akadémiai szabadság jelentéstevőjeként az Európa Tanácsban, hogy ez egy olyan kérdés, ami érdemben és negatívan befolyásolja a magyar egyetemi világ autonómiáját.

Ez be is bizonyosodott, hiszen a legelső egyetemen, a Corvinus Egyetemen, amit átalakítottak, az egyik legelső lépésük az volt, hogy a karokat felszámolták, tisztelt képviselőtársam! Mindazon kedves képviselőtársamnak, illetve a magyar közvélemény azon részének mondom, aki nem az egyetemi világban él, hogy értse, a karok azok a szakmai közösségek, ahol a hasonló tudományterületen dolgozó emberek jó közössége egymást segítve, egymást megtermékenyítve tud dolgozni. És mit csinál azonnal ilyenkor egy fideszes jó kuratórium? Feloszlatja a jó szakmai testületet, a kart azért, hogy az önök által, a kuratórium által kinevezett egyetem vezetője - akit nem a

szenátus választ, hanem a kuratórium, sárba tiporva az egyetemi autonómiát - a szenátus szavazatával ellenkező rektort nevezzen ki. Gyakorlatilag utána ő dönt egy intézetben egy teljesen kiszolgáltatott intézetigazgatóval vagy tanszékvezetővel szemben arról, hogy milyen szak indul, indul-e a Corvinuson magyar nyelven bizonyos képzés, vagy idén már nem; nem megyek bele a szakmai részletekbe. Szerintem teljesen egyértelmű volt kezdettől fogva, hogy itt nagyon komoly problémák lesznek.

Én kezdettől fogva azt mondtam, hogy tessék korrigálni a törvényt. Benyújtottam törvénymódosításokat annak kapcsán, hogy legalább a rektor és a hallgatók képviselője legyen tagja a kuratóriumnak ex officio, tehát hivatalánál fogva. Tisztelettel jelzem, hogy a fideszes kormánytöbbség ezeket a módosító javaslatokat nem szavazta meg.

Önök ezek után aztán szép sorban elkezdik az Európai Unió nyomására egyenként kiszedegetni először a legkirívóbb eseteket, például amikor Bódis miniszter úr kinevezi saját magát államtitkárként kuratóriumi elnöknek. Ez elképzelhetetlen egy kiegyensúlyozott polgári demokráciában! Aztán a minisztereket vonják ki, meg államtitkárokat a kuratóriumokból. Egy rosszízű kupeckodást folytatnak évek óta az egész modellváltással, miközben a magyar egyetemi világ kiesik a nemzetközi vérkeringésből azért, mert nincsenek Horizont-programok.

A magyar egyetemistáknak a jelenlegi fideszes kormány létrehoz egy alternatív ösztöndíjprogramot, jelzem, hogy mindannyiunk közös adóforintjaiból. Szeretném hangsúlyozni, a Jobbik álláspontja kezdettől fogva az volt, hogy a magyar egyetemistáknak és a magyar oktató-kutató kollégáknak ezek a pénzek járnak, és ki kell fizetni. Ez az elvi álláspontunk, de az oka ennek az állapotnak az, hogy önök gyakorlatilag kezdettől fogva ragaszkodtak egy kuratóriumi formához. Nem az alapítványi formával van a baj! A nyugati egyetemek, amikre hivatkoznak, nem a kontinentális tradíciókban vannak, mert a kontinentális Európában - nem az angolszász világban - a magyar állami nagy tudományegyetemek állami fenntartásban kellene hogy maradjanak, mint ahogy a közvetlen vetélytársaink is a bécsi egyetemtől a prágai egyetemig.

Nem attól jobb egy egyetem, rossz vagy rosszabb, hogy milyen a fenntartási formája, hanem hogy megfelelően finanszírozzák-e. S ahogy Hiller miniszter úr utalt rá, például az ELTE-n, a Műszaki Egyetemen vagy a Liszt Ferenc Zeneakadémián bizony komoly finanszírozási és bérbeli feszültségek vannak, ahogy arra én egyébként itt a tisztelt Házban is már több felszólalásomban utaltam, merthogy ott a fizetéseket még annyira sem rendezték az egyetemi oktatók költség számára, különösen a tanársegéd, adjunktusi réteg számára, mint a modellváltott egyetemeknél.

Tehát van egy olyan koncepcionális probléma, hogy önök, Palkovics miniszter úr a kezdettől fogva ilyen ígérekkel végigjárta a szenátusokat a Power-Pointjával, hogy mennyi EU-forrás jön, és akkor a szenátusok megszavazták a modellváltást. Most meg

ott tartunk, az Úr 2024. évében, hogy ilyen suszter tuninggal sorba kapjuk a módosításokat, hogy na, hátha ezt már lenyeli az Európai Bizottság.

Tisztelt képviselőtársaim, én azt gondolom, hogy a magyar egyetemi világ ennél többet érdemelt volna. Többet érdemelt volna! A nyugati, angolszász típusú alapítványi egyetemeken van egy évszázadok által felhalmozott vagyon. A kuratóriumnak esze ágában sincs döntenie arról, ami nem az ő dolga, hanem pénzt hoz be az egyetemnek. Ez a dolga a kuratóriumnak, és nem az, hogy arról döntsön, hogy milyen szakot indítsanak, vagy hogy ki legyen a rektor, az a szenátus dolga, az az egyetemi polgárok parlamentjének a dolga. A középkor óta szerintem európai érték az egyetemi autonómia. Kezdetből fogva mondtuk, hogy ebből baj lesz, mert ez egyértelműen csorbítja az egyetemek autonómiáját.

Én értem, hogy a közbeszerzésre lehetett hivatkozni annak idején ennek a törvénynek a vitájában, amely valóban egy állami fenntartású egyetemnél nagyon komoly - mint volt egyetemi vezető is mondom - akadályt jelentett. De ennek nem az a módja, hogy átalakítom feltétlenül ilyen közhasznú alapítványnak, hanem az, hogy az egyetemeket kivesszem a közbeszerzési törvény hatálya alól, és egy külön szabályozást alkotok a magyar egyetemi világban a közbeszerzésekre. Tehát jogtechnikailag és politikai szempontból nem az a módszerem, hogy átalakítom kvázi fideszes kuratóriumi fenntartású egyetemekké arra való hivatkozással, hogy így majd könnyebb a közbeszerzések nélkül mindenfajta anyagbeszerzés a magyar egyetemi világban. Azt gondolom, hogy ez egy olyan koncepcionális kérdés, ahol önök hosszú évek óta negatív hatásokkal járó olyan következményekre, amelyekre mi már kezdetből fogva felhívtuk a figyelmüket, nem reagálnak megfelelő időszakban.

Az pedig, hogy a nemzetközi rangsorokban hogy szerepelünk? Mintegy 15 évvel ezelőtt egyetemi vezetőtársammal együtt kezdtünk el azon dolgozni, hogy például a magyar egyetemi világ megjelenjen, és le legyenek jelentve a publikációs adataink a különböző rangsort készítő intézmények felé, mert ez korábban nem nagyon történt meg. Ezeknek a már 15 éve zajló pozitív folyamatoknak a végeredménye - amire Hiller miniszter úr is utalt itt legutóbb - az az előretörés, ami hála istennek, bekövetkezett a nemzetközi rangsorokban. De ezt nem szabad a modellváltásra fogni, mert ez egy szakmaiatlan hozzáfűzés. Én értem, hogy kell valami pozitívumot is mondani, de aki belülről ismeri a magyar egyetemi világot, az tudja, hogy ez egy hosszú folyamatnak a pozitív végeredménye. Félreértés ne essék, én ezt nagyon-nagyon elismerem, és sokak munkája van benne. Ez egy nagyon jó dolog, s különösen a régiós versenyben nagyon fontos.

Itt a régiós versenyt hadd emeljem még ki, tisztelt képviselőtársaim! Gondoljunk már bele abba, hogy a magyar egyetemisták és a magyar egyetemen dolgozó oktatók, kutatótársaim milyen légkörben dolgoznak azóta, amióta ez az egész történet elindult. Mindenki kérdezzeti tőlünk, hogy mi van nálatok.

Tényleg? És akkor úristen! És hogy kötnek velünk szerződést, mondjuk, egy tudományos nemzetközi együttműködéshez? Az egyetemistáknál is szerződés kell ahhoz, hogy a különböző egyetemek közötti csere, ami hozzátartozik egy egyetemista életéhez, beinduljon.

(16.40)

Én azt gondolom, hogy sokkal egyszerűbb lett volna, ha ezt a kérdést már a legelején úgy oldjuk meg, ahogy a Jobbik javasolta: a nagy tudományegyetemek azonnal kerüljenek vissza állami fenntartásba, megfelelő finanszírozás kell hozzá, vagyonjuttatás, és akkor ez az egész kérdéskör - a magyar egyetemi világ azon részére - azonnal lekerült volna a napirendről, és akkor nem kellett volna ezt a felfuvalkodott szabadságharcot vívni a jelenlegi fideszes kormányok az úgymond brüsszelitákkal szemben, hanem hozzájutottak volna a magyar egyetemisták és a magyar oktató-kutató kollégáink a nekünk járó európai uniós forrásokhoz. Ez egy nagyon egyszerű kérdés lett volna, és nagyon egyszerűen meg lehetett volna oldani.

Én csak bízni tudok benne, hogy valós válaszokat kapunk arra a kérdésre, hogy ha ezt a törvényt támogatjuk és jóváhagyjuk, akkor valóban hozzájutnak-e a magyar egyetemisták és a magyar oktató-kutató kollégáink a nekünk járó európai uniós forrásokhoz. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk, most kétperces felszólalásra van lehetőség. Pószán László képviselő úr a Fidesz frakciójából jelentkezett kétperces felszólalásra. Parancsoljon!

DR. PÓSZÁN LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök asszony. Én csak néhány észrevételt szeretnék tenni. Az egyik Földi Juditnak szól, hogy ismerethiányban szenved, tehát meg kellene néznie, a modellváltó egyetemekről szóló törvényben benne van, hogy a kuratóriumoknak mi a jogköre, meg benne van az is, hogy új tagok hogy kerülnek bele. A kormány ma senkit nem tud kinevezni, meg tegnap sem tudott; egész egyszerűen a kurátoroknak kell az új kuratóriumi tagokat jelölni.

Azt mondta, hogy a modellváltást önök nem támogatják. Elhiszem, hogy nem támogatják, de ezzel egyúttal azt sem támogatják, hogy akkor a nemzetközi rangsorokban hogy és mint tudnak szerepelni a magyar egyetemek.

Visszatérés a középszerhez, előre engedni a versenytársakat: én azt gondolom, ez egy meghunyászkodó magatartás, ezzel nem tudunk azonosulni.

Brenner Koloman úr azt mondja, hogy a szakmai közösségek a karokhoz kötődnek. Én csak felhívnám arra a figyelmét - maradjunk a saját legszűkebb tudományterületünkénél, a humántudományoknál -, hogy az ELTE-n van külön pedagógiai kar, van bölcsészkar, van társadalomtudományi kar, más

egyetemen pedig általában ezek a diszciplínák egy bölcsészettudományi kar égisze alatt futnak. Akkor most hogy és mint kell ezeket nézni? Hová soroljuk az élelmiszertudományt: orvosi vagy agrárterület? Hová soroljuk a biokémiát, a biofizikát? És lehetne szépen sorolni. Tehát nem olyan egyértelmű ez, hogy mi, hogy, merre, meddig.

A nemzetközi vérkeringésből kiesnek-e a magyar kutatók vagy sem: én csak felhívnam arra a figyelmet, amit egyébként a miniszter úr is említett, hogy hányan folytatják Magyarországon a kutatásukat, többek között a Nobel-díjas Krausz professzor is.

A finanszírozáson múlik-e a minőség: én azt gondolom, hogy alapvetően a teljesítményelv érvényesítésén múlik a minőség, amihez persze kell finanszírozás, én nem mondom, hogy ez nem igaz - de, szükségeltetik. És ha megnézzük, hogy hogyan alakult csak az elmúlt néhány esztendőben akár a szabadalmaknak is a száma, amelyek egyetemről kerülnek ki, örvendetes elmozdulást láthatunk. Én Debrecenből is tudok olyat mondani, hogy most három szabadalmat adtak be olyan kutatók, akik korábban tíz meg tizenöt éven keresztül külföldön dolgoztak. Úgyhogy szerintem maradjunk a realitások talaján, és ne rugaszkodjunk el politikai szempontból más irányokba. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a további képviselői felszólalások következnek. Normál időkeretben kért szót Apáti István képviselő úr, a Mi Hazánk képviselője. Parancsoljon!

DR. APÁTI ISTVÁN (Mi Hazánk): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Országgyűlés! Az történt ebben a vitában, amire számítani lehetett. Borítékolható volt a kormánypárti képviselők - ideértve a miniszter urat is - álláspontja, és borítékolható volt az is, ami baloldalról elhangzott. Ettől függetlenül azért érdekes és figyelemre méltó vélemények, számok, adatok, konkrétumok is elhangzottak.

Én azzal kezdeném, amivel a miniszter úr befejezte, hogy ez a törvény elfogadása esetén akkor fog hatályba lépni, amikor Brüsszel majd fizet, vagy amikor Brüsszel majd úgy dönt, hogy ezeket a forrásokat megnyitja, amelyek, ha jól érttem, 400 milliárd forint körüli mértékűek, mostani forint/euró árfolyamon számolva. Azért infláció ide vagy oda, ez még mindig egy tekintélyes összeg, akár egy évre, akár öt évre, akár hét esztendőre kivetítve is. Attól tartok, hogy ha ezt vesszük alapul, akkor ez a törvény soha nem fog hatályba lépni; akkor sem, ha az Országgyűlés elfogadja, mert szerintem pénz nem lesz, illetve pénz van, csak akik az enter billentyűt használják, akik az átutalásról dönthetnek, azok nem fogják ezt kifizetni, ugyanis nem a megegyezés a cél, hanem a vitának a végtelenségig való folytatása és elnyújtása. És hogy ez a vita jogállamisági, korrupciós vagy egyéb okokból kifolyólag honnan kezdődött, milyen mélyre nyúlnak a gyökerei, ez jócskán túlfeszítené ennek a mostani törvényjavaslati vitának a keretét, ebbe nem

is szeretnék belemenni, mert az nagyon-nagyon-nagyon messzire vezetne.

Valljuk be őszintén, amikor - ha jól emlékszem - 2021 második felében a közérdekű vagyonkezelő alapítványokról döntött az Országgyűlés, akkor annak, akár bevallják a kormánypárti képviselők, akár tagadják, jelentős részben az volt az oka, hogy funkció-, feladat- és főleg forráskimentéssel, vagyonkimentéssel próbálkoztak. Hiszen akkor volt vagy lehetett az önök szempontjából egy politikai bizonytalanság, lévén, hogy ha elveszítik a 2022-es választásokat, akkor jelentős válságforrások, eszközök is kiszaladhatnak a kezük alól, amelyeket az esetleges választási vereség esetén is így, megfelelő befolyással rendelkező emberek révén részben vagy egészben megtarthatnak.

Na de ami a legfontosabb része lenne ennek a történetnek, mert mégiscsak azért ülünk itt, tisztelt képviselők, hogy megkönnyítsük és ne megkeserítsük a választópolgárok és a magyar emberek életét, és ne továbbfűzzük és gyarapítsuk az ő problémáikat, hanem megoldjuk azokat. Egy régi kínai bölcsesség szerint a problémákat nem lehet azzal a logikával megoldani, amellyel előállították őket. Ezért valahogy talán érdemes lenne magyaros, kreatív, alternatív megoldások után nézni, vagy ezekben gondolkodni, hiszen kétségkívül érdemi előrelépés az, ami az összeférhetlenségi vagy vagyonnyilatkozat-tételi szabályok kapcsán megjelenik. Ez nem üres jogászkodás; ez tény.

Ugyanakkor az is tény marad, hogy függetlenül attól, hogy politikai felsővezetők a legdirektebb, legközvetlenebb módon nem fognak tudni befolyást gyakorolni, de valljuk be őszintén, akár Magyarországon, akár bármely más országban ezt közvetett vagy többszörösen közvetett módon gond nélkül megtehetik, hatalmukat és befolyásukat érvényesítve. A vagyonnyilatkozat-tételi kötelezettség egy régi bábszínház a tagállami parlamentekben és európai uniós szinten is. Csak visszautalnék arra, ami a 2022-es tavaszi választások utáni egy évben történt: legalább háromszor módosultak a magyar parlamenti képviselőkre vonatkozó vagyonnyilatkozat-tételi szabályok, és semmivel nem lettünk előrébb. Tehát amíg itt az adott államok adóhatósága meghatározott időközönként vagyonosodási vizsgálatokat nem tart az országgyűlési képviselőknél, politikai felsővezetőknél, polgármestereknél - lehetne sorolni hosszan ezeket a tisztségeket - valóban objektív vizsgálatokat, addig nem fogunk tudni előrejutni, mert gyakorlatilag egy végtelen egyszerű, nehezen ellenőrizhető vagy egyenesen teljesen ellenőrizhetetlen lepapírozása az a jó esetben valós, rosszabb esetben eltitkolt vagyoni helyzetnek. Tehát valószínűleg ezt Brüsszel is tudja. Ha a brüsszeli döntéshozók nem tudják, akkor ostobábbak, mint azt bármikor is gondolhattuk.

De igazából szerintem önök már nem tudnak; annyira elmergesedett a viszony, annyira rossz irányba alakult ez az időzjelbe tett házasság, amikor ott tartanak a házastársak, hogy minden kezük ügyébe akadó eszközt egymáshoz vágják, és minden létező módon

próbalnak a másíknak kárt okozni, hogy ez szeríntem már nem orvosolható, legalábbis a 2026-os választásokig biztosan nem. Hiszen ha betűről betűre tollba mondja Brüsszel, önök meg esetleg ezt elfogadják, pénzt utalni akkor sem fognak. Tehát ezt jobb, ha itt így elfogadjuk, és ennek megfelelően gondolkodunk tovább.

Ugyanakkor én -józan paraszti ésszel gondolkodva - egy másik irányból próbálnám megközelíteni ezt a folyamatot, vagy megpróbálnék javasolni valamit a probléma megoldására. Hiszen azt el kell fogadni, ami az egyik képviselőtársamtól hangzott el, hogy mégiscsak ki kellene fizetni a jogosultaknak a nekik járó összegeket. Az lenne a kérdésem ehhez kapcsolódóan, az idei nyári kötcei piknik jut eszembe, ahol a miniszterelnök urat - nem is annyira váratlanul és nem is annyira hirtelen - újságírók elkapták, majd nem hogy túsul ejtették, és ő elkezdett sorban válaszolni a kérdésekre. Tehát szokásától eltérően minden kérdésre türelmesen és kimerítően válaszolt. És elhangzott ott egy érdekes kijelentés, aminek aztán nem lett folytatása az ellenzéki képviselők részéről sem - most ezt a vitát leszámítva; igyekszem ezt a hallgatást megtörni. Azt mondta a miniszterelnök úr: sokakat meglep, hogy 2000 milliárd forint uniós forrás rendelkezésre áll mégiscsak. Tehát ezek szerint mégsem igaz, hogy a Várban lévőket a végtelenségig kiéheztetik. Akkor ezek szerint mégsem igaz az, hogy itt két és fél éve egy eurócentet, egy forintot nem utalnak. A miniszterelnök úr azt mondta, hogy 2000 milliárd forint - nem szó szerint idézem - parkol a számlákon, és a magyar bürokrácia, amelyet - megjegyzem egyébként - önök raktak össze 14,5 éve és tartanak fenn 14,5 éve, és a magyar jogszabályok miatt nehéz ezeknek a felhasználása.

(16.50)

Ez meg azért nehezen értelmezhető, mert a jogszabályokat az önök kétharmados többsége alkotja, tehát ezeket az önmaguk által generált vagy épített akadályokat gyorsan le is lehetne bontani, és ez a pénz igazából elköltésre várna.

Na most, az a kérdés, hogy ha nem minden annyira kötött forrás, akkor ezeknek a törvényes és kreatív felhasználásával legalább részben be lehetne-e foltozni azokat a lyukakat, amelyek a mai vitához kapcsolódnak, tisztelt miniszter úr. Mert az, hogy direkt, közvetlen magyar költségvetési forrás nincs, arra be merem venni a ciánkálit. Tehát az biztos, hogy az ország jelenlegi pénztelen, lerongyolódott állapotában közvetlen költségvetési forrásra nincs lehetőség ezen probléma megoldása kapcsán. De ha igaz ez a 2000 milliárd forint valahol, valamilyen költségvetési számlákon, pénzügyminisztériumi számlákon, akkor azokat valamilyen kreatív vagy ábrándos magyar jogászokdással, politikai és jogi kreativitással legalább a helyzet enyhítésére fel lehetne használni. Ezt kérdésként fogalmazom meg a miniszter úr irányába.

Aztán elhangzott itt egy-két érdekes adat a külföldön tanuló magyar hallgatókról. Három pillért említett a miniszter úr. Az első pillérhez 22 hallgató kapcsolódik, ők gyakorlatilag teljes támogatást élveznek, ha jól értettem. Tehát valamennyi, a tanulmányaikkal kapcsolatos költséget a magyar állam teljes mértékben vállalja (*Dr. Hankó Balázs Zoltán bólint.*); cserébe joggal elvárják vagy elvárjuk, hogy a tanulmányaik befejezése után Magyarországon helyezkedjenek el. Ugyanakkor ennek a mondatnak természetes folytatása, hogy ha ezt mégsem teszik, akkor vissza kell fizetniük ezeket a költségeket. (*Dr. Hankó Balázs Zoltán bólint.*) Nagyszerű!

Mi a helyzet a második és harmadik pillérrel? Mert ott már legalább 8 ezer fős létszámot említett; igaz, hogy rövidebb ideig tartó és szűkebb körű képzést és szűkebb körű támogatást, de amikor itt ilyen komoly magyar adófizetői pénzekről beszélünk, akkor azért tegyük tisztába ezt is, mert ezek nagyon ritkán felszínre kerülő adatok, tisztelt miniszter úr.

Úgyhogy hosszan lehetne jogászokdni, lehetne említeni összeférhetetlenségi szabályokat, lehetne ennek a javaslatnak számos pontjához módosító javaslatokat fűzni, de bárhogy csűrjük-csavarjuk, akár egybehangzó parlamenti támogatással, nemcsak a kormánypárti kétharmaddal, hanem ha elképzelünk egy állapotot, hogy ezt, mondjuk, valamennyi magyar parlamenti képviselő elfogadná, a legfontosabbhoz, a probléma megoldásához akkor sem jutunk közelebb, és akkor sem lesz pénzünk.

Ézért kérdezem a miniszter urat, hogy az előbb említett, illetve a miniszterelnök által a nyár végén nyilvánosságra hozott 2000 milliárdos forrás beforgatásával vagy annak egy részének a beforgatásával tudunk-e valamit kezdeni. Hiszen a jelenlegi politikai információk, politikai tudásunk szerint egyenesen a következő másfél évben, 2026 tavaszáig ennek a problémának biztos nem lesz megoldása, teljesen mindegy, hogy milyen javaslatot nyújtanak be. Köszönöm szépen, és várom az érdemi válaszokat.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. Mivel további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. Miniszter úrnak 30 perces időkeret áll rendelkezésére. (*Dr. Hankó Balázs Zoltán: Ha még van kérdés, igen, ha nincs, akkor a legvégén.*)

Lezártam a vitát, így önnek 30 perces időkeret áll rendelkezésére (*Dr. Hankó Balázs Zoltán: Köszönöm szépen.*), hogy válaszoljon az elhangzottakra. Parancsoljon!

DR. HANKÓ BALÁZS ZOLTÁN kultúráért és innovációért felelős miniszter: Köszönöm szépen, elnök asszony, akkor röviden az alábbiakban összegeznék. (*Földi Judit*hoz:) Képviselő asszonytól kérdzem, hogy ön kivel van. (*Földi Judit: A hallgatókkal.*)

Ön Brüsszellel van. A hallgatókkal mi vagyunk. (Dr. Apáti István és dr. Brenner Koloman közbeszól.)

Ön azt mondja, hogy mindaz, amit Brüsszel tesz, jogszerű. Ezzel szemben minden jogalapot nélkülöz az, amit ő a magyar egyetemistákkal tesz. Ön tehát egyetért azzal, hogy Brüsszel blokkolja a magyar egyetemisták jogos jussát, az Erasmus-programhoz való hozzáférést. (Földi Judit: Nem, én ezt nem mondtam. Nem mondtam!) Ön egyetért azzal, hogy Brüsszel blokkolja a magyar kutatók Horizonhoz való hozzáférést. (Földi Judit: Nem mondtam ilyet.)

Ön elvonná a magyar egyetemeknek juttatott vagyont (Földi Judit: Ezt sem mondtam. Ezt sem mondtam.), amelyet... - az új modellváltás keretében a diákok és a hallgatók megkapták a kollégiumokat a PPP-ből. Az 50 PPP-ből 150 milliárdért kiváltottuk ezeket az épületeket, és mind az egyetemek vagyonjuttatás-ként kapták meg. Merthogy minden olyan vagyon, ami az egyetemek alapfeladatát szolgálja oktatás, kutatás tekintetében, az egyetem vagyontárgya lett.

Brenner képviselő úr, aki az autonómia jelentés-tevője, sajnálom, hogy nem volt itt az elején, és majd kérem, hogy vessen időt és szánjon időt arra, hogy át-tanulmányozza mindazokat az adatokat, amelyeket elmondtam (Dr. Brenner Koloman: Ezt ígérem.); akkor tudnia kell azt, ha már itt a vagyonról beszélünk, hogy az autonómiának négy pillére van. Ebben benne van a pénzügyi autonómia, a vagyonra vonatkozó tétel, a munkavállalói, és ott van a kutatás és oktatás autonómiája.

Pont azzal, hogy az egyetemek saját maguk rendelkezhetnek innentől mindazzal a vagyontárggyal, amelyet az új modell biztosított nekik, ez egy autonómiát erősítő elem. És ha nem az Európai Egyetemek Szövetségének, ha nem az Európai Egyetemek Szövetségének az autonómiajelentését nézzük - bizonyára ismerik -, az az autonómiajelentés valahogy úgy íródott, hogy úgy döntöttek néhányan, hogy nem nézik meg azt az autonómia-kérdéssort a magyar egyetemekre vonatkozóan, hanem ex cathedra kijelentik, hogy a magyar egyetemek nem autonómok.

No ellenben, ha végigvizsgáljuk ezt a négy pillért, akkor rájöhethetünk arra, hogy az egyetemi autonómia Magyarországon meghaladja az európai autonómia átlagának jelentős részét, hiszen például a pénzügyi, a vagyonkezelési autonómia vagy a munkavállalói autonómia vonatkozásában ez több mint 80 százalékot biztosít, és ugyanígy igaz az Alaptörvényben garantált oktatási, kutatási autonómiára is.

De most térjünk vissza a képviselő asszonyhoz! Képviselő asszony - hamisan - azt állítja, hogy a Pannónia-program kudarcos. Kezdjük el közösen számolni! Tízezen vettek részt Erasmus-programban, amiben benne van - ahogy Nacsa képviselő úr nagyon helyesen mondta, köszönöm szépen - a felsőoktatási, a középiskolai, a szakképzési, valamint az oktatói Erasmus+ program is; hiszen aki ismeri ezt a területet, jól tudja, hogy mindezt összességében tartalmazza.

Ha ebből lebontjuk azt, hogy az egyetemi diákok közül mennyien vettek részt, vagy lebontjuk azt, hogy

abból a 21 modellváltó intézményből hányan vettek részt a legutóbbi évben - amikor még volt Erasmus+ program - az Erasmus+ programban, megkapjuk az 5400-as számot, tehát 5400 résztvevője volt az Erasmus+ programnak.

Akkor most nézzük meg, hogy mit biztosít a Pannónia-program! Jelen pillanatban 88-an vannak már kint a Pannónia-programban. Az első félévben 3 ezren fognak a Pannónia-program keretében jobb egyetemeken részt venni résztanulmányokban, mint ahogy ezt az Erasmus-programban tették. Tehát ha összeadjuk az első félévet és a második félévet, az minimum 6 ezer diáknak a mobilitását fogja biztosítani. Tehát hamis az az állítás, hogy a Pannónia-program sikertelen lenne.

(Az elnöki széklet dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Még engedjék meg, hogy a képviselő asszonynak két további adattal szolgáljak! A Pannónia-program keretében a biztosított ösztöndíjak magasabbak, mint az Erasmus+ program esetében. Ha részt vesz vagy részt venne nemcsak a Brüsszelben önöknek szervezett programokon, hanem azokon a programokon is, ahol a felsőoktatási tudományos élet találkozik, és megvitatja az Erasmus+ program kérdéseit, tudná, hogy a legnagyobb hiányossága az Erasmus+ programnak, amit akár a diákok, az európai diákszervezet, akár az egyetemek sokszor kérdésként felvetnek, hogy nincs kreditelismerés.

A Pannónia-program megoldotta a teljes kreditelismerést. Mit jelent ez? Ez azt jelenti, hogy abban az esetben, hogyha valaki fél évet részt vesz valamelyik külföldi egyetemen, nem kell a magyar diáknak használnia.

Összegezzük tehát! A Pannónia-program nemcsak Európába juttatja el a fiatalokat, hanem a világ vezető egyetemeire. Kettő: a Pannónia-program kiemelt ösztöndíjat tartalmaz. Három: a Pannónia-program nemcsak hogy kiemelt ösztöndíjat tartalmaz, hanem teljes kreditelismerést is ad mindazzal a 4045 egyetemi kapcsolattal, amelyet az elmúlt hónapok alapján a magyar egyetemek kötöttek.

Említette még a fiatalok külföldre vándorlását. A 18-29 év közötti fiatalok 3,4 százaléka teszi ezt; messze kisebb, mint a környező államokban történik ez.

(17.00)

És igen, mi pedig támogatjuk azt, hogy vegyenek részt a Pannónia-programon keresztül olyan nemzetköziesítési programokon, amelyekkel tapasztalatot szereznek. És itt akkor Apáti képviselő úrhoz fordulva, tehát a három pillére a Pannónia-programnak, az első: 22 fiatal, a legkiválóbb fiatalok a teljes tanulmányi idejükre kapnak a magyar államtól támogatást. Tehát fizetjük a tandíjat, fizetjük a lakhatást. Ők ebben az esetben az adott külföldi felsőoktatási intézmény egyetemistái lesznek, viszont a támogatási

program keretében vállalják azt, hogy a végzést követően Magyarországon helyezkednek el és dolgoznak. A Pannonia-program kettes és hármas pillérében részképzéseket támogatunk, azaz a diák marad a magyar egyetem diákja, de ezen egyetemi képzési idő alatt, ahogy előbb említettem, halasztás nélkül, kreditismeréssel tud eljutni a világ valamely vezető egyetemére, féléves vagy néhány hónapos nemzetközi csereprogram keretében. Tehát ott, mivel a diák a magyar egyetemnek a diákja marad, hallgatója marad, így ezen keresztül garantált az, ami a magyar egyetemistákra vonatkozó kitételeket jelenti.

Nos, menjünk tovább Brenner képviselő úr észrevételeire! Egyrészt a magyar egyetemek természetesen előreléptek, és hát, ha megnézzük, hogy például a Times Higher Education - Hiller képviselő úrra, miniszter úrra is nézve - múlt héten megjelent rangsorát nézzük, akkor a 2023. évi publikációs, kutatási és bevételi adatok szerepelnek benne. Tehát mindig az azt megelőző lezárt év adatai szerepelnek, tehát innentől ez már a '21-22-23-as modellváltási év adatait tartalmazza. Azaz az az előrelépés, ami az elmúlt években történt, tudományos előrelépésnek, nemzetközi publikációs teljesítménynek köszönhető, amiben azt tudjuk mondani, hogy a nemzetközi publikációk 30 százalékkal emelkedtek, a Q1-es, azaz a legrangosabb publikációk 10 százalékkal emelkedtek, az ipari bevételek 20 százalékkal emelkedtek.

Tehát ezek azok az elemek, amelyek a magyar egyetemeket a rangsoroknak megfelelően előrébb viszik, úgy, hogy a megújult, rugalmas modellben, az úgynevezett teljesítményfinanszírozásban igen, ezeket az elvárásokat ösztönözzük is; de nem a rangsorok miatt, hanem a magyar egyetemisták sikerességének érdekében, a magyar gazdasági szereplőkkel való együttműködés érdekében.

Autonómia? Akkor képviselő úr szerint, amit most Brüsszel csinál, az autonómia? A magyar egyetemek döntéseivel szembehelyezkedve ez ön szerint autonómia? Ideje lenne erről, talán a brüsszeli autonómiáról egy jelentést tenni. Biztos tudja, képviselő úr, hogy Brüsszelnek a legutóbbi javaslata mi volt. Az európai diploma. Az európai diploma miről szól? Miről szól az európai diploma, képviselő úr? Arról szól az európai diploma, hogy a lopakodó szuverenitás elvétele és a nemzeti hatáskörök Brüsszelbe való áttétele eredményeképpen Brüsszel kívánja megmondani, hogy mely egyetem milyen képzése adhat európai diplomát. Ezért cserébe az oktatás tartalmát akarja meghatározni. Mi ez? Autonómia? (*Dr. Brenner Koloman: Nem.*) Nem. Ez abszolút szembehelyezkedik azzal az autonómiával, ami az univerzitás szellemében a magyar egyetemi világ évszázadok óta meglévő autonómiája, amely autonómiát kiteljesítette az új modell, hiszen amit ön mond, az oktatás és kutatás vonatkozásában a kuratóriumoknak nincs beleszólási joga. Hiszen ez nemcsak az Alaptörvény, hanem valamennyi modellváltó egyetem alapító okiratában rendezetteknek megfelelően egyetemi autonómia. És, ha ennyire érdeklődik a felsőoktatás iránt,

akkor biztos olvasta azt a Zöld Könyvet is, amelyet a minisztérium az Állami Számvevőszékkel közösen bocsátott ki, amelynél az Állami Számvevőszék és a minisztérium közös javaslata alapján mutatta be mindazokat a szempontokat, ami a szenátus és az őt fenntartó alapítvány közötti, megosztott jogkörökre vonatkozik.

Végezetül Hiller miniszter úr észrevételeire röviden reagálva: egyrészt a rangsorokra vonatkozó kitélt jeleztem, hogy ez a legaktuálisabb, az elmúlt évek vonatkozásában minden eredményt magában foglal, és én bízom abban, hogy az önök elé terjesztett törvényjavaslat, amely - hogy tisztán beszéljek - két olyan tételt nem tartalmaz, és nem is fog tartalmazni, amelyet 2023-ban a magyar egyetemektől követeltek. Egyrészt a brüsszeli autonómia jegyében a Brenner képviselő által amúgy támogatott rektorok és egyetemi tanárok kuratóriumi részvételét kívánja Brüsszel kizárni. Ezt nem tartalmazza, és nem fogja tartalmazni soha ez a törvényjavaslat. A másik pedig az, hogy nemzetközi NGO-k mondják meg azt, hogy a kuratóriumban kik lehetnek tagok.

A másik három elem az összeférhetlenségre vonatkozóan, a határozott időre vonatkozóan és a lehűlési időre vonatkozóan mind olyan kompromisszumos javaslatok, amelyekben a fiatalok érdekében, a nemzeti szuverenitásuk védelmében megegyezésközi állapot van. Úgyhogy tisztelettel arra kérem az Országgyűlést, hogy a vonatkozó törvényjavaslatot fogadja el, ezzel is segítve a magyar fiatalok, a magyar egyetemisták sikerességét. Legyünk büszkéek az egyetemeinkre, amelyek az elmúlt évek során a világranglistán az oktatási és kutatási kiválóságban nagyot léptek előre. Ez a gazdaság, az egyetemek, a társadalom összekapcsolódásának a kulcsa és nemzetünk jövőjének egyik sikerességi záloga. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps a kormánypartok padsorából.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a mai napirendi pontjaink tárgyalásának a végére értünk. Most a napirend utáni felszólalások következnek.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes úr, képviselő, a KDNP képviselője. Megadom a szót ötperces időkeretben. Parancsoljon!

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): Igen tisztelt Elnök úr! Hatvan éve, 1964. október 24-én avatta VI. Pál pápa Európa fővédősztjévé Nursiai Szent Benedeket, a bencés rend alapítóját, európai civilizációnk tartóoszlopát, az európai középkor nagy keresztény színtézisének, a cultura christianának építőmesterét, amely mind időzítésében, mind helyszínében, mind pedig a kor eseményeivel vonható párhuzamai miatt mementő.

Benedek az itáliai Nursiában, a Szabin-hegyek lábánál született 480 körül. Szülei Rómába küldték tanulni. A Theodorik gót király által uralt Róma ekkorra

már sokat veszített hajdani fényéből, a birodalmi központ keletre, Konstantinápolyba költözött, a várost bizonytalanság jellemezte, s burjánzott benne az erkölcsi romlottság. Ugyanakkor még mutatta az antik kultúra visszfényét, s már állt benne a lateráni, a Szent Péter és a Szent Pál bazilika. Benedek Rómájában megtaláljuk az antikvitás kulturális elemeit, a törzsi népi identitásokat, melyből később Európa nemzetei megszülettek, s a kereszténységet, mely egyszerre vált az európai identitás egyik fő összetevőjévé s a több identitáselemet egybefogó kovásszá.

Benedek Róma romlottsága elől a hegyekbe vonulva remeteként élt egy Subiaco-közeli barlangban, ahonnan kortársai kérésére tért vissza, és a vikovári kolostor apátja lett. Szigorú életszabályai miatt merényletet terveztek ellene, ezért visszatért remeteségébe. Itt új tanítványok gyűltek köré, akiket Subiaco környékén tizenkettesével, élükön egy-egy apáttal, tizenkét kisebb kolostorba telepített. A tizenharmadik kolostorban összegyűjtötte a novíciusokat és a betegeket, hogy ő maga tanítsa őket, és gondoskodjon róluk. Később a környék klerikusainak féltékenysége, ellenségeskedése miatt elhagyta Subiacót.

529-ben érkezett Monte Cassinóba, ahol Benedek szerzetestársaival a pogány Apolló- és Jupiter-kultusz helyén Keresztelő Szent Jánosnak, illetve tours-i Szent Mártonnak szentelt kápolnát épített. Ezzel összekapcsolta a remeteséget és a lelkipásztorkodást. Monostorának újdonsága volt az önfenntartásra való képesség, hogy minden, a kolostor falain belül megtermelhető terméket maguk állítsanak elő.

(17.10)

540 körül itt született meg Benedek regulája, ami az egész nyugati szerzetesség koordinátarendszerévé vált. Noha egyáltalán nem törekedett arra, hogy felülírja elődeit, sem pedig arra, hogy szabályzatát abszolútnak s egyedül érvényesnek tekintsék, mégis a benedeki regula vált általánossá szerte Európában. Ez a regula a keleti elmélyült imádságnak és a nyugati logikus gondolkodásnak, munkálkodásnak a szintézise.

A bencés életet a liturgikus ima, a szellemi olvasmányok és a munka egyensúlya határozza meg. Nursiai Szent Benedek szabályzata Isten- és emberismeretről tanúskodik. Az európai ember természetét felismerve összekapcsolta a szemlélődő és a tevékeny életet. Az „ora et labora”, az „imádkozzál és dolgozzál” jelmondata nemcsak a bencés kolostorok, hanem az egész európai civilizáció fundamentuma lett. XVI. Benedek pápa szavaival: „Szent Benedek műve, különösen regulája spirituális kovásként hatott, mely az évszázadok során megváltoztatta Európa arculatát.”

547. március 21-én a kolostor templomának oltáránál imádság közben érte a halál. III. Honoriusz pápa avatta szentté 1220-ban. Hatvan éve VI. Pál pápa a „Pacis nuntius” brévével nyilvánította Európa fővédősztentjévé. Igen, Szent Benedek „pacis nuntius”, a béke hírnöke volt, s ahogy azt VI. Pál kiemelte,

a bencés szerzetesek Európa népeit keresztrel, könyvvel és ekével térítették meg. Ahogy Benedek Rómájánál, itt is felsejlik az európai identitás három rétege: Krisztus keresztje, az antik műveltséget megőrző könyvek, s végül az eke, a cultura agri, a földművelés kultúrája által formálódó nemzetek.

II. János Pál pápa „Sanctorum altrix” kezdetű apostoli levelében így ír: „Szent Benedek társadalmi reformtervében a munka az élet természetfeletti perspektívájába helyezve segítette az embereket, hogy Isten munkatársainak tekintsék magukat, s valóban azzá is váljanak.”

A Nyugatrómai Birodalom összeomlásakor, miközben Európa sötétségbe borult, Szent Benedek volt az új korszak hajnala, a civilizáció mestere. Korunk civilizációs szituációja adja a benedeki mű aktualitását. Ma két, egymástól lényegileg különböző Európa-vízió küzd kontinensünk lelkéért. Ez a harc egzisztenciális küzdelem. Az igazság áll szemben a relativizmussal; a közösségben megélt személyközpontúság a leselejtezés és halál kultúrájával; a kereszténységét és nemzeteit megvalló Európa áll szemben a mindent tagadó civilizációs öngyilkossággal.

Van-e aktuálisabb küldetésünk, mint Szent Benedek öröksége? Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök-helyettes úr. „A megnyesett fa kizöldül” - ez volt a jelmondata.

Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A Jobbik képviselőcsoportjából Bencze János képviselő úr jelentkezett napirend utáni felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

BENCZE JÁNOS (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! 2022 óta vagyok képviselő, azóta hallgatom folyamatosan, hogy mit fejlesztett a Fidesz-kormány vidéken. Az országot járva, saját választókerzetemet, a Tolna 3-ast járva, de átmenve a másikkba is, a szomszédokba, nem ezt hallok az emberektől. Elmondom önöknek, hogy mit látunk, és ki lehet cserélni a településneveket, ki lehet cserélni az eseményeket, egy kicsit pár évvel arrébb tenni, de mind 2014 után következett be.

Önök azzal kezdték, hogy 2015-ben bezárták azt a pincehelyi kórházat, ahol én is születtem. Cserébe azt ígérték, hogy fejleszteni fogják a dombóvári kórházat, a tamási rendelőintézetet és Simontornyára orvosi ügyelet kerül. Került is hozzánk orvosi ügyelet Simontornyára, amit az idén tavasszal sikeresen bezárattak a vidékfejlesztés jegyében. A dombóvári kórházat úgy sikerült fejleszteniük, hogy az idei évre bezárt a kórház konyhája, már csak melegítőkonyhaként üzemel - érdekes módon azt mondják, konyhaként életveszélyes volt, melegítőkonyhaként nem -, bezárt a kórház mosodája - ez sem fejlesztés -, és bezártak egy belgyógyászati osztályt, ahol úgy oldották meg a problémákat - ezt a kórházban járva láttam -, hogy a háromszemélyes szobába négy beteget helyeznek el. Hát kérem szépen, ez sok minden, csak nem fejlesztés.

Mit sikerült még visszafejlesztetniük a magyar vidéken? Az önök kormányzati érájában zártak be sorban a takarékszövetkezetek. Most már egyértelműen látjuk a célt, Mészáros Lőrinc gigabankjához volt hozzá szükség. A vidéki kistelepülési ember, ha el akar valamit intézni, és nem a digitális világban él, el kell utaznia a következő nagyobb településre, hogy el tudja személyesen intézni egy banki alkalmazottal azt, amit szeretne, mert nem mindenkinek van okostelefonja és tabletje.

Bezárták sorban a postáinkat. A szomszédos Tolnanémedin, Simontornyától 6 kilométerre már nincs posta, és nem is olyan kicsi településről beszélünk. Ja, és mindenhol kormánypárti képviselő volt, ez maga volt a néphülyítés.

S most jön a következő fokozat, tehát hogy mi történt a térségünkben. Önök azt ígérték, az önök képviselője, hogy a Paksi Atomerőmű beruházása jólétet fog hozni a térségünknek, jólétet fog hozni a szülővárosomnak, Simontornyának, de ugyanezt fogja hozni Nagydorognak, távolabb Tamásinak. Lesz munkahely, lesz hova az emberek bejárjanak, ne bánkódjunk, hogy nem kaptunk ipari multit. Nem kell 60-100 kilométerre bejárni az embereknek, ott lesz az épülő Paks II.

Hát látjuk most a hírekben, hogy önök hogy építkeznek: vendégmunkásokkal. Paks több mint tízezer külföldi vendégmunkást - nevezzük úgy, idézőjelbe téve - vár, hogy felépítse az atomerőművet. Ebből is látszik, hogy a Fidesz-KDNP kormányának egyáltalán nem fontos a magyar vidék. Egyáltalán nem fontos az, hogy magyar munkahelyek legyenek, és amivel az önök képviselői megnyerték a választóköztereket, megnyerték a mi körzetünket, és azzal hahniztak, hogy az épülő Paks II. jólétet fog hozni nekünk - már most látjuk, hogy nem fog jólétet hozni.

Nem hozott semmit, csak pusztulást a vidékre, ugyanis ez a tízezer ember maximum Paksot meglöki, fog hozni egy gazdasági fellendülést, de sem Nagykönyiban, sem Nagyszokolyban, sem Iregszemcsén nem hoz jólétet senkinek. Nem teremődik egy munkahely sem, hiszen ezeknek az embereknek egyetlenegy bűnük van, hogy magyarok. Ha külföldiek lennének, vendégmunkások - a hírek szerint orosz anyanyelvűek -, akkor jutna nekik munkahely is.

Kérdezem önöket: miért nem a magyar vidékért tesznek? A legnagyobb beruházás, ami megvalósul a rendszerváltás óta, miért nem magyar munkahelyeket teremt? A mi vidékünkön még élnek azok az emlékek, hogy mit jelentett Paks I.: munkahelyeket, jólétet, biztonságot. Paks II. nem ennek a szinonimája. Paks II. az idegen vendégmunkásoké, a korrupcióé és az emelkedő áraké.

Nem ezt kínálták önök a magyar vidéknek, és önök elárulták a magyar vidéket. Nekünk ebből most nem jutott semmi, és ha hozzáveszem még a többi dolgot, arra ez az 5 perc messze nem elég. A vízgazdálkodás, az agrárbárók és a tönkrement úthálózat. Hova épülnek utak? Ezt majd el fogom mondani, rendszerint magánbirtokokra. Érdekes módon, mint

Kisszékelynél, a falu előtt 200 méterrel véget ér, csak egy magánbirtokig tart a felújított út. Kérdezem én: miért nem jár a vidéki lakosságnak normális úthálózat? Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Párbeszéd képviselőcsoportjából Berki Sándor képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője jelentkezett napirend utáni felszólalásra. Parancsoljon, jegyző úr, oné a szó.

BERKI SÁNDOR (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Nap mint nap meglepődöm azon, hogy a tisztelt Ház hogyan és milyen mértékben veszítette el a kapcsolatát a magyar emberekkel és azon belül is a magyar munkavállalókkal.

Én ma a magyar munkavállalók helyzetét és szavait hozom el önöknek, hogy reményeim szerint meghallják őket. A történet: Nógrád, Salgótarján, koreai tulajdonú cég. Az év elején már foglalkoztam az ügygel, akkor úgy került be a hírekbe ez a cég, hogy magyar munkavállalókat cseréltek külföldi munkavállalókra, elindult egy hivatalos eljárás is, de a vizsgálat nem tudta megállapítani egyértelműen, hogy ez történt, bár látható volt. Most újra ott tartunk, hogy enél a cégnél magyar munkavállalók veszítik el a munkahelyüket tömegesen, nagy létszámban - száz-as nagyságrendről beszélünk.

(17.20)

De hogy ez most miért is érdekes? Az, hogy ma Magyarországon akkumulátorcégek bajban vannak, önmagában nem hír, hisz mindannyian látjuk, tudjuk, hogy termelés-visszaesés van, a megrendelői, vevői igények csökkentek, bajban van az akkumulátoripar. De akkor még egyszer, hogy ez miért hír: ez azért hír, mert miközben nógrádi, salgótarjáni munkavállalók elveszítik a munkahelyüket, a megélhetésüket és magukra maradnak, aközben a vendégmunkásoknak viszont megmarad az állása. Ezért hír ez. Tehát számomra az érthetetlen, hogy az ország legkisebb, legszegényebb megyéjében, ott, ahol 10 százalék körül van a munkanélküliség, miért van az, hogy magyarok állásokat veszítenek el, vendégmunkások pedig állásokat tartanak meg. Én eleve nem értem azt, hogy mi szükség volt oda egyáltalán vendégmunkásokra.

Természetesen mindenkit megkerestem az ügyben, aki ebben elérhető. Írtam levelet a cégnek is, a miniszternek is, Nagy Mártonnak, a sajtóval is felvettem a kapcsolatot. Van, ahonnan kaptam választ, van, ahonnan nem. A cégtől egyáltalán nem kaptam választ. Ma megengedheti magának egy cég Magyarországon, hogy csak akkor válaszol, amikor neki kedve tartja, és megengedheti azt, hogy egy olyan sajtóközleményt ad ki, amelyet már kiadott az év elején. Még annyit sem tesz meg, hogy legalább változtasson a mondatszerkezeten, vagy legalább valamilyen minimális új információt helyezzen el ebben a közleményben, megismétli ugyanazt, és akkor rendben van minden. De nincs rendben, semmi sincs rendben.

Itt is fel szeretném hívni a figyelmet, hogy az, ami most elindult Salgótarjánban, az információk szerint folytatódni fog, és ezzel szeretném felhívni az ország figyelmét is arra, hogy ezek a cégek bajban vannak. Látható, hogy milyen nehéz helyzetbe kerülnek a dolgozók, és nincs, aki kiálljon mellettük, mert amikor egy alapkötetlet van, le kell tenni egy alapkötet és állófogadás van, vagy valamilyen nagy buli, rendezvény van, akkor tolonganak a képviselők, önkormányzati, országgyűlési képviselők, mindenféle politikuskjelöltek vagy éppen politikusok. Akkor nagyon-nagyon szeretnek fotózkodni, akkor nagyon jól érzik magukat ott, mert jó a buli. De amikor baj van, amikor a munkavállaló elveszíti a munkáját, amikor tárgyalni kéne, amikor dolgozni kellene érte, akkor nincs ott senki, akkor érdekes módon valahogy nem tolonganak azért, hogy kiálljanak a magyar munkavállalók mellett. Én itt vagyok, és mindent megteszek, amit megtehetek ellenzéki politikusként. Eddig sem adtam fel, ezután sem fogom, mert számomra ez egy nagyon fontos kérdés, hogy mi várható és mi fog történni.

Maradt még egy kis időm, így innen szeretném felhívni a munkavállalók figyelmét. Tisztelt Munkavállalók! Meg kell érteniük, meg kell értenetek, hogy magatokra maradtatok. Amikor beharangozódik egy cég, vagy elindul valami, akkor lesznek mellettetek, azonban ahogy telik-múlik az idő és a jön a gond, a

baj, netalán olyan helyzetbe kerültek, hogy elveszítték a munkahelyeteket, vagy valamilyen jogsérelem ért titeket, akkor érdekes módon azt látjátok ti is, hogy nincs mellettetek senki. Teljesen igazatok van.

Sajnálom, de az az igazság, hogy ma nem számíthattok a politikára, nem számíthattok a kormányra, ez az igazság. Ezért egyetlen tanácsom van nektek innen a Parlament falai közül: szerveződjetek, szerveződjetek érdekképviseletbe, szakszervezetbe, mert ti vagytok azok, akik egymást támogathatjátok a nehéz helyzetben! Ha ti sem álltok ki egymás mellett, akkor itt a vég. Higgyétek el, az nem megoldás, hogy nem szólok, mert nem velem történik! Ha nem szólunk, megengedjük és elnézzük, hogy ővele mi történik, és az rendben van, akkor el fogunk odáig jutni, hogy amikor csak egyvalaki marad, senki nem lesz, aki érte is szóljon. Változnia kell a politikának és a munka világának is. Dolgozzunk közösen és álljunk ki egymás mellett! Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Tájékoztatatom képviselőtársaimat, hogy az őszi ülészak következő ülésére várhatóan november 4-én kerül sor.

Mindenkinek köszönöm a végzett munkáját. Az **ülést bezárom**.

(Az ülés 17 óra 23 perckor ért véget.)

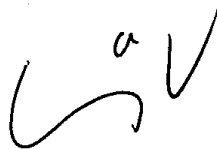
Berki Sándor s. k.
jegyző

Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

Z. Kárpát Dániel s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója

Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)